

تەفسیری رهوان

بۆ تیگەیشتنی قورئان

به‌رگی [۳]

نووسینی

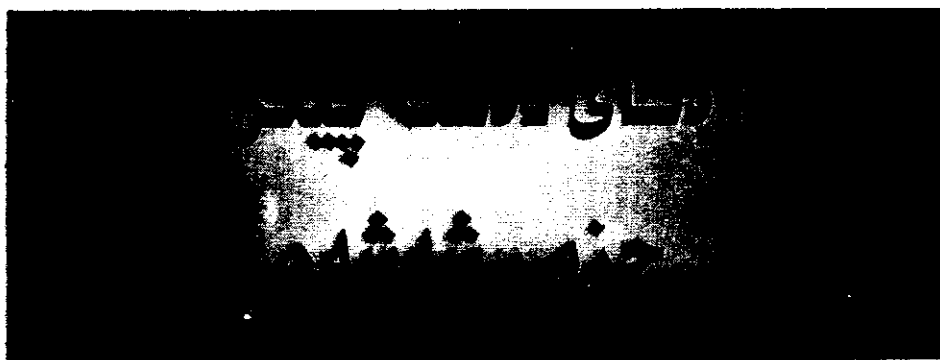
مه‌لا مه‌حموودی گه‌لا‌له‌یی

جزمی [۶]

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

باس کردنی خه لک به خراپه، خراپه مه‌گه رسته می لیکراپی

﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ وَكَانَ
اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا﴾ (۴۸) إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿۴۹﴾

جا که موسولمانان له گۆره‌پانی ژبان دا نهم سمرکه‌وتنانه‌یان به‌ده‌ست
هینا شیاری نه‌وه‌ده‌بن: که جینشینی خودا (خليفة الله) بن له‌سمر زه‌وی به‌لکو
رابه‌رایه‌تی و پیشموایه‌تی بۆ کۆمه‌لی ئاده‌میزاد به‌گشتی نمو کاته بۆ نموان
کاریکی سرووشتی و ناسایی ده‌بی، له‌سمر بنه‌مای راست و پتمو دادامه‌زری،
هاوشان له‌گه‌ل نمو سمرکه‌وتن و پیشکه‌وتنانه‌دا له‌باره‌ی زانست و زانیاری و ژیار و
نابوری و رامیاریش هه‌نگای پیرۆز ده‌هاوێژن و به‌ره‌و ناسۆی روشن ره‌وره‌ویه‌یان
وه‌گه‌ر ده‌که‌وی.

لایه‌نیکی پاک کردنه‌وه‌ی دل و ده‌روونی کۆمه‌ل و تاکه‌کانی لهم دوو
نایه‌ته‌دا ره‌نگ ده‌داته‌وه: که ده‌فه‌رموی: ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ﴾
نایه‌ته‌که پیه‌ه‌ندی به‌ نایه‌ته‌کانی پیشووه‌وه هه‌یه و هوکمی قسه‌گوتنی ناشیرین به
خه‌لک دیاری ده‌کا بۆ نموای موسولمانان وا حالێ نه‌بن که باناشکرا گوتنی
قسه‌ی خراپ به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی ره‌واپه‌و هه‌یج سنووریکی بۆ دانه‌نراوه... بۆیه
ده‌فه‌رموی: خودا نایه‌وی تانه‌و ته‌شهر به‌ ناشکراو ده‌نگی به‌رز ناراسته‌ی یه‌که‌تر
بکه‌ن، واته‌ که‌سیک به‌ ناشکرا قسه‌ی ناشیرین ناراسته‌ی یه‌کیکی تر بکا خودا
سزای ده‌دا، که‌سیک شووره‌یی و نه‌نگی که‌سانی تر دیاری بکا و بلاویان بکاته‌وه
خودا تۆله‌ی لی ده‌ستینی، چونکه‌ نمو عاده‌ت و ره‌وشته‌ سمر ده‌کیشی بۆ بلاو

بوونه‌وی دوژمنایه‌تی و رق و کینه له ناو خه‌لک دا، تۆوی ده‌غەز و کینه و دژایه‌تی له ده‌روون دا ده‌چینئ، زیانی بۆ بیسه‌رانیش ه‌دیە، پالیان پی‌وه ده‌نی بۆ خراپه‌کاری و چاولیک‌کردنیان و ده‌یان‌خاته گونا‌ه‌وه، چونکه بیستنی قسه‌ی خراپ وه‌کوو خراپه‌کردن وایه! ه‌مروه‌ها باس‌کردنی خه‌لک به‌ خراپه‌ به‌ نه‌ینی و سرت‌سرتیش ه‌م حرام‌مو سزای توندی له‌سهره، که نایه‌ته‌که باسی حاله‌تی جه‌هر و ده‌نگه‌ به‌رز بوونه‌وی کردووه له‌و رووه‌ویه: که زیانی زۆر تره، کاریگه‌ری گشتی تر و خه‌تم‌تره، نه‌گینا باس‌کردنی عمیب و عاری ناده‌میزادان به‌ ه‌یدی یان به‌ ده‌نگی به‌رز بئ، ه‌م حرام‌مه: له نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ النور/۱۹.

ه‌م هه‌لس و کهوتیک بیته هۆی بلاو بوونه‌وی کاری ناله‌باری شه‌رم ناوهر و داب و ره‌وشتی خراپ خودا پئی ناپازییه و سزای توندی نه‌وانه ده‌دا که پئی هه‌لده‌ستن و نه‌نجامی ده‌دن.

نه‌مجار په‌روه‌ردگار حاله‌تیکی هه‌لده‌هاویری ده‌فرموی: ﴿إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾ واته باسی خراپه‌ی موسولمانان هه‌موو کاتیک به‌ هه‌موو شپه‌یه‌که حرام‌مو خودا پئی ناپازییه، مه‌گه‌ر که‌سیک سته‌می لئ کرابئ و سکا‌لای حالی خۆی بکا، وه‌کوو نه‌وه‌ی لای قازیو دادوهر، یان ه‌م که‌سیک که هی‌وای یارمه‌تیدان و کۆمه‌کی پئ کردنی لئ بکا، ده‌ردی دلی خۆی له ده‌ستی سته‌مکار هه‌لپه‌ژئ و خراپه‌کانی روون بکاته‌وه داوای لئ بکاو ده‌ستی سته‌مکار بگرئ و زولم و زۆری له‌سهر لابه‌رئ و مافی خۆی بۆ وهر بگرته‌وه، نه‌که ه‌م نه‌وه‌نده به‌لکو شکات کردن له زالم به‌ فرمانی شه‌رع کاریکی پی‌ویسته، چونکه خودا نایه‌وی به‌نده‌کانی له ناست زولمی زالمدا بئ ده‌نگه‌ بن و ده‌ستو نه‌ژئو دابنیشن و ملی خۆیان بۆ سته‌مکار شۆر بکمن و سوکایه‌تی پئ کردن و ژیر ده‌سته‌یی قبول بکمن، ﴿وَكُلَّانِ اللَّهُ مَعِ الْعُلَمَاءِ﴾ له هه‌ردوو حاله‌ته‌که‌دا حاله‌تی ره‌وای باس‌کردنی خراپه‌ی زۆر دار

و حاله‌تی نارِه‌وایی، نموه* خودا بیسه‌ره و چی بگوتری ده‌بیستی و زاناو ناگاداره به هه‌موو نموه مه‌به‌ست و نیازانه‌ی که ده‌بنه هۆی بلاو کردنه‌وی سکالانامه‌که، زانایه به هه‌موو کرده‌ویه‌کی ناده‌میزاد و نیاز و هه‌لس و کهوتی!! نموه‌ی که ستمی لی کرابی و به‌ده‌نگ هاتبی پاداشی ده‌داته‌وه، نموه که له خۆپایی ناوی موسولمانان بزپینی، به‌بی هۆ خه‌لکی عه‌یب دار ده‌کا تۆله‌ی لی ده‌ستینی، یارمه‌تیده‌ره بۆ لا بردنی ستم و سزای ستمکاران ده‌دا!!

(إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفَوْهُ أَوْ تَعَفَّوْا عَنْ سُوءِ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفْوًا قَدِيرًا)

نه‌گهر کردار و گوفتارتان به ناشکرا نه‌نجامی بدن یان به په‌نامه‌کی، هه‌روه‌ها نه‌گهر لی‌بورده‌نتان هه‌بی به‌رامبه‌ر نموه که‌سه‌ی خراپه‌تان له‌گه‌ل ده‌کا، نموه کاریکی باشمو خودا پاداشی خیرتان ده‌داته‌وه، نه‌ک هه‌ر نموه‌نده به‌لکو خودا ئافه‌رین لمو کارانه ده‌کا و ناده‌میزادیان بۆ هه‌لده‌نی! خودا بۆ خۆی کاری خیری پی خۆشه، له تاوان خۆش ده‌بی و نموه‌پری ده‌سه‌لاتیشی هه‌یه بۆ سزادانی خراپه‌کار، که‌وابی چاولیکمری خودا له‌م جو‌ره کارانه‌دا شتیکی په‌سه‌نده و جیگای ره‌زامه‌ندی خودایه.

* به هیچ جو‌ری باسی عه‌یب و عاری که‌س دروست نه‌یه، سکالا جیا به له باسی عه‌یب و عار کردنی که‌س.

کوفر و نیمان و سزاو پاداشیان

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ﴿١٥١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا

رَجِيمًا ﴿١٥٢﴾

دوای نموی پمرووردگار موسولمانی ترساند له هاوهلی کردنی کافران و دؤستایهتی کُدن و کۆمهکی کردنیان دژی موسولمانان، ناپه زامندی خوی دهرسری دژی رهوشتی دوورپوه کان و موسولمانانی ناگادار کردهوه بۆ نمو حالتهی که رهوایه خراپهی ناده میزاد باس بکری، نه مجار دپته سمر باس کردنی هوئی کافر بوونی خاوهن نامه کان و له روانگهی روون کردنموی دوو پایهی گرنگی نیسلام که بهروا به خوداو بهروا به هه موو پیغه ممبرانه بهی جوداوازی له نیتوان نهم پیغه ممبره و نمو پیغه ممبردا، جا که سیک بهروا بیتی به هندی پیغه ممبر و بهروای به هندیکیان نهی؛ نمو له کۆمهلی نمو کافرانیه؛ که شیای سزای به نیشن لهناو دۆزهخ دا، واته: پمرووردگار که باسی موشریک و دوورپوه کانی کرد گونجاو بوو که باسی کافره کانی نه هلی کیتابیش بکا که جووله کمو مسمیحه کانی و فمرموی: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ) بیگومان نمواندی کافرن به خوداو بهروایان به پیغه ممبرانی خودا نیه وه کوو بیروباوهی جووله کمو مسمیحه که بهروایان به هندی

پیتغه ممبر هه میو پروایان به هندیکیان نیه «ویریدون آن یفرقوا بین الله ورسله»
 جوداوازی ده خه نه نیتوان خوداو پیتغه ممبرانی یه وه له م رووه وه که «ویقولون نؤمن
 ببعض ونکفر ببعض» ده لیتن پروامان به هندی پیتغه ممبر هه میو هندیکیشیان به
 پیتغه ممبر نازانین، هیچ به لگه شیان به ده سته وه نیه، جگه له ده مارگیری و
 شونکهموتنی پیتشینیان و پابه ند بوونیان به هه واه هه وه سی خویمان!! جوله که کان
 پروایان به هه موو پیتغه ممبران هه یه جگه له عیسا علیه السلام و حه زره تی محمد ﷺ..
 مه سیحی یه کان پروایان به هه موو پیتغه ممبران هه یه جگه له محمد که دوا
 پیتغه ممبر و به پرتزترین پیتغه ممبره^{۱۴}! که سیتک برپای به پیتغه ممبرتک له
 پیتغه ممبره کان نه بی مانای وایه: برپای به هیچیان نیه، چونکه پیتوسته پروایان به
 هه موانیان هه بی، که سیتک له مبر هه هه ک پیتغه ممبرایه تی پیتغه ممبرتک ره ت
 بکاتمه و مانای وایه: برپایه که ی به پیتغه ممبره کانی تریش برپایه کی شرعی و
 په سندن نیه، به لکو نهو نیمانه به هه واه هه وه سی ده مارگیری یه.

«ویریدون آن یخذلوا بین ذلك سیلا» نهوانه ده یانه وئ که نایینتیکی
 مام ناوه ندی لهو نیتوان کوفر و نیمان دا دابنیتن، نایینتیک له نیتوان نیسلام و
 جوله که دوا پهیدا بکمن «اولئك هم الکافرون حقا» نهوانه کوفره که میان ناشکرایه و
 هیچ شک و گومانی تیدا نیه، چونکه نیمانه که میان نیمانیتیکی شرعی نیه، چونکه
 نه گمر نیمانیان به پیتغه ممبرتک بویه ده بویه نیمانیان به پیتغه ممبره کانی تریش
 هه بویه «واعتدنا للکافرین عذابا مهینا» ناماده مان کردوه بو بی پروایان به
 گشتی -یان بو نهوانه ی که پروایان به هندی پیتغه ممبر هه یه و پروایان به
 هندیکیان نیه - سزایه کی ریسواکمر و شرم ناوه ر. له روانگی نه م نایه تهمه
 نهوه مان بو روون ده بیتهمه که برپانه بوون به پیتغه ممبران دوو جوړه؛ جوړیکیان برپا

^{۱۴} نهمه قسمه کی مشهوری غه لته، چونکه جوله که گاور باوهریان به زور له پیتغه ممبره کان نیه، وه که: سوله یمان
 و صا لح و هود، جوله که پروایان به زه که ریوا یه حیای کوریشی نییه، مسیحیش زه که ریوا به پیتغه ممبر نازانین سفری
 زه که ریوا هی نهو زه که ریوا یه نیه که باوکی یه حیایه، که مسیحی پی ی ده لیتن یوحنا المعمدان. نوری فارس

نەبوون بە ھەموویان، جۆریکیشیان بڕوا نەبوون بە ھەندیکیان. ھەردوو تاقمە کە یە کسانن لەو ھەدا کە شیاوی سزای دۆزەخن، چونکە ئیمان بە خەداو بە پیتغەمبەران بەش بەش ناکرێ! کەسێ ئیمانی راست و دروستی بەخەدا ھەبێ دەبێ بڕوای بەراستی پەیام و پیتغەمبەرایەتی ھەموو پیتغەمبەرەکانیش ھەبێ، کە خەدا ناردوونی بۆ شارەزایی کردنی ئادەمیزاد، دەبێ بڕوای وابێ کە ھەر خەدا خۆی کان و سەرچاوەی ناردنی پیتغەمبەرانە، پیتغەمبەرەکان ھەڵبژاردە و ڕەوانە کراوی خەدان، کردوونی بە فروستادەو و سەفیر لە نێوان خۆی و بەندەکانیدا، کەوابێ ناگونجی کابرا بڕوای بە خەدا ھەبێ و بڕوای بە بڕی پیتغەمبەر نەبێ، موسا بە پیتغەمبەر بزانی و عیسا بەلاو پیتغەمبەر نەبێ، جۆن ڕەواپە ئیمانی بە ھەموو پیتغەمبەران ھەبێ و بڕوای بە (محمد) نەبێ؟ کە لە کتیبەکانی پیتشوو دا مزکینی بە ھاتنی دراو و ناوی لەناو تەورات و ئینجیل دا نووسراو، پیتغەمبەری ئیسلام پالپشتی راستی ئایینە ئاسمانی یەکانی پیتشو دەکا، قورئان بالا دەستە بەسەر کتیبە ئاسمانی یەکانی پیتشو دا خەدا بۆ خۆی دەزانی کێ شیاوی پیتغەمبەرایەتی یە. وەکوو دەفەرموێ **﴿لَکُلِّ جَعَلْنَا مِنْکُمْ شَرْعًا وَمِنْھَا جَا﴾** المائدە/ ۴۸.

نەبجار پەرھەردگار دوا بەدوای باسی ئێمە دوو جۆرە کافرانە، باسی کۆمەڵی سێ یەم کە کۆمەڵی موسولمانانە دینی تە پیتشەو، بۆ بەرامبەری کردن و پەند و ھەرگرتن لێیان و دەفەرموێ: **﴿والذین آمنوا بالله ورسله ولم یفرقوا بین احد منهم﴾** ئەوانە ی ئیمانیان بە خەداو پیتغەمبەرەکانی ھەیە، کار بە شەریعەتی دوا پیتغەمبەر دەکەن و پیتشیان وایە: کە ھەموویان لە خەداو نیردراون و ھەریەکیان لە سەردەمی خۆی ئایینەکیان راست و دروست بوو و پتویست بوو خەلکی پابەندی بن و جوداوازییان نەخستۆتە نێوانیان و نەیانگوتوو ھەموویان پیتغەمبەرەو ھەموویان پیتغەمبەر نیە، بەلکو پیتیان وابوو: ھەموویان نیردراوی خەدان و نیگای خەدایان بۆ ھاتوو **﴿اولئک سوف یؤتیھم أجورھم﴾** ئەوانە لە قیامەت دا خەدا پاداشی خۆیان دەداتەو، لە پاداشتی ئێمە بڕوا راستەیان دا بە ھەشتیان دەدات **﴿وکان الله غفورا رحیما﴾** خەدا زۆر لێبوردوو و لە گوناھیان خۆش دەبێ، بەرەحم

و به سۆزه بهرامبهریان به چاکه مامه له یان له گهڵ دا ده کا و چاکه کانیاں بو زیاد ده کا، ههروه کوو چۆن خودا بهرامبهر هه موو بهنده کانی بهره حمه له م باره وه که پیغه مبهری بو ره وانه کردوون و پرۆگرامی ژیاانی پیدا ناردوون و ریگای راستی بو دیاری کردون، ههروه ها نه گهر تاوانیکیان کرد په له له سزادانیان نا کا، به لکو مۆله تیان ده دا بو په شیمان بوونه وه و تۆبه کردن، به هۆی پیغه مبهراں به هۆی قورنان به هۆی عدقل و هۆش و ههست و نه زمون و رووداوه کانی ژیاں شاره زای ریگای راستیاں ده کا!!

هه نویست و به دره قتاری جووله که کان

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ
السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَٰلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا آلَاءَ
جَهَنَّمَ فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْقَةُ بِأَرْءِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا آلَ عِجْلٍ مِّن بَعْدِ مَا
جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَن ذَٰلِكَ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُّبِينًا
﴿١٣٢﴾ وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّيثَاقًا غَلِيظًا
﴿١٣٣﴾ فَبِمَا نَقْضِهِم مِّيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِم بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ
وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا
﴿١٣٤﴾ وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَنًا عَظِيمًا ﴿١٣٥﴾ وَقَوْلِهِمْ

إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ
وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مَا لَهُمْ
بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٧﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١٥٨﴾ وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا
لِيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿١٥٩﴾

له نایه‌ته‌کانی پیش‌شودا حال و چۆنیه‌تی هه‌لویستی کافره‌کانی روون کردوه
ئه‌وانه‌ی بروایان به‌خودا نیه، بروایان به‌پیغه‌مبهرانی خودا نیه، جیاوازی ده‌خنده
نیوان خودا و پیغه‌مبهره‌کانی‌یه‌وه بروایان به‌خودا هه‌یمو بروایان به‌پیغه‌مبهره‌کانی
نیه، یان بروایان به‌هه‌ندیکیان هه‌یمو به‌هه‌ندیکیان نا، که ئه‌وانه‌ش ئه‌هلی کیتابن
و نایینیان کردوه به‌هۆکاری هۆسه‌پاندن و ده‌مارگیری له‌موروانگه‌وه سه‌یری
نایین ناکمن که به‌خشایش و هیدایه‌تی خودایی‌یه، نایینیان کردوه به‌هه‌ماو
ناره‌زو بازی!!

ئه‌مجار له‌م نایه‌تانه‌ی دوایی دا برئ هه‌لویستی تری به‌نو ئیسرائیلی‌یه‌کان
ده‌خاته‌روو که بریتیه‌یه له‌سه‌ره‌قی و داواکردنی موعجیزه‌ی جۆراو جۆر له
پیغه‌مبهر به‌شویه‌کی ناشیرین و گالته‌پێ کردن و پرای نه‌زانی و تیخه‌گه‌یشتیان
له‌حه‌قیقه‌تی نایین و مه‌به‌سته‌کانی!! ناشکرایه لای رافه‌که‌مرانی قورنسان: که
جوله‌که‌کان داوایان له‌محمد کرد ﷺ که به‌به‌رچاوی ئه‌وانه‌وه بو ئاسمان
سه‌رکه‌وی! نامه‌یه‌کی به‌خه‌تی یه‌زدانی نوسراویان بو پێنسی، راستی
پیغه‌مبهرایه‌تی‌یه‌که‌ی تیدا نووسرابێ وه‌کوو چۆن موسا ته‌وراتی به‌نوسراوی بو
هه‌ینان به‌یه‌که‌جار! ئه‌م به‌رو بیانوو گرته‌شیان بو رقهبهری پیغه‌مبهر بوو، نیشانه‌ی

سمر ره‌قی و دل ره‌قییان بوو؛ په‌روه‌ردگار دل‌خو‌شی پیغه‌مبیری دایه‌وه و پی‌ی راگه‌یاند؛ که باو‌ک و باپی‌ری نه‌و جووله‌کانه پیشینانی نه‌و گه‌له‌فیل باز و چه‌قه‌بازه زور له‌وه گه‌وره‌تریان داوا له‌موسا کردووه که نه‌و له‌نه‌تمو‌هی خو‌یان بوو، له‌ده‌ستی فیرعه‌ون رزگاری کردن، که‌چی واش په‌لپی‌یان پی‌ ده‌گرت و پروییانوویان لی‌ ده‌دو‌زی‌یه‌وه، ته‌نانه‌ت داوایان لی‌ کرد وتیان: ده‌بی‌ خودا به‌ چای خو‌مان بی‌نین، نه‌مجار پروات پی‌ ده‌کمین! وه‌کوو ده‌فهرمو‌ی: ﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾ خاوه‌ن نامه‌کان (جووله‌که‌کان) داوات لی‌ ده‌کمن ﴿أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ که نامه‌یه‌کی نووسراو به‌ خه‌تی ناسمانی بیته سمریان شایه‌دی نه‌وه بدا: که تو پیغه‌مبیری خوداو نیردراوی بو سمر نه‌وان و خه‌ل‌کی تریش، کتیبه‌که ناوزه‌د بکری‌ بو لای نه‌وان بو به‌نو ئیسرائیل بنی‌ردری، یان بو لای چند که‌سیکی تایبه‌تی نه‌وان که مال‌م و سمرۆک خو‌ینده‌واره‌کانیان- بنی‌ردری! یان مه‌به‌ستیان نه‌وه بوو که شمریعه‌تی پیغه‌مبیر به‌ش به‌ش نه‌یه‌ته خوارئ به‌ل‌کو به‌یه‌کجار وه‌کوو ته‌خته نووسراوه‌کانی موسا بنی‌ردرینه خوارئ.

مامو‌ستا شیخ (محمد عبده) ده‌فهرمو‌ی: ئیمه له‌ زو‌ریه‌ی کتیبه‌کانی خو‌مان دا ده‌بینین که ده‌لین تمورات به‌ یه‌ک وه‌جه‌و و له‌ یه‌ک کاتدا بو موسا نیردراوه، هم‌روه‌ها ئینجیل به‌ یه‌کجار بو عیسا نیردراوه نه‌مجار له‌م روانگه‌وه نه‌مه‌یان داهیتاوه که جووله‌که‌کان داوایان له‌ پیغه‌مبیر کردووه که به‌یه‌کجار وه‌کوو تمورات قورنانی بو بیته خوارئ!

به‌لام نه‌مه‌ فیل‌یک بوو جووله‌که له‌ موسو‌لمانه‌کانیان ده‌کرد، چونکه نه‌وه‌ی که لای جووله‌که‌کان خو‌یان باوه و سه‌لمیندراوه نه‌وه‌یه: که موسا ته‌نها نامو‌زگاری‌یه‌که‌ی به‌یه‌کجار بو هاتن له‌سمر دوو ته‌خته نه‌خشین درابوون و هینانی بو لای گه‌له‌که‌ی که بی‌نینی هه‌ل‌گه‌راونه‌وه بوونه گویره‌که په‌رست ورق‌ی هه‌لساو ته‌خته‌کانی فره‌ی دان و شکاندنی!

پاشان پمروه ردگار فمرمانی پی کرد که دوو خشتی تر له بمرد بتاشی و ناموژگاری یه کانی له سمر بنووسیتمه، باقی حوکه کانی تری تهورات له کاتی جیاجیاداو پارچه پارچه بوی نیردراون و بمیه کجار نه هاتونه خواری^{۱۵}.

جا نهی پیغه مبر! که جووله که کان داوای نامیه کی ناوات لی ده که من مبه سستی شیان نینکاری کردن و بوپردانته نه که دهست کهوتنی به لگمو دهلیل، نموه به لاتمه سهر نه بی و شتیکی سمر سوپهینمر نیه لهوانمه، چونکه ﴿فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرُ مِنْ ذَلِكَ﴾ پیشینانی نهوان زور لهوه گموره تریان داوا له موسا کرد ﴿فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً﴾ وتیان نهی موسا! به ناشکرا خودامان نیشان بده با بهچاوی خو مان بیسینین! نه مانیش نموه و هچدی نه مانمن و هه مان ره وشت و نه خلاق و هه لویتستی نهوانیان هیه پهندی پیشینان ده لین: گیا له سمر بنجی خوی ده پرویتمه - نموه داب و نهریتی باوکه و باپیریانه بویان ماوه تموه، به تاییه تی که نهوان له بیگانه ژن ناهینن تا بگوتری لهوانیه هه ندی گۆپانکاری که له ره وشتیان دا روده دا به هوی ژن و ژنخوازی له بیگانه مهیه.

نمونه شمان له بیر نه چئ سوننه تی قورشان وا هاتوه ده رباره ی گمل و نه تموه کان و ناراسته کردنی خیطاب بویان بهیه که کس حلیب ده کرین؛ چونکه گمل و نه تموه له مبر هه بوونی هاریکاری له نیوانیان داو میرات لهیه که گرتن و رهنگدانمهی ره وشت و سیمای رابووردو له داهاتوو شوینکهوتنی پاشینه بو پیشین و ده کوو یه که کس سهر ده کرین و نموهی پیشینان کردوویانه پال داهاتووان ده درئ. (واته: ناراسته کردنه که حقیقه ت نیه و مه جازه) دهشتوانین بلتین: ناراسته کردنه که له روانگی حقیقه تموه یه مه جازی تیدا. نیه له م رووه وه که همدوو پرسیاره که همدوو داواکان ناراسته ی جینسی نه هلی کیتاب کراون، نه مهش نموه ناگهینه: که نمو کۆممل و تاکانه ی پرسیاری یه که میان و هپال دراوه هه مان کۆممل و تاک بن که پرسیاری دووه میان ناراسته کراوه!!

^{۱۵} تفسیری منار ج ۱۲/۶.

به‌همر حال داواکردنی نمو تاقم و کۆمه‌لانه‌ی که داوای بینینی خودایان کردوه به ناشکرا زۆر گموره‌تر و سدرسور هینمر تره له داوای نموانه‌ی که داوایان له پیغه‌مبهر کرد که به‌تایبته‌ی نامه‌یه‌کی ناسمانییان ناراسته بکری، همدوو پرسیاره‌که‌ش نیشانه‌ی گیلیو تینه‌گه‌یشتیوی و سمر ره‌قی جووله‌که‌کانه، نیشانه‌ی نه‌ویه: که نازانن ئهرکی پیغه‌مبهر و کاری پیغه‌مبهرایه‌تی چی‌یه‌و چۆنه، جیاوازی نیتوان نایه‌تی راست و موعجیزه‌ی خودا له‌گه‌ل سیحریازبو چاویه‌سته‌کی ناکهن، نه‌مه به‌ نیسبه‌ت داواکردنی ناردنی نامه‌ی ناسمانی بۆیان، به‌ نیسبه‌ت داوا کردنیان بۆ دیتنی خودا نه‌مه‌یان زیاتر به‌لگه‌ی نه‌زانی و گیلی‌یان دیاری ده‌کا، چونکه وا گومان ده‌به‌ن که خودا جیسهمو ماده‌یه‌و پانی و درێژی و کورتی هه‌یه.

جا ههرچه‌نده پرسیاره‌که له پیشینه‌کانی جووله‌که‌وه سهری هه‌لداوه که‌چی قورئان پرسیار کردن و داواکردنه‌که‌ی وه‌پال جووله‌که‌کانی سهرده‌می پیغه‌مبهر داوه، چونکه نه‌مان میراتگر و لاسایی که‌مه‌وه‌ی نمو، به‌ کرده‌وه‌کانیان رازین و ریسوایان ناکهن ناره‌زامه‌ندی خۆیان به‌رامبهر هه‌ل‌ئۆسته‌کانیان ده‌رنابرن!

له ناکامی نمو داوا ناره‌وایه‌یان دا که گالته نامیز و فرت و فیلاری بوو په‌روه‌ردگار سزای ده‌ست به‌جی‌ی بۆ ناردوون ﴿فَاخْذَقُمُ الصَّاعِقَةَ﴾ هه‌روه‌ تریشقه‌یه‌ک لی‌ی دان و هه‌موویان خپ که‌وتن ﴿بِظُلْمِهِمْ﴾ به‌هۆی سمر ره‌قی و سته‌مکاری خۆیان و مل نه‌دانیان بۆ حق و راستی، خودایان به‌ خۆیان شوبه‌اند، پله‌وپایه‌ی خۆیان به‌رز کرده‌وه بۆ ژووور پله‌و پایه‌ی خودا، ریزی خودایان وه‌کوو پی‌ئۆیست به‌ گویره‌ی توانایان نه‌گرت. بۆیه خودا ناوا کردنی به‌ په‌ندی زه‌مانه! ﴿ثُمَّ اخْذُوا الْعَجَلُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَقُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ که‌چی پاش زیندوو بوونه‌وه‌و به‌ ناگا هاتنه‌وه ده‌ستیان کرد به‌ گویره‌که‌ په‌رستن و نامۆژگاری موسایان له‌بیر چوووه‌وه؛ وێرای نمو هه‌موو به‌لگه‌و نیشانه‌نه‌ی که‌له‌سهر ده‌ستی موسا بینییان وه‌کوو له‌ناو چوونی فیرعه‌ون و هه‌موو دارو ده‌سته‌که‌ی له‌ ناو نیلی میسردا، وه‌کوو به‌دی به‌یضا، که‌ بریتی بووه له‌وه که ده‌ستی له‌ باخه‌لی ده‌رده‌هینا ده‌ستی وه‌ک چرا

ده‌ده‌وشایه‌وه و عه‌صاکه‌ی که ده‌بوو به نه‌ژدیه‌ایه‌کی راستی و ماره درۆزنه‌کانی
سیحریازه‌کانی ده‌خوارد... هتد پاشگه‌ز بوونه‌وه....

﴿فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ﴾ که‌تۆیه‌یان کرد و په‌شیمان بوونه‌وه، له تاوانی
گیره‌که په‌رستیان خۆش بوین، تۆیه کردنه‌که‌یان بریتی بوو له یه‌کتر کوشتن
(وه‌کوو له سووره‌تی به‌قمره‌ نایه‌تی ۵۱-۵۴ به‌دریژی باس کراوه). ﴿وَآتَيْنَا مُوسَى
مُسْلَطَانًا مِّمِّنَا﴾ ده‌سه‌لاتی ناشکراو به‌لگه‌ی به‌هیزمان به‌موسا به‌خششی،
جووله‌که‌کان بۆی رام بوون، له‌گه‌ل نه‌وه‌وه‌موو سه‌رکه‌شی و سه‌ره‌قی و یاخی
بوونه‌یان ملیان شوپ کرد و به‌فه‌رمانی خوا که‌وتنه و یزه‌ی یه‌کتری و مه‌رجی قبول
بوونی تۆیه لیتیان نه‌وه‌بوو که هه‌ندیکیان هه‌ندیکیان بکوژن، تا پیتیان ده‌گوتری
به‌سه، که پیتیان گوترا به‌س نه‌وانه‌ی کوژاون به‌شه‌هید حلیب بوون و نه‌وانیش که
مابوونه‌وه تۆیه‌یان لی وهرگیرابوو!

په‌روه‌ردگار جوژه‌ها شتوازی له‌گه‌ل نه‌وه‌ جووله‌کانه‌دا به‌کار هینا یه‌کیک
له‌وه‌نوسلوپه سه‌رسوپه‌ینه‌ره‌نه‌ی که له‌گه‌لیان دا نه‌جام درا؛ نه‌وه‌ بوو: که
فه‌رمانیان پی کرا شه‌ریعه‌تی خودا وهریگرن و پابه‌ندی بن نه‌وانیش ملیان نه‌دا
کیتویان له‌سه‌ر راگیرا وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِ هِمَّةٍ﴾ به‌رزمان
کرده‌وه به‌سه‌ریان دا کیتی طوری سه‌ینا وه‌کوو هه‌ور هینامان له‌ناستی سه‌ر
سه‌ریان رامانگرت، نه‌ویش به‌هۆی نه‌وه‌ عه‌د و په‌یمانه‌ی لیمان وهرگرتبوون که
پابه‌ندی شه‌ریعه‌تی ته‌ورات بن و کاری پی بکمن که‌چی سه‌رپیچییان ده‌کرد، دواپی
ملیان که‌چ کرد و هاتنه‌ خه‌تمه‌ه ﴿وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ مَجْجَدًا﴾ پیمان گوتن
برۆنه‌ ناو شاره‌وه بچنه‌ ناو به‌یتول مه‌قدیسه‌وه به‌ملکه‌چی و سه‌ر کزی،
فه‌رمانبه‌رداری فه‌رمانه‌کانمان بن و بکه‌ونه سوژده نه‌وانیش به‌ناچاری و له‌ترسان
چوونه سوژده له سوژده‌که‌یاندان به‌تیله‌ چاو سه‌یری کتیه‌که‌یان ده‌کرد ده‌ترسان
به‌سه‌ریان دا بکه‌وی وه‌کوو له‌نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ
فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظِلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ﴾ الأعراف/۱۷۱.

فرمانیان پی کرا به ملکه‌چی و زه‌لیلی بمره و به‌یتول مه‌قدیس بچن و بلین (حطه) واته: خودا گوناهمان بشوره‌وه، لیمان خوش به که وازمان له جیهاد هینا، سهرپیچی فرمانه‌کانتان، کرد چل سال له بیابان مانه‌وه، که‌چی به پیچه‌وانه‌وه نه به کردار نه به گوftar نه‌وه‌ی پتیا گوترا‌بوو: نه‌نجامیان نه‌دا که چوونه ژووره‌وه به قونه‌خشکی له‌سهر کلوتیان ده‌کشان، له‌باتی وتنی وشه‌ی (حطه) ده‌یان‌گوت (حنطه).

نامۆزگاریمان کردن و فرمانان پی کردن که ریزی رۆزی شه‌مه بگرن و خۆ بیارین لهو شتانه‌ی خودا لی‌ی حرام کردن تی‌یدا «وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ» له‌سهر زمانی داود پیمان گوتن: له‌رۆزی شه‌مه‌دا سنووری خودا مه‌به‌زینن و راوه‌ماسی تیدا مه‌کهن، به‌لام نه‌وان سهرپیچیان کرد و فیلان به‌کار هینا، بریکیان نه‌م فیل کردنه‌یان پی ناخوش بوو نار‌ه‌زاییان ده‌رپی، هندیکیشیان بی‌ده‌نکه‌ بوون.

جا که نه‌وان ده‌ریاره‌ی رۆزی شه‌مه نافرمانی خودایان کرد، نه‌مجار بوو چوونه ژووره‌وه‌ی به‌یتول مه‌قدیس دووباره سهرپیچیان کرد...! نه‌ی محمد! به‌لاتمه سهر نه‌بی که ناژاوه ده‌تینه‌وه دژایه‌تیت ده‌کهن!!

«وَأَخْلَدْنَا مِنْهُمْ مِثَاقًا غَلِيظًا» په‌یمان و به‌لینیکی پته‌و و جه‌خت له‌سهر کراومان لی وهرگرتن: که به‌گیره‌ی ته‌ورات کار بکهن و پابه‌ندی فرمان و جله‌وگیری‌یه‌کانی بن، مزگیننی بده‌ن به هاتنی هه‌زه‌تی عیسا ﷺ و هاتنی هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ ناو نیشانهمان مه‌شارنه‌وه به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌ن... که‌چی پابه‌ندی نه‌و فرمان و جله‌و گیرانه نه‌بوون و سهرپیچی‌یان کردو یاخی بوون و فیل و ته‌له‌کیان به‌کار هینا! وه‌کوو له شوینیکی ترده ده‌فرموی: «وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ» الأعراف/۱۶۳.

نه مجار پمروه ردگار دوی شم به لین وه رگرتنه لیان، هوی شو به لاو سزایانه ی تووشیان بوون شی ده کاتموه، که بریتی بوون له سه ریچی کردنی زهق و هه لوه شانده وهی شو په یمان و به لینانه ی که به خودایان دا بوو، حه رامیان به حه لال له قه لم داو حه لالیشان به حرام دانا ﴿فَمَا نَقْضُهِمْ مِيثَاقَهُمْ﴾ به هوی هه لوه شانده وهی جووله که کان بو به لین و په یمانه کانیان و برپا نه کردنیان بهو نایات و به لگانه ی که راستی پیغه مبرایه ی پیغه مبره کان ده چه سپینن، ﴿وَكُفْرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ کافر بوونیان به نیشانه کانی خوداو به نامه ناسمانیه کانی ﴿وَقَتْلَهُمُ الْآنبيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ﴾ همروه را به هوی کوشتنی پیغه مبران وه کوو زه که ریبا و یه حیا به بی شموی تاوانیکیان کردبی و مافیکیان به سمره وه بن شیایو شموی بن! ﴿وَقَوْلُهُمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ﴾ شو و ته یه یان که ده یانگوت: دلمان پمردیه کی قایم و پتموی تیهو پیچراوه شو بانگموازی و ناموژگاری یه ی نیوه ی تی ناچی، هیچ قسمو به لگمیه کتان، هیچ پمند و ناموژگاریتان کارمان تی ناکاو ناچیته دلمانه وه! ^{۱۱} جا به هوی شو هه موو کرده وه ناشیرینانه یانموه، له پاساوی شو هه موو هه لویسته ناله بار و فرت و فیل و ته له که بازی یه یانموه شموی مان پی کردن که پیمان کردن له نه فرین و رق لیبوونموه و ریسوا کردن و لی ستانده وهی مولک و سه لته نت و بالا دهستی و نازادی و سدریهستی و لهش ساغی و تهنروستی هتد.

نه مجار پمروه ردگار شم بوچوونهمان رت ده کاتموه ده فمرومی: ﴿بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ﴾ وه کوو بو خزیان باسی دلیان ده کمن وای شو بوچوونه که یان هه لمیدهو چاویهسته کی له خه لک ده کمن، به لکو نه وان به هوی کوفر و

^{۱۱} غلف دوو مانای هیه به که میان که کوی (أغلف) بین مانای شمویه: پمردی لمبره و ریگی نادا شتی پال بکوی: دوه میان که کوی (غلاف) بین وه کوو (کتاب-کب) لاهه کی زنده دار کراوه وه کوو (کُتِبَ رُسُلٌ) شو کاته ماناکمی وایه که دل و دبروونیان هه مبانمو سنلوقی زانست و زانیارین پی بووه له عیلم و پیروستیان به ناموژگاری پیغه مبر و کسی تر نیه.

گومراییانه وه پهره ردگار دلی مۆر کردوون و که وتونه زه لکاوی گومرایی به وه ره نکه دانه وهی ناشیرینی نهو گومراییه یان له سمر کرداو گوشتار و ره وشتیان دا دیاره، یان دلیان وه کوو پاره ی نیکل و ناسنیککی مۆر لی دراو وایه له ره قی و نه گۆری دا هیچ نه قش و نیگاری تری لی نادرئ دلی نه وانیش بهو جوړه هیچ شتیکی تر کاری تی ناکاو هیچ به لگه و تپروانین و نامۆزگاری به ک کاریان تی ناکاو له زه لکاوی گومرایی دا سمریان لی شیواوه له خوی پیس و بهد رهفتاری خویان لا نادهن **(فلا یؤمنون إلا قلیلا)** بروای تهواریان نیه تهنها بروایان به موساو تهورات هیه، نهویش به بروا حلیب ناکرئ، یان که میکیان نه بی وه کوو عه بدوللای کورپی سهلام و هاوه لانی نهوانی تریان بروایان نیه! **(وبکفرهم وقولهم علی مریم بهتاناً عظیماً)** ههروه ها به هوی بروا نه کردنیان به عیساو به نینجیل و بوختان کردنیان به مریه که گوايه دهستی تیکهل کردوه، له ژیره وه له گهل یوسفی **(النحار)** دا داوینپیسی نه نجام داوه!! که نهو بوختانیکه مووچرکه به جهسته ی خاوه و یژدان دهیتن و ههست و شعور ده تاسیتن! بوختانیککی گهل گه وه ناره وایه، جگه له جووله که کان کسی تر زات ناکا بوختانی وا بکا.

(وقولهم إنا قتلنا المسيح عیسی ابن مریم رسول الله) ههروا گومانی نهو یان که گوايه عیسا ی کورپی مریه میان کوشتوه، به گالتنه - نه ک به راستی پیی ده لیتن: - **(رسول الله)** ره وانه کراوی خودا قورنانش که به **(ابن مریم)** تو ماری کردوه بۆ ره تدانه وهی نهو مه سیحی یانه یه که ده لیتن: کورپی خودایه!!

نه مجار پهره ردگار گوتن و بۆ جوړه کانیا ن پووچهل ده کاتنه وه ده فهرموئ: **(وما قتلوه)** نهوان درۆ ده کمن عیسا یان نه کوشتوه، **(وما صلبوه)** هه لیان نهواسیوه له خاچیان نه داوه وه کوو خویان نهو نی دیعایه ده کمن. **(ولکن شبه لهم)** به لکو خودا شیوه ی عیسا ی خسته سمر پیاو یکی ترو نهویان گرت و کوشتیان و هه لیانواسی! که وابوو: نهوان به یه قین عیسا یان نه کوشتوه، چونکه نهو تیرۆریستانه ی که چوون بۆ کوشتنی عیسا، عیسا یان نه ده ناسی، که کابرایان کوشت

له ناو خۆیانموه کهوتنه گومانموه ﴿وإن الذين اختلفوا فيه﴾ نهوانه ی کهوتونه گومانموه له باره ی هه لواسینی عیسا، نایا هه لواسراوه که عیسا بووه یان یه کیتی تر بووه؟؟ ﴿لفی شک منه﴾ له گومان و راپایی دان ده باره ی راستی رووداوه که، ﴿ما لهم به من علم إلا اتباع الظن﴾ زانیاریه کی تهواریان لهو باره وه نیه، به لکو نهوان شوین گومان و نیشانه ی وا کهوتون که زانیاری راستیان بۆ دهسته بهر ناکا. ﴿وما قتلوه یقینا﴾ نهوان به یه قینی عیسیان نه کوشتوه! وشه ی (یقیناً) یان حاله له (واوی) (قتلوه) واته: نهوان دلنیا نه بوون له کوشتنه که ی به لکو گومانیان بۆ پهیدا بوو.

یان حاله له (هه ی) (قتلوه) واته کوشتنه که یان به یه قین نیه به لکو گومانی تیدایه، یان صیغتی مه صده ریکی هه زف کراوه، واته: ﴿وما قتلوه قتلایقینا﴾ نه یان کوشتوه به کوشتنیک یه قین!

﴿بل رفعه الله إليه﴾ به لکو خودا له دهستی نهو کۆمه له جووله که تیرۆرستانه رزگاری کرد و بهرزی کرده وه بۆ لای خۆی و وه کوو له نایه تیکی تردا ده فرموی: ﴿وإذ قال الله يا عيسى إني متوفيك ورافعك إلی ومطهرک من الذین کفروا﴾ آل عمران/ ۵۵ نیبنو عه بباس ده لئ: مانای (متوفیک) ده تمرینم. وه هه ب ده لئ: خودا سئ رۆژ عیسی مراند و دوا ی زیندووی کرده وه نه مجار بهرزی کرده وه!

زۆریه ی رافه که مرانی قورئان ده لئین: مه بهست به (متوفیک) لیره دا مردن نیه، به لکو مه بهست نووستنه وه کوو له شوینیک تر ده فرموی ﴿وهو الذی یتوفاکم باللیل﴾ الأنعام/ ۶۰ یان ده فرموی ﴿الله یتوفی الانفس حین موتها والستی لم تمت فی منامها...﴾ الزمر/ ۴۲.

حه سه نی به صری ده لئ: پیغه مبهر به جووله که کانی گوت: عیسا نه مردوه به لکو پیش رۆژی قیامت دیتمه بۆ ناوتان.

واته: نموهی له ناو رافده کهرانی قورنان دا باوه نموهیه: که یهزدان عیسیای به جهستمو گیانی یهوه بهرز کردۆتهوه بۆ ناسمان.

نیمامی رازی ده فەرموی بهرز کردنمۆه که به پلهو پایمو ریز و تهقدیره، واته بهرزت ده که مموه بۆ پلهو پایه ی ریزدارانی خۆم. مانای (رافعک إلي) یهعنی (رافعک الی محل کرامتی). وه کوو چۆن ده رباره ی نیبراهیم ده فەرموی: **﴿إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي﴾** الصافات/ ۹۹ ناشکرشه رۆشتنه که ی نیبراهیم له عیراقمۆه بۆ شام بوو که وابوو رسته ی (الی ربی) بۆ شان و شهوکهت و ریز و تهقدیره.

نه مجار پهروه ردگار به لگهی له سمر بالا دهستی خۆی هینایه وه نموهی سهلماند که توانای تهوای هدی به پارسا ستنی عیسا له ههلواسین و زرگار کردنی له چنگی جووله کهو رۆمه سته مکاره کان و فەرموی: **﴿وكان الله عزيزا حكيما﴾** واته: خودا بالا دهستمو کهس به سمری دا زال نابێ، داناو زانیه له هه موو کارو نه خشمو پیلانیکیا، هه موو که سیتک به گیره ی کرده وه کانی پاداشی ده داتهوه، بۆ وینه نموتا سزای جووله که کانی بهوه داوه تهمۆه که له سمر زهوی ژیر دهستمو شاریه دهه کراوو قیز لیکراوون!.

نهمۆ نووسرا بیروپروای موسولمانانه ده رباره ی ههلواسینی عیساو بهرز کردنمۆه بۆ ناسمان، که ده قی قورنانمۆ نیمه گومانمان له راستی دا نیه، ههر دیرۆک و قسمو قسه لۆک و باسیکی تر له م باره وه بگوتری پیچموانه ی نهمۆه بێ! به راستی نازانین و هه موویان بێ سمر و بهرن! له لایه کی تره وه برۆا کردن بهو رایه ی که ده لی: عیسا نه کوژراوه و هه لئه واسراوه، زۆرتر جیگای ریزه بۆ عیسا، بۆ چوونی تهمۆه که عیسا کوژراوه و هه لواسراوه خۆی بهخت کردوه له پیناو ناده میزاد دا به گشتی و بۆ تهمۆه ی تاوانی ناده م و تهمۆه کانی بشواتمۆه بیرو بۆ چوونیکی مه سیحی بهو به شیکه لهو رۆمان و سهرگوزشتانه ی له ئینجیله کاندا همن، بیرو زاده ی میتشکی ناده میزادن فپی به سمر که لامی خودا وه نیه، چونکه پهروه ردگار پاک بوونه مۆه له گونا هه پابه ند کردوه به تۆبمۆ گه رانه مۆه په شیمان بوونه مۆه. ناده م تۆبه ی کرد تۆبه که ی لی وه رگیرا خودا لی خۆش بوو، وه کوو ده فەرموی: **﴿فَتلقى آدم من ربه**

کلمات قتاب علیه إنه هو التواب الرحیم البقرة/۳۷ که سیتک که میک
تتفکرینی هدی نه وهی به دلدا ناچی که بۆ مه سیحی که کان تاوان کردن ره وایه،
چونکه مه سیح خوی کردو وه قوریانی بۆ گونا هه کانیان، عیسا گونا هه کانیان بۆ
رهش ده کاتموه کاتی خوی بو وه ته قوچی قوریانی و که بشی فیدا بۆیان.

نه مجار پمروه ردگار ده ریاره ی مه سیح بریاریکی به کلا که ره وه ده ره ده کا و
ده فمرموی: **«وإن من أهل الكتاب إلا لیؤمنن به قبل موته»** دلنیا بن هر یه کییک
له خاوه نامه کان جووله که مه سیحی له کاتی سه ره مهرگا که مردن یه خه ی
ده گری و راستی بۆ ده ره ده که می و پیغه مبه رایه تی و به ندایه تی عیسا ی بۆ ناشکرا
ده بی پروای پی ده که من و به راستی ده یناسن، جووله که ده زانی که پیغه مبه رایکی
راستگزیه و درۆزن نیه، مه سیحی ده زانی که نه ده میزاده و به س، نه خودایه و
نه کوری خودایه، به لکو ره وانه کراوی خودایه، به نده یه کی فمرمان به رداری یه زدانه،
به لام پروا هینانه که میان له کاتییک دایه که سوودی نیه، چونکه له سه ره مهرک و
پیش غمر غمره ی رۆح ده ره جوونه، نه و کاتهش نیمان هینان له که س و نه رنا گیری!
چونکه نه و کاته کاتی نه رک له نه ستوی نامینی و خالی و نه چمرخانه له ژیا نی
دونیا وه بۆ ژیا نی دوا بی، جگه له وهش دوا ی هاتنی پیغه مبه ری نیسلام نیمان هینان
به هیچ پیغه مبه رییک سوودی نیه نه گمر له بهر تیشکی رۆشنایی قورشان دا نه بی!
«و یوم القيامة یكون علیهم شهیدا» رۆژی قیامه تیش حه زره تی عیسا شایه تی
له سه ره جووله که کان ده ده به وهی که پروایان پی نه کردو وه و پیغه مبه رایه تی که میان
به درۆ خستۆتموه، شایه تی له سه ره مه سیحی به کانیش ده ده به وهی که به کوری
خودایان دانا وه، راستی چۆنیه تی خوی ناشکرا ده کها، وه کوو خودا له سه ره زویانی
عیسا خۆیه وه بۆمان باس ده کا و ده فمرموی: **«ما قلت لهم إلا ما أمرتني به أن**
اعبدوا الله ربی وربکم و کنت علیهم شهیداً ما دمت فیهم» المائدة/۱۱۷

واته: شایه دی بۆ موسولمانان ده ده به وهی که پروایان پی کردو وه، شایه دی
له سه ره کافره کانیش ده ده به وهی که به درۆیان خستۆتموه و پروایان پی نه کردو وه،
چونکه هه موو پیغه مبه رییک شایه د و چاودیره به سه ره نه مه ته که یه وه! وه کوو له

نایه‌تیکی تردا ده‌فرموی: ﴿كَيْفَ إِذَا جُنَّا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدٌ، وَجُنَّا بِكَ عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا﴾ النساء/٤١.

قه‌تاده ده‌ریاره‌ی نایه‌تی ﴿وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا﴾ وتووبه‌تی: مانای شهویه: که عیسا ده‌بیته شاید به‌سهریانه‌وه له‌وه‌دا که نیگای خودای پی گه‌یاندوون و خۆی به‌وه پی ناساندوون که به‌نده‌ی خودایه!

به‌لی له‌ حاله‌تیکی غافل گیری و ناگه‌هانم‌نامیزدا، عیسا به‌ره‌و روویان ده‌بیته‌وهو شایه‌دیان لی ده‌دا، شهوانه‌ی به‌ درویان خستوته‌وهو شهوانه‌ی پروایان پی کردووه ده‌ست نیشانیان ده‌کا! خو به‌دوور ده‌گری له‌وانه‌ی بوختانیان بو دایکی کردووهو خویشیان به‌ کوپی خودا له‌ قه‌لم داوه! له‌به‌رده‌م هه‌موانیان دا شه‌وه دوویات ده‌کاته‌وه: که به‌نده‌و ره‌وانه‌کراوی خودایه‌و بانگه‌وازی نوممه‌ته‌که‌ی کردووه بو خودا په‌رستی و به‌ندایه‌تی کردنی و تا له‌ ناویان دا بووه چاودیری کردوون و نامۆزگاری کردوون و شه‌م راستی‌یه‌ی بو روون کردوونه‌وه، له‌ دوا‌ی مردنیشی شه‌وه لییان به‌رپرسیار نیه‌و عوزری هه‌یه!!

سه ره نجاری سته مکاری جووله که کان و سوود خواردنیان و پاداشی خودا په رستان

فَبِظُلْمٍ مِّنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ وَبِصَدِّهِمْ
عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿١٦٠﴾ وَأَخَذِهِمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ
أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْباطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا
﴿١٦١﴾ لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٦٢﴾

خویندیری هیژا نهم چهند نایه تانمی دوایش په یوهند دارن به باسی
جووله که کانموه، نهمه تا: دوی نهموی په روه ردگار له نایه ته کانی پیشوردا نهمو
کرده وه و خراپه کاریانمی جووله که ی باس کرد که بوونه هوی رق هه لسانی خوداو
نارازی بوونی لییان! نهمجار شیوهی سزادانیان له دونیادا دیاری ده کا که بریتی به
له یاساغ کردنی بری خواردنمی خوش لییان و له قیامه تیش دا سزای به نیشیان
بو ناماده کراوه بو موسولمانانیش پاداشی باش که به هشتی به رینه. ده فرموی:
﴿فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ به هوی ستم و ستمکاری جووله که کان خویندوه له
ناکامی نهمو هدمو تاوانه گمورانه یان ﴿حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّت لَّهُمْ﴾ چهند
خواردنمی کی خوش و به لزه تمان لی قه دهغه کردن که له وه و پیش بویان حلال

بوو وه کوو ده فمرموی: ﴿کَلِ الطَّعَامِ کَانَ حَلًا لِّبَنِي إِسْرَئِیلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَئِیلَ عَلٰی نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنْزَلَ التَّوْرَةُ﴾ آل عمران/۹۳

واته: پیتش هاتنی تمورات هممو خوارده مهنیه کیان بۆ حلال بووه جگه لمو خواردنانهی که یمعقوب لهسه رخۆی یاساگی کردبوون که بریتی بوون له گوشتی حوشت و شیره کهی.

ئه مجار پهره ردگار له تمورات دا زۆر خواردنی لئ یاساغ کردن وه کوو ده فمرموی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ، ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ﴾ الأنعام/۱۴۶.

واته: بۆیه ئهو شتانه مان لئ قه دهغه کردن چونکه سهرپتچی یان کرد، یاخی بوون، دژی پیغه مبه ره کانیا و هستان، گویان به نامۆزگاری به کانیا نه دا، سهره رۆو دلره ق و میشک بۆش و ناژاوه گتیر و سته مکار بوون بۆیه فمرموی ﴿فَبُظْلَمَ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا﴾ واته خه تاکه له خۆیان هوه بوو، به هۆی سته مکاری و سهرپتچی هوه ئهو یاسایه یان به سهر دا سه پینرا، ﴿وَبَصَدَّهُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا﴾ به هۆی ئه وه که خۆیان شوین حق و راستی نه کهوتن و نهشیان ده هیشته خه لکانی تریش شوینی بکهون! فمرمانیا به خراپه ده رکرد و جلمو گیری یان له چاکه ده کرد، موژده ی هاتنی پیغه مبه ره و رهوشت و نیشانه کانی که له کتیه کانیا دا تۆمار کره با بوون ده یان شارده وه نه یانده هیشته خه لک پئی بزانی!

ئهم رهوشتانه یان رهوشتی سرووشتیان بوو له هممو کات و شوینیک دا، له کۆن و نوێ دا، هممو کاتی دوژمنی باب به کوشتی پیغه مبه ره بوون دژیان وه ستاوون و به درۆیان خستوونه ته وه، لیان کوشتون و به ئهو پهری درنده یی له ناویان بردوون، همر لهم روانگه شه وه هه زه ته عیسا عليه السلام و هه زه ته موحه ممه عليها السلام یان به درۆ خستوونه وه! ﴿وَأَخْلَهُمُ الرِّبَا﴾ ههروه ها به هۆی ریب و هرگرتن و مامه له کردنیا به شیوه ی ریب نامیز ﴿وَقَدْ هَمُّوا عَنْهُ﴾ له کاتیک دا که له سهر زبانی

پیغه مبران جلموگیریان لئی کرابوو، پتییان راگه یه نرابوو که ریباً وهرنه گرن^{۱۷}،
 ﴿وَاكْلَهُمْ اَمْوَالُ النَّاسِ بِالْباطِلِ﴾ همدروها به هوی ودهست هینانی مالی خدک و
 خواردنی مالی به شتیه ناپه واوله پئی بهرتیل و دزی و داگیر کردن و
 هله خله تاندن و فرت و فیل و کاسبی نادرستمه وده کوو له نایه تیکی تردا
 ده فمرموی: ﴿سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ، اَكَاوُنُ لِلْسَحْتِ﴾ المائدة/ ۴۲. (سحت) واته:
 کاسبی حرام جا له همر روویه کده بی، ﴿وَاَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا اَلِيْمًا﴾
 ناماده مان کردوه بۆ بئی پروا کانیان سزای کوشنده و به تیش له ناو دۆزه خ دا
 همدروها بۆ همدوو بئی پروایه کی وده کوو نه وان سزای به تیشی دۆزه خمان ناماده یه!
 تیبینی نه وه ده کړی که یاساغ کردنی خوارده مهنی له همدوو نه وه ی
 نیسرائیل بووه و شتیه کی گشتی له خو گرتوه، به لام سزای دۆزه خ همر بۆ
 کافره کانیانه، نه وانیمان که به کافری مردوون.. بۆیه پمروه ردگار بۆ راستکردنه وه ی
 زهینی بیسهران و بۆ نه وه ی وانه زانن که چونکه سزا دنیایی به کیان گشتی به سزا
 قیامه تی به کهشیان همر وایه، یان چونکه له نایه ته کانی پتیشو دا باسی جووله که به
 ره های و گشتی کراوه سدریتچی و خراپه کاریان به شتیه کی عام وده پال دراوه و
 گومان ببری که نه وه همدووانیان ده گرتیه وه که سیان تیدا نیه شیایو چوونه
 به هشت بئی جا بۆ ره واندنه وه ی نه م گومانه پمروه ردگار فمرموی: ﴿لَكِنَّ الرَّاٰسِخُوْنَ
 فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ﴾ به لام نه جووله کانه ی خاوه نی زانیاری راست و دروستن و له
 زانیاری دا قول بوونه وه، نایینیان به به لگه وه وهرگرتوه بیروباوهریان وده کوو کتوی
 نه لبورزه، نایینیان به مال و سامانی دنیا ناگورنه وه ﴿وَالْمُؤْمِنُوْنَ﴾ موسولمانیان
 به گشتی یان موسولمانی نوممته تی (محمد) ﷺ نه وانیه ی بیروباوهریان دامه زراوه و
 نیمانه کیان هله یان ده نی بۆ چاکه کاری و خودا پمرستی، نیمانه کیان
 ره گه زپمرستی و ده مارگیری تیدا نیه، رواله تبازی و چاولیکمیری نیه ﴿يُؤْمِنُوْنَ بِمَا

^{۱۷} همر چمنده له تورانی نیستا ریباً وهرگرتن له خزم و خزیش حرامه نه گینا ریباً وهرگرتن له بیگانه ره وایه

به لایانه وه.

أنزل إليك) پروایان هدی بهو قورئانهی که بو تو نیردراوه نهی پیغه مبهری نیسلام! (وما أنزل من قبلك) هروه ها نیمانیان بهو نامه ناسمانی و نیگا یه زدان یانه هدی که بو موساو عیساو پیغه مبهره کانی تر نیردراوه، نیمانیان به خوداو هه موو پیغه مبهران هدی، جوداوازی ناخه نه نتوانیانهوه، نیمانی پتهویان به خوداو به روژی قیامت و به زیندوو بورنهوو پاداشی کرده وه کانیان هدی.

(والمقیمین الصلاة) و شهی (المقیمین) دروسته به مه نصوبی بخویندرتتهوه مانای ستایش بگه یه نهی و بیته مه فعول و بیهی بو فیعلتکی مه زنده کراو که (أعنی) یا (أمدح) بی واته: به تاییه تی نهوانه ی که به پیک و پیککی نویژه کانیان نه نجام ددهن، روکن و مهرجه کانیان به تهواری به جی دینن. دروسته به مه جرووری بخویندرتتهوه نهو کاته ده توانین بلیین: مه عطوفه بو سمر (ما) له (ما أنزل) هدا واته (یؤمنون بما أنزل إليك وبالمقیمین الصلاة من الأنبیاء) دهشتوانین بلیین نه طفه بو سمر (ک) له (الیک) دا واته: (بما أنزل إليك وإلى المقیمین الصلاة) یان عطفه بو سمر (ک) له (قبلک) دا واته: (من قبلک وقبل المقیمین الصلاة من أمتک) عطف کردنهوه بو سمر (ک) له (إلیک) و (قبلک) هدا له سمر رای کوفیه کانه نه گینا به لای به صریه کان نهو جوړه عطفه نایی.

بویه له ناو پایه کانی نیسلام دا تهنها باسی نویژی کردوه، چونکه به جی هینانی نویژ به پیک و پیک سمرده کیشی بو به جی هینانی نه رکه کانی دیکه ش، نویژ ناده میزاد له کرده وهی ناشیرین و گوفتاری فاحیشه ده گیرتتهوه، دل و دهر وون پاک ده کاتمه، نه فس رام ده کا بو نه وهی له مال و دارایی خو ی بیه خشی به هه ژاران و نه بان! وه کوو له نایه تیکی ترده ده فرموی: (إن الإنسان خلق هلوعا، إذا مسه الشر جزوعا، وإذا مسه الخير منوعا إلا المصلین) المعارج/ ۱۹-۲۲.

(والمؤتون الزکاة) نهوانه ی زه کاتی مال و سامانی خو یان ده رده کمن و دهیده نه ناتاجان (والمؤمنون بالله) نهوانه ی پروایان به خودا هیهو به ندایه تی بو ده کمن (والیوم الآخر) نهوانه ی پروایان به روژی قیامت هدی (أولئک) نهوانه ی

خاوهنی نمو ره وشتانمن که باس کران ﴿سنؤتیهم اجرا عظیما﴾ له ممو دوا له رۆژی قیامت دا پاداشی گهروهو باشیان ده دهینی پاداشیک که هر خودا چۆنیه تی و چهندییه تی ده زانی.

نیبنو نیسحاق و بهیه قی له نیبنو عه بیاسموه ده گێرنموه که فرمویه تی: نایه تی: ﴿لکن الراسخون﴾ ده رباره ی عه بدوللای کوری سه لام و نوسهیدی کوری سه عیه و ثعلبه بهی کوری سه عیه و نه سه دی کوری عوبهید هاتۆته خواری، که وازیان له نایینی جووله که هیناو به راستی موسولمان بوون و هاتنه ریزی یارانی پیغه مبهروه!

همروه ها نایه ته کان درێه به موناقه شه کردنی خاوهن نامه کان ده ده ن و سه پیچییه جوړاو جوړه کانیان ده خه نه روو، چونکه وه کوو له پیشموه شی کرایه وه نمو خاوهن نامانه پروایان به هه موو پیغه مبهره کان نیه، داخوازی سهیر و سه مبهریان له پیغه مبهره کان داوا کردوه، هر ویستوویانه له مپهر له بهردهم بانگهوازی کهمران دابنپن و فرت و فیلپان لی بکمن، که میکیان نه بی به دلسۆزی تیمانیان نه هیناوه، وا لیره بهو لاره لهم چهند نایه ته دا نهوه دوویات ده کاتموه که نیگای خودا بو هه موو پیغه مبهران یه ک جوړه و جوداوازی تیدا نیه، نه گهر نمو جووله کانه راست ده کمن پروایان به موسا هینابی ده بی تیمان به (محمد) یش بپنن و جیاوازی نه پیغه مبهر و نمو پیغه مبهر نه کمن!

نیگا بۆ پیغه مبه ران هه مووی له یه ک سه رچاوه وه یه ،

• إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ﴿١١٣﴾ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى تَكْلِيمًا ﴿١١٤﴾ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿١١٥﴾ لَكِنِ اللَّهُ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿١١٦﴾

ئیبینو ئیسحاق له ئیبینو عه بیاسه وه ده گێڕیتیه وه، ده لی: عوده ی کور ی زهید وتی: به گێره ی زانی نیی به یروهر دگار دوا ی موسا هیچ جوړه نیگایه کی بۆ سه ر هیچ که سی که نه نار دوه، واته: کۆمه لیک جووله که که سوکه ی و عوده ی کور ی زهیدیان تیدا بوون، به پیغه مبه ریان گوت: له پاش موسا خودا نیگای بۆ که سه نه کردوه! نه وه بوو: په روه ر دگار به درۆی خسته نه وه و فرموی: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ﴾ نه ی محمد! نیی به نیگامان بۆ تو نار دوه وه کوو چۆن نیگامان بۆ نوح و نه وه پیغه مبه رانه ی دوا نه وه کردوه، جو داوازی له نیوان نیگا کردن بۆ توو بۆ نه وان نیه، تو نه ی محمد! پیغه مبه ریک ی نه ساز نیی، نه گهر نه وان به راستی ئیمانیان به پیغه مبه ره کانی تر هه بوایه ئیمانیان به توو

ده هینا نیگای یه زدانی یه ک توخمه و گۆرانی به سمر دا نایه و بۆ هه موو پیغه مبه ره کان چوون یه که.

نیگا: پئی زاناندن و پئی راگه یاندنیکه له خوداوه بۆ پیغه مبه ریک جا به قسه له گه ل کردن بئی، یان مانا خستنه دل بئی به شیه یه ک که سمر بکیشی بۆ زانیاری راست و دروست و لیشی عه یان بئی که له خوداوه وه یه.

ده توانین بلتین: نیگا زانیاری به که ناده میزاد له خۆی دا ههستی پئی ده کاو لئی یه قین و عه یانه که له خوداوه هاتووه، جا به هۆی ناوه نده وه بئی یان به بئی ناوه ند بئی.

نیگا یه ک جۆره و بۆ هه موو پیغه مبه ران چوون یه که، یه که م پیغه مبه ر که نیگای بۆ کراوه هه زه ته تی نوح بووه، یه که م پیغه مبه ر بووه که له سمر زویانی شه ریه ت و یاسا بلاو بووه ته وه، نه مجار هه ر به و جۆره نیگا بۆ پیغه مبه ره کانی دوا نه ویش کراوه وه کوو ده فهرموی: «واو حینا الی ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و الاسباط و عیسی و ایوب و یونس و هارون و سلیمان و آتینا داوود زبور» نیگامان بۆ ئیبراهیم کردووه که به باوکی پیغه مبه ران ناسراوه، پیتی شیه ده لین (خلیل الله) ههروه ها بۆ ئیسماعیل که کوپی گه وری ئیبراهیمه و باوکی هۆزی عه ره به و باپیره گه وری پیغه مبه ری ئیسلامه و له مه که که له دونیا ده رچووه، ههروه ها نیگامان بۆ (ئیسحاق) کردووه که کوپی ئیبراهیمه و باوکی یه عقیبه که به ئیسرائیل به ناویانگه و نژادی جووله که بۆ شه و ده گه رتیه وه، له شام له دونیا ده رچووه، نه مجار بۆ لوط که برازای ئیبراهیمه، نه مجار بۆ یه عقیوب نه مجار بۆ (اسباط) که بریتین له (۱۰) کوپه کانی یه عقیوب و دوو کوپه زاکانی که کوپی یوسف بوون و کوئی (سبط) ه دوانزه کوپه بوون، نه سباط له نه وه ی ئیسحاقن.

نه مجار نیگامان نارد بۆ عیسا و هارون و نه ییوب و داود و سوله یمان و یونس، له نایه ته که دا عیسا پیتش شه و پیغه مبه رانه خراوه چونکه جووله که کان تانه ی لئی ده دن و پروپاگه نده ی ده رباره بلاو ده که نه وه، شه و کۆمه له پیغه مبه ره ی ناو زه د کردن بۆ ریز لیتان.

په‌روه‌ردگار به تاییه‌تی زه‌بووری بۆ داود نارد. زه‌بوور نامه‌یه‌کی ئاسمانی بووه، په‌روه‌ردگار به نیگا ناردوو‌یه‌تی بۆ داوود و له‌سه‌دو په‌نجا سووره‌ت پیتک هاتبوو حوكم و حه‌لال کردن و حه‌رام کردنی هیچ شتیکی تیدا نه‌بوو به‌لکو ناوه‌رۆکی بریتی بوو له‌په‌ند و نامۆزگاری! داود عليه السلام ده‌نگی زۆر خو‌ش بوو، که ده‌ستی ده‌کرد به‌خویندنه‌وه‌ی زه‌بوور ئاده‌میزاد و جنۆکه و په‌له‌وور و ئاژه‌ل لی‌تی کۆ ده‌بوونه‌وه‌و گوییان لی‌ ده‌گرت، هه‌زه‌تی داود زۆر نیک نه‌فس بوو هه‌رگیز فیزو لوتبه‌رزنی نه‌بوو، له‌ به‌رووبوو‌می ئیشی ده‌ستی خو‌ی بژیوی خو‌ی دابین ده‌کرد و زری چنی ده‌کرد!!

ئه‌ی محمد! ئیمه‌ تۆمان کرد به‌ پیغه‌مبه‌ر و نیکامان بۆ ناردووی و روانه‌مان کردووی بۆ سه‌ر ئاده‌میزاد وه‌کوو چۆن پیغه‌مبه‌ری تریشمان جگه‌ له‌وانه‌ی لی‌ره‌دا باسمان کردن ناردوون، «ورسلا قد قصصناهم علیک من قبل» زیان نامو به‌سه‌ره‌اتی هه‌ندی‌ک له‌و پیغه‌مبه‌رانه‌مان بۆ گێراوێتمه‌وه له‌ پێش نازل کردنی ئه‌م سووره‌ته‌دا وه‌کوو ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی که له‌ سووره‌ته‌ مه‌کییه‌کان دا ناویان هاتووه‌ بۆ نموونه‌ به‌ بۆنه‌ی سه‌رگۆزشته‌ی ئیبراهیم له‌ سووره‌تی ئه‌نعام دا ده‌فه‌رموئ: «ووه‌بنا له‌ إسحاق و یعقوب کلاً ه‌دی‌نا ونوحاً ه‌دی‌نا من قبل ومن ذری‌ته‌ داود و سلیمان وایوب و یوسف و ه‌ارون و کذلک نجزي‌ المحسنین، و زکریا و یحیی و عیسی و ایاس کل من الصالحین، و اسماعیل و الیسع و یونس و لوطاً و کلاً فضلنا علی العالمین» الأنعام/۸۴-۸۶.

ئه‌م سووره‌تانه‌ی که به‌زۆری سه‌رگۆزشته‌ی پیغه‌مبه‌رانیان له‌ خو‌ گرتووه‌ سووره‌تی (الأنبیاء، هود، الشعراء) سه‌رجه‌می ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی له‌ قورئان دا ناویان هاتووه‌ بیست و پێنج پیغه‌مبه‌رن، که ئه‌م زاتانه‌ن: ئاده‌م، ئیدریس، نوح، هود، صالح، ئیبراهیم، لوط، ئیسماعیل، ئیسه‌حاق، یه‌عه‌قوب، یوسف، ئه‌ییوب، شوعه‌یب، موسا، ه‌ارون، یونس، داود، سوله‌یمان، ئیلیاس، ئه‌لیه‌سه‌ع، زه‌که‌ریا، یه‌حیا، عیسا، ذولکیفیل به‌ه‌ای زۆریه‌ی رافه‌که‌رانی قورئانه‌وه‌- ئاخو و

سهرخه‌تمدی پیغه‌مبهرانیش حمزره‌تی (محمد) ه سلامی خودا له هه‌موویان بی به‌تایبه‌تی له سردار و گهره‌ی هه‌مووانیان که حمزره‌تی (محمد) ه!!

﴿ورسلا لم نقصصهم عليك﴾ ژبان نامو به‌سهر هاتی هه‌ندی پیغه‌مبهرمان بۆ نه‌گیراوتهموه، له قورئان دا باسمان نه‌کردوه وه‌کوو نمو پیغه‌مبهرانه‌ی که نیردراون بۆ سهر نمو گهل و نه‌توانه‌ی که میژوو به‌سهر هاتیان له لایمن گه‌له‌که‌تموه نه‌زانراوه‌و خاوه‌ن نامه‌کانیش (جووله‌که‌و مه‌سیحی) ناگادارییان نین؛ وه‌کوو نمو پیغه‌مبهرانه‌ی که نیردراون بۆ سهر گهل و نه‌تموه‌کانی صین و یابان و هیند و خۆرئاواو نه‌فهریقا.

بۆ‌میش سهرگوزشته‌کانیانی بۆ نه‌گیراینه‌وه چونکه مه‌به‌ست له سهرگوزشته‌گه‌راننده‌وه پمند و نامۆزگاری لی وه‌رگرتنم به‌لگه هینانه‌ویه له‌سهر راستی پیغه‌مبهراتیه‌که‌ی وه‌کوو له شوینیکا ده‌فهرموی: ﴿لقد كان في قصصهم عبرة لأولي الألباب، ما كان حديثاً يفترى﴾ یوسف/ ۱۱۱ یان که ده‌فهرموی: ﴿وكلّا نقص عليك من أنباء الرسل ما نثبت به فؤادك وجاءك في هذه الحق وموعظة وذكرى للمؤمنين﴾ هود/ ۱۲۰.

پتویسته نموه بزانی: په‌روه‌ردگار بۆ سهر هه‌موو گهل و نه‌تموه‌یه‌ک چه‌ند پیغه‌مبهریکی ره‌وانه‌ کردوه، ره‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خودا بۆ سهرجه‌م نه‌اده‌میزاد گشتی بووه، پیغه‌مبهرایه‌تی تایبه‌ت نه‌بووه به‌ گهل و نه‌تموه‌یه‌کی تایبه‌ت و دیاری کراو؛ وه‌کوو جووله‌که‌کان پیتیان وایمو ده‌لین: پیغه‌مبهر ههر ده‌بی به‌نو ئیسرائیلی بی، به‌لکو قورئان به‌ روونی نموه ناشکرا ده‌کا که هه‌موو گهل و نه‌تموه‌یه‌ک پیغه‌مبهری بۆ نیردراره، هه‌موو گهل و نه‌تموه‌یه‌ک پیغه‌مبهری تیدا نیردراره نموئا قورئان ده‌فهرموی: ﴿وان من أمة إلا خلا فيها نذير﴾ فاطر/ ۲۴. یان ده‌فهرموی ﴿ولقد بعثنا في كل أمة رسولا أن اعبدوا الله واجتنبوا الطاغوت﴾ النحل/ ۳۶ نه‌مه راستی‌یه‌که قورئان ده‌یچه‌سپیتی، خاوه‌ن نامه‌کان (أهل الكتاب) که پیتیان وایه قورئان له کتیبه‌کانی شه‌وان وه‌رگیراره، نه‌مه‌یان نه‌زانیه‌وه که قورئان شه‌م راستی‌یه‌ی چه‌سپاندو زانیاری‌یه تایبه‌تیه‌کانیش زیاتر رۆشنیان کرده‌وه.

نمودی که مشهور و باوه دهریاری ژمارهی پیغمبران نمو حدیثه نبینو
مردوده یهی له نه بوزهره وه دهیگپریتموه و ده فرموی: پرسیارم له پیغمبر ﷺ
کرد وتم نهی رهواه کراوی خودا! ژمارهی پیغمبران چنده؟ پیغمبر فرموی:
(مئة الف واربعة وعشرون الفا)) وتم نهی رهوانه کراوی خودا! چندیان ره سولن؟
واته نومدیان هه بووه؟ فرموی: ((ثلاثمائة وثلاثة عشر، جم غفیر)) وتم نهی
رهوانه کراوی خودا! یه که میان کئی بوو؟ فرموی (آدم) وتم نهی رهوانه کراوی خودا!
نادم پیغمبر و رهوانه کراو بووه؟ فرموی: ((نعم خلقه الله بیده ثم نفخ
فیه من روحه ثم سواه قبلاً)) نه مجار فرموی: ((یا ابا ذر اربعة سریانیون:
آدم، وشیت، ونوح واخنوع وهوادریس، وهو اول من خط بالقلم، واربعة من
العرب هود وصالح وشعیب ونبیك یا ابا ذر! واول نبی من بنی اسرائیل:
موسی وآخرهم عیسی واول النبیین آدم وآخرهم نبیک)). ثم فرموده یه
نهبو حاتمه می کورپی حهبانی بهستی ریوایهتی کردوه به صحیحی حلیب کردوه.
نه مجار پهره ردگار دهریاری موسا زیده ریزیکی تری باس کردوه
فرموی «وکلم الله موسی تکلیما» پهره ردگار به تاییهتی له گمل موسادا
ناخاوتنی کرد ناخاوتنیک بئی ناوه ند، ناخاوتنیک راست و حقیقت، بویهش
لیردها ثم زیده ریزیکی موسای باس کرد، چونکه جووله که کان که نهتموهی موسان
و مهبهستی سهره کی باسه کهمن!
وشه (تکلیم) که چاوگو بوته مفعولی مطلق بؤ فیعلی (کَلَّمَ)
جهخت و چهپانندن ده گیه نی.

ته کلیم به نیسبت پیغمبران به مانا نیگا هاتوه وه کوو خودا
ده فرموی: «وما کان لبشر ان یکنه الله الا وحیاً او من وراء حجاب او یرسل
رسولاً فیوحی باذنه ما یشاء انه علی حکیم» شوری/ ۵۱. به لام چۆنیتهی
نیگا و پیگه یشتن و تیگه یشتنی نمو باش وایه ده می تیوه نه دهین، چونکه ناگینه
بنج و بنهوان تییداو سوارچاکی نمو مهیدانه نین، تنانهت نیمه چۆنیتهی پهیدا

بوون و گه‌یشتنی قسه‌ی ناوخۆمان که به هۆی شه‌پۆلی هه‌واوه له یه‌کتره‌وه پیمان ده‌گا نازانین، چ جای چۆنیه‌تی قسه‌ی خودا!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار مه‌به‌ست و حیکمه‌تی یه‌زدانی له ناردنی پیغه‌مبه‌ران روون ده‌کاته‌وه ده‌فهرموئ: **(رسلنا مبشرین ومنذرین)** نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی ناردوومانن هه‌موویان موژده‌ده‌ر بوون بۆ چاکه‌کاران و ترسینه‌ر بوون بۆ خراپه‌کاران بۆیه‌ش نه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌مان ره‌وانه‌ کردون **(لئلا یکون للناس علی الله حجة بعد الرسل)** بۆ ئه‌وه‌ی ئاده‌میزادان به‌لگه‌یان به‌ ده‌سته‌وه نه‌بی له‌سه‌ر خودا، دوا‌ی هاتنی پیغه‌مبه‌ره‌کان بۆ ناویان و پێ راگه‌یاندنی فەرمانی خودا ئیتر رۆژی قیامه‌ت به‌هانه‌یان به‌ ده‌سته‌وه نابێ و ناتوانن دا‌کۆکی له‌ خۆیان بکه‌ن و بڵین: نه‌مانزانیوه چیمان له‌سه‌ر بووه چیمان لێ قه‌ده‌غه‌ بووه که‌س ئاگاداری نه‌کردووه‌وه ئیمه‌ بێ ناگا بووین و هیچمان نه‌زانیوه، وه‌کوو په‌روه‌ردگار ده‌فهرموئ: **(ولو انا اهلکناهم بعذاب من قبله لقالوا: ربنا لولا ارسلت الینا رسولا فنتبع آیاتک من قبل ان نذل ونغزی)** طه/۱۳۴ یان ده‌فهرموئ: **(وما کنا معذبین حتی نبعث رسولا)** الإسراء/۱۵ که‌وابوو ناردنی پیغه‌مبه‌ران و ناردنه‌ خواره‌وه‌ی نامه‌ ئاسمانی‌یه‌کان بۆ ئه‌وه‌یه: که‌ که‌س عوزری نه‌میتنی!

ئایین به‌رنامه‌یه‌کی یه‌زدانی‌یه، عه‌قل به‌ ته‌نیا په‌ی پێ نابا، به‌ نیگا نه‌بی نازاندی، ئایین له‌ گه‌ل یاسا‌کانی سرووشت دا ده‌گونجی نه‌فس پاک ده‌کاته‌وه و ئاماده‌ی ده‌کا بۆ ژیا‌نی هه‌تا هه‌تایی له‌ جیهانی قودسی دا، په‌یره‌و کردنی ئایین سه‌رده‌کیشی بۆ پاداش و، گوێ پێ نه‌دانی ده‌بیته‌ هۆی سزا، ئهم پاداش و سزایه‌ش به‌ بێ پیگه‌یشتنی بانگه‌وازی پیغه‌مبه‌ران نابێ! **(وکان الله عزیزا حکیم)** په‌روه‌ردگار بالا ده‌سته‌و هه‌ر شتیکی بوێ هیچ که‌س نیه‌ بتوانی به‌ره‌نگاری بکا، داناو هه‌کیمه‌ له‌ کاره‌کانی دا و که‌رمی کارسازه‌!

به‌هانه‌و به‌لگه‌ به‌ده‌ست که‌سه‌وه ناهێلێته‌وه وه‌کوو له‌ سه‌حیحی موسلیم و بوخاری دا هاتوه‌ ئیبنو مه‌سه‌عوود ده‌فهرموئ: پیغه‌مبه‌ر فەرمویه‌تی: (که‌س به‌ نه‌دازه‌ی خودا غیره‌ت دار نیه، بۆیه به‌ ئاشکراو به‌ نه‌ینی فاحیشه‌و کاری

ناشیرینی یاساغ کردن، کەس بە ئەندازەی خودا مەدح کردنی پێ خۆش نیە، بۆیە مەدح و سوپاسی خۆی کردووە، کەس بە ئەندازەی خودا عوزر هێنانەوهی پێ خۆش نیە بۆیە پێغەمبەرانی رەوانە کردوون بە موژدە بەخش و ترسینەر جا لە کاتیەک دا نایه تی پێشوو (إنا أوحینا إلیک) پێغەمبەرایه تی (محمد) دەسەلمینێ بەره‌نگاری کردنی موشریک و ئەهلی کیتاب دەکاو بۆچوونه‌کانیان رەت دەکاتەوه و لە سیاقی نایه‌ته‌کان ئەوه وەرده‌گیرێ کە جووله‌که‌و موشریکه‌کان ئینکاری پێغەمبەرایه تی (محمد) یان دەکرد و شایه‌دی به پێغەمبەرایه تی ئەو زاته ناده‌ن! پەرورده‌گار ده‌فەرموێ: (لکن الله یشهد بما أنزل إلیک) واتە: بەلام خودا شایه‌دی بۆ تۆ دەدا کە رەوانە کراوی یەزدانی و ئەو پێغەمبەره‌ی قورئانت بۆ نێردراوه: ئەو قورئانه‌ی کە کەتەلوکی بوونه‌وه‌ره و بەرنامە‌ی ژبانە و یاسای پەسەند و شاکاری پەرورده‌گاره، ئەو قورئانه‌ی کە ﴿لا یاتیہ الباطل من بین یدیہ ولا من خلفہ تنزیل من حکیم حمید﴾ فصلت/ ۴۲ جا کێ پێی باوه‌رناکا با باوه‌ر نه‌کاو به‌ درۆی بختەوه‌!!! بە پێغەمبەر ده‌فەرموێ ئەوانە وێرای ناشکرای پێغەمبەرایه‌تیە کەت شایه‌دی به پێغەمبەری ت ناده‌ن بەلام خودا شایه‌دی پێ دەدا! ئەمجار ئەم شایه‌دییه‌ دووباره‌ ده‌کاتەوه‌و جەختی لەسەر ده‌کاتەوه‌و ده‌فەرموێ: ﴿أنزلہ بعلمہ﴾ پەرورده‌گار قورئانی ناردۆته‌ خوارێ پرە لە زانستی یەزدانی، نه‌ ئەتۆو نه‌ ئەتموه‌ کەت ئاگاتان لە ناوه‌پۆک و شێوه‌ی شاکاری نه‌بوو نه‌تاندەزانی کە پرە لەو هەموو زانستییه‌ یەزدانییه‌و ئەو هەموو زانیارییه‌ ئەدەبی و رامیاری و کۆمه‌لایه‌تی و سەرگوزشتەو بەسەرھاتی پێغەمبەر پێشینه‌کان و ئەتموه‌کانیانی تێدایه‌! پەرورده‌گار ویستی وابوو کە بەندەکانی ئاگادار بکا بەسەر ئەو هەموو بەلگه‌و رێنمایییه‌ یەزدانییه‌دا کە قورئان لە خۆی گرتوون، ویستی به‌بەندەکانی رابگه‌یه‌نێ خودا چی خۆش ده‌وێ و لە چی رازییه‌، چی پێ ناخۆشه‌و نایه‌وێ، ویستی زانیاری غه‌یبی رابووردوو و داھاتوو به‌ ئادەمیزاد رابگه‌یه‌نێ، ناوه‌ پیرۆزه‌کانی خودا ره‌وشته‌ به‌رزه‌کانی به‌بەندەکانی بناسینێ: ئەو زانیاری و ناوو

ره‌وشتانه‌ی که پیغهمبر و فریشته‌ش نه‌گمر خودا پی‌ی نه‌گوتنایه نه‌یاندەزانی!
 وه‌کوو ده‌فرموی: **﴿وَلَا يَحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ﴾** البقرة/۲۵۵
 و‌پرای نمو‌ی که تو نه‌ی محمد! ب‌پروای ت‌س‌واوت همیه که پیغهمبری و
 پ‌مرو‌ه‌د‌گ‌ار‌یش شایه‌دی ت‌م‌واوت بو ده‌دا که ره‌وانه کراوی و قورنانی بو ناردوی که
 گ‌م‌ره‌ترین موع‌ج‌یزه‌و به‌ل‌گ‌ه‌ی به‌ه‌یزه بو راستی پیغهمبریه‌تیت **﴿وَالْمَلَأَكَّةُ**
يَشْهَدُونَ﴾ فریشته‌کانیش شایه‌دیت بو ده‌ده‌ن و به پیغهمبر و ره‌ه‌بری ناده‌میزاد
 و نه‌ج‌نده‌کانت ده‌زانن، شایه‌دیت بو ده‌ده‌ن که س‌م‌رداری پیغهمبرانی! جو‌برائیل که
 یه‌کتیکه له فریشته‌کان خوی قورنانی بو هیناوی و بوی خویندویه‌و و فیری کردوی،
 هم‌روه‌ها پ‌مرو‌ه‌د‌گ‌ار کۆمه‌لیک فریشته‌ی کردنه یارمه‌تیده‌ری موس‌ولمانان و
 گیانی م‌م‌ردایه‌تی و نازایه‌تی و خۆپ‌ا‌گری‌یان تیتیدا به هیز ده‌کردن وه‌کوو له
 شوینیک ی‌تردا ده‌فرموی: **﴿إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأَكَّةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ**
آمَنُوا سَالِقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ﴾ الأنفال/۱۲. ده‌ی له‌گ‌م‌ل شایه‌دی
 دانی نم‌وانه هم‌موو: تینکاری کردنی نمو جووله‌کمو موشریکانه چ رۆل‌یک‌ی همیه؟!
﴿وَكُفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ ب‌سه که خودا شایه‌دیت بو ده‌داو شایه‌دی نمو کیفایه‌تمو
 راستین و کاریگ‌م‌ترین شایه‌دی‌مو هیچ شایه‌تیدان‌یک‌ی ناگاتی!

وه‌کوو له شوینیک‌ی‌تردا ده‌فرموی: **﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ**
شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ، وَأُوْحِيَ إِلَيَّ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأُنْذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ﴾ الأنعام/۱۹.

**گومرای کافره کان و سزادانیان، بانگه کردنی ناده میزادان بو
بروا کردن به پیغه مبره**

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيَغْفِرَ
لَهُمْ وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ﴿١١٨﴾ إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا
أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ﴿١١٩﴾ يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ
جَاءَ كُفْرًا بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَتَأْمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٢٠﴾

پدروردگار له نایه تەکانی پیتشودا به شایه دی خۆی پیغه مبرایه تی محمد
ﷺ ی چه سپاند و شایه تی له سەر راستی به تی پیغه مبرایه تی به کە ی دا! نه مجار له م
نایه تانه ی دوا پیدا هه ره شه له وانه ده کا که برۆای پی ناکمن و به درۆی ده خه نه وه،
ویرای نه وه ش هه لویست و ره وشتی نه و جووله کانه روون ده کاته وه که له وه و پیتش
باس کراوه که برۆایان به محمد و قورئان نیه و خه لکی له ریگه ی خودا لا ده ده ن و
ده فەرموئ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾ بێگومان نه وانه ی باوه ریان
به خودا و پیغه مبره ی خودا و قورئان نیه، ناهیلن خه لکی تریش موسولمان بیتی و
شوین پیغه مبره بکه ون، شک و گومان فری ده ده نه ناو دلیانه وه بو نه وه ی
ناده میزادان له نایینی نیسلام دوور بکه ونه وه، درۆ بوختان هه لده به ستن وه کوو
نه وه ده لین نه گهر (محمد) پیغه مبره بوایه به یه کجار قورئانی بو ده هاته خواری
وه کوو چون ته ورات به یه ک کهره ت بو موسا هاته خواری یان ده لین: پیغه مبره یان

همه موریان ده بی له نموهی هارون و داوود بن، نا نمو جووله کانه ﴿قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا
بَعِيدًا﴾ ریگیان لی گوم بووه، له جادهی حهق و راستی دورر که وتونه تموه،
به تمواوی له ریباز و بهرنامهی خودا لایان داوه، سمریان لی شیواوه و
خه ساره تمه ندی دونیاو قیامت بوون!!

نه مجار پمروه ردگار برپاری عادیلانهی خوی بهرامبهر ثوانه دهرده کاو
ده فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ بیگومان نهوانهی بو خویان کافر بوون و کردار و
گرفتاریان کافرانیه ﴿و ظلموا﴾ سته میان له کهسانی دیکه کردوه که به قسهی
لووس هه لیان خه له تاندوون و به هه موو شیوه که کاریان تی کردوون ﴿لَمْ يَكُنِ اللَّهُ
لِيُغْفِرْ لَهُمْ﴾ نموه داب و نمریتی خودا وانییه لییان خوش بی، قانون و یاسای خوی
وا ره سا نه کردوه لهو شیوه کوفرو سته مکارییه چاوپوشی بکا له رۆژی قیامت دا
تۆلهو سزایان لی ده ستینی، چونکه کوفر و سته مکاری له ههر که سیک دا هه بن
کاریگمری خویان له دل و دهروونی دا ده چه سپین و چۆنیه تیکی تیدا ده خولقینن!!
به گویرهی سونه تی خودا به بیرو ساوه پری پتهو و کرده وهی چاک نه بی
ناسپردریموه، دیاره پاش مردن و هاتنی رۆژی حساب تازه نمو هه له له کیس
چووه، تازه نیمان هینان ده وری نیمو کرده وهی چاکیش نه ده کرئ، نه نرخه هه یه،
چونکه نیمان و کرده وه مهرجه ده بی له ژیا نی دونیادا و پیش سهره مهرک بن!

﴿وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ﴾ شاره زاییان ناکا بو ریگی خیر و
چاکه، دواي نموهی بو خویان به ویست و ئیرادهی خویان ریگهی کوفر و
سته مکاریان هه لبژارد نیتر خودا توفیقیان نادا بو گه یشتن به ریگهی راست؛ داب
و نمریتی خودا وایه که نهوانه تۆلهی کرده وه کانیان لی وهریگیریموه، جگه له
ریگهی دۆزهخ ریگهی تر نه دۆزنموه، ته نیا بو ریگهی دۆزهخ شاره زا بکرین
﴿خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا﴾ هه تا هه تایه تیدا ده میننموه، لهوی دا مردن و له ناو چوونیان
به سمردا نایه، ژیا نیان له ناو نمو سزا سخت و سامناکه دا بهر ده واممو برانه وهی نیه
﴿وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ نمو سزادان و عه زابه بو خودا ماندوو بونی تیدا نیه،

چونکه نمو دهسه لاتی به سمر هه موو شتیک دا ههیمو هیچ شتیکی لی عاسی نابی، تاک و ته نیاو بالا دهست و سمر کوتکمر و به توانایه، کاری هه موو عه دالهت و دانایی و حکمت نامتزه.

نه مجار پاش نمو ی که پروهردگار شو بهه و ره خنه ی جووله که کانی رهت کرده وه به لگه کانیانی پووچل کردنه وه، گنده لی بیرویا وه پانی زوون کرده وه. روی خطاب ده کاته کو مه لی ناده میزاد به گشتی و فرمانیان پی ده کا: که هه موویان گوپراه لی بانگه وازی محمد ﷺ بن و پروا به پیغه مبهرایه تیه که ی بکمن و شونی بکمن و ده فرموی (یا ایها الناس قل جاءکم الرسول بالحق من ربکم) نه ی ناده میزادینه! پیغه مبه و ره وانه کراوی نیمه هاتوه بو سمرتان نایینیکی راست و دروست و بی غهل و غهشی له خوداوه بو هیتان (فامنوا خیرا لکم) پروا بکمن بهو بهرنامه ی بوی هیتان و شونی بکمن نمو پروا هیتانه بو نیوه باشه، چونکه له چلک و پوخه لی کوفر و بی دینی پاکتان ده کاته وه، ریگه ی خوشبهختی و کامهرانی دونیاو قیامهتتان نشان ده دا، نمو حق و عه داله ته ی نمو هیتاویه تی له خوداوه قورنانی پیروز و نیگای یه زدانه بهرنامه ی بانگه وازی به بو خودا پرستی و واز هیتان له هه موو پرستراویکی تر جگه له خودا!

نه مجار هه ره شه له سمر پیچکمران ده کاو ده فرموی (وان تکفروا) نه گمر پروای پی نه کمن، نمو خودا پیوستی به نیمان هیتانی نیوه نیمو نیمان بینن یان نه ی هیتن له خودایه تی خودا زیاد و کم ناکا چونکه (فان الله ما فی السماوات والارض) همرچی له بوونه وهردا هیه مولکی خودایه، هه موویان دروستکراو و بهنده ی خودان و ملکه چی خودایه تی خودان وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی (وقال موسی: ان تکفروا انتم ومن فی الارض جمیعاً فان الله لغنی حمید) ابراهیم/۸ زور نایه تی تر همن که مه فهومی نمو نایه ته ده چه سپتن (وکان الله علیم) هه میسه خودا زانایه بهو که سانه ی شیایو شاره زایی کردن و شاره زایان ده کا بو ریگه ی راست و ده زانی کئ شیایو گومرا بوونه گومرای ده کا و هیچ کردار

و گوشتاریکی به نده کانی لئ گوم نابن (حکیم) دانایه له کردار و گوشتاری دا له ته شریع و بهرنامدی دا پاداشی کهس نافه وتینن و همرکسه به گویرهی خوئی سزاو پاداشی کرده وه کانی وهرده گریته وه، همرگیز چاکه کار و خراپه کار به یه ک چاو ته ماشا ناکا! وه کوو له نایه تیکی ترده ده فرموی: **(أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ، أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَارِ)** ص/۲۸.

چه زرده تی عیسا له روانگی قورنانه وه

يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةٌ انْتَهُوا خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَٰهٌ وَاحِدٌ سُبْحَنَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾ لَّن يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِيْهِ وَيَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَمِيعًا ﴿١٧٢﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَيَزِيدُهُمْ مِّن فَضْلِهِ ؕ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَاسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿١٧٣﴾

نه مجار پمروه ردگار دواي نموهی شوبهدهو گومانی جووله که کان ره ده کاتموه و ریگای راستی نیشان دان، روی خیطاب ده کاتمه مسیحی به کان و رای حق و راستی یان دهر باره ی عیسا به گوئدا ده داو ده فمرموی: ﴿یا اهل الکتاب لا تغلوا فی دینکم﴾ نهی کومه لی نه صاراو نهو که سانه ی شوین عیسا که وتوون^{۱۸} زیده رهوی دهر باره ی عیسا مه کهن نهونده بهرزی مه که نهوه بیگه یه ننه پله ی خودایی؛ نهو ناده میزادیکه کراوه به پیغه مبهه، به گویره ی بهرنامه ی خوداو نیگای ناسمانی هه لس و کهوت بکهن و بیرویاوه پتان دابسه زرینن! پمروه ردگار نهم خیطابه ی ناراسته ی نه صاراکان کرد، چونکه دهر باره ی خودی عیسا زیده رهویان ده کرد و گیاندبویانه پله ی خودایه تی و له پله ی پیغه مبهرایه تی یموه بردبویانه پله ی خودایه تی و کردبویانه هاویه شی پمروه ردگار، نهک همر نهونده به لکو زیاده رهویان دهر باره ی شوینکه وتوانیشی کردبوو پتیا و ابو: که بی گوناهن و همرگیز گوناهیان لی رووناداو همرچی کوتویانه ده بی پهیره و بکری، نهو راهیب و دیر نشینانه چی بلین راست یا درو، حقه یا به تال- نهوه که لامی خودایه ده بی پهیره و بکری.

به پیچموانه شهوه جووله که کان زیده رهویان کردبوو عیسیان به هیچ نه ده زانی و بروایان پی نه بووه، نهوه ی که پتویست بوو ده بوو میانه رهویونایمو بهو جوړه بهرز و نرمیان تیدا نه کردایه! نهوه کوو نه صرانیه کان به خودای بزائن، نهو کو جووله که کانیش به دروی بخه نهوه به هیچی نه زانن! بزیه ده فمرموی نهی کومه لی نه صارا! سنوو به زرینی مه کهن و به بی به لگه زیاد و کهم له نایین دا مه کهن ﴿ولا تقولوا علی الله الا الحق﴾ جگه له حق و راستی چه سپاو پروا به هیچی تر مه کهن، ده قیکی نایینی متواتر یان به لگه یه کی عقلی چه سپاو نه بی پروای پی مه کهن! شتی که راست نه بی دهر باره ی خودا مه یلین! وریا بن خو لهو بیروبوچونه تان دوور بخه نهوه که گوايه ممریم خیزانی خودایه و عیسا کوپی

^{۱۸} نهلی کیتاب لیره دا مبهست تمنها مسیحی یه کانه وشه که لیره دا گشتی یو مبهست تمنها مسیحی یه کانه

واته: وشه که لیره دا گشتی یو مبهست لری تایبست و به شتیکی دیاری کراوه لهو مانا گشتی یه.

خودایه، همروه‌ها و ه‌کوو جووله که کانش نه‌چن م‌هریم به داوین پیس و عیسا به درّ و بیّ بناغه حلیب بکن! ﴿إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ﴾ له‌راستی دا عیسا نه‌کوپری خودایمو نه‌خودایه، به‌لکو ناده‌میزاده و کوپری خاتوو م‌هریم می داوین پاک و خواهرست و ریزداره پیغه‌م‌هریکی ره‌وانه کراوه بّو سر به‌نو ئیسرائیل، فرمانی پیّ کردوون خودا پهرستی بکن، گ‌گردن که‌چ و فرمان به‌رداری بن، جلمو گیری لیّ کردوون له‌هاویش پ‌هیدا کردن بّو خودا و برپاردانی ه‌بوونی (تثلیث) سیّ خودایی!!! زّور به‌ دل‌سوزی ه‌لیده‌نان بّو خودا پهرستی و دوور که‌وتنه‌وه له‌دوینا، موژده‌ی هاتنی پیغه‌م‌هری ناخر زه‌مان و نیشانه‌کانی پیدان و وه‌کوو له‌نایه‌تیکی ترده‌فرموی: ﴿وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِيهِ مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ الصّف/۶. عیسا به‌فرمانی خودا به‌وشی (کن) بیه، هاتوته وجود، دروست بوونی عیسا ره‌نگذانه‌وه‌ی فرمانی خودا بوو، ناکامی موژده‌ی نیردراوی خودا که‌ جویرائیل بوو موژده‌ی به‌ م‌هریم داو وتی: من نیردراوم که‌ مندالیکی زیره‌ک و وریات پیّ بیه‌خشم نه‌ویش س‌هرسام بوو وتی: من چوّن مندالم ده‌بیّ به‌بیّ نه‌وه‌ی که‌ می‌ردم کردبیّ و پیساو لیم نزیک بوویته‌وه!! نه‌ویش پیّی گوت: ﴿كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ آل عمران/۴۷ که‌وابوو وشی (کن) وشیه‌کی ته‌کوننه، ه‌مرکاتی خودا وستی شتی‌ک بینیتته دی به‌و وشیه‌ ناماژه‌ی بّو ده‌کاو ده‌ست له‌عاست نه‌و شته دیته وجود، عیسا له‌ ناکامی ناراسته‌ کردنی نه‌و وشیه‌ هاتوته دی. که‌وابوو به‌روردگار وه‌کوو چوّن ده‌توانی ناده‌میزاد به‌ بیّ باوک و دایک دروست بکا وه‌کوو که‌ ناده‌می دروست کرد بیان به‌بیّ ه‌بوونی دایک وه‌کوو ح‌موای دروست کرد ده‌توانیت ناده‌میزاد دروست بکات به‌بیّ نه‌وه‌ی باوکی ه‌بیّ وه‌کوو عیسا‌ی کوپری م‌هریم، وه‌کوو له‌ شونیتیکی ترده‌فرموی: ﴿إِنْ مَثَلُ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ آل عمران/۵۹. له‌نایه‌تیکی ترده‌فرموی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾

الزخرف/۵۹. مادده و سروشت بۆ خۆی دروست کراوی ناتوانی شت بینیتته دی
(و روح منه) نهم رستهیه دوو مانای هیده:

۱- یارمه تدراره به روحی خودا، فریشتهی خودا هاریکاریان کردوه وه کوو
 له شوینیکی ترده ده فرموی: **(وایدناه بروح القدس)** البقرة/۲۵۳.

۲- دروست کراوه به فوو تیکردنیک له لایمن گیانی خوداوه که جویرائیه،
 بهو به لگهیه که له نایه تیکی ترده ده فرموی: **(والتي أحصت فرجها فنحننا
 فيها من روحنا)** الأنبياء/۹۱.

عیسا ناده میزادهو پیغه مبهریکی رهوانه کراوه، پالپشت کراوه به گیانیک
 له خوداوه، به شیک نیه له خودا، وه کوو مه سیحی به کان تیگه یشتوون و بانگه شهی
 بۆ ده کمن، نه گینا ده بویه هه موو ناده میزادیک که له خوداوه به هۆی فریشتهوه
 گیانی به بهردا ده کرئ به شیک بئ له یه زدان!! پهروه ردگار موسولمانانیشی وه صف
 دار کردوه بهوه که به گیانی خودا پالپشت ده کرین و ده فرموی: **(أولئك كتب
 في قلوبهم الإیمان وایدهم بروح منه)** المجادلة/۲۲.

موجاهید ده فرموی: **(و روح منه)** واته: پیغه مبهر و رهوانه کراوه له
 خوداوه دروست کراوه له گیانیک دروست کراو، وه پال دانی بۆ لای خودا بۆ پرز و
 تهقدیره، وه کوو چۆن ده فرموی: **(هذه ناقة الله)** الأعراف/۷۳ یان ده فرموی:
(وطهریبتی للطائفین) الحج/۲۶.

جا که بنه مای دروست کردنی عیسا و ناده میزادان و شتی تریش نهوه بوو
 که شی کرایهوه، بیرو بۆ چوونی گومرایان پووجهل کرایهوه.

(فآمنوا بالله ورسله) نیه برپای راست و دروست و پتهوتان هه بئ به
 خوداوه به پیغه مبهرائی، زنده رهوی مه کمن و بهرز و نرمی له پلهی خودایه تی و
 پیغه مبهرایه تی پیغه مبهران دا مه کمن **(ولا تقولوا ثلاثة)** به هیچ جوړیک برپاری
 نهوه مه ده ن که سئ خودا همن (باوک و کوپ و روح القدس) یان بلتیین خودا سئ
 به شه همر به شیک عینی به شه کهی تره، همر یه که یان به خودا حلیب ده کرئ و
 کۆی همر سئ به شه کهش یه ک خودایه، مه لئین عیساو دایکی هاویه شی یه زدانن،
 تهفسیری رهوان

چونکه نهو پروایه پیچه‌وانه‌ی یه‌کتا پهرستی‌یه، لادانه له نایین و بیروباوه‌ری
 ئیبراهیم و پیغه‌مبهره‌کانی تر، شوین کهوتنی باوه‌ری بته‌پهرستی‌یه، کو کردنه‌وه‌ی
 یه‌کتا پهرستی و سئ خودایی عه‌قل وه‌ری ناگرئ و هوشمه‌ندان په‌سەندی ناکەن
 «انتھوا خیرا لکم» نه‌ی کۆمه‌لی مه‌سیحی واز له برپای سئ خودایی بینن؛
 پروایه‌کی ترتان هه‌بئ نه‌وه باشته‌ر بۆ ئیوه نه‌ویش بیروباوه‌ری سه‌رجه‌م پیغه‌مبهرانه
 که بریتی‌یه له یه‌کتا پهرستی.

﴿إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾ یه‌زدان بۆ خۆی خودایه‌کی تاک و ته‌نیا‌یه، پارچه‌و
 به‌شی نه‌م لاو نه‌و لای نیه، له هیچ شتیکی دروست کراوان ناچئ ﴿مَسْبَحَانَهُ أَنْ
 يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ﴾ زۆریاک و بئ خه‌وش و دووره له‌وه‌ی که مندالی هه‌بئ مندال به‌و
 مانایه‌ی که پینک بئ له موتریه بوونی تۆوی پیاو له‌گه‌ل هی ژن دا- جا نه‌گه‌ر
 مندالی (مجازی) بئ نه‌وه تایبەت نیه به عیساوه، که‌وابوو خودا مندالی حه‌قیقی
 نیه به‌لام ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ هه‌رچی له ناسمانه‌کان و زه‌وی دا
 هه‌یه چ به مولکایه‌تی چ به دروست کردن (عیسا) ش له‌گه‌ل دابیئ، هه‌موو هی
 خودایه، وه‌کوو له نایه‌تیکی تر دا ده‌فرموی: ﴿إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا
 أَتَى الرَّحْمَنَ عَبْدًا﴾ مرم/ ۹۳ یان ده‌فرموی: ﴿بَدِيعَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ
 لَهُ وَلَدٌ﴾ الأنعام/ ۱۰۱ له‌م حوکه‌ش دا جیاوازی له نیتوان پیغه‌مبهران و فریشته‌کان
 و دروستکراوه‌کانی تر دا نیه چ نه‌وانه‌ی له سه‌رتادا به‌بئ دایک و باوک دروست
 کراون وه‌کوو ناده‌م و فریشته‌کان، یان نه‌وانه‌ی که له‌یه‌ک که‌س دروست کراون
 وه‌کوو هه‌واو عیسا یان نه‌وانه‌ی که له دایک و باوک دروست کراون هه‌تد.

﴿وَكُفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا﴾ کیفایه‌ته که خودا پارێزه‌رو پشت پئی به‌ستراو بئ،
 ئیمامی رازی ده‌فرموی: واته: خودا به‌سه‌ر بۆ هه‌لسورانی ئیش و کاری دروست
 کراوانی و پارێزگاری کردنی بوونه‌وه‌ر.

﴿لَنْ يَسْتَنْكَفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ مه‌سیح

بۆ خۆی لاری له‌وه نیه که به‌نده‌ی خودا بئ، هیچ نه‌نگی له به‌نده‌یه‌تی کردنی بو

خودا نایبیتی، ههروه ها فریشته نزیکه کانی باره گای (ئه قدهس) یش به لایانهوه نهنگی نیه که به ندایه تی خودا بکهمن، هه موو ریز و حورمهت و نرخیک له به ندایه تی کردن بو خودا دا ده بیننه وه هه موویان خویمان به بنده ی خودا ده زانن.

نهم نایه ته نه وه ی لی و هه ده گیرئ که فریشته له رووی دروست کردن و کرده وه وه - له عیسا ریزدار ترن، یه کیک له فریشته کان (روح القدس)، که به فوتی کردنیکی نهو عیسا هاته دی، له سه ر بنه مای نه م نایه ته زو ریه ی زانایان به لگه دیننه وه که فریشته نزیکه کانی باره گای نه قدهس له پیغه مبه ران ریزدار ترن، چونکه سییاقی نایه ته که ره تکرده وه ی توند ره وه ی مه سیحیه کانه ده باره ی عیسا که به خودای حلیب ده کهن و له پله ی شاده میزادی و به ندایه تی یه وه بر دوویانه پله ی خودایه تی، چونکه ره تده انه وه ی مه سیحیه کان، ده بی له به رزه وه بو به رز تر برپا نه ک له به رز تره وه بو به رز، بو نمونه ده لی ی: فلان کهس پیاریکی ناسایی و ساکاره، لاری نی یه دهستی وه زیر و نه میر ماچ ده کا، نه گمر له م جو ره رستانه دا نه میر پیش بخه ی هینانی وشه ی وه زیر به ده وای دا بی هوده یه!

چونکه به هینانی وشه ی نه میر وه زیر به ولاتره وه به رده کهوئ، برئ زانای تر نه م بو جوونه یان رهت کردۆتته وه ده لین: نایه ته که ده باره ی زیده ریزی فریشته کان ده وئ له وه دا که زو ر قه به و گه وره به ده سه لاتن و ده توانن کاری گه وره نه نجام بدن نه مهش نه وه ناگه یه نی که نابی پیغه مبه ران له وان گه وره تر بن!

﴿ومن يستكف عن عبادته ويستكبر﴾ کهسئ لاری هه بی له به ندایه تی کردن بو خودا و لوت به رزی بکا ﴿فسبحهم اِلیه جمیعا﴾ نه وه خودا له روژی قیامت دا هه موو شاده میزادان له ده شتی مه حشه ر دا کو ده کاته وه حیساب لیکۆلینه وه یان له گهل ده کا، هه رکه سه به پی ی خو ی و به گویره ی کرده وه کانی پاداش و سزای ده دریتته وه، ﴿فاما الذين آمنوا وعملوا الصالحات﴾ جا نه وانه ی بر وایان به خودا هه یه و کرده وه ی باشیان نه نجام دا ون ﴿فیوفیهم أجورهم ویزیدهم من فضله﴾ نه و پاداشی ته و اویشیان ده داته وه، نه مجار به فاضل و گه وره یی خو ی

زیده پاداشی تریشیان ده داتی «و اما الذین استکفوا واستکبروا» به لام نمانده
 که لاریان له به ندایه قی کردن بو خدا هیه ته کمبور و لوتبمرزی ده کم و شمرکی
 سمرشانی خویان بهرامبر یه زدان به جی ناهینن «فیعذبهم عذابا ألیما» نده
 پمروه ردگار سزای به نیشیان ددها، به گویه بیروباوه و کرده وهی خویان سزایان
 ددها و هیچی لی زیاد ناکا، چونکه خودا ره حمهت و بهزهیی له رق و غمزهیی
 زیاتره.

«ولا یجدون لهم من دون الله ولیا ولا نصیرا» ناده میزادان جگه له خودا
 که سیکی تریان ده ست ناکه وی کارویار و بهرژه ونندیان به پویه بهری، که س نیه
 بتوانی بهنده یه ک له سزای خودا رزگار بکاو یارمه تی بدا، سزای له سمر هه لبگری
 وه کو له نایه تیکی ترده ده فرموی: «ان الذین یستکبرون عن عبادتی سیدخلون
 جهنم داخرین» غافر/ ۶۰.

بانگه وای کردنی خه لک بو نیمان هینان به قورنان

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ كُفْرَهُنَّ مِنْ رَبِّكُمُ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا
 ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ
 وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾

له نایه ته کانی پیشوو دا پمروه ردگار چند به لگه وه لیلیکی له سمر دوپورو
 و موشریک و جووله کهو مده سیحی به کان راست کرده وه، پیغه مبرایه تی حه زره تی
 (محمد) ی چه سپاند و کردنی به رتخوشکر و بهرکول بو بانگه وازی کردنی هه موو
 ناده میزاد بو بروا هینان به قورنانی پیروز و کردنی به بهرنامه ی ژیان و فرموی:
 «یا ایها الناس قد جاءکم برهان من ربکم» نهی کومه لانی ناده میزاد! نهی

خه لکینه! بیتگومان له لایمن یهزدانهوه به لگمو نیشانهیه کی زۆر ناشکراتان بۆ هاتوو، حهقیقه تی پڕوا به خوداو نیظام و یاسای ژبانی کۆمه لتان بۆ ناشکرا دهکا، نهویش نمو پیغه مبه ره نه خوینده وارهیه که به ههلس و کهوتی ریک و پیک، به ژبانی عه مه لی و بانگه وازی کردنی شمرع نامیزی به لگهیه کی به هیز و روشنه له سمر راستی بانگه وازی کردنه کهی، چونکه نه خوینده واریک که له ژبانی دا نه چوویتته فیرگهیه کی زانستی به وه نمو عیلم و زانسته باوانهی سهرده می خۆی نه خویندبێ، له مال و له دهر وه فیری هیچ خویندنیک نه کرابێ به مندالی ناماده نه کرابێ بۆ نمو نه که که به گهرهیی شانی بهردا، که بریتی بوو له پهروه رده کردنی کۆمه لانی ئاده میزاد له رووی کۆمه لایه تی و رامیاری و سه ربازی به وه، که چی له گه ل نه وه شدا به و په ری لیهاتویی نمو نه که قورسه نه نجام بدا، نه مه خۆی له خۆی دا به لگمو نیشانهیه له سمر نه وه که له خوداو ه یارمه تی دراوه، پیغه مبه ریک که به مندالی له ناو کۆمه لگهیه کی نه زانی دا پهروه رده بووبێ به لام هیچ دیاردهیه کی ناشیرینی نمو کۆمه لگهیه ی پیوه دیار نه بێ، به لکو پهروه رده گار به چاودیری خۆی پهروه رده ی کردبێ بۆ هه لگرتنی نه که پیغه مبه رایه تی؛ تاوای لی هات به وه نمو نه ی هه ره به رزی مرۆفایه تی له ره وشت و ژبان و پیتشه وایه تی و هه لس و کهوتی دا هه ر بۆ خۆی به لگهیه کی عه مه لی گهره بوو له سمر راستی پیغه مبه رایه تی به کهی! وه کوو ده فهرموێ **(الله اعلم حیث یجعل رسالته)** الأنعام/ ۱۲۴ جا ویرای نه وه ی که بۆ خۆی به لگهیه له سمر راستی په یامه که ی **(وانزلنا الیکم نورا مینا)** ناردومانه بۆ ناو ئیوه نه ی کۆمه لی ئاده میزاد! نامه یه که وه ک رۆژ روناکیی ده به خشی، ریکه ی حق و راست نیشان خه لکی ده دا، چاک و خراب لیک جیا ده کاته وه که نهویش قورنانی پیروژه وه هاتوو بیروباوه ری ئاده میزاد راست بکاته وه، بهرنامه ی راست و حق نیشان خه لکی بدا، یه کتا په رستی بچه سپینێ، دژایه تی و بهر نه گاری بته په رستی و شیرک بکا، بیروباوه ری پڕوو پوچی جووله که وه مه سیحی شیواو و هه لگه پراوه گو پدراو بۆ خه لکی روون بکاته وه، دیارده ی هیدایهت و خودا په رستی راست بچه سپینێ،

بناخه‌ی نه‌خلاق و یاسای ژبان له باره‌ی رامیاری و شمر و ناشتی و شابوری و کومه‌لایه‌تی زانستی به بوونه‌وه‌ری به‌کان دابریژن، نه‌وانه و پرای ژباننامه‌ی تاییه‌تی خودی پیغه‌مبهر به‌لگی به‌هیزن له‌سمر نه‌وه که نه‌م نایینه نایینیکی حق و راسته وینه‌ی نیمو ناشن لی‌ی لابدهن و فراموشتی بکمن!

﴿فأما الذين آمنوا بالله﴾ جا نه‌وانه‌ی پروایان به خودا هیناوه و په‌په‌وی فرمانی نه‌ویان کردوه ﴿واعتصموا به﴾ ده‌ست به قورنه‌وه ده‌گرن و نیسلام ده‌که‌نه به‌نامه‌ی خزیان ﴿فسيدخلهم في رحمة منه﴾ له‌روژی دواپی دا په‌روه‌ردگار ده‌یان‌خاته به‌هه‌شتی رازوه‌ی خزیه‌وه ده‌یان‌خاته به‌ر ره‌حه‌تی تاییه‌تی خوی و کسی تر ناخاته نیو نه‌وه ره‌حه‌تموه ﴿وفضل﴾ فضیله و به‌خشش‌یکی تاییه‌تی خوی ده‌پریژن به‌سمریان دا، نه‌وانه له دونیاو قیامت دا به‌خته‌وه و کامه‌ران.

نیینو عه‌بیاس ده‌فرموئ: (رحمة) لیره‌دا مانای به‌هه‌شته (فضل) نه‌وه به‌خشش و ناز و نیعمه‌ته‌یه که خودا ده‌یدا به خۆشه‌ویستانی که نه‌چاو بینویه‌تی و نه‌گو‌یچکه بیستویه‌تی نه به‌سمر دلی که‌س دا رابووردوه.

نیمامی رازی ده‌فرموئ: (رحمة) و (فضل) بریتین له‌و خۆشی و له‌زه‌ته‌ی که له به‌هه‌شت دا هیه به‌هه‌موو جوړه‌کانی‌یه‌وه!

﴿ويهدیهم إلیه صراطا مستقیما﴾ شاره‌زای ریگایه‌کی راستیان ده‌کا بو نه‌وه‌ی بگمن به پاداشی باشی نه‌پراوه‌ی خوی، شاره‌زایی ریگایه‌کیان ده‌کا که کامه‌رانی دونیاو قیامت‌یان ده‌ست که‌وئ، ژبانی دونیا به سمریه‌زی و ریزداری به‌سمر به‌رن و له قیامت‌یش دا به به‌هه‌شتی رازوه شاد ببن، نه‌م ریگه راسته‌ش به هو‌ی ده‌ست به قورنه‌ان گرتن و شوین که‌وتنی فرمووده‌کانی پیغه‌مبهر ده‌سته به‌ر ده‌بی، لیره‌دا مه‌به‌ست له هیدایه‌ت شاره‌زایی کردن و به‌رقرار کردن له‌سمر ریگای راست و خوا په‌سه‌ند! هیدایه‌ت له قورنه‌ان دا دوو جوړی هیه هیدایه‌تی گشتی و هیدایه‌تی تاییه‌تی:

هیدایهتی گشتی وه کوو نهوهی که له نایهتی **(وهیدیناه النجدین)** البلد/ ۱۰ دا هاتووه واته شارهزایی کردن و ریگه نیشان دان، جا نهم شارهزایی کردنه به هۆی ههستموه بی، یان به هۆی عهقلهوه یان به هۆی نایینهوه بی!

هیدایهتی تایبهتی وه کوو نهوهی له نایهتهدا که دهفرموی: **(أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَاهِمِ اقْتَدِهِ)** الأنعام/ ۹۰. یان که دهفرموی: **(إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ)** نهم هیدایهتهی لهم جوړه نایهتانه دا هاتووه شارهزایی کردنی گشتی نیه به لکو بریتیه له یارمهتی و پشتگیری کردن له سمر بهره وام بوون له سمر ریگای خیر و سرفیرازی

نیمامی رازی دهفرموی: پهروهردگار له سهرهتای سورهته کهوه باسی یاسای مال و سامانی کرد، کۆتایی سورهته کهشی به باسیک دهاریارهی مال و سامان هینا، ناوهراستی سورهته کهشی به رهتکردنهوهی بیروبوچوونی ناحهزانی نیسلام پر کردهوهو موناقهشهی گرو موخالیفهکان دهکا.

میراتگرتنی که لاله، یان میراتگرتنی براو خوشکی باوکی یان دایکی

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ أَمْرُوْا هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٧٦﴾

نه سانی له جابیره وه ده گیتیموه ده لی: نه خوش کدوتم، پیغه مبر ۱۰ دیدنه کردم وتم: نهی پیغه مبری خودا! و سیهت بو خوشکه کانم بکم به سیه کی ماله کم!! فدرموی باشه، وتم نه گمر نیوهی ماله کم بکم چونه؟؟ فدرموی باشه، پاشان تشریفی روئی، و نه دی پی نه چوو هاتموه لام و فدرموی: پیتم واتیه بهم نه خوشی نه بمری، پمروه ردگار نایه تیکی ناردووه نه ندازهی به شه میراتی خوشکه کانتی روون کردوتموه، نهویش دوو بهش له سنی به شه، لهوه بهو لاه جابیر ده یگوت بکم نایه ته ده رباره ی من هاتوته خوارئ ۱۱ ده فدرموی: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يَفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ زانایانی نیسلام کۆکن له سمر شهوه: که نه نایه ته ده رباره ی میراتی خوشک و برای باوک و دایکی یان باوکی هاتوته خوارئ، به لام خوشک و برای دایکی لهوه پیش له سمره تانی سورته که ده به شه میراتیان له نایه قی (۱۷۶) دا دیارئ کراوه که ده فدرموی: ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةً وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتٌ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ﴾

ده گیتیموه: نه بو به کر ۱۲ له وتاریکی دا فدرموی: ناگادار بن نهو نایه ته ی پمروه ردگار له سوره قی (النساء) دا ده رباره ی میرات ناردویه تیه خوارئ نایه قی به که میان ده رباره ی مندال و باوک هاتوته خوارئ، دووه میان ده رباره ی زن و میرد و خوشک و برای دایکی هاتوته خوارئ، نهو نایه ته ی سوره قی (النساء) ی کۆتایی پی هیناوه ده رباره ی خوشک برای باوک و دایکی یان خوشک و برای دایکی هاتوته خوارئ.

﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾ واته: نهی پیغه مبر! داوات لی ده کم ن فتوایان بو بنده یی ده رباره ی که سیک - که (که لاله) که بریتی به له میراتگر جگه له باوک و دایک - میراتی لی: بگری و هکوه جابیری کوری هه بدوللا که له کاتی مردنی دا نه باوکی هه بو نه مندالی هه بوون چهند خوشکیکی باوک و دایکی هه بو لهوه پیش به شه

۱۱. قیبنو هه جمری هه شه لانی ۵ له لی: نه نه سمرگوز شه تیه کی تره ده رباره ی جابیر جیاوازه لهو سمرگوز شه تیه کی

ده رباره ی نایه قی (۱۱) ی نه سوره ته رابووورد.

ميراتيان ديارى نەكرابوو، ئەۋەي تا ئەۋ كاتە بەشە ميراتى ديارى كرابوو خوشكى دايكى بوو كە بە تەنھا شەش يەكى بو ديارى كرابوو بۆ زياتر لە يەكيش سى يەك ديارى كرابوو.

﴿قُلْ اللَّهُ يَفْتِكُمْ فِي الْكِلَالَةِ﴾ بلى پەرۋەردگار فتواتان بۆ دەۋاۋ باسى كەلالەتان بۆ روون دەكاتمە دەفەرمۇ: ﴿إِنْ أَمْرُا هَلْكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ﴾ نەگەر كابرەك مردوو مندالى لە پاش بەجى نەمابوون و باوكيشى نەمابوو ﴿وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ﴾ خوشكىكى باوك و دايكى ھەبوو، يان خوشكىكى باوكى ھەبوو، ئەۋە نيۋەي ميراتەكەي دەگرى ﴿وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ﴾ نەگەر خوشكەكە بمرى ميراتى لى دەگرى نەگەر كور و كچى لە پاش بەجى نەمابن و باوكيشى نەمابى ريگاي ميراتگرتنى لى بگرى!

ۋاتە: نەگەر براى باوك و دايكى يان باوكى ھەبوو مال و سامانى خوشكە مردوۋەكەي بە ميرات ۋەردەگرى بە مەرجىك مردوۋەكە مندالى لە پاش بەجى نەمابن، باوكيشى نەمابى چونكە نەگەر باوك ھەبوو برا ريگەي ميرات گرتنى نابى.

مەبەست بە (برا) لىرەدا براى باوك و دايكى يە يان باوكى يە چونكە براى دايكى شەش يەكى بمر دەكەۋى.

﴿فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثَّلَاثَانِ مِمَّا تَرَكَ﴾ نەگەر برا مردوۋەكە دوو خوشكى باوك و دايكى يان باوكى يان زياترى لە پاش بەجى مابوون ئەۋا سى يەكى مالى بەجىماۋەكە دەبن.

﴿وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً﴾ نەگەر ميراتگەرەكان ژمارەيەك خوشك و برا بوون ﴿فَلِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ﴾ بۆ ھەر نىرەنەيەك بەشى دوو مەينە ھەيە.

﴿يَبِينُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضْلُوا﴾ پەرۋەردگار كارويارى ئايىن و ھەموو حوكمىكى ھەلال و ھەرامتان بۆ روون دەكاتمە بۆ ئەۋەي ريگاتان لى تىك نەچى و بزائن چۆن

میرات بهش بهش ده کم و همر کهسه بهشه میراتی شیای خوی بدرتی! (والله بکل شیء علیم) پموره دگار ناگاداری همموو شتیکه همر حوکم و یاسایه ک بۆتان درده کا بمرژوهندی نیوهی تیدایه له ژیر زانست و ناگاداری پموره دگار دا هاتۆته دی و ناکامی زانست فراوانی خودایه، کهوا بئ روون کردنموه کهی حهق و راسته و پیتناسه کهی له جی خوی دایه!!

دهریاره ی میراتگرتنی (که لاله) چوار حال تیبینی دهکری و له نایه ته که وهرده گیری:

حاله تی یه کهم / پیاو بمرئ و یه ک خوشکی له پاش بهجی بمینی نا لم
حاله دا خوشکه که نیوهی ماله که دهباو نهوی تری دهدری به خزمه کانی نهگمر
هه بون، نهگینا نموهش دهگمر پندرتموه بۆ خوشکه که. خوشکیش له خوشک همر
نیوه دهگری!

حاله تی دووهم / به پیچموانهوه ژنیک بمرئ تمنا برایه ک میراتگری بی
نموه هه موو ماله که دهگری، براش له برا هه موو ماله بهجیماره که دهگری!
حاله تی سی یه م / نمویه: میراتگری پیساوه مردووه که دوو خوشک یان
زیاتر بن، نموه دوو بهش له سی بهش دهبن، زانیان کۆکن له سهر نموه که زیاد له
دوو خوشکیش همر دوو بهش له سی بهش دهبن چونکه زیاد له دوو کچیش له دوو
بهش له سی بهش زیاتر نابن، کهوابی بهولا ترهوه دوو خوشک لهو نهنزازه به زیاتر
وه رناگرن!

حاله تی چواره م / نمویه میراتگره کان کۆمه لیک خوشک و برابن نمو کاته
مردووه که نیر بی یان می بی ماله که به سهر میراتگره کان دابهش دهکری بۆ همر
نیرینه که نهنزازهی دوو میتینهی دهدرتی، بهلام نهگمر خوشک و براکان باوک و

دایکی و باوکی بوون خوشک برا باوک و دایکی‌یه‌کان پیش ده‌خرین چونکه براو
 خوشکی باوکی به براو خوشکی دایک و باوکی به‌شبراو ده‌بن.
 به‌لام نه‌گهر میراتگره‌کان کۆمه‌لی برای مردووه‌که بوون نه‌وه هه‌موو
 ماله‌که ده‌گرن وه‌ک یه‌ک له نیتوانیان دا دابه‌ش ده‌کری!

به‌یارمه‌تی خودا سووره‌تی (النساء) ته‌واو بوو!!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی (المائدة)

ثم سورته: پینجهم سوره‌تی قورئانی پیروزه، ثم سورته ناو نراوه سورته‌تی (المائدة) چونکه چیرۆکی هاتنه خواره‌وه‌ی سفره و خوانی ناسمانی تیدایه، نمو سفره و خوانی که حماری‌یه‌کانی داوایان کردن حمزه‌تی عیسا بۆیان ده‌سته بمر بکا، بۆ نمو ی بپیته به‌لگه له‌سمر راستی پیغه‌مبهرایه‌تی‌یه‌که‌ی و بیکه‌نه جه‌ژن بۆ خویان.

همروه‌ها پیتی ده‌گوتری: (سوره‌تی العقود) (سوره‌تی المنقذة) پیغه‌مبهر ده‌فهرموی: ((سورة المائدة تدعى في ملكوت الله: المنقذة، تنقذ صاحبها من ايدي ملائكة العذاب)).

ثم سورته مه‌ده‌نی‌یه، واته: دوا‌ی کۆچ کردنی پیغه‌مبهر بۆ مه‌دینه هاتۆته خورای جا با له مه‌که‌ش نازل بووی له صحیحی بوخاری و موسلیم دا هاتوه که نیامی عومر فهرمویه‌تی: نایه‌تی «اليوم أكملت لكم دينكم» تیاره‌ی عمره‌فه رۆژی جومعه له سالی حه‌جی مال ناوایی دا هاتۆته خورای!

ده‌گیرنه‌وه: که پیغه‌مبهر ﷺ له حه‌جی مال ناوایی دا سورته‌تی (المائدة)ی خویندو دوا‌یی فهرموی ((يا ايها الناس: إن سورة المائدة آخر ما نزل فأحلوا حلالها وحرّموا حرامها)) نیامی نه‌حمه‌د و تیرمزی و به‌یه‌قی و حاکم له عبدوللای کورپی عومر ده‌گیرنه‌وه فهرمویه‌تی: دوا سورته‌تی قورئان که نازل بووی سورته‌تی (المائدة) و سورته‌تی (الفتح) ده‌دوباره نه‌حمه‌د و نسائی و حاکم په‌سه‌ندیشی کردوه - له‌گه‌ل به‌یه‌قی له عانیشه‌وه ده‌گیرنه‌وه که فهرمویه‌تی:

سوره‌تی (المائدة) دوا سوره‌ته هاتبیتته خواری، همر شتیکی تیدا بوو به حلال دانرا بوو به حلالی بزائن، همرچیشی تیدا بوو به حرام دانرا بوو به حرامی بزائن! نهم سوره‌ته (۱۲۰) نایه‌ته به گویره‌ی سمرژمیر کردنی کوفی‌یه‌کان، (۱۲۲) نایه‌ته به گویره‌ی سمرژمیر کردنی حجازی‌یه‌کان، (۱۲۳) نایه‌ته به گویره‌ی سمرژمیر کردنی به‌صری‌یه‌کان.

په‌یوه‌ندی نهم سوره‌ته به سوره‌تی (النساء) وه له چند روویه‌که‌وه‌یه! همدوو سوره‌ته‌که چند په‌یمان و به‌لین و سه‌وداو حوکم و موناقه‌شه کردنی جووله‌که‌و مه‌سیحی و موشریک و دوو‌پوه‌کانیان له خو گرتوه.

له سوره‌تی (النساء) دا باس باسی عه‌قدی ماره‌برین و نه‌مانامو سویند خوړی و په‌یمان و به‌لین و وه‌سییه‌ت و سپارده‌و و کاله‌ت و به‌کریدان.

سوره‌تی (المائدة) ش به فرمان به وه‌فا کردن به سه‌وداو به‌لین و په‌یمان دان ده‌ست پی ده‌کا، سوره‌تی (النساء) به‌رکول و ریخو‌ش‌کردنیکی هینا بو حرام کردنی عه‌رق سوره‌تی (المائدة) ش به ته‌واوی حرامی کرد، همدوو سوره‌ته‌که‌ش موناقه‌شمو ره‌تدانه‌وه‌ی نه‌هلی کیتاب و موشریک و دوو‌پوه‌کانی ده‌رباره‌ی بیروباوه‌ر و هلو‌تستیان له به‌رامبر پیغه‌مبه‌رایه‌تی هه‌زره‌تی (محمد) له خو گرتوه!

سوره‌تی (المائدة) چند حوکیکی شرعی و سی چیرۆکی له خو گرتوون: حوکه‌کان حوکی سه‌وداو مامه‌له‌و ماره‌کردنی نافره‌تی جووله‌که‌و مه‌سیحی و وه‌سیه‌ت کردنی کاتی مردن و باسی خواره‌مه‌نی وه‌کوو کوشتی و نیچیر و نیچیری حه‌رم و سزاکی، پاک و خاوتنی ده‌ست نویژ و خو شتن و ته‌یه‌موم حرام کردنی عه‌رق و قوما و سزای هه‌لگه‌پرانوه له نایین، سزای دزی و ریگری و که‌فاره‌تی سویند، باسی سه‌رده‌می نه‌زانی ده‌رباره‌ی (بوچه‌یره و سائیه و وه‌صیله و حام) که چند جوړه و شتریک بوون له‌و چاخه‌دا گوشته‌که‌یان حرام کردبوون، همدوه‌ها حوکی نه‌وانه‌ی که کار به قورئان ناکمن و نه‌و جوړه شتانه که ناواختی ره‌تدانه‌وه‌و موناقه‌شه کردنی نه‌صرانی‌یه‌کان و جووله‌که‌و موشریک و دوو‌پوه‌کان ده‌یخاته روو.

زانا یانی نیسلام ده فەرمون: ئەم سورەتە هەژدە فەریضە تیەدان لە سورەتەکانی تردا نین ئەو بایە شەڕعی یانەش بای (المنخقة) و (الموقودة) و (التردية) و (النطیحة) و (وما آكل السبع) و (وما ذبح على النصب) و (وأن تستقسموا بالآلام) و (وما علمتم من الجوارح مكلین) و (طعام الذين أوتوا الكتاب) و (والمحصنات من الذين أوتوا الكتاب من قبلکم) و پاک و خاوینی ئەواو (إذا قمتم الى الصلاة) و (السارق والسارقة) و (لا تقتلوا الصيد وأنتم حرم) تا دەگاتە (عزیز ذو انتقام). هەروەها «ما جعل الله بحيرة ولا سائبة ولا وصيلة ولا حام» هەروەها «شهادة بینکم إذا حضر أحدکم الموت...» الآية.

قورطوبی فەریضەیکە لەم ئایەتە دیاری کردووە ئەویش ئایەتی «وإذا نادیتم الى الصلاة...» کە بای بانگ، لەم سورەتەدا نەبێ لە سورەتی تردانە هاتوو، ئەوەی لە سورەتی (الجمعة) دا هاتوو ئەوە تاییبەتە بە نوێژی جومعهو بەلام ئەوەی تیرە بانگی هەموو نوێژەکانە!

بە کورتی و پوختی ئەم سورەتە بەتاییبەتی چەند بێهەمی گەرمی نیسلامی لە خۆ گرتوون:

۱- ئەواو کردنی ئایین و راگەیانندی ئەو: کە ئایینی خودا یەك ئایینە هەر چەندە یاسا و زیبازی پێغه مەبرەکان جوداوازی هەبوو!

۲- دیاری کردنی ئەو: کە هەزرەتی موحەممەد پێغه مەبرەکی گشتی هەموو کەسە، بانگەوازی کردنە کەمی بۆ هەموو کەسە.

۳- پەرەردگار بە واجیبی داناو لەسەر موسوڵمانان کە دەروونی خۆیان پاک بکەنەو، ئەگەر بۆ خۆیان باش بن خراپی و گومرایی خەلکی تر زیانیان پێ ناگەینێ؛ پێویستی کردووە کە رێگەی راست بگرن وەفا بە عەهد و پەیمانی خۆیان بکەن، دەست درێژی کردنی بۆ سەر خەلک حەرام کردووە، یارمەتی یە کتری بدەن لەسەر چاکو خودا پەرستی، هاریکاری یە کتری مەکەن لەسەر خراپو دەست درێژی.

دۆستایه تی و به گهوره دانانی کافرانی حهram کردوو، لهسهر موسولمانانی پیتویست کردوو که شایه تی حهق و رهوا بدهن، حوکم به عهدل و یه کسانێ له نیتوان موسولمانان و ناموسولمانان دا بکهن.

۴- دهست نیشان کردنی حوکمی خواره مهنی یه کان، حهram کردنی عهدهق و قوما و تیر خستن و کاری خۆم و به ختم!!

۵- کاروباری سزادانهوی قیامت تایبه ته به خوداوه، کهسی تر دهسه لاتیکی تیدا نیه، نهوهی که سوود و قازانجی بۆ روژی قیامت ههیه راستگویی راستالی یه.

سور: ته که سێ چیرۆکیشی له خۆ گرتوو بۆ په ند و نامۆژگاری یه که میان چیرۆکی به نی ئیسرا ئیلی یه کانه له گه ل هه زه رتی موسادا ﷺ که گو تی ان: ﴿اذهب أنت وربك فقاتلا إنا ههنا قاعدون﴾ دووه میان چیرۆکی دوو کورپه کانی ناده مه که قابیل هابیلی کوشت، نه م تاوانه یه که م تاوانی ناده مه زاده لهسهر زهوی. سێ یه م چیرۆکی نه م سفره و خوانه بوو که وه کوو مو عجیزه که بۆ عیسا لهسهر داوای ههواری یه کان نازل بوو.

ئیمام نه حمه د له عه بدوللای کورپی عه مری کورپی عاصه وه ﷺ ده گێریته وه ده لی: که سوره تی مانیده بۆ سه ر پێغه مبه ر نازل بوو لهو کاته دا ته شریفی سواری ولاغیک بوو ولاغه که نه یتوانی خۆی بۆ رابگرێ پێغه مبه ر له ولاغه که دابه زی! تا سوره ته که تهواو بوو.

وہ فابہ وادہو بہ لین؛ ہاریکای لہ سہر خیر و چاکہ

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْمَةٌ
الْأَنْعَمُ إِلَّا مَا يُتْلَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ
اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ﴿١﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُحِلُّوا شَعْتِرَ
اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا أَمْيِنَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقَوْمٍ أَن صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَن تَعْتَدُوا
وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢﴾

﴿یا ایہا الذین آمنوا﴾ نہی نمو کسانہی بہر واتان بہ خودا ہیناودو رھوشتی
موسولمانیتان تیدایہ! ﴿اوفوا بالعقود﴾ پابہندی وادہو بہلیننی خوتان بن، بہ سہر
راستی و لہ باری پھیمانی نیوان خوتان و پھروہردگار، نیوان خوتان و نادہ میزادی
تر نمو پھیمانی بو خوتان بہ خوتان داوہ بہجی بہینن، نمو ٹمرکانہی خراوہتہ
سہر شانتان بہ ریک و پیکی نہنجامیان بدن، نمو ٹمرکانہی پھروہردگار
خستویہتی بہ سہر شانتان و نیوہش بہلیننی جی بہجی کردنیانتان داوہ، نمو شتانہی
خودا حدلالی کردوہ یان حرامی کردوہ، نمو عہد و پھیمانی لہ بہر واداران

وهرگیراوه که پروایان به پیغمبر و قورسان هه بی پابهندی فرمان و جلهوگیریه کانیان بن.

وشه‌ی (عقود) شه‌ش جور ده‌گیرته وه :

په‌یمان و به‌لین له‌گه‌ل خودادا په‌یمانی سویند خو‌ری، په‌یمانی هاویه‌شی کردن له‌نیش دا به‌لینی مامله‌و سه‌ودا، په‌یمانی ماره‌کردن و ژن و میت‌دایه‌تی، شت له‌سهر خو‌ق‌دار دان، همر مهرجیک جی به‌جی کردنه‌که‌ی پیچه‌وانه‌ی شمرع نه‌بی پابه‌ند بوونی پتویسته، پیغمبر ﷺ ده‌فرموی ((المسلمون عند شروطهم))^{۲۰} یان ده‌فرموی: ((كل شرط ليس في كتاب الله فهو باطل وإن كان مائة شرط))^{۲۱} یان ده‌فرموی: ((من عمل عملاً ليس عليه أمرنا فهو رد))^{۲۲}. نه‌مجا په‌روهردگار ده‌ست ده‌کا به‌شی کردنه‌وی نمو حوکه‌ شمرعی‌یانه‌ی که فرمانی پابه‌ند بوون پتویه‌یانی کردوه، سه‌ره‌تا ده‌ست ده‌کا به‌و شتانه‌ی که زه‌رووری ژیانن و ده‌فرموی: «أحلت لكم بهيمة الأنعام» حدلال کراوه بو‌تیوه سوود وهرگرتن له‌نا‌ه‌ل که وشر و ره‌شه‌ولاغ و بزین و مهر و گاکتیوی و حیوانه‌ کتیوی و ناسک و نمو جو‌ره شتانه‌یه که ده‌توانن به‌ه‌وی سه‌رپرینی شمرعی‌یه‌وه گۆشته‌که‌یان بخون، شیریان بدوشن و جو‌ره‌ها خواره‌مدنی لی دروست ده‌کری، سوود له‌خوری و موویان وهرگیری، «إلا ما يتلى عليكم» جکه له‌و گیانه‌به‌رو نا‌ه‌لانه‌ی لی‌ره به‌ولاوه له‌تایه‌تی داهاتوودا به‌سه‌رتان دا ده‌خویندیتمه‌ به‌لام به‌مه‌رجیک سوود وهرگرتن له‌و جو‌ره نا‌ه‌لانه‌تان بو‌ره‌ویه «غير محلي الصيد وأنتم حرم» که له‌به‌ستی مه‌که‌دا له‌کاتی ئی‌حرام به‌ستن به‌هج وعه‌مه‌دا راوی نیچیر نه‌که‌ن چونکه راو کردن له‌حه‌رم دا حرامه‌ته‌نانه‌ت با ئی‌حرامیشی

^{۲۰} رواه الحاكم عن أنس وعائشة.

^{۲۱} رواه البزار والطبراني عن ابن عباس.

^{۲۲} رواه أحمد ومسلم عن عائشة.

نه به سستی، که سیکیش نیحرامی به سستی له دهره وهی حهره میش بی همر راوکردنی لی حهرامه، حهره میش دوو شوتنه حهره می مدککو حهره می مدینه له همدووکیان دا راو کردن یاساغه، (حُرْم) کۆی حهرامه مه به ست نیحرام به ستن به حج یان به عهره یان همدووکیانه (إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ) دلنیا بن که خودا چی بویت بریاری له سهر ددها، چی بوی حلالی ده کاو چی بوی حهرامی ده کا به گویره ی حکمهت و دانایی خوئی و بهرزه وهندی ئاده میزاد بریار ددها و حوکم دهره کا ئیوهش ئه می ئاده میزاد پابهندی فرمان و بریاره کانی بن و واده و به لیتی خۆتان بیه نه سهر، هیچ په یمانیکتان هه لمه وه شیننه وه.

(يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ) ئه می ئه و که سانه ی پرواتان هیه دیارده (مه عالیمه) ئایینی به کانی خودا به بی ریز سهر مه کهن، ته گهره مه خه نه بهر ده مه ئوانه ی ده یانه وئ جی به جی یان بکهن، سنوور به زینی و یاسا شکینی مه کهن، مه چن له خۆتانه و ئال و گۆریان تیدا بکهن و ده ستکاریان بکهن! به لکو به گویره ی ئایین و چۆنتان پی گوتراوه ئاوا نه انجامیان به دن و ریزیان لی بگرن (ولا الشهر الحرام) ریزی مانگه حهرامه کان ئه و مانگانه ی شریان تیدا حهرامه بگرن که مانگی (ذولقعدة و ذولحیجه و موحرهم و ره جب) ن له و مانگانه دا جهنک له گهل کافره کان دا مه کهن، ئه و مانگانه مه گۆرن به مانگی تروه کوو له وه پیش عمره به کان ده یان کرد و به ئاره زووی خۆیان (مانگه حهرامه) کانیان ده گۆرین.

له و مانگانه ی هه جیان تیدا ده کری شتیگ مه کهن که بیته بهر به ست و له مپهر ریگه ی حج کردن له موسولمانان بگیری (ولا الهدي) ریگه مه گرن له گۆشتی و قوریانی که بۆ که عبه ده بری به و جۆره لی پی داگیر بکهن و لی پی بستینن، یان نه هیلن بیگه یه نیته شوینی خوئی و به که عبه نه گا (ولا القلاند) همره ها ده ست دریزی مه کهنه سهر ئه و ئاره لانه ی که دیاری کراون بۆ دیاری که عبه، ملوانکه ی قوریانیان له ملی کراوه، نیشانه ی دیاری هه دیه یان پتویه، ریزیان

مه‌شکینن و ریگه‌یان مه‌گرن با له شوینی خو‌یان وه‌کوو پی‌ویست سر بپر‌درین جا هر چهند وشه‌ی (الهدی) (القلائد) یش ده‌گریتموه به‌لام بویه ناوی هینا بۆ زنده گرنگی پیدان و زنده ریز لی گرتن واته: ریزی گوشتی و قوریانی بگرن و مه‌بنه له‌مپر و به‌ریه‌ست له‌گه‌یشتن به‌شوینی خو‌یان جا ملوانکه‌دار بن یا نا!! «ولا آمین البيت الحرام» ریگه له‌وانه مه‌گرن که ده‌یانموی بچن بۆ دیده‌نی که‌عبه، شهریان له‌گمل دا مه‌کمن، مال و سامانیان لی داگیر مه‌کمن، نه‌وانه به‌مو دیده‌نی‌یه‌یان بۆ که‌عبه «یتغون فضلا من رهم ورضوانا» مه‌به‌ستیان به‌ده‌ست هینانی سوود و قازانجی بازرگانی‌یه‌و له‌خودایان داوایه خیریان به‌توشه‌وه بی و ره‌زامه‌ندی خودا به‌ده‌ست بیتن.

مه‌به‌ست له‌پاریزگاری کردنی نهم شتانه‌ی باس کران و ریز لی گرتنیان نه‌ویه خه‌لک له‌کسات و شوینی حه‌ج و عومره‌دا به‌دلنایی‌یه‌وه کاره‌کانیان نه‌نجام به‌دن، حاجی و عه‌مره کاران تووشی ترس و له‌رز و دل‌پراوکی نه‌بن، له‌خوین و مال و ناموسی خو‌یان دلنیا بن.

«وإذا حللتم فاصطادوا» که له‌نیحرام به‌ستن بوونه‌وه و نیحرامتان شکاند و له‌ناخی^{۲۳} به‌ست ده‌رچوون نه‌وه نه‌وه‌ی له‌وی دا لیتان یاساغ بوو بۆتان ره‌وايه، له‌ده‌ره‌وه‌ی حه‌رم به‌ناره‌زووی خۆتان راو بکمن و نیچیر بگرن، هیچ تاوانتان له‌سهر نیه راو بکمن و گوشته‌که‌ی بخۆن سوود له‌نیچیر وه‌ریگرن. به‌لام «ولا یجرمنکم شأن قوم أن صدوكم عن المسجد الحرام أن تعتدوا» با رق و کینه‌تان له‌گرو‌ه و که‌سانیک که له‌موه‌پیش ریگه‌ی که‌عبه‌یان لی گرتبوون هه‌لتان نه‌نی ده‌ست دریزی بکمنه سهریان و سنوور به‌زینی بکمن و تۆلمیان لی بکمنه‌وه.

نه‌وه بوو موشریکه‌کان سالی حوده‌ییه نه‌یان‌ه‌یشت موسولمانان عه‌مره بکمن، نیت سالی حه‌جی مال‌ئاوایی (حجة الوداع) که سالی هاتنه خواره‌وه‌ی نهم سوره‌تیه، به‌م نایه‌ته جله‌و گیری له‌موسولمانان کرد که ده‌ست دریزی نه‌که‌نه

^{۲۳} ناخ: خاک، زوی.

سمر نهوانه، یاسا شکینی نه کمَن! به لکو خودا فرمانی چی پی کردوون وَا پهیره و بکمن، له گمَل هه موو که سیک دا به عه دالته کار بکمن!

جا چونکه دهست دریتی کردنی هۆزیک بۆ سمر هۆزیک به بی هاریکاری یه کتری دهست دریکمران نایه ته دی، بۆیه فرمان به هاریکاری کردنی چاکه ده کاو جلمو گیری له هاریکاری کردن لهسمر خراپه ده کاو ده فرموئ: ﴿وتعاونوا علی البر والتقوى ولا تعاونوا علی الإثم والعدوان﴾ هاریکاری یه کتری بکمن لهسمر خیر و چاکه. (بر) له لوغه تدا زۆر کردنی کاری خیره؛ ئمو کاره شمرع په سهندی ده کاو فرمانی پی ده کا (تقوى) بریتی به له همر کاریک خاوهن کاره که له زیانی دین و دنیا بیاریزی، که وابوو تا بۆتان ده کرئ هاریکاری یه کتری بکمن لهسمر کاری چاک، به لام به هیچ جۆریک هاری یه کتری مه کمَن لهسمر تاوان و دهست دریتی و کاری ناپه سهند!

له فرموده ی پیغه مبهردا هاتوو ده فرموئ: ﴿البر حسن الخلق، والإثم ما حاك في النفس وكرهت أن يطلع الناس﴾^{۲۴} فرمان به هاریکاری کردن لهسمر چاکو خۆ پاراستن لهو شتانه ی ده بنه هۆی زیانی دین و دنیا به شیکه له بنه مای ره هه نومایی کردنی کۆمه لایه تی له قورئان دا، چونکه به پتویستی داناوه لهسمر ناده میزادان که له ناو خۆیان دا هاریکاری یه کتری بکمن لهسمر چاکو همر شتیک سوودی کۆمه لایه تی تیدا بی بۆ تاک و کۆمهل له کاروباری دینی و دینیایی دا هه لیان ده نی بۆ کردنی همر کاریکی ته قوا نامیز و همر شتیک که ناده میزاد له زیان بیاریزی. بیگومان موسولمان له رۆژگاری زیرینی سه ده ی یه که میاندا که ویستبیتیان هاریکاری یه کتری بدهن! پتویستیان به په یمان بهستن و سۆیند بۆ یه کتری خواردن نه بوو، موسولمان و پرای جیاوازی رهنگ و زمان و زید، خۆی به

^{۲۴} رواه مسلم وأصحاب السنن... وروی أحمد والدارمی عن وابعة بن معبد الجهني إنه قال: (أتيت رسول الله ﷺ فقال جئت تسأل عن البر والإثم قلت نعم وكان قد جاء لأجل ذلك فأخبره النبي ﷺ ((استفت قلبك، البر ما اطمأنت إليه النفس واطمأن إليه القلب والإثم ما حاك في الصدر وتردد في الصدر وإن أفتاك الناس وأفتوك))

برای موسولمان ده زانی، به ته واری پابه ندی فدرمانی ناسمانی ﴿وتعاونوا علی البر والتقوی﴾ بون، به لام که موسولمانان گپر و تینی نایینیان تیدا کز بوو، موسولمانان پیوستیان به پیک هینانی کۆر و کۆمهل هببوو بو شهوی بتوانن له ژیر سیبهری شه م ریکخواه دا فدرمانی هاریکاری له گهل یه کتری جی به جی بکمن...

﴿واتقوا الله﴾ خۆتان له سزای خودا بیاریزن به هۆی په پیره وکردنی فدرمانه کانی په روهر دگار که له قورشان دا بۆی روون کردوونهوه بو شهوی به هۆی پشت هه لکردتان له فدرمانی خودا تووشی سزا نه بن ﴿إن الله شدید العقاب﴾ بیگومان په روهر دگار سزای به نیش و به سزایه، تۆله له تاوانباران دهستین!

خواره مه لی هه رام، ته واو کردنی نایین، هه رام خواردن له کاتی پیوست

حَرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِيرِ وَمَا أَهْلُ لَغَيْرِ اللَّهِ بِهِ
وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا
ذَكَيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَٰلِكُمْ فِسْقٌ
الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ
أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا
فَمَنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٣﴾

نه مجار ده‌ست ده‌کا به ده‌ست نیشان‌کردنی نمو شتانه‌ی خواردنیسان
 حراممو ده‌فرموئ: «حرمت علیکم المیتة» یاساغه لیتان خواردنی گۆشتی
 مرداره‌وه بوو، مرداره‌وه‌بوو: بریتی‌یه له‌و ناژه‌له‌ی به‌ئیی سمرپرینی شرعی، یان
 نیچیر کردنی گیانی ده‌رده‌چئی، خواردنی گۆشتی مرداره‌وه‌بوو حرامه، چونکه
 پیسه، همروه‌ها چونکه هندی مادده‌ی زیانبه‌خش له لاشه‌ی مرداره‌وه‌بووه‌که دا
 ده‌مینیتمه‌وه، که به هۆی نه‌خۆشی ناژه‌له‌که، یان مانه‌وه‌ی خوین تیی‌دا په‌یدا‌بووه،
 نه‌گهر سمرپرئی به‌هۆی ره‌وان بوونی خوینه‌که نمو مادده‌ی زیانبه‌خشه نامینی،
 زیادله‌وه‌ش ته‌بیعه‌تی به‌رز و خاوین قیز له خواردنی نمو جوړه گۆشته مرداره‌وه‌بووه
 ده‌کاتمه‌وه، ته‌بیاتی تی‌ی ناچئ! که‌وابوو گۆشتی مرداره‌وه‌بوو زیانی بو‌ دین و گیان و
 له‌ش هه‌یه، بۆیه خودا حرامی کردوه! به‌تیکرا زانایانی نیسلام خواردنی گۆشتی
 مرداره‌وه‌بوویان به‌لاوه یاساغه، به‌لام کولک و موو و نیسقانه‌کانی به‌لای نه‌بو
 حنیف‌ه‌وه پاکن و دروسته بکار به‌یتندین...

نیمامی شافیعی ده‌فرموئ پیسن و به‌کار هیتانیان نابئ! دوو جوړ له
 گیانله‌بهران به مرداره‌وه‌بووی ده‌خوین ته‌وانیش ماسی و کوللن.
 نیمام نه‌حمده وداره قوطی و به‌یه‌قی و ئیبنو ماجه له‌عبدوللای کورپی
 عومره‌وه ده‌گیرنه‌وه که پیغه‌مبهر فرمویه‌تی: ((أحلت لنا میتتان ودمان،
 فالمیتتان: السمک والجراد، والدمان: الکبد والطحال)) همروه‌ها له‌ه‌دیسیکی
 تر‌دا پیغه‌مبهر ﷺ پر‌سیاری ده‌ریاره‌ی ناوی ده‌ریا لی‌ی کرا له‌وه‌لام دا فرمووی
 ((هو طهور ماؤه، الحل میتة)) «والدم» همروه‌ها یاساغه لیتان خوینی ره‌وان نمو
 خوینه‌ی روون و ده‌رژئ نه‌ک خوینی توپ‌ل بوو (متحمدا) وه‌کوو جه‌رک و سپل، یان
 نمو خوینه‌ی که له‌گهل گۆشته‌که‌دا ده‌مینیتمه‌وه؛ چونکه له‌شوینیکی تر‌دا
 ده‌فرموئ «اودما مسفوحاً» الانعام/ ۱۴۵ پر‌سیار کرا له‌ئیبنو عبباس ده‌ریاره‌ی
 (سپل) له‌وه‌لام دا فرمووی: بیخۆن وتیان ناخر همر خوینه؛ وتی ناخر ته‌نها
 خوینی ره‌وان حرامه، نمو خوینه‌ی له‌کاتی سمرپرینی گیانله‌بهردا ده‌پوا! هۆی

حرام بوونی خوینی رهوان نهویه: که مهلبهندی بهکتریاو جهرائیمه و ژاراوی دهبی! ههروه ها قیزی لی ده کرئ و بهناخوش ههزم دهبی، خوین چهند جوریکی ههیه نه گهر جوړه کهیان جیا بوو زیان به جهسته ده گهیه نی!

﴿وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ﴾ ههروه ها حهرامه لیتان خواردنی پیست و گوشت و پیوی بهراز، بۆیهش ههر ناوی گوشته کهی هیناره چونکه نهو مه بهسته و گرنکه! شمرعیش قیزی له سوود وهرگرتن له هه موو نه نداسی بهراز کردوه، وه کوو له شوینیکی تردا ده فرموی ﴿اَوْ لَحْمِ خَنزِيرٍ فَاِنَّهُ رَجَسٌ﴾ الانعلم/ ١٤٥ پیغه مبهر ﴿(ان الله حرم بيع الخمر والميتة والخنزير والأصنام فقيل يا رسول الله ارايت شحوم الميتة، فإنها تطلى بها السفن وتدهن بها الجلود، ويستصبح بها الناس؟؟ فقال: لا، هو حرام)﴾ ههندی له زانایان به ره وایان زانیوه که به پیویست و مووی بهراز به کار بی ههر کاتئ زهروری بوو به گویره ی پیویستی به که سوودی لی وهرده گیرئ!

هوی حرام بوونی خوینی بهراز هه بوونی زیان و قیز لی کردنیه تی به ناخوشی ههزم ده کرئ، چونکه زۆر پیوو چهوری تیدایه، بۆ مه عیده زانی زۆره به تاییه تی له ولاتی گهرمه سیردا، ههروه ها چونکه بهراز بۆ خوی ره وشتی بی غیره تی تیدایه، زۆریه ی نهو ره وشتانه ی به هوی خواردنی گوشته کهیه وه ده گویزریتمه بۆ ئاده میزاده کان. ههروه کوو چۆن زانی مه عنمویشی تیدایه!

جا که نیستا له ههندی ولاتی پیش که وتوودا ئاغه لی تاییه تی بۆ گه له بهراز دروست ده کرئ و پزیشک چاودیریان ده کاو گوشته کهیان فه حص ده کرئ بۆ نهوه ی بهرگری لهو زیانه بکرئ، نه مه نایته هوی حه لال بوونی خواردنی گوشتی بهراز! چونکه نه مه بۆ هه موو کهس و له سهر هه موو بهرازیک نه نجام نادری، ههروه کوو چۆن زانی مه عنهوی و نادیار خۆلیتپاراستنی ناکرئ! به ههر حال پیویسته موسولمانان له هه موو حال و شوینیک دا خۆیان له خواردنی گوشتی بهراز بپاریزن و پابهندی فرمانی خودا بن و گوئ نه ده نه بیرو بۆ چوونی نه و نهو.

﴿وما اهل لغير الله به﴾ همروه ها حرامه لیتان هر سمرپراوتک که ناوی غهیری خوی له سمر برایی، له کاتی سمرپرن دا ناوی شتی تری له سمر بهرز کرایتتهوه وه کوو نموه ناوی پیغه مبر، مه سیح، شیخی گیلانی، مه ولانا خالید و کاکه نه حمده دی شیخ هتد له سمر ببرئ.

یان ویرای ناوی خودا ناوی که سیکی تری له سمر ببرئ وه کوو نموه بلئی (به ناوی خودا پیغه مبر نمو ناژه له سمرده پریم!) به لام نه گمر بلئی به ناوی خودا نهم ناژه له سمرده پریم، (محمد پیغه مبری خودایه) قهینا کا، واته: نه گمر ناوی غهیری خودا به عهطف بۆ سمر ناوی خودا یان پیش ناوی خودا خرا نموه حرامی ده کا، نه گمر به شیوهی عهطف نه بوو حرام نابئ به لام مه کروه ده بی.

هوی حرام بوونی نهم جوړه سمرپراوه هاو بهش پیدیا کردنه بۆ خودا لاسایی کردنه وهی کافره کانه له عیبادهت دا وه کوو نموهی که کافره کان له سمرده می پیش نیسلام دا له کاتی سمرپرنی کوشتی دا دهنگیان بهرز ده کرده ده دیانگوت (باسم اللات والعزی) یان دهیانگوت (باسم هبل).

بۆیه نیسلام نمو جوړه سمرپراوانه ی حرام کردوه به پیوستی داناوه که له کاتی سمرپرنی گیانله بهرمان دا تنها ناوی پاک و خاوتنی زاتی بیتچوون به پینرئ، هر کاتی جگه له ناوی خودا ناوی شتی تری له سمر هات بهرای تیکرپای زانایان گوشته که ی حرام ده بی!

﴿والمخنقة﴾ هر ناژه لیک بخنکیندرئ، جا خنکانه که ی به نه نقه ست بی یان به سودقه بی، به هر شیوه یه ک و به هوی هر شتیکموه بخنکئ گوشته که ی حرام ده بی، جا هر چه نده نهمه ده چیتته خانہی (مرداره وه بووه) به لام چهنکه به کرداری بکمر نه نجام ده درئ قورنان به تاییه تی ناوی هینا نموه کوو وا گومان ببرئ که خنکاندن ده چیتته خانہی سمرپرنه وه! بۆ نموهی رایبگه یه نی که مخرج و گرنک سمرپرنی شرعی یمو به س.

﴿والموقودة﴾ نمو حیوانه ی به شتیکی کوشنده لی ده درئ تا گیانی ده رده چی به بی سمرپرنی شرعی، جا نمو شته ی پی لی ده درئ قۆچه قاینی بی ته فسیری رهوان

یان همر داروبمردیک و همر شتیئک بی چون یه‌کمو نهو گیان ده‌رچووه مرداره‌وه‌بووه و خواردنی گوشته‌کمی حرامه، له‌سمرده‌می پیش نیسلام دا نهم جوړه گوشته‌یان ده‌خوارد!!

(وقد) لیدان له گیانله‌بهر حرامه، چونکه، تعذیب و نازار پی گمیانندهو گیان له‌بهر بردنه به‌بی سمرپرین پیغه‌مبهر ﷺ فرمویه‌تی ((ان الله كتب الإحسان على كل شيء فإذا قاتلتم فأحسنوا القتلة وإذا ذبحتم فأحسنوا الذبحة وليحد احدكم شفرته وليرح ذبيحته))^{۲۰} به‌لام نهو حیوانه‌ی به شتی تیژ و گهرم وه‌کوو (گولله‌ی تفه‌نک ده‌کوژری نهو گوشته‌کمی حلاله! همر شتیئک تیژ و پرنده بی نیجیری پی بکری که بوی هاویژرا جه‌سته‌ی بی‌پی و خوینی لی بی‌نی و گیانی ده‌رچوونی گوشته‌کمی حلاله!

(والتردية) همر ناژه‌لیک هه‌لدیری و به‌ربیتسه‌وهو گیانی ده‌رچی گوشته‌کمی حرام ده‌بی! نه‌گهر پیش ده‌رچوونی فریا بکه‌وئ سمر بی‌پردی نه‌وه حلاله!

(والتطیحة) همر حیوانیک له ناکامی شمر کردن له‌گه‌ل حیوانیکی تردا گیانی ده‌رچی مرداره‌وه‌بووه و خواردنی حرامه، ته‌نانه‌ت با شاخی بشکی لوتی بی‌پژئی و خوینیشی لی بی!

(وما أكل السبع) همر حیوانیک درنده برینداری بکا یان هه‌ندیکی لی بخواو گیانی ده‌رچی خواردنی گوشته‌کمی حرامه هه‌رچنده خوینیشی لی پروا.

(إلا ما ذکیم) مه‌گهر نهو جوړه حیوانانه‌ی که گوتران به زیندوویی فریایان بکه‌ون و سمریان بپرن به شتیه‌یه‌کی شمرعی. به‌لام مرداره‌وه‌بوو خوین و گوشتی به‌راز به هیچ شتیئک حلال نابن. مه‌گهر ناعیلاجی؟! به کورتی و پوختی نهو حیوانه‌ی یه‌کی لهو کاره‌ساتانه‌ی به‌سمردی نه‌گهر به زیندوویی فریادی که‌وتی

^{۲۰} رواه احمد ومسلم وأصحاب السنن عن أبي يعلى شداد بن أوس.

و گومانی نهوه ده‌برا که نهو حیوانه له‌گه‌ل نهو حاله‌ی به‌سه‌ری هاتوو ده‌ژی نهوه
سه‌رپرینه‌که حه‌لالی ده‌کا! نه‌گهر گومانی نهوه ده‌برا که ناژی دوو را هه‌یه:

۱- حه‌نه‌فی و شافیه‌ی به‌کان ده‌لین: سه‌رده‌پردری و گوشته‌که‌ی حه‌لاله‌ به
مه‌رجی له‌ کاتی سه‌رپرین دا نیشانه‌ی زیندوویی پیوه بی، وه‌کوو جولاندنی قاج و
کلک و پیلوی چاو و گوچه‌که.

۲- نیمام مالیک و کومه‌لیکی تر ده‌لین: سه‌رپرین حه‌لالی ناکاو بی
سووده!

﴿وما ذبح علی النصب﴾ (نصب) چهند به‌ردیک بوون به‌ ده‌وری که‌عه‌وه
ژماره‌یان سی سهد و شه‌ست به‌رد بوون عه‌ره‌به‌کان له‌سه‌رده‌می نه‌زانی دا ناژه‌لیان
له‌سه سه‌رده‌پرین به‌ مه‌به‌ستی نزیک بوونه‌وه له‌ بته‌کان که ده‌یان‌په‌رستن.
خوینه‌که‌یان له‌ دیواری که‌عه‌به هه‌لده‌سوو، گوشته‌که‌یان به‌سه‌ر به‌رده‌کان (نصب)
هه‌لده‌خست نهم به‌ردانه جوودابوون له‌ بته‌کانیان، بته‌کانیان نقش و نیگاریان
له‌سه‌ر بوو نهم (نصب) به‌ردانه لووس و پووس بوون.

په‌روه‌دگار جله‌وگیری له‌ موسولمانان کرد له‌وه‌ی که له‌سه‌ر نهو به‌ردانه
کوشتی سه‌رنه‌پرین، ته‌نانه‌ت نه‌گهر له‌و شوینه حیوان سه‌رپردری ناوی خوداشی
له‌سه‌ر به‌یتنری هه‌ر گوشته‌که‌ی هه‌رام ده‌بی! چونکه لاسایی کردنه‌وه‌ی
موشریکه‌کانی تیدایه!

نه‌مجار په‌روه‌دگار هه‌ندئ حه‌رامی تر دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رموی ﴿وأن
تستقسموا بالأزلام﴾ حه‌رامه لیتان به‌خت گرتنه‌وه ره‌مل هاویشن به‌هوی
تیره‌دارینه‌وه.

أزلام، بریتی بوو له‌ چهند داریک له‌ شتیه‌ی تیر، به‌لام بی نه‌وه‌ی سه‌ره‌تیری پیوه
بی، نهم پارچه دارانه سی پارچه بوون له‌سه‌ر به‌کیان نووسرابوو (أمري ربي) له‌سه‌ر
دوو هه‌مان نووسرابوو (هه‌مانی ربي) سی‌یه‌میش هه‌چی له‌سه‌ر نه‌نووسرابوو.

جا که که‌سیک ده‌یوست نیشیک بکا؛ به‌چی بو سه‌فه‌ریک نهم تیره
دارانه‌ی ده‌جوولاندن و دوا‌یی به‌کیکیانی راده‌کیشا نه‌گهر نه‌وه به‌اتایه ده‌ستی، که

له‌سمری نووسرابوو (أمري ري) نه‌وه نیشه‌که‌ی ده‌کرد و پی‌ی وابوو به‌خت
هاوپی‌یه‌تی نه‌گمر نه‌وه بهاتایه پیشه‌وه که لی‌ی نووسرابوو (ه‌لانی ري) وازی لی
ده‌هیناو ده‌ستی لی هه‌لده‌گرت! نه‌گمر نه‌وه بهاتایه ده‌ستی که هیچی له‌سمر
نه‌نووسرابوو نه‌وه تا‌قی کردنه‌وه‌که‌ی دووباره ده‌کرده‌وه.

هه‌روه‌ها هه‌ر شتی‌ک له‌و جو‌ره تا‌قی کردنه‌وانه که (یا نصیب) ناسابی،
هه‌رامه‌و پشت پی به‌ستنی ناشه‌رعیه! حیکمه‌تی هه‌رامی نه‌مه نه‌وه‌یه: که
جو‌ری‌که له‌خه‌رافات و خو هه‌ل‌خه‌له‌تاندن و بی عه‌قلیه، هه‌ر که‌سی پشت به‌و
جو‌ره کردارانه به‌هستی خو‌ی ده‌کاته گالته چی بو‌کو‌ل‌که شیخ و زپه خوینده‌وار!
بو‌یه نایینی پی‌روژ نایینی زانست و عه‌قل نه‌م جو‌ره شتانه‌ی هه‌رام کردوون و به
داب و نه‌ریتی نه‌شی‌او‌ی سه‌رده‌می نه‌زانی حلیب کردون. زیاد له‌وه‌ش نه‌م کاری
(أزلام) ه‌ درو هه‌له‌به‌ستنی تیدایه به‌ده‌م خوداوه چونکه نه‌گمر مه‌به‌ستی به‌ (أمري ري)
ری) په‌روه‌ردگار بی نه‌زانی و شه‌ریک بو‌خودا دانانی تیدایه، یان نه‌گمر مه‌به‌ستی
به‌ (أمري ري) بت بی نه‌وه و پرای نه‌وه‌ی که ئیدی‌عای زانینی عیلمی نه‌پینی تیدایه
که زانستی نه‌پینی تاییه‌ته به‌خوداوه به‌س. درو هه‌له‌به‌ستی‌کی ناشکراشه! به
داخه‌وه ئیستاش هه‌ندئ زپه موسولمانی نه‌زان و ده‌ست به‌لاسایی ئاده‌میزادانی
نه‌م روژ‌گاره ده‌که‌نه‌وه به‌و شیوه، یان به‌شیوه‌یه‌کی تر نه‌م به‌خت گرته‌نه‌وه نه‌نجام
ده‌ده‌ن! هی وایه ته‌سبیه‌یکی دروژ دینیته پیشه‌وه له‌سمر ده‌نکی‌کی نووسراوه
(بکه) له‌سمر یه‌کی‌کی تر نووسراوه (مه‌که) نه‌مجار کابرا دینی نه‌م ته‌سبیه
هه‌ندیک ده‌نک به‌ده‌داو نه‌مجار ده‌نکه‌کان یه‌ک به‌دوای یه‌ک دا وه‌لا ده‌نی تا
کو‌تایی ده‌نکه‌کانی که به‌ری داوون، ئیتر ده‌نکه کو‌تایی‌یه که چی له‌سمر نووسرابوو
نه‌وه ده‌کاته ناوینه‌ی به‌ختی خو‌ی. هی وا هه‌یه فال به‌قورشان ده‌گرته‌نه‌وه به‌رگی
نایینی له‌به‌ر فال گرته‌نه‌وه‌که‌یان ده‌که‌ن و ناوی لی ده‌نین (الفال الحسن) که له
راستی دا نه‌مه فه‌لول هه‌سه‌ن نیه، به‌لکو نه‌و فاله‌یه که پی‌چه‌وانه‌ی ره‌ش بینیه‌و
جلمو‌گیری لی کراوه نی‌سلام پی‌ی نا‌پازی‌یه.

سیر نهویه موسولمانان وازیان له کار کردن به قورشان هیناوه و وازیان لهوه هیناوه که بیکه نه بهرنامه ی ژبانی خو یان که چی بو فال گرتنه وه پروایان پوړه نسی، یان ده هینن چنده نایه تیک له ناو جامیک، فنجایتیک ده نووسن یان له سمر کاغز ده نووسن نوشتو جادویازی پی ده کمن!! به راستی نه م جوړه کار و بیرویاوه پانه له گومپایی و پروپوچی بهو لاه چی تر نیه و هیچ شتیک له م باره وه له پیغه مبره وه نه بیستراوه لهوه سیر تر نهویه: بری ده ست بر و ده جال نه مه ده خنه خانه ی قورعه ی ره اووه. که له راستی دا له گومپایی زیاتر نیه، یان ده لاین نه مه شتیکه وه کوو نیستیخاره وایه.

له راستی دا نهو شتیه نیستیخاره یی له فرموده ی پیغه مبر دا هاتوه بریتی به له رووکردنه خداو په نا بو بردن و نویژ بو کردن و پارانه وه له ده رگای ره حمه نسی، که دلی بهرته سمرکاریک و شاره زایی بکا بو نه نجام دانی، دلی بهرته سمر نهو شته ی که سود نامیزه و خیری دنیاو قیامه نسی تیدایه، نه مه له نیشیک دا که نه زانی خیر له کام لای دایه، نه زانی خیر له کردنی دا هدیه یان له نه کردنی دا!

جابیری کوری عه بدوللا ده لی: پیغه مبر ﷺ چو ن فیری سوره تیکی قورنانی ده کردین ناواش فیری نویژی نیستیخاره ی ده کردین و ده فرمود: ((اذا هم احدکم بالامر فلیرکع رکعتین من غیر الفریضة، ثم لیقل: اللهم انی استخیرک بعلمک، واستقدرک بقدرتک، واسألك من فضلك العظیم، فانک تقدر ولا أقدر وتعلم ولا اعلم وانت علام الغیوب، اللهم ان کنت تعلم ان هذا الامر خیر لی فی دینی و معاشی و عاجل امری و آجله فاقدره و یسره لی ثم بارک لی فیهِ، وان وان کنت تعلم ان هذا الامر شر لی فی دینی و معاشی و عاجل امری و آجله فاصرفه عني و اصرفنی عنه و أقدر لی الخیر حیث کان ثم راضنی به))^{۲۶} نه مجار ناوی مبهسته کی دینی.

^{۲۶} رواه الجماعة (أحمد وأصحاب الكتب الستة).

﴿ذلکم فسق﴾ هه موو نهو شته حهرامانه ی باسکران پیتیسته خو یان لی دورور بخه نهوه، چونکه ده رچوونه له سنووری خودا، سه ریچی کردنی فرمانه کانیه متی، هه لس و کهوت کردنه به شیوه ی نامه عقول و ناسرووشتی. له پاش نهوه ی پمروه دگار هه ره شه ی له موسولمانان کرد که نریکی شته حهرامه کان نه کهون، له هه مان کات دا هه لینان بو پابه ند بوون بهو شمریعه ته ی بو ی داناون، مزگینی پیدان به سهرکه وتن و زال بوون به سهر دوژمناندا له روژی حه جی مالئاوایی دا نه م نایه ته نازل بوو: که ده فرموی: ﴿الیوم یش الذین کفروا من دینکم﴾ نه مپو که روژی عمره فیهو سالی ده یه می کوچی به ریکه وتی روژی جومعه یه، نهو روژه ی که نه م نایه ته ی تیدا هاتوته خواری، نه مپو کافره کان ناهومید بوون له پووچدل کردنه وه ی نایینه که تان و ناتوان نیتر به سهرتان دا زال بین و بتانگیرنه وه بو سهر بتپهرستی و نایینی خو یان، ههروه ها شه ی تان ناهومید بوو که له ناخی نیوه دا به قسه ی بکری!

نیبنو عه بیاس ده لی: واته: دانیش توانی مه که که ناهومید بوون له وه ی که نیوه بگه ری نه وه بو سهر نایینی نه وان و بت پهرستی ده ست پی بکه نه وه.

له حه دیثی صهیح دا هاتوه: پیغه مبهر ﷺ فرمویه تی: ((ان الشیطان قد یش ان بعبد المصلون فی جزیره العرب، ولكن بالتحریش بینهم)) جا کهوابی ﴿فلا تخشوهم﴾ لییان مه ترستین، ترسی نه وه تان نه بی که سه ریچی یان بکمن، زیانتان پی بگه یه نن ﴿واخشون﴾ له من بترستین، خو تان بیاریزن لهو شتانه ی ده بنه هو ی ناره زامه ندی من، نه من یارمه تیتان ده ده م و سهرتان ده خه م، له دونیاو قیامه ت دا ده تانخه یه نه ژورور نه وانوه. ﴿الیوم اکملت لکم دینکم﴾ نه مپو نه حکامی نایینه مان بو چه سپاندن، حه لال و حهرامان بو لیکن جیا کردنه وه، هه موو حو کمیتی پتیرستان بو دیاری کردوون، هه موو شتیکن ده ریه ی نایین روون و ناشکرایه م پرده پوش نین. هه موو یاسار نیظامی که مان بو داناون و که م و کوپی تیدا نیه.

﴿وَأَقِمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي﴾ منعت و به خششی خۆمانمان به سهرتان دا تهواو کرد ولات بۆ ئیوه قورغ کراوه، هیچ له موشریکه کان بۆی نیه هاویه شیتان بکا له ههج کردن دا، مه ککه رزگار کرا، نمو وادهیهی پیتان درابوو به جی هینرا، خه لکی کۆمهل کۆمهل و دهسته دهسته دینه ژیر بهیداخی نیسلامه وهو سهرکه تننتان به دهست هینا ﴿وَرَضِيتَ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ رازیم که نیسلام ئایینتان بی و بیکه نه بهرنامهی ژبانتان و روژی قیامه تیش به گویرهی ئهم ئایینه دادگایی ده کرین، جگه له نیسلام نابێ هیچ ئایینیکی تر پهیرهو بکهن وه کوو له نایه تیکی تر دا ده فرموی: ﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾ آل عمران/ ۸۵.

ئهم مزگینیا نه هه موو هاتنه دی و پیغه مبهی ﷺ دواي هاتنه خواره وهی ئهم نایه ته هه شتا شو ژیاو دونیای به جی هیشتا!

ده لێن: ئیبنو عبباس ئهم نایه تهی خوینده وه ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ...﴾ جووله کیهک گوئی لێ بوو وتی: نه گهر ئهم نایه ته بۆ سهر ئیمه بهاتایه خوارئ روژی هاتنه خواره وه یمان ده کرده جهژن، ئیبنو عبباس فرموی: ئهو نایه ته له روژیک دا هاته خوارئ به دوو جوژ جهژن بوو ههم روژی جومعه بوو ههم جهژنی قوریان بوو.

نیمام موسلیم و نیمامه کانی تر له طاریقی کورپی شیهاب ده گێرنه وه ده لێن: پیاییکی جووله که هاته خزمهت ههزه تی عوممر وتی: ئه ی فرمانه وهی موسولمانان! نایه تییک له کتیبی ئیوه دا هه یمو ده یخویننه وه، نه گهر بۆ سهر ئیمه ی جووله که بهاتایه خوارئ ئهو روژه مان ده کرده جهژن بۆ خۆمان، نیمام عوممر فرموی: ئه وه کام نایه ته یه؟؟ وتی: نایه تی ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾ عوممر فرموی: من ده زانم له چ روژیک دا هاتۆته خوارئ، له چ شوینییک بوو هاته خوارئ ئهو نایه ته له روژی جومعه وه له کتوبی عه ره فه بۆ سهر پیغه مبهی هاته خوارئ!

مه بهست به تهواو کردنی ئایین ئه وه نیه پیش ئهو روژه ناتهواو بووی ئهو روژه تهواو کرابی! به لکو مه بهست ئه وه یه: حوکه کانی ئایین چه سپیندران و

قبولی نه سخ بوونه ده ناکمن، نهو حوکه مانه بو هه تاهه تایه بهرده وام و گونجاو و له بارن بو هه موو کات و شوینیک ده بن، مه بهست به ته و او بوون ده رکه وتن و بلاو بوونه ویه تی نه حکام له خو گرتنیه تی، دیاری کردنی حلال و دیاری کردنی حرامه دیاری کردنی بنه مای بیرویا و پرو بناخه ی شریعت و یاسایه!

وه کوو ده فمرموی **﴿قل هو الله احد﴾** الإخلاص/ ۱ و **﴿ليس كمثله شيء﴾** شوری/ ۱۱ و **﴿عالم الغيب والشهادة﴾** الأنعام/ ۷۲. و **﴿إن الله يامر بالعدل والاحسان﴾** النحل/ ۹۰ و **﴿واوفوا بعهد الله إذا عاهدتم﴾** النحل/ ۹۱ و **﴿وشاورهم في الأمر﴾** آل عمران/ ۱۵۹ و **﴿وجزاء سيئة سيئة مثلها﴾** الشوری/ ۴۰ و **﴿ولا تزروا وزارة وزرى أخرى﴾** الأنعام/ و **﴿وتعاونوا على البر والتقوى ولا تعاونوا على الإثم والعدوان﴾** المائدة/ ۲.

جا نایینیک نه مه نمونه ی ده قه کانی بی، دیاره هه لبراردی هه موو نایینه کانه، له گهل هه موو بهرژه وهندی به گشتی به کان دا گونجاوه، له گهل هه موو ته طموور و پیشکه و تنیک دا هه لده کا، به ته رازووی بهرژه وهندی گشتی و تاییه تی مامه له له گهل بوونه وهر ده کاو و میانهره ره فتار ده نوینی!

خواردمه نی چه لال و ماره کردنی نافرمتی یه هودی و مه سیحی
 یَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَمَا عَلَّمْتُمْ مِنَ
 الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكَنَّ
 عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ
 ﴿۴﴾ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ
 لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ
 مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ
 إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ
 وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِيرِينَ
 ﴿۵﴾

نه مجار پاش نه وهی په روه ردگار بری له شته حه رانه کانی راگه یاندو بریاری
 حه رام بوونی نه و شتانهی له سه ره موو موسولمانان ده رکړد! دئ هه ندی
 حالت وه لا ده خاو له و حوکمانه ده ریان ده هاوی و ده فهرموی: ﴿فَمَنْ اضْطُرَّ
 فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ﴾ که سیک ناچار بوو له حاله تی برسپه تی و
 پتویستی دا به بی نه وه مه به سستی حه رام خواردن بی، حه زی له تاوان نه بی،
 به نه ندازه ی پتویست ده توانی له و حه رانه برسپایه تی خوی لا به ری؛ به لام
 هر نه ونده پتویستی به کی خوی به جی بیتنی و زیده په وی نکا، نه وه ﴿فَمَنْ

الله غفور رحیم ﴿ دلنیا بن خودا لیخوشبوو به به زه بییه، له سه ره نه و حرام خوارده سزاتان نادا، چونکه ناچاریی حرام حلال ده کا! جا چونکه نه صل له هه موو شتی کدا ره وایبونه (اباحه) یه، له م رووه وه په روه ردگار هه رچی له زه وی دایه بۆ سوودی نئمه ی داناو، نه وه ی که لی قه ده غه کردوین بۆیه لیلی قه ده غه کردوین چونکه زیانی نئمه ی تیدایه! به لام ناده میزادان جاری واهیه نه وه ی سوودی تیدایه بۆیان وازی لی دین و نه وه ی زیانی بۆیان هیه دهستی بۆ ده بن، وه کوو له سه رده می نه زانی دا عه ره به کان مرداره وه بوو خوین و، نه و جوړه شتانه یان ده خوارد. له ختو خوراپییش، به بیروباوه پی پرپوچ، خواردنی پاک و خاوینیان له خویان حرام ده کرد وه کوو (بحیره) و (سائیه) هتد.

بۆیه پیویست بوو په روه ردگار حلال و حرام بۆ ناده میزاد روون بکاته وه. ئیبنو جهیری طه بری له ریگه ی شیعییه وه له عه دی کوپی حاته می طانییه وه ده گپرتته وه: پیاویک هاته خزمه تی پیغه مبه ر ﴿ پرسپاری لی کرد ده رباره ی نه و نیچیرانه ی که سه گ ده یگرئ، پیغه مبه ر ﴿ نه یزانی چون وه لامی بداته وه تا نه م نایه ته هاته خوارئ ﴿ تعلمو هن لما علمکم الله ..... ﴾ ئیبنو نه بی حاته م له سه عیدی کوپی جوبه یه وه ده گپرتته وه ده لی: عه دی کوپی حاته می طانی و زهیدی کوپی موه له لی طانی پرسپاریان له پیغه مبه ر کرد وتیان: نه ی ره وانه کراوی خودا! نئمه که سانیکن، به هوی سه گو تازییه وه نیچیر ده گرین، خیلی زوره یح سه گی وایان هیه، که ره کیوی وگا کیوی و ناسک راو ده کن، په روه ردگاریش مرداره وه بووی حرام کردوه، له م نیچیرانه چیمان بۆ ره وایه؟

ئیتر نه م نایه ته هاته خوارئ و فرموی: ﴿ یسألونک ماذا أحل لهم ﴾ موسولمانان پرسپارت لی ده کن نه ی (محمد)! چ گوشت و خواردنی کتان بۆ ره وایه؟؟

﴿قُلْ أَهْلَ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ﴾ پێیان بڵێ: رەواو حەلالە بۆ ئێوە خواردەمەنی پاک و خاوێن، هەر گوشت و خواردنێک کە ئادەمیزاد بە لایەو پاک و خاوێن بێ، هەر خواردنێک تەبیەت و سروشتی پاک و بە پاکی بزانێ حەلالە! ﴿وَمَا عَلَّمْتُمُ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ﴾ هەر وەها حەلالە بۆتان نیچیری سەگو تازی تەربییە دادر، واتە: هەر نیچیرێک ئەو جۆرە سەگو تازیە فێر کراوانە بیگرن خواردنی حەلالە، بە مەرجێک ئەو سەگو تازیانە لە لایەن ئادەمیزادەو فێرە راو کرابن و مەشق دادرابن.

خواردەمەنیە خاوێنەکان ئەوانەن کە قورئان بە حەرام ناوی نەهێتاون، جگە لەو دەشتەئە کە قورئان تۆماری کردوون، بە حەرامی داناون هەر وەها ئەو شتانەئە لە فرمودەئە پێشەمبەر دا وەگەلیان خراون و بە حەرام حلیب کراون ئێتر جگە لەوانە هەموو گوشت و خواردەمەنیە حەلالە!!

نیمامی ئەحمەد و ئەصحابی (السنن) لە ئیبنو عەبباسەو دەگێڕنەو فرمویەتی: ((نهی رسول الله ﷺ: عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ وَكُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ)).

هەر وەها لە ئەبوو ئەلەبەئە خوشەنیەو فرمودەئە رێوایەت کراوە: دەفرموی: ((كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ فَأَكْلُهُ حَرَامٌ)) رواهنا أحمد و مسلم وأصحاب السنن. کە وابوو ئەو شتانەئە دەقی شرعی دەربارەیان نەهاتبێ دوو جۆرن جۆریکیان پاک و خاوێن و حەلالە، جۆریکیان حەرام و پیسن، قاعیدەو قیاسیش بۆ پاک و خاوێنی، حەرام و پیسی وەرگرتن و وەرنەگرتنی زەوقی سەلیمە!! ﴿فَكُلُوا مِمَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ﴾ بخۆن لە گوشتی ئەو نیچیرانەئە کە ئەو بازو سەگو تازیە راوەرانە بۆ ئێوەئە دەگرن، پاسی دەکا تا خاوەنەکەئە دەگاتە سەری و هیچی لێ ناخوا؛ خۆ ئەگەر لێی بخوا بەلای زۆریەئە زانیانەو نیچیرە کە حەرام دەبێ چونکە دەشوبهێتە بەرماوە دڕندە.

﴿وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ﴾ له کاتى تى بهردانى سه گه راو که ره که دا ناوی خودا بیتن و بیسمیلاى له سر بکن.

نیمایى نه حمد و موسلیم و بووخاری له عه دی کوپی حاته مه وه ده گپنه وه:
ده لى: پیغه مبر ﷺ فه رمویه تى: ((اذا ارسلت کلابک المعلمة و ذکرک اسم الله
هکل ما امسکن علیک، إلا ان یاکل الکلب فلا تأکل فإني أخاف ان یکون مما
أمسک علی نفسه)).

له گپنه وه یه کی تر دا ماتوه: که فه رمویه تى: ((اذا ارسلت کلابک المعلم
فاذکروا اسم الله، فإن أمسک علیک فأدرکته حیا فاذبحه، وإن أدرکته قد قتل
ولم یأکل منه فکله، فإن أخذ الکلب ذکاة)) ناو هیثانی ناوی خودا له کاتى
ناردنی راو که ره فیتر کراوه که به لای جه ماوهری زانایانه وه واجب به لای
شافیعی یه وه سونته ته.

بق رام کردن و فیتر کردنى سه گو تاژى سى مهرج گهره که:

۱- ده بى سه گو تاژییه که رام کراو بن.

۲- ده بى نه و که سه ی فیتریان ده کا ده ست ره نگین و کارامه بن له فیتر کردن

دا.

۳- ده بى نه وه ی خودا فیترى کردوون نیوه ش فیترى نه و سه گو تاژیانه ی
بکن، واته: ده بى بزانی که خاوه نه که ی ده ینفیرى بق نیچیری، نه گهر
نیچیره که ی گرت هیچی لی نه خوا، هرکاتى خاوه نه که ی ناردی بپوا، هر کاتى
بانگی کرده وه بگه پیتنه وه! نیشانه ی رام بوونه که یان به م جوره یه: نه گهر
حه یوانه راو که ره که بازو مه لئو بوون ده بى له گه ل خاوه نه که ی بانگی کرده وه
بگه پیتنه وه بق لای! نه گهر سه گو تاژى بوون سى جار نیچیر بگرن و لیس
نه خون.

﴿واتقوا الله﴾ ته قوای خودا بکن، خوتان بپاریزن له و شتانه ی که ده بنه
هوی سزای خودا، پاریزگاری سنووره کانی یه زدان بکن، به هیج شیوه یه ک
سه ریچی فرمانه کانی خودا مه کن.

﴿إن الله سریع الحساب﴾ دلنیا بن خودا خیرا حیساب و لیکولینه وه تان
له گه ل ده کا، هیچی لی گوم نابئی، ماندوو بوون وه پزیوونی به سهردا نایه،
به لکوو زقد به خیرایی و لیها تویی لیکولینه وه له گه ل ناده میزاد ده کا و
هرکه سه به گویره ی خوی سزاو پاداشی ده داته وه!

﴿الیوم أحل لكم الطیبات﴾ نه مرق نه و خوارده مه نییانه ی که له وه و پیش به
نیجمالی بۆتان حه لال کرابوو، به شیوه یه کی به رفراوان و ته فصیل نامیز
حه لالییه که یان جیگیر کراو خواردنیان بۆتان ره وایه و حوکمی
حه لالییه ته که یان چه سپاوو به رده وامه.

﴿وطعام الذین أوتوا الکتاب حل لکم﴾ هه روه ها گوشت و سه ریپراوی
نه وانه ی خاوه ن نامه ی ناسمانین حه لاله بۆتان، هه ر نازه لیک جووله که یان
مه سیحی سه ری بیی له و گیانله به رانه بی که گوشتیان ده خوری بۆ نیوه ی
موسولمان حه لال و ره وایه! به لام سه ریپراوی بته رست و موشریک و بی پروایان
بۆ نیوه حه لال نیه. هه روه ها سه ریپراوی ناگر په رست و شه یتان په رست هتد
حه لال نیه، نابئی نافره تیشیان لی بخوازن و سه ریپراو نافره تیان بۆ نیوه
حه لال نیه.

مه به ست به (طعام) له نایه ته که دا گوشتی گیانله به ری سه ریپراو به ده سستی
نه وانه، نه ک هه موو خوارده مه نیه ک چونکه ته نها گوشته که به سه ریپینی نه وان
ده بیته طه عام خوارده مه نیه کانی تر بۆ هه موو که س حه لال و زواله و لیتره دا
ناچنه ژیر و شه ی (طعام) وه.

﴿وطعامکم حل لهم﴾ گوشتی سه ریپراوی نیوه ش بۆ نه وان حه لاله هیج
گوناهتان ناگاتی نه گه ر له گوشتی سه ریپراوی خوتان به شیان بده ن، یان

پیان بفرۆشن. ئەمە ئاماژەیه: بۆ ئەو: که سەرپراوی ئەهلی کیتاب بۆ ئیمە و هی ئیمە بۆ ئەوان حەلال، بەلام ئۆ و ژنخواری وانیە، بۆیه فەرموی ﴿وَالْأَخْصَانَاتِ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ حەلال و ره‌وایه ئافره‌تی موسولمان ماره‌بکه‌ن هه‌روه‌ها ﴿وَالْأَخْصَانَاتِ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ حەلال و ره‌وایه بۆ ئیوه‌ی موسولمان که ئافره‌تی ئازادی سه‌به‌ستی داوین پاکی جووله‌که‌و مه‌سیحی ماره‌بکه‌ن، ئەوانه‌ی که نامه‌ی ئاسمانیان پیش ئیوه بۆ نێردراوه، به‌لام به‌مرجی:

﴿إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ﴾ که ماره‌بیان ده‌نی واته: ماره‌بی واجبه‌و ده‌بی بدری، ئەم مه‌رجه بۆ جه‌خت کردنه‌ له‌سه‌ر واجبی نه‌که‌ مه‌رجی حەلال بوون! هه‌روه‌ها دروسته ئافره‌تی کۆیله‌ی ئەهلی کیتاب ماره‌ بکری به‌لام که باسی ئافره‌ته ئازاده‌کانی کردووه ئاماژەیه بۆ ئەو: که ماره‌ کردنی ئافره‌تی ئازاد له‌ هی کۆیله‌ باشته.

حەلاله‌ بۆ ئیوه که ئافره‌تی ئازاد و داوین پاک ماره‌ بکه‌ن، له‌ کاتیک دا که ئیوه ﴿مُحْصِنِينَ غَيْرِ مُسَافِحِينَ﴾ داوین پاک بن زیناکار و داوین پیس نه‌بن ﴿وَلَا تَتَّخِذُوا أَعْدَادًا﴾ هه‌روه‌ها به‌ نه‌ینی په‌یوه‌ندی ناپه‌وا له‌گه‌ل ئافره‌ت دا نه‌به‌ستن، واته: نه‌ به‌ ئاشکراو نه‌ به‌ نه‌ینی داوین پیسی نه‌که‌ن و ناوی خۆتان نه‌پێژنه‌ شوینی حه‌رامه‌وه!

ئهمجار په‌روه‌ردگار ئاده‌میزاد ده‌ترسینی له‌ سه‌رپێچی کردن و ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ﴾ هه‌ر که سیك ئینکاری شه‌ریعه‌تی ئیسلام بکا و ئه‌رکه‌کانی جی‌به‌جی نه‌کا، ئینکاری بنه‌ما ئیسلامیه‌کان و فروع‌ه‌کانی بکا هه‌موو کرده‌وه‌کانی پوچه‌ل ده‌بنه‌وه‌و خه‌ساره‌تعه‌ندی دونه‌یا و قیامه‌ت ده‌بی، له‌ دونه‌یا دا کرده‌وه‌کانی بی سوود و بی بایه‌خه‌و ﴿وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ له‌ قیامه‌تیش دا سوود له‌ کرده‌وه‌کانی جیهانی نابینی و مایه‌ پوچ نه‌می‌نێته‌وه.

حوکمی دهستنوئیزو غوسل و ته یه موم، یاد کردنی خودا

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ
جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَايِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ
نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٦﴾ وَأَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمِيثَاقَهُ الَّذِي وَاثَقَكُمْ بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾

ته مجار دیته سر باسی دهستنوئیزو خوشتن و ته یه موم، په یوه ندی نیوان
نایه ته کانی پیشووو ته م نایه تانه ی دواپی نه وه یه:

لیره دا ده لئین: دوو عه هډو په یمان و واده و به لئین هه یه له نیوان به نده و
په روه ردگارا، په یمانی خودایه تی په یمانی به ندایه تی، دوا یی ته وه ی
په روه ردگار واده ی خودایه تی خوی بؤ به نده کانی به جی هینا حلال و حرامی
بؤ لیک جیا کردنه وه، جوړی خوارده مه نی ره وای بؤ دیاری کردن، شیوه ی

ژن و ژنخوازی و ئە حکامی مارە کردن و ماری بۆ شی کردنەو! داوا لە
 بەندەکانی دەکا که ئەوانیش وەفا بە عەھدی خۆیان بکەن وادەو بەلێنی
 بەندایەتی و گەردنکە چەتی خۆیان بەجی بینن، گەرەترین طاعت و
 بەندایەتی کردن بۆ پەروەردگار پاش بپروا بەخوا- نوێژە، نوێژیش بەبی
 پاک و خاوینی دروست نابێ، بۆیە هات باسی دەستنوێژی کرد، ئەمجار ئەوێ
 بیر خستینەو که پێویستە وەفا بە وادەو بەلێنی بەندایەتی کردن و گوێراپەلی
 بۆ خوداو پێغەمبەر بکەین!

ئەبوو داوودی طە یالسی و ئەحمەدو بەیەقی لە جابیری کوپی عەبدوللّو
 دەگێرنەو دەلێ: پێغەمبەر ﷺ فرمویەتی: ((مفتاح الجنة الصلاة، ومفتاح
 الصلاة الطهور)). واتە: کللی بەهەشت نوێژە، کللی نوێژیش پاک و
 دەستنوێژە.

یان دەتوانین بڵێن: مونا سەبەئ ئەم نایەتانه بە نایەتەکانی پیشووەو
 ئەوێ: ئادەمیزاد شەھووت و ئارەزووی سروشتی هەن که لە خواردەمەنی و
 ژن و میژدایەتی و پەیوەندی دروست بوون لە نێوانیان دا رەنگ دەدەنەو
 هەموو ئادەمیەک مافی خۆیەتی که بەپێی یاساو شەریعت پێداویستی خۆی
 لێیان دابین بکا، لە پال ئەمەش دا ئەرکی لەسەر شانە، پێویستە ئەنجامی بدا،
 جا پاش ئەوێ پەروەردگار ئەرکەکانی سەر شانێ ئادەمیزادی روون
 کردەو، حەلال و حەرامی بۆ دیاری کردن دەستی کرد بە دیاری کردنی ئەرکی
 سەر شانیان، که پێویستە ئەنجامی بدەن، که وایی پوختە مانای ئەم نایەتە
 دەچێتە خانەئە فرمانی یەزدانی خۆی که فرمانی پێی کردن، وەفا بە وادەو
 بەلێن بکەن و پابەندی ئە حکامی شەریعت بن، هەرەها دەچێتە چوارچێوەی
 تەواو کردنی نیعمەتی ئایین و ئاسانکارییەکانی که یاسای تەبە مەموم
 روخسەتییکی خودایەو لەو ئاسانکارییانە!

ماموستا (محمد عبده) ده فەرموی: مونا سە بە ی ئەم نایه تی دەستنوێژە
لە گەل نایه ته کانی پیشوودا ئەو هیه:

بێ دەستنوێژی و لە شگرانی هەردووکیان بە هۆی خواردە مەنی و چوونە لای
ئافەرەت پەیدا دەبن! ئەگەر خواردن نەبێ میزو پیسایێ که دەستنوێژ
پێویست دەکەن نابن، ئەگەر مارە کردن و چوونە لای ژن نەبێ لە شگرانی پەیدا
نابن! بۆیه دوا بە دوا نایه ته کانی پیشوو که باسی خواردە مەنی و ژن و
ژنخوای دەکەن فەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئە ی ئەو که سەنە ی بپرواتان
بە خدا هیناو و پەیره یی فەرمانی خدا و پێغه مەبر دەکەن ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى
الصَّلَاةِ﴾ ئەگەر ویستتان نوێژ بکەن و بێ دەستنوێژ بوون پیش ئەو ه ی دەست
بکەن بە نوێژ دەستنوێژ بگرن بەم شیوه یه: ﴿فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ﴾:

یه که م پێویستە دەم و چاوتان بشۆن. سنووری دەم و چاوی باری
درێژییه وه له تووکی سەر وه بۆ دامینی چەناگه یه، له باری پانیشه وه نیتوان
دوو گوێچکه یه، که سێک ریشی تەنکی هەبوو پێویستە پێستی ژێره وه بشۆرێ،
ئەگەر ریشی پێ بوو دەبێ پەنجەکانی تێ بخا، پێویست ناکا ناو بگه یه نیتە
ناو چاوه کانی، ناو له دەم وەردان و ناو له لووت وەردان لە گەل چەند شتیکی
تردا، لە ناو دەستنوێژدا سوننه تن، بە لām له فەرموده ی پێغه مەبر وەرگیراوه،
قورتان باسی نەکردوون.

دووه م ﴿وَأَيْدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾ شتێ هەردوو دەسته له سەر پەنجەکانه وه
تا ژوور ئانیشک.

سێ یه م ﴿وَأَمْسَحُوا بِرءُوسِكُمْ﴾ دەستی تە پ بە برێ له سەر تان دا بهێتن.
بە لای شافعییه وه پێویست مەسح کردنی برێ له موی سەر له جیگای
خۆی، تەنانەت با مویه کیش بێ.

مالیک و ئەحمەد دە فەرمون: پێویستە مەسحی هەموو سەر بکا، لە بەر
نیحتیاط، ئەبوو حەنیفە دە فەرموی: پێویستە مەسحی چواریه کی سەر بکا،

زۆریه ی زانایان پێیان وایه: یه کجار دهستی ته پ به سهردا بهیئنی به سه،
شافیعی ده فره موی: سوننه ته سی جار دهستی ته پ به سهردا بهیئنی.

چاره م ﴿وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ پێویسته ههردوو قاچی له گه له قوله
قاچی بشوا، به لگه له سه شتنی قاچ و قوله پێ و پێرای ئه م نایه ته، کرده وه ی
پێغه مبه ر ﷺ و کرده وه ی هاوه لانی و چینی دوا هاوه لانه، که هه موویان بو
ده ستنوێژ قاچیان شتوه، ئیجماعی زانایانیشی له سه ر دامه زراوه.

ئیمامی موسلیم له ئه بوو هورهیره وه ده گێرپته وه ده لێ: پێغه مبه ر ﷺ
پیاویکی بینی له ده ستنوێژدا پاژنه پێی باش نه شتبوو، پێی فره موی: ((ویل
للأعقاب من النار)).

بووخاری و موسلیم له ئیبنو عومه ره وه ده گێرپنه وه ده لێ: له سه فره ریک دا
پێغه مبه ر ﷺ له ئیغه دوا که وتو، که پێمان گه یشته وه نوێژی عه هه رمان دوا
خستبوو، ئیغه ده ستنوێژمان ده شت و قاچی خۆمان مه سح ده کرد، ده لێ:
ئیتیر پێغه مبه ر ﷺ به ده نگه ی به رز هاواری کرد فره موی: ((ویل للأعقاب من
النار)). دوو جار یان سی جار ئاوا هاواری کرد.

ریوایه ت که راه که پێغه مبه ر ﷺ له کاتی ده ستنوێژ گرتن دا، جاری وا
ده بوو یه کجار یه کجار ئه ندامه کانی ده شۆرد، جاری وا ده بوو دوو جار دوو جار
یان سی جار سی جار، موسولمانان له سه ر سی جار سی جار که یان کاریان
کردوه، (ته فسیره کان به تایبه تی مونیر و قورطوبی زۆریان له بهاره ی
ئه حکامی ده ستنوێژ نووسیوه لیته دا به پێویستم نه زانی ئه و ئه حکام و راو
بوچوونانه راگۆزی ئیره بکه م).

﴿وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا﴾ ئه گه ر له شتان گران بوو بوو خۆتان پاک
بکه نه وه، هه موو ئه ندامه کانی جهسته تان بشۆن! پێویسته ئاوا به سه ر به ده ن
دا به روا، (جَنُوبٌ = له شکرانی) مانایه کی شه رعییه، که سێک له شی پیس بوو

نابى نوپژ بگا، نابى قورئان بخوئى، نابى دەستى لىدا، نابى بچىتە
مزگەوتەو، ھۆى لەش پىسى چەند شتىگە لەوانە:

١- ئاۋ ھاتنەو، چونكە پىغەمبەر ﷺ ھەرموئەتى: ((إِنَّمَا الْمَاءُ مِنَ الْمَاءِ)).
واتە: ئاۋ لە ئاۋەو، مەبەست ئەو، ھەو، خۆشۆردن بە ئاۋ ھاتنەو،
پىۋىست دەبى. ئاۋ ھاتنەو، ھەو، شەيتانى بوون و جووت بوون لەگەل
ھاوسەرو شتى ۋا روودەدا.

٢- بەيەك گەيشتى ئامىرى زاۋى ئىز و پىاو. ھەروەھا خۆشتى (غسل) واجب
دەبى بە كۆتايى ھاتنى خوئى ھەزو خوئى پاش منداڵ بوون بە مردن.
دواى ئەو، پەرەردگار بەيانى ئەو، كە ھەر كاتى ويستان نوپژ
بەكەن بەكار ھىنانى ئاۋ پىۋىستە بۆ دەستنوئژو خۆشتى، ئەو روون
دەكاتەو: كە بەكار ھىنانى ئاۋ پابەندە بە دوو شتەو:

يەكەم ھەبوونى ئاۋ، دوو ھەبوونى بەكارى ھەبى ئەو، زىانى پى
بگا! ئەگەر ئەو كەسە ويستى نوپژ بگا نەخۆش بوو، يان لەسەفەردا بوو،
ئاۋ دەست نەكەوت، ئەو شەرى رىگاي داۋە لە جىياتى ئاۋ بە خۆلى پاك
تەيەموم بگا، ۋەكوو دەفەر موئ: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ﴾ ئەگەر ئىو
نەخۆش بىيەكى واتان لەگەل دابو: كە نەتان دەتوانى ئاۋ بەكار بىن، ﴿أَوْ
عَلَىٰ سَفَرٍ﴾ يان لەسەفەردا بوون و ئاۋ نەبوو، ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدُكُمْ مِنَ الْغَائِطِ﴾
يان دەستان بە ئاۋ گەياندو پىۋىستان بە دەستنوئژ ھەلگرتن بوو ﴿أَوْ
لَا مَسْتَمَاءَ﴾ يان پىستان لە پىستى ئافرەت كەوت، يان چوونە لای
ئافرەت و كارى شەرىعتان لەگەلدا كردن ﴿فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً﴾ ئاۋتان دەست
نەكەوت بۆ دەستنوئژ يان بۆ غوسل، ئەو لەم حالانەدا.

﴿فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا﴾ ئەو قەصدى خۆلىكى پاك بەكەن و تەيەموم بەكەن
بە خۆلىكى خاۋىن، ﴿فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ﴾ مەسحى دەم و چاۋ
دەستان بەكەن بە ئەم خۆلە.

به کورتی و پوختی نه گه ریه کی له م حالانه (ته خوشی، سه فەر، بی ده ستنوژی، له ش پیسی) تان به سه رداها و ناوتان ده ست نه که و ت و پتوستان پی بوو، په نا به رنه بهر خۆلکی خاویڼ و ته یه موم پی بکه ن، له پی ده ستانی پی بکیشن و روخسارو ده ست و قۆلتانی پی ته یه موم بکه ن مه سح کردنی قۆل له گه ل نه نیشک دایه وه کوو جه نه فییه کان و شافیعییه کانیش ده یلین.

ته یه موم له جیاتی ده ستنوژی، ده بی دوو جار له پی ده ست بکیشی به خۆله که دا، جارێک بۆ ده م و چاوو جارێک بۆ هه ردوو باسک هه تا نه نیشک. داره قوطني له ئیبنو عومره وه هه دیسیکی ریوایه ت کردوو ده لی: پیغه مبه ر فره مویه تی: ((التیمم ضربتان ضربه للوجه وضربه للیدین الی المرفقین)).

نه مجار په روه ردگار حیکمه تی دانانی ته یه موم دیاری ده کاو ده فره موی: ﴿ما یرید الله لیجعل علیکم من حرج﴾ خودا نایه وی له و یاساو شه ریعه ته ی بۆتان داده نئ قورسای بیخاته سه ر شانتان، چونکه بی ناتاجه له نه زیه تاننان، هه ر یاساو شه ریعه تیکتان بۆ دابنئ سوودی ئیوه ی تیدا یه، شتیک قازانجی ئیوه ی تیدا نه بی فره ماننان پی ناکا، ﴿ولکن یرید لیطهرکم﴾ به لکوو ده یه وی ئیوه پاک بکاته وه له هه موو پیسییه کی ناوه وه ده ره وه، له هه موو پیسو پۆخه لی و خاوی و سستی له ش، دواپی له ش پیس بوونتان، له سه ر لا به ری!

﴿ولیم نعمته علیکم﴾ بۆ نه وه ی نیعه تی خۆی بۆ ئیوه ته واو بکا، پاکی جه سته و پاکی گیان به یه که وه بۆتان دابین بکا چونکه ئاده میزاد له ماده و گیان پیک هاتوه، نوێژ دل و ده روون پاک ده کاته وه، نوێژ ئاده میزاد له خراپه و خراپه کاری ده گێریتته وه، و له نوێژکه ره کا رۆژانه چه ند جار خۆ له به رده م خودادا رانوینئ و به نه یینی و به ئاشکرا مورا قه به ی خۆی بکا، ترسو

ره جای له خودا هه‌بی، ده‌ستنوئیش که مهرجی نوئژه هۆکاریکی گرنکه بق پاک و خاوینی جه‌سته و له‌ش و لار که وایی پئویسته ئیوه له پاساوی ئه‌وه‌دا سوپاسی خودا بکه‌ن وه‌کوو ده‌فرموئ ﴿لعلکم تشکرون﴾ بق ئه‌وه‌ی ئیوه سوپاسی خودا بکه‌ن و به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر سوپاس و به‌ندایه‌تی کردن بق په‌روه‌ردگار.

دوای ئه‌وه‌ی په‌روه‌ردگار ئه‌و بره‌ حوکمانه‌ی به‌یان کردن، ئه‌و ئاسان کاریبانه‌ی به‌یان کرد که ته‌واو که‌ری نیعمه‌تی خودایه بق ئاده‌میزاد، ئه‌مجار هه‌ندی نیعمه‌تی خۆی وه‌بیر به‌نده‌کانی هینایه‌وه ده‌فرموئ: ﴿واذکروا نعمة الله علیکم﴾ یادى ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی خودا بکه‌نه‌وه، که له‌عالمی ئه‌رواح دا واده‌ی لی وه‌رگرتوون ﴿وميثاقه الذي واثقکم به﴾ پابه‌ندی ئه‌و عه‌دوو په‌یمانیه‌ی خودا بن که به‌ئینی پی لی وه‌رگرتوون. یان یادى ئه‌و نیعمه‌تانه‌ی خودا بکه‌نه‌وه ئه‌ی کۆمه‌لی موسولمانان! که ئیوه له‌وه‌پیش خودا نه‌ناس و ناکۆک بوون به‌هۆی نووری ئیسلامه‌وه بوون به‌برای یه‌کتری و خۆشه‌ویستی له‌ناوتان دا بلاو بۆته‌وه! هه‌روه‌ها بیرى ئه‌و عه‌دوو په‌یمان به‌که‌نه‌وه که به‌ پیغه‌مبه‌رتان داوه!

﴿إذ قلتم سمعنا وأطعنا﴾ که ووتان: به‌ئى پابه‌ندی فرمانه‌کانی خودا و پیغه‌مبه‌ر ده‌بین، گوێپه‌لێان ده‌بین له‌خۆشی و له‌ناخۆشی‌دا، له‌ته‌نگانه‌و فره‌حی‌دا، چیمان پی بفرموئ فرمانه‌به‌ر دارین، جله‌وگیریی چیمان لی بکه‌ی نایکه‌بن ﴿واتقوا الله﴾ خۆتان له‌سزای خودا بپارێزن، عه‌دوو په‌یمان هه‌ل مه‌وه‌شیننه‌وه، چی فرمان پی کردوون ئه‌نجامی بدن، چی جله‌وگیریی لی کردوون توخنی مه‌که‌ون! ﴿إن الله علیم بذات الصدور﴾ دُنیا بن په‌روه‌ردگار زاناو خه‌به‌رداره به‌وه‌ی که له‌ده‌رووتان دایه، ده‌زانى کى به‌پاستی دلسۆزی نایینه‌و کى دوووه‌و ریا بازه هیچ شتیک نه‌ینى و ئاشکرا له‌خودا گوم نابى.

شایه تی دان به عه داله ت، حوکی دادومرانه و موژده بو
موسولمانان و هه ره شه له کافران

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ
شَتَانُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَا تَعْدِلُوا اَعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ
خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَّاجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا اُولٰٓئِكَ
اَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٠﴾ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ هُمْ قَوْمٌ اَنْ يَبْسُطُوا اِلَيْكُمْ اَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ اَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللّٰهَ
وَعَلَى اللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

ئه مجار پاش نه وهی په وره دگار فرمانی به ئاده میزاد کرد که پابه ندی
به لئین و په یمانی خویان بن، منه تی به سه ر به نده کانی دا کرد به وه که
خواردنه مه نی پاک و به سوودی بو حه لال کردوون، خواردنی پیس و بی سوودی
لی قه ده غه کردوون، مه گه ر له بهر ناچاری! ئه مجار نه وهی ئاشکرا کرد، که
گوشت و سه ر برپاوی ئه ملی کیتاب و ماره کردنی ئافره تیان حه لاله بو
موسولمانان. فرمانی پی کردن به پاک و خاوینی و ده ستنوژ شتن و غوسل
کردن، ئه مجار فرمانی پی کردن که مامه له یان له گه ل خویان و غه یری خویان
دا داد په روه رانه بی له گه ل دوست و دووژمن دا عه داله ت به کار بیستن!

ده گپنه وه: جووله که ی به نو نه ضر پیلانئیکیان داپشت بۆ له ناو بردنی
 پیغه مبه ر ﷺ په روه ردگار نیگای بۆ کردو پیلانه که ی لی ئاشکرا کردن، نه مجار
 پیغه مبه ر ﷺ ناردی بۆ لایان که ده بن له ده وروبهری مه دینه بار بکه ن و لیس
 نه میتن، نه وانیش قه لایان قایم کردن و گوئیان به فرمانه که ی پیغه مبه ر نه دا،
 پیغه مبه ر ﷺ به کۆمه لیک له هاوه لانیه وه چووه سه ریان و شش شش شو
 ئابلوقه ی دان تینیان بۆ هات، نه مجار داوایان له پیغه مبه ر کرد که ریگه یان بدا
 بار بکه ن به لام به مرجی گیانیان پاریزاو بی، هه ر یه که یان باری و شتریک
 که لوپه ل له گه ل خۆی دا به ری! بری له موسولمانان ده یانویست پیغه مبه ر ﷺ
 کوشت و کوشتاریان تیدا په یدا بکا، نیتر نه م نایه ته هاته خوارئ جل و گیری
 له وه ده کا که به وشپوه تونده مامه له یان له گه ل دا بکری، نیتر پیغه مبه ر ﷺ
 داخوای جووله که کانی په سه ند کردو گواسترا نه وه.

هه ندیکی تر ده لئین: نه م نایه ته ده رباره ی موشریکه کانی مه که هاته ته
 خوارئ، که سالی (حوده یبیه) موسولمانانیان نه میشت دیده نی که عبه
 بکه ن، به هه ر حال نایه ته که هه رچه نده مۆی هاتنه خواره که ی تاییه تی بی،
 حوکه که ی هه میشه یی و گشتیه و ده فهرموی:

﴿يا ايها الذين آمنوا كونوا قوامين لله﴾ نه ی کۆمه لی موسولمانان! هه موو
 هه لسو که و تیکتان، هه موو کارو کرده وه یه کتان حق نامیز بی، عه دالت
 کاری بی، دابو نه ریتتان مرقفانه و حه قخوای بی، به رامبه ر به په روه ردگار
 دلسۆزو موخلیص کار بن، هه موو کاریک له به ر ره زامه ندی خوداو به گویره ی
 به رنامه ی نیسلام نه نجام بده ن، ده ست دریزی مه که نه سه ر که س، فرمان به
 چاکه و جل و گیری له خراپه بکه ن، ﴿شهداء بالقسط﴾ حه ق و راستی بۆ
 دادووه ر ده ستنیشان بکه ن، چۆن حه ق و راسته ئاوا شایه تی له یه کتری بده ن،
 له به ر خاترو به رزه وه ندی هیچ که س شایه تی له یه کتری مه دهن! له هه موو
 شتیک دا عه داله تخواز بن، چونکه عه دالت ته رازی مافه بۆ هه موو که س،

زولم و سته مکاری له ناو هر گه لو هۆزیک دا بللو بووه وه بیه مای کۆمه لگا
داده وه شی،

﴿ولا یجرمنکم شأن قوم علی ألا تعدلوا﴾ با پق لیوووتان به گه لو هۆزیک
هه لئان نه ئی بۆ به رقه رار نه کردنی عه داله تکاری ده باره یان، به لکوو پیویسته
عه داله ت به کاربیتن له گه ل هه موو که سی، دۆست بی، یان دووژمن ﴿اعدلوا هو
أقرب للتعوی﴾ عه داله تکاریتان له مامه له کردن دا نزیک و هۆکاره بۆ
خۆپاراستنتان له گونا، پاریزگاریتان ده کا، له نا په زایی خودا، وازهیتان له
عه داله تکاری تاوانی که وره یه، چونکه به ینه بوونی چه تری عه داله ت کۆمه لگا
داده وه شی و یاساو نیزام تیک ده چی و په یوه ندیی نیوان تاکه کانی کۆمه ل
مۆرانه لی ده داو نه فراده کان په رته وازه ده بن و جوړه ها نه خوشی نه خلاق و
نایینی بللوه بیه وه! ﴿واتقوا الله﴾ خۆتان له سزای خودا بپاریزن له ناگری
دۆزه خ بترسن، سه رپیچی فه رمانه کانی مه که ن.

﴿إن الله خیر بما تعملون﴾ دلنیا بن خودا هیچی لی گوم نابی ناگادارو زانایه
به کرده وه کانتان، بترسن له وه ی سزاتان بدا له سه رگوئی پی نه دانتان به
عه داله ت: میژووش شایه ته: که خودا چی به سته مکاران کردوه، هر که سیك
وازی له عه داله تکاری هیتابی، له دونیادا سووک و ریسوای کردوه، له
قیامه تیشدا سزای به ئیشی بۆ داناوه و، ویرای نه وه شی ریسوای هه تا هه تایی
ده کا.

﴿وعد الله الذین آمنوا﴾ په روه ردگار واده ی داوه به وانه ی بپوایان به خودا و
پیتفه مبه ر هیتاوه ﴿وعملوا الصالحات﴾ کرده وه ی باشیان نه نجام داوه،
هه میسه خه ریکی نه نجامدانی کاری مه سه له ت نامیزن، حه قخاوزه عه داله تکارن،
له هه موو حال و باریک دا ته قوای خودا ده که ن خۆ ده پاریزن له نافه رمانی
خودا!

ئه مجار په روه درگار واده و به لینه کانی که داوئی به خودا په رستان دیاری ده کاو ده فهرموی: ﴿لهم مغفرة وأجر عظیم﴾ ئه وانه له خوداوه لیخو شبوونیان بۆ هیه و پاداشی که وره یان ده دریتی، که به هه شتی رازاوه یه و زیده کردنی پاداشه له به رامبه ر بپوای راست و کرده وه ی باشیان!

﴿والذین کفروا﴾ ئه وانه ی بپوایان به خوداوه موو پیغه مبه ران نیه، نیشانه کانی خودایه تی خودا له بوونه وه رو خودی ئاده میزاده کانی دا ره ت ده که نه وه ﴿وکذبوا بآیاتنا﴾ به لگی تاک و ته نیایی خوداوه به رفراوانی ده سلات و به توانایی خودا به درۆ ده خه نه وه، بپروا به نامه ئاسمانیه کان و موعجیزه ی پیغه مبه ره کان ناکه ن ﴿أولئک أصحاب الجحیم﴾ ئه وانه تا قم و گروی دۆزه خین، سزای سه ریچی و بی دینی و خراپه کارییان ئاگری دۆزه خه و تی قی فپئ ده درین.

ئه مجار په روه درگار نیعمه تی خو ی به سه ر موسولمانان دا باس ده کاو ده فهرموی: ﴿یا ایها الذین آمنوا﴾ ئه ی خاوه ن باوه ران ئه ی ئه وانه ی بپرواتان به خوداوه پیغه مبه ر هیناوه: ﴿اذکروا نعمة الله علیکم﴾ یادی نیعمه تی خودا بکه ن به سه رتانه وه، شه رو به لای له سه ر لا بردن پیغه مبه ره که تانی له تیرو رزگار کرد ﴿إذ هم قوم أن یسطوا إلیکم أیدیهم﴾ که کومه لیک ویستیان ده ستریتی بکه نه سه رتان و پیغه مبه ر له ناویه رن ﴿فکف أیدیهم عنکم﴾ به لام خودا له بالی دان و ئیوه ی پاراست و پیلانه که یان بۆ جیبه جی نه کراو نه یانتوانی پیغه مبه ر تیرو ر بکه ن و رزگاری بوو!! ئایینی خو ی سه رخست و نووری ئیسلام بلا بووه وه..

ده رباره ی هاتنه خواره وه ی ئه م نایه ته ریوایه ت زۆن پوخته که یان ئه وه یه! گوایه کابرایه ک له هۆزی (محارب) ویستی پیغه مبه ر ﷺ تیرو ر بکا، هۆزه که ی ناریدیان بۆ ئه و مه به سته و شمشیریکی پی بوو، که شسته لای پیغه مبه ر که هیچی پی نه بوو، له سه ر سه ری پیغه مبه ر ﷺ وه ستاو وتی:

نەوی محمد! کێ له دەستی من رزگارت دەکا؟ ئەویش فەرموی: خودا رزگارم دەکا! ئیتر کابرا شمشێره‌که‌ی له دەست که‌وته خوارێ و پێغه‌مبەر ﷺ هەلی گرتە‌وه و فەرموی: کێ له دەستی من رزگارت دەکا؟؟ کابرا ترسا و وتی پیاوی باش به‌ مه‌مکووزە، پێغه‌مبەر فەرموی ((تشهد ان لا اله الا الله، واني رسول الله؟)) کابرا وتی: په‌یمانێ ده‌ده‌مێ که‌ شەر له‌ گە‌ل تۆ نه‌که‌م، له‌ گە‌ل هۆزێک دا نه‌بم که‌ شەر له‌ گە‌ل تۆ ده‌که‌ن، ئیتر پێغه‌مبەر ﷺ ئازادی کرد، کابرا که‌ پرایه‌ وه‌ بۆ ناو هۆزه‌که‌ی وتی: وه‌ للاهی له‌ لای چاکترین ئاده‌میزاده‌ وه‌ که‌ پامه‌ وه‌! ئەم رێوایه‌ت به‌ جۆری تریش گێڕدراوه‌ ته‌ وه‌!!

به‌ هه‌رحال نێعمه‌تی خودا زۆر زه‌ به‌ نندن و له‌ ژماره‌ نایه‌ن بۆیه‌ په‌روه‌ردگار فەرمانی به‌ به‌نده‌کانی کردووه‌ ته‌ قواکار بن و پشت به‌ ستن به‌ خودا و فەرموی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾ بترسن له‌ په‌روه‌ردگاره‌ی که‌ به‌ توانایی و ده‌سه‌لاتی به‌ رفرأوانی خۆی نیشان دان، له‌ کاتی بێ هیزی دا به‌ سه‌ر دووژمن دا زالی کردن، ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ پشت هه‌ر به‌ خودا به‌ ستن ته‌ وه‌ کولتان هه‌ر له‌ سه‌ر نه‌وبی، هه‌ر له‌ نه‌و داوای یارمه‌تی و سه‌رکه‌وتن به‌ سه‌ر دووژمن دا بکه‌ن، چونکه‌ ده‌سه‌لات و به‌ توانایی خودا ره‌ها و موطله‌ قه‌و بێ ئه‌ندازه‌ و سنووره‌ و هه‌رگیز له‌ بن نایه‌، به‌ لام و پیرای ته‌ وه‌ کول به‌ خودا ئه‌سه‌بابی پتویست بۆ سه‌رکه‌وتن ده‌سته‌ به‌ر بکه‌ن (مه‌بن به‌ حه‌مه‌ی په‌نا به‌ خوا) و پالی لی بدنه‌ وه‌ و هیچ نه‌که‌ن و بلێن، ته‌ وه‌ کولمان به‌ خودایه‌!!

په یمان شکینی جووله که و نه صاری

• وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا
 وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ
 بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمْ هُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ
 سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ
 بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ فِيمَا نَقُضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ
 لَعْنَهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
 وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ
 إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَأَصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٢٣﴾
 وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا
 بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ
 اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٢٤﴾

لیره ش به ولاره نایه ته کان به رده وامن له سهر یاد خستنه وهی عه هدهو په یمان،
 دواى نه وهی که په روه ردگار نه و وادهو به لینهی بیر خستینه وه که له
 موسولمانانی وهرگرتوه ده ربارهی پیغه مبهری نیسلام و فرهمانی پی کردین
 که وه فا به وادهو به لاین بکه نین، پابه ندی حال و حه رامی خودا ببین! له م

نایه‌تانه‌ی دواپی‌دا نه‌وه‌مان بۆ روون ده‌کاته‌وه: که په‌روه‌ردگار هه‌مان واده‌و به‌لئینی له (جووله‌که) و (نه‌صاری) وه‌رگرت‌وه، به‌لام نه‌وان پابه‌ندی په‌یمان‌که‌یان نه‌بوون و هه‌لیان وه‌شاند‌وه، خوداش سزای دان و تۆله‌ی لی ستاندن، بۆ نه‌وه‌ی موسولمانان په‌ندیان لی وه‌ریگرن و نه‌که‌ونه هه‌مان هه‌له‌وه ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ بیگومان: په‌روه‌ردگار به‌هۆی موسا پیغه‌مبه‌ره‌وه په‌یمان و واده‌و به‌لئینی له‌به‌نو ئیسرائیل وه‌رگرت، بۆ نه‌وه‌ی پابه‌ندی فرمان و جله‌و‌گیریه‌کانی ته‌ورات بن، نه‌و ته‌وراتی که یاساو شه‌ریعه‌تی بۆ نه‌وان تیدا نارد‌وه، نه‌و ته‌وراتی که خودا بۆی هه‌لبژاردن و به‌ نیگا بۆ موسای نارد‌وه! تا ئیستا نه‌و عه‌هدو په‌یمان له‌ کوتایی سفری پینجه‌م که پال موسا دراوین - له‌ ته‌ورات دا ماونه‌وه.

﴿وَبِعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا﴾ فرمانمان به (موسا) کرد: که دواژه نه‌قیب هه‌لبژیری بۆ نه‌وه‌ی بیانی‌ری بۆ شه‌پکردن له‌گه‌ل جه‌بابیره‌کان... ده‌گێر نه‌وه ده‌لئین: که جووله‌که له‌ ده‌ست فیرعه‌ون رزگاریان بوو، له‌ ده‌ریای نیل په‌پینه‌وه فیرعه‌ون تیدا خنکا، په‌روه‌ردگار فرمانی پی کردن که به‌ره‌و قودس برۆن، نه‌و کاته‌ی قودس که نعانیه زلخۆرته‌کانی تیدا نیشته‌جی بوون، په‌روه‌ردگار به‌هۆی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یانه‌وه پی‌ی راگه‌یاندن: که من قودسم بۆ ئیوه کرد‌وه به‌ نیشتمان و بچه‌ ناوی جیهاد بکه‌ن، نه‌و جه‌بابیره که نعانیه‌ی لی وه‌ده‌رنین من یارمه‌ت‌ده‌رتان ده‌بم و زالتان ده‌که‌م! فرمانی به‌ موساش کرد که له‌ هه‌موو به‌ره‌بابیک پیاو ماقولیک هه‌لبژیری و به‌ به‌رعوده بیی بۆ جیه‌جی کردنی نه‌و فرمانه‌ی پتیا کراره‌، واده‌و په‌یمانی له‌ جووله‌که‌کان وه‌رگرت و (نه‌قیبه‌کان) به‌رعۆده بوون و له‌گه‌ل جووله‌که‌کان به‌ره‌و قودس که وتنه‌ ری، کاتیک له‌ به‌یتولمه‌قه‌دیس نزیک بوونه‌وه، نه‌قیبه‌کانیان نارد چاویک به‌ وه‌زعه‌که‌دا بگێرن و بزائن مه‌وقیف چۆنه‌و چۆن نه‌، که چۆن سه‌یریان کرد ئاده‌میزادی که ته‌و زلیان بینین لێیان ترسان و

که پانه وه، چیان بینیبوو بۆ جووله که کانیاں گپاپه وه، له وه پتیشیش (موسا) به نه قیبه کانی گوتیبوو: که نابیی به و شیوه نه وهی دیتومانه بیگپنه وه، جگه له دوو نه قیبه نه بی نه وانی تر پابه ندی فرمانه که ی (موسا) نه بوون! وه کوو له مه و دوا قورئان ناماژه ی بۆ ده کاو: ده فره موی: ﴿وقال رجلان من الذين يخافون الله﴾ جا که خودا فره مانی پی کردن به ره و قدوس به ری بکه ون ﴿وقال الله اني معکم﴾ نیگای بۆ (موسا) کرد: که من یارمه تدره تانم پشتان ده گرم، به مهرجی پابه ندی واده و به لینه کانتان بن، ناگاداری کرده وه کانتانم، گویم له قسه و گفت و گوتانه، ده زانم دلتان چی تیدایه.

جا ﴿لئن اقمتم الصلاة﴾ نه گهر ئیوه نویژه کانتان به پیک و پیکی نه نجام دا، ﴿وآتیتم الزکوة﴾ زه کاتی مال و سامانی خوتان دا به ئاتاجان ﴿وآتیتکم برسلي﴾ برواتان به پیغه مبه رکانم کردوو پابه ندی فرمانه کانیاں بوون ﴿وعززتموهم﴾ یارمه تیتان دان و دژی خوا نه ناسان له که لیاں دا جه نگان، ﴿واقرضتم الله قرضا حسنا﴾ له ریگای خودا زیاد له واجب مال و سامانتان به خشی، جگه له زه کاتی واجب مال و سامانی تریشتان به خشی، که نه م نه رکانه به جی بینن ﴿لا کفرون عنکم سیئاتکم﴾ تاوانه کانتان داده پوشین و لیتان خوش ده بین و توله تان لی ناسیتین!

﴿وادخلنکم جنات تجري من تحتها الأنهار﴾ ده تادخه یه به هه شتیکی رازاوه و پان و به رین که به ژیر دارو درخته کانی دا جوگای ئوی جوان و سه رنج راکیش ده کشین و نه وه نده ی تر به هه شت ده پازیننه وه و جوانی پی ده به خشن !!!

جا ﴿فمن کفر بعد ذلك منکم﴾ هه ر که سیک دوی وه رگرتنی واده و به لیتن لی سه ریچی نه و فرمانانه بکا که ناراسته ی کراون و پابه ندی فرمانه کانی خودا نه بی، نه وی پی گوترا بوو نه یکردوو نه وه ی جله و گیریی لی کرابوو

کردی، نه وه ﴿فقد ضل سواء السبيل﴾ بیگومان ریگای راستی لی هله بووه و گومرپابووه، ئیتر دل و دهروونی پاک نابیتته وه، شایانی نه وه نیه بچیتته بههشته وه به دیتنی پهروه ردگار بههره مه ند نابی.

نه مجار پهروه ردگار نه وه بهیان دهکا که نه و جوله کانه پابه ندی عه ه دوو په یمانه که یان نه بوون و سزای توندی دان و، دهفه رموی ﴿فبما نقضهم ميثاقهم﴾ جا به هوی هه لوه شاننده وه یان بۆ واده و به لینه کانی خویان، به هوی پاشکه زیبونه وه یان له و عه ه دوو په یمانه لی لیان وه رگیرابوو- که به شیک له و عه ه دوو په یمانه نه وه بوو ئیمان به و پیغه مبه رانه بینن که ده نیردریتته سهریان و یارمه تیان بدهن و ریزیان لی بگرن ﴿لعنهم﴾ نه فره تمان لی کردن، شیاوی رقو غه زه بی ئیمه بوون، له ریگای حق لادران و، گومرپابوون ﴿وجعلنا قلوبهم قاسية﴾ دلایانمان رهق کردوه، به زه بی و مرقایه تییان تیدا نه ماوه، به هیج جوریک حق وه رناگرن په ندوو ناموزگاریی ناچیتته گویچه یانه وه، هه لوه شاننده وه ی واده و به لینه دلی رهش کردوون، سروشتی تیک داون دهروونی پیس کردوون، به زه بی و سۆز له دلایان دا نه ماوه به جوریک ته نانه ت به ناحق پیغه مبه رانیان کوشتن، بووختانیان به خاتو مهربم کرد، عیسای کوپی کرا به پیغه مبه رو بۆ سهریان ره وانه کرا که چی سووکایه تیان پی کرد، ته نانه ت هه ولی کوشتنیاندا، هه موو نه م کارانه یان، له ره حمه تی خودا دوری خستنه وه و شیاوی غه زه بی خودا بوون...! که وابی با گله بی له خویان بکه ن، سه رزه نشتی خودی خویان بکه ن، بۆ خویان به ده سستی خویان نۆزه خیان بۆ خویان خوش کرد!! نه وان ویرای هه لوه شاننده وه یان بۆ عه ه دوو په یمانه کانیان ﴿يعرفون الکلم عن مواضعه﴾ ده سکاری رسته کانی ته وارت ده که ن، ماناکه ی و ناراسته ده که ن که پیچه وانه ی مه به ست بی، پاش و پیش له وشه کانی دا ده که ن، مانایه ک بۆ

رسته کان دینن که نه و مانایه هر له گوپئی نیه! گورپانکاری له دقه کان دا ده که ن:

دیاره گورپانکاری دوو جوړی هه یه:

- ١- گورپینی وشه کان به پاش و پیش کردن و لی زیاد کردن و لی کرتانندن.
- ٢- گورپینی ماناکه ی وه کوو نه وه وشه که بق ماناییه که به ری که هه لی نه گری!
- ٣- میژووش چه سپاندوویه تی جووله که و نه صاری بق خوشیان دانی پیاده نین که نه و ته و پاته ی نیردر او ته خوارئ بق سهر موسا و نووسیویه ته وه و فهرمانی به پاریزکاری کردنی کردووه، ته نه نوسخه یه که بووه و هیچی تری له به نه نوسراوه ته وه نه وه ش لای میژوونوسانی جووله که و نه صارا چه سپاوه: که له کاتی کوشت و کوشتاری بابلیه کان له جووله که کان و تالان و برق کردنیان و ته فرو تونا کردنیان، نه و نوسخه تاقانه ی ته و رات فه و تاوه، نوسخه ی تریان له لا نه بووه و له به پریان نه بووه، تا له سینگه وه بیگوژنه وه بق سهر کاغه ن، بابلیه کانیش هه یکه له که یان روخاندن و پایته خسته که یانیا ن ویران کردن نه وه ی به زیندووی به دیل گیرا کرابه کویله و گوژرایه وه بق شوپنیک ی دیکه.
- نه و پینچ سپپاره (اسفار) هی که وه پال موسا ده درین و باسی مردنی موسا ژیاننامه ی نه وی تیدایه، نه وه شی تیدایه: که دوی موسا که س شوینی نه گرتو ته وه.

نه م سپپارانه به ماوه یه کی زور دوورو دریز دوی (موسا) نووسرانه وه، دوی چه ند سه ده یه که عیزپای کا هین له زمانی هه ندی پیره میرد که له دوی کاره ساتی بابل مابوونه وه و ریگادرا جووله که کان له هه نده رانه وه بگه پینه وه بق زیدی خو یان! نووسیونیه وه.

هه روه ما (ئینجیل) یش به ئیعتیرافی نه صارا خو یان، دوی نه مانی عیسا به سه ده یه که نه مجار ده ست کراوه به نووسینه وه ی! ﴿وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا﴾

بە ﴿پەیمانێ خودا که پێغه مبه ره کانیا ن لێیان وه رگرتوون که ده بێ ئیمان به (محمد) بێنن له بیریا ن چوه وه !

ئیبنو عه باس ده فهرموی: مانای وایه ته و پارتیا ن له بیر چۆته وه، واته: به شیکی ته و پارتیا ن واز لی هێنا و کاریا ن پێ نه کرد، فهرمانیا ن پێ کرابوو، که ئیمان به پێغه مبه ری ئاخر زه مان (پێغه مبه ری ئیسلام) بێنن، به لام نه وان ئه م جوړه فهرمان و جله و گیریا نه یا ن شارده وه و په رده پۆشیا ن کردن..

حه سه نی به صری ده فهرموی: واته: وازیا ن له پوخته ی ئایینه که یا ن هێنا و نه و نه رکا نه ی خرابوو ه سه ریا ن نه نجا میا ن نه دا! ! به مه ش به دبەخت و چا ه په ره شی دویا و قیامه ت بوون !!

رافه که ارنی تر ده لێن: مانای ﴿ونسو حظا﴾ واته: کاریا ن به ته و رات نه کرد، ئیتر توشی به دبەختی بوون، نه دل و ده روونیا ن به ساخی مایه وه نه و سروشت و هه لسو که و تیا ن مرۆفانه بوون، نه کرده وه کانیا ن رێک و پێک بوو، هه موو شتیکیا ن درنده ئاسا بوو.

ئه م موعجیزه قورئانیه که راستییه تی پێغه مبه رایه تی (محمد) ده چه سپێنی به رده وام و هه میشه بییه هه لوه شانه وه ی به سه ر دانا یه، قورئا ن به چه ند سه ده یه ک دوا ی له دویا ده رچوونی موسا ئه م راستیا نه ی راگه یاندوو ه، زانستی میژوویی تازه ش ئه مه ی وه کوو حه قیقه ته یکی میژوویی چه سپاندوو ه!

جا وه نه بێ ئه م ره وشته ناشیرینا نه یا ن تایبه ت بێ به و رۆژگا ره و دوا یی گۆرا بن، به لکوو ﴿ولا تزال تطلع علی خائنة منهم﴾ ئه ی (محمد) تا ئیستاش له و جووله کا نه خیا نه ت دوا ی خیا نه ت ده بیندری! هه رگیز نه ی (محمد) وامه زانه که تۆو ئاینه که شه به خیا نه تی نه وان دووره په ریز ده بن، قه ت له پیلان و گیره شیوینیا ن دلیا مه به، نه وانه گه ل و نه ته وه یه کن خاوه نی وه فا و واده و به لێنیا ن نین لێیا ن ئه مین مه بن، که سێک عه ه دوو په یما ن له گه ل خوا دا

نەباتە سەر بە ئێنی خۆی مەلۆه شینێتەو! کە ی هی ئەو یە پشستی پێ
بەستری؟ بەتەمای خێرو بێر بێ لی!

طەبەری دەر مووی: رای پەسند ئەو یە: کە پەرەردگار مەبەستی لێرەدا
جوولە کە کانی بە نو نهضیرە کە پێغەمبەر ﷺ ھاتە لایان بۆ ئەو ی باربویی
موسولمانان بکەن بۆ خۆینی عامرییەکان، بەلام ئەوان پیلانی تیرۆرکردنی
پێغەمبەر یان داپشت و ویستیان لەناوی بەرن، ئیتر خودا پێغەمبەری لەو
پیلانە ناگادار کردەو (١) خیانیەتکاری و پیلانگێپی و بێ وادە و بە ئێنی
رەوشتی سەرەکی و بنەپەتی نەتەو ی جوولە کە یە.. ئیمان بە پێغەمبەری
ئیسلام ناھێتن ﴿إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ﴾ مەگر کە مێکیان نەبێ، وەکوو عەبدوللای
کۆپی سەلام و ھاو لە کانی؛ ئەوانە ی کە ئیمان یان بە پێغەمبەر ﷺ ھێناو خودا
بە تاکو تەنیا دەپەرستن، ئەوانە گومانی خراپە یان لی مەکە، لە پیلان و
خیانیەتە کارییان مەترسی، چونکە ئەوانە دلسۆزی ئایین و خوداپەرستن! فرت و
فیلان نیە.

﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَح﴾ چاوپۆشی بکە لەو ھەل و تاوانە ی لەو پێش لێیان
روی داو، لە خراپە یان خۆش بە، مامەلە یان لەگەل دا بکە بە شێو یەکی
باش و چاکە کاری.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ بێگومان خودا چاکە کارانی خۆش دەوین، ئەو
چاکە کارانە ی لە کاتی دەسلالت و توانادا عەفو دەکەنە رەفتاری خۆیان و لە
خراپە ی خراپە کاران خۆش دەبن، پاداشی چاکە کاران دەداتەو، ئەمەش
تروپکی سەرکەوتن و سەرفرازی و زالبوونە.

لە میژوودا چەسپاوە: کە پێغەمبەر ﷺ لەگەل ھەر سی ھۆزی جوولە کە (بنو
قینقاع و بنو النضیر و بنو قریظە) کە لە دەورووبەری مەدینە بوون - ئەو پەپی
مامەلە باشی کردوو ھەر لە سەرتاوە ھەتا کوتایی.. ھەر لە سەرەتای
گەیشتنی پێغەمبەر بۆ مەدینە و عەھدی لەگەلدا مۆرکردن: کە شەپی لەگەلدا

نه کهن، دوژمنی نه میئنه سهری و یارمه تی دوژمنه کانی نه دهن! نه وانیش له گیان و مالی خویان نه مین بنو به سهریه سستی و نازادی کاروباری خویان نه نجام بدن، که چی جووله که کان له کاتی ناشتی و نارامی دا په یمانی خویان هه لوه شانده وه، پیلانیان له خودی پیغه مبه ﷺ گئرا، پالیان به سوپای قوره یشیه کان داو له گه ل عه ره به کافره کان شه پریان دژی موسولمانان هه لگیرساند، پیغه مبه ﷺ هه ره نه وه نده ی له گه ل کردن که له ده وروره ی خوی دووری خستنه وه، له کوتایش دا که موسولمانان به هیژ بوون پیغه مبه ﷺ سزای جووله که کانی نه دا له سهر نه وه موو پیلان و خیانه تکارییه ی که له گه ل موسولمانان دا کردیان ته نها ناموژکاری موسولمانانی کرد له نیوه دورگی عه ره ب وه دهریان نین، نه هیلن نه و خائینانه له نزیک پایته ختی موسولمانان دا نیشته چی بن! به مه به سستی جیبه چی کردنی فرهانی پیغه مبه نیمامی عومه ﷺ جووله که کانی به ره و شام ره و پی کردن.

﴿ومن الذين قالوا انا نصارى اخذنا ميثاقهم﴾ هه روه ها عه دوه په یمانان له مه سیحیه کانیش وه رگرت؛ که هه ر کاتی پیغه مبه ی ناخر زه مان ره وانه کرا شوینی بکه ون و یارمه تی بدن و پشتی بگرن، هه روه ها به لیتمان لی وه رگرتن که بپوا به هه موو پیغه مبه رانی خودا بکه ن، که چی نه وانیش هه مان هه لو یستی جووله که کانیا نواند، ناینی خویان تی کدا، گوپانکارییان تی دا کرد، سه ریچی.. هه موو عه دوه په یمانیکیان کرد، به لینی خویان هه لوه شانده وه بویه خودا ده فره مووی: ﴿فتسوا حظا مما ذكروا به﴾ کاریان به بنه مای نایینه که ی خویان نه کرد، پابه ندی فره مان و جله و گیری ئینجیل نه بوون، هه موو واده و به لینی خویان هه لوه شانده وه ﴿فاغرينا بينهم العداوة والبغضاء الى يوم القيامة﴾ ئیمه ش له تو لی نه وه دا تووی دوژمنایه تی و رقو کینه مان خسته ناویانه وه، هه ره که یان رقی له وی تره، هه ره به و شیوه ش ده میئنه وه هه تا روژی قیامه ت! کومه له ی مه سیحی و پرای جوداوازی ره گ و ره که زیان له

نیوان خۆیاندا دووژمنایەتی و دژایەتییان هەیه، هەریەکەیان ئەوی تر بە کافر
حسێب دەکا، هەریەکەیان نەفرین لەوی تر دەکا !

﴿وَسَوْفَ يَنْبَهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ﴾ لەو بەولایە روژی قیامەت خودا
لە کاتی حیساب و لێکۆڵینەوه لەگەڵ کردندا پێیان دەڵێ: لە دنیادا چییان
کردووه، یەکە یەکە تاوانەکانیان ببیردەخاتەوه و سزایان دەدا لەسەری،
تاوانی پەیمان شکێنی و پابەند نەبوون بە وادە و بەلێنی جەخت لەسەر کراوو
گۆڕینی ئینجیل و گۆرانکاری لە وەرمان و جەوگیرییانە ی که لەخۆی گرتوون،
ئەمە هەپەشەیهکی توندوو سامناکه بۆ مەسیحییەکان لەسەر ئەو هەموو
تاوان و تاوانکارییهی که ئەجامیان داوه، لەسەر ئەو هی که درۆیان بە دەم
خوداوه هەلبەستوه و پێغه مەریان بە درۆ خستۆتەوه لەسەر ئەو هی که
دەلێن: خودا خێزانی هەیه، مندالی هەن شەریکی هەن خودا سی ئێقنومی
هەیه، کوڕو باوک و گیانی پاک، بێگومان خودا روژی قیامەت لەسەر ئەم
هەلوێستە و بیرو باوەڕانیان سزایان دەدا !!

ئەو هی لە روی میژووویییهوه تەنانت لای خودی مەسیحییەکانیش
چەسپاوه؛ ئەو هی: که مەسیح بۆ خۆی پەندوو ئامۆژگاری و تەعلیماتەکانی
خۆی نەنووسیوه تەوه، که دنیای بەجێ هێشتوه ئینجیلیکی نووسراوه نەبوه،
جۆله که کانیش بە و پەری درەندەیی و دلەرە قییەوه چەوساندوو یاننەوه
بە تاییەتی زۆر ستمکاریان لەگەڵ حەوارییهکانی دا کردووه ! کاتێک (قوسطە
نطین مەلیک) بوو بە مەسیحی و ئیمانی بە و پەیامە هێنا و ئایینی مەسیحی بە
رەسمی ناساند، هەلمەتی قەلاچۆکردنی مەسیحییەکان لە لایەن
دووژمنەکانیانەوه که مێک هێواش بووهوه، ئەمجار مەسیحییەکان دەستیان
کرد بە نووسینەوهی ئینجیلەکانیان که چەند ئینجیلیک بوون هەریەکەیان
لەوی تریان جیاوو، ئەو چوار ئینجیلە ی که ئەمڕۆ لە ئارادان، سی سەده
پاش لە دنیا دەرچوونی مەسیح نووسراونە تەوه واتە: لەسەر دەمی

قوسطنطین مه لیکی رۆمانی دا که ئایینی مه سیحی به ره سمی ناساندوو بۆ خۆی ئه و ئایینه ی په سند کرد! ئیتر له و کاته شه وه چه ند بیروبا وه پرێکی فه لسه فی وئیفریق ی بته رستی چوه ناو ئاینی مه سیحیه وه! ئه م ئینجیلانه که پێیان ده گوتری (العهد الجديد) وێرای ئه وه ی که بی بنه ماو بی میژوون و کومه لیک ده قی جوئ جوئ و دژ به یه کیان تیدایه، له بهر رۆشنایی کتیبه کانی جووله که دا دانراون: که پێیان ده گوتری (العهد القديم) که ئه مانه ش بۆ خۆیان بناغه یه کی ره سه ن و چه سپاو راستیان نیه وه کوو له وه پێش ئاماژه مان بۆ کرد!!

مه به سته کانی قورئانی پیروز

يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيْرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُوْنَ
 مِنَ الْكِتٰبِ وَيَعْفُوْا عَنْ كَثِيْرٍ قَدْ جَآءَكُمْ مِّنَ اللّٰهِ نُوْرٌ وَكِتٰبٌ مُّبِيْنٌ
 ﴿٥٥﴾ يَهْدِيْ بِهٖ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ
 الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَيَهْدِيْهِمْ اِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ﴿٥٦﴾

ئه مجار دوا ی ئه وه ی یه زدان ئه وه ی بۆ روون کردینه وه که واده و به لێنی له نه هلی کیتاب وه رگرتوه، که پابه ندی فه رمان و جله وگیریه کانی خودا بن، مه ر وه کوو چۆن له نه ته وه ی ئیسلامی شی وه رگرتوه، به لام ئه هلی کیتاب په یمانی خۆیان مه لوه شانده وه و پابه ندی نه بوون دوا ی ئه و روون کردنه وه جارێکی تر بانگی ئه هلی کیتابی کرده وه: بۆ ئه وه ی ئیمان به پیغه مبه ری ئیسلام بینن.

ئیبینو جه ریری طه‌بری له عه‌کره‌مه‌وه ده‌گپ‌یتته‌وه ده‌لی: کۆمه‌لیک جووله‌که هاتنه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ پرسیار (رجم) به‌ردبارانی داوین پیسیان لی کرد، پیغه‌مبه‌ر ﷺ سویندی دان به‌و که‌سه‌ی که ته‌وراتی بۆ سه‌ر موسا ناردۆته خواری و کتوی توری به‌رز کردۆته‌وه له‌سه‌ر سه‌ری جووله‌که‌کان رای گرت و واده‌و به‌لینی له‌ئه‌هلی کیتاب وه‌رگرتوه: که له‌شایه‌تی دا راست بپۆن: ئه‌میش وتی: کاتیک ره‌وشتی داوین پیسی له‌ناوماندا بلاویوه‌وه سه‌ه داری جه‌لدمان لی ده‌دان و سه‌رمان ده‌تاشین، واته: له‌بنه‌ره‌ت دا به‌ردباران بووه! ئیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ حوکمی دانی به‌ره‌جم کردنی زیناکه‌ره‌که، ئه‌مجار ئه‌م نایه‌ته‌هاته‌خواری که ده‌فه‌رموی ﴿یا اهل الکتاب﴾ ئه‌ی کۆمه‌لی جووله‌که‌و نه‌صارا! ﴿قد جاءکم رسولنا بین لکم کثیرا لما کتم تخفون من الکتاب﴾ بیگومان پیغه‌مبه‌ری ئیمه ﷺ هاتوه بۆ سه‌رتان، ئیمه ناردیومانه بۆ ناوتان، بۆ ئه‌وه‌ی زۆر له‌و حوکمانه‌ی که شاریدیوتانه‌وه له‌ته‌ورات دا چه‌سپاون بۆ تانی روون بکه‌ینه‌وه (وه‌کوو حوکمی زیناکه‌ر که به‌ردباران کردنیه‌تی، ئه‌م حوکمه‌ له‌و حوکمانه‌یه‌ که له‌سیفری (التثنیه) دا تۆمار کراوه، به‌لام ئیوه پابه‌ندی نه‌بوون و کاری پی‌ناکه‌ن، عالمه‌که‌شتان (ئیبینو صوری) لای پیغه‌مبه‌ر ئینکاری هه‌بوونی ئه‌و حوکمه‌ی کرد، دوا‌یسی که پیغه‌مبه‌ر سویندی دا، دانی پیا‌نا، ئه‌ی کۆمه‌لی جووله‌که‌و نه‌صارا! ئیمه پیغه‌مبه‌ری ئیسلام؛ (محمد) مان ناردیوه بۆ سه‌ر هه‌موو دانیشوانی سه‌ر زه‌وی، ناردیومانه به‌به‌لگه‌ی به‌هیزه‌وه بۆ جیا کردنه‌وه‌ی حق له‌به‌تال.

قورئانی پیروژ دوو ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ری ئیره‌دا دیاری کردیوه:

ره‌وشتی یه‌که‌م ئه‌وه‌یه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ بری گۆرانکاری و هه‌لگێرانه‌وه‌و ته‌ئویل کردنیان بۆ ده‌قه‌کانی ته‌ورات روون ده‌کاته‌وه.

زۆر له و شتانهی که له تهورات دا ههیه و شار دوویانه تهوه بۆیان روون ده کاتهوه، ئیبنو عه بیاس ده فهرموئ: نیشانه و ره و شتی پیغه مبه ر یان شار دۆتهوه، حوکمی زیناکه ر که به ردباران کردنه شار دوویانه تهوه به لام خودا چاوپۆشی لی کردن و په رده ی له سه ره لئه مالتین، جا که پیغه مبه ر له که ل ئه وه شدا که خوینده واری نه بووه - ئه م نه ئینیانی ئاشکر اکردن و حوکمه شار دراوه کانی ته وراتی خستنه پوو، ئه وه نیشانه ی راستی پیغه مبه رایه تیه که یه تی، ئه گینا پیغه مبه ریکی نه خوینده وار چۆن ئه و حوکمانه ی زانین !!! ؟

ره و شتی دووه م: بیده نگه ی له زۆر حوکمی شار دراوه ی تر کردووه که ده رخستنیان بۆ بانکه وازییه که ی پویست نیه و سوودی ئیسلام له روون کردنه وه یاندا نیه وه کو ده فهرموئ:

۲- ﴿ويعفو عن كثير﴾ واته: ره و شتی دووه می پیغه مبه ر ئه وه یه: که زۆر شت له و حوکمانه ی شار دوویانه تهوه له ته وارت دا هه ن ئه و چاوپۆشی لی ده کاو په رده له سه رتان هه لئامالێ چونکه بۆ نه خشی بانکه وازییه که ی پویست نیه، به لام پیویسته ئه وان بۆ خۆیان واز له و گۆرانکاری و حوکم شار دهنه وه بیتن بۆ ئه وه ی هه یایان نه چی !!! بیگومان روون کردنه وه ی قورئان ده رباره ی حوکمه شار دراوه کانی ته ورات و ئینجیل بوو به هۆی موسو لمان بوونی زۆر له مالوم و زاناکانیان..

ئه مجار په ره و ردگار وه صفی قورئان ده کاو ده فهرموئ: ﴿قد جاءكم من الله نور﴾ له خوداوه (نور) بۆ ئتوه هاتووه پیغه مبه ریک که مه شخالی نوورو رووناکییه، ئه گه ئه و پیغه مبه ره نه بوایه هیه که سیک شاره زایی نایینی هه ق و راست نه ده بوو، خه لکی له گومرایی و سه ر لیشیواوی دا ده مانه وه، بری له راهه که ران ده لیتن: مه به ست به (نور) نایینی ئیسلامه.

﴿و کتاب مبین﴾ بۆتان هاتووہ کتیبیکی ریگا نیشانده رو حق
 ناشکراکه رو راست و دروست، هرچی ئاده میزاد پیویستیان پی بی ئه و روونی
 کردوته وه، بهرنامه ی ژیانه و، که ته لۆکی بوونه وه ره، قانون و یاسای خودایه بۆ
 بنده کانی: ﴿یهدی به الله من اتبع رضوانه سبیل السلام﴾ پهروه دگار به هوی
 نه و قورئانه وه که سانیك شاره زاده کا که بیانه وی له سهر ئایینی حق و راست
 بن و شوین په ندوو ئامۆزگاری په زدان بکه ون! شاره زایان ده کا بۆ ریگای
 رزگاری و سهرفرانی و پرۆگرامی راست و دروست! ﴿و یخرجهم من الظلمة إلى
 النور یا ذنه﴾ له گومرایی و چاره پرهشی رزگاریان ده کا، له باوهشی کوفرو
 بی دینی دهریان دینی، ده یان خاته ناو دنیای نوورو ئیمان و کامه رانییه وه،
 ﴿و یهدیهم إلى صراط مستقیم﴾ شاره زایان ده کا بۆ راسترین ریگه که ئه ویش
 ئایینی حق و راستی ئیسلامه، چونکه حق بۆ خوی ته نیا ریگهی راست و
 دروسته به لام به تال بریتییه له چهند شیوو دۆل و کویره پی و کهنده لان و
 به سته له کو مه ل دیر.

پهروه دگار سی به هره قورئانی دیاری کردوون:

- ۱- هر که سیک شوین ئایینی خودا بکه وی قورئان شاره زای ده کا بۆ
 ریبازیك که له ههردوو جیهان دا لی ده حه سیته وه، له هه موو به دبه ختی و
 چاره پره شیهك رزگاری ده بی.
- ۲- شاره زایی که ره بۆ ریگایه ک که ده یگه یه نی به مه به سستی به رزو
 پیروژ، نه گه به راستی پابه ندی فرمان و جله و گیریه کانی بن و به ریک و پیکی
 ببه ریبواری نه و کاروانه پیروژه.

ره تگردنه وهی بیروباوهری جووله که و مه سیحیه کان

وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقْ مَا يَشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٧﴾ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصٰرَى نَحْنُ اَبْنٰؤُا اللّٰهَ وَاجْبَتُوْهُوَ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوْبِكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرْ لِمَنْ يَشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَآءُ وَلِلّٰهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيْرُ ﴿١٨﴾ يَتَآهَلُ الْكِتٰبُ قَدْ جَآءَكُمْ رَسُوْلُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلٰى فِتْرَةٍ مِّنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُوْلُوْا مَا جَآءَنَا مِنْ بَشِيْرٍ وَلَا نَذِيْرٍ فَقَدْ جَآءَكُمْ بَشِيْرٌ وَنَذِيْرٌ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿١٩﴾

دوای نه وهی په روه ردگار به شیوه یه کی گشتی به لگای له سر نه هلی کتاب هیئایه وه سرزه نشی کردن و نه وهی روون کرده وه: که نه وانه که مترخه م و تاوانبارن، رویان له حق وه پگنپراوه، چونکه برهویان به په یامی نیسلام نه کردوه، نه مجار دی به شیوه یه کی تاییه تی باسی کوفرو سر لی شیواوی مه سیحیه کان ده کاو ده فهرموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ﴾ بیگومان کافرو بی باوه پنه وانه ی که ده لئین: خودا بریتیه له مه سیحی کوری مریه م.

وه کوو زانداروه: ته نها کومه له ی یاقوبیه کان له نه ته وهی مه سیحی پییان وایه: که مه سیح خواجه، پاشان نه م ریپازو بیرو باوه په له ناو هه رسیک کومه له ی مه سیحی (کاثولیک، نه رثودکس، پروتستانت) دا بلآو بووه وه پروتستانت پیش چوار سده له سر دهستی راهیبیکی موصلیح که ناوی

(مارتن لوتر) بوو دامه زرابووه، ئەم راهیبه ئایینی مەسیحی لە نۆز بیرو باوەڕی پرو پووچ پاک کردەو، بانگەوازییەکی پەرە سەندو بوو بەرێبازی ژمارەیهکی نۆزی مەسیحی؛ ئەم رێبازە بەتایبەتی لە ولاتە یەكگرتووەکانی ئەمریکا و بەریتانیا و ئەلمانیا بڵاوبوووە، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا (مارتن لوتر) بانگەوازی بیروباوەڕی بۆ سێ خودایی دەکرد و هەر کەسێک بانگەوازی یەکتاپەرستی و یەك خودایی بکردایە ئەو بە مەسیحی حلیب نەدەکرد.. بەلام لە ئاکامدا رایەکی سەر بەو دەکێشێ کەوا وەصفی مەسیح دەکا کە خودایە، ئەوەتا لە لاپەرە یەکەمی ئینجیلدا نووسراوە (کتاب العهد الجديد لربنا ومخلصنا يسوع المسيح) هەموو کۆمەڵەی مەسیحی ئەمڕۆ لەسەر ئەوەن: کە خودا مەسیحی کۆپی مەریەمە، عیسا خودایە، بەلگەشیان ئەو دەقەیه: کە لە ئینجیلی یوحنا نەدا هەیه، کە دەلی (في البدء كانت الكلمة والكلمة كانت عند الله، والله هو الكلمة) کەلیمە لای مەسیحییەکان بریتیه لە عیسا، کەوابێ بە پێی رستە ی سێیەم لەم دەقە وای لێ دێتەو (خودا عیسای کۆپی مەریەمە). بەهەر حال ئێستا لەنا مەسیحییەکانی خۆرئاویدا کەسانێک هەن برۆیان وایە: کە مەسیح رەوانە کراو پێغەمبەرە، ئەک خودا! قورئانی پیرۆز وەصفی مەسیحییەکانی بەو کردووە کە دەلێن: خودا عیسای کۆپی مەریەمە! بۆیه ئم باوەڕە بێ بناخیان رەت دەکاتەو دەقەرموێ: ﴿قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا﴾ ئە ی پێغەمبەر! بەو مەسیحییان بلی: کە جەسارەت لەسەر پلەو پایە ی خودایەتی دەکەن: پێیان بلی کێ دەسەلاتی هەیه لەناوچوون و مردن لە عیسا و دایکی دووربختەو؟! بەلکوو کێ لە توانای دا هەیه کە مردن لە هەموو گیانلەبەرائی سەر زەوی دووربختەو؟ ئەگەر خودا ویستی لەناویان بەری کێ هەیه نەهێلێ ئەم ویستە ی زەدان بێتە جی؟ بە کورتی مەسیح و دایکی دروستکراو بە دیهینراون وەکوو بە دیهینراوانی تر کە مردن و نەمان رویان تی

دهکا، نه گهر خودا ویستی بیانف و تیتنی یان هه موو گیانله به رانی سه ر زهوی له ناویه ری که س نیه بتوانی به رگری بکاو نه هیلنی ویسته که ی خودا بیتهدی، جا که مه سیح نه توانی مردن له خوی و دایکی دوور بخاته وه وه کوو چۆن ناتوانی له خه لکی تریشی دوور خاته وه، نه دی چۆن بۆ خوی خودایه و دهسه لاتی هه موو بوونه وه ری هه یه و هه موو شتیکی به دهسته ؟؟

به س پهروه ردگار دهسه لاتی ره هاو بی سنووری هه یه، ده توانی هه موو بوونه وه ره له ناویه ری، هه موو ئاده میزادان به ریستی، هه یچ شتیکی نیه بیتهدی له به رده م ئیراده ی دا، دهسه لاتیکی نیه له ژور دهسه لاتی خودا وه بی، چونکه ﴿وَاللّٰهُ مَلِكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ هه ر بۆ خودایه پادشایه تی و خاوه نیه تی ئاسمانه کان و زهوی و نه وه ی له ناویانیندا هه یه، چی له بوونه وه ردا هه یه ملکی خودایه ! چی ئاده میزادوو جنۆکه و فریشته هه ن دروستکراوی خودان ! ﴿يَخْلُقْ مَا يَشَاءُ﴾ هه رساتیک بیهوی شتیکی به ییتهدی ده یه ییتهدی، چۆنی بوی له نه بووه وه دروستی دهکا، جاری و ده بی له گل ئاده میزاد دروست دهکا به بی نه وه دایکو باوکی هه بی، وه کوو ئاده م "درودی خوی لی بی" هه روه ها بنه مای هه موو زینده وه ریکی ترکه له گل دروستی کردوون ! جاری و ده بی ئاده میزاد دروست دهکا ته نه ها باوکی هه یه دایکی نیه، وه کوو دایه (هه وا) جاری و هه یه ئاده میزا دروست دهکا باوکی نیه به س دایکی هه یه، وه کوو (عیسا) نه مه ره تدانه وه ی مه سیحیه کانه : که پئیان وایه : مه سیح هه م خودایه و هه م ئاده میزاده، ده لئین : (عیسا) سروشتی ئاده میزادی تیدایه و سروشتی خودایشی تیدایه، سروشته خوداییه که ی زالتره، چونکه به شیوه یه کی نا ئاسایی به بی باوک دروست کراوه، کرده وه ی سه ر سوریه تهر له سه ر دهستی رویان داوه ... به لام له راستی دا نه م روداوه نا ئاساییبانه ی که له سه ر دهستی عیسا رویانداوه، موعجیزه و نیشانه ی پیغه مبه رایه تی (عیسا) نو به ویستی خودا هاتونه دی، ﴿وَاللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِیْرٌ﴾ خودا

به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌سه‌لاتی هه‌یه جاری وا ده‌بی به‌بی دایک و باوک
 ئاده‌میزاد دروست ده‌کا، جاری وا ده‌بی به‌بی باوک ئاده‌میزاد دروست ده‌کا!
 وه‌ککو (عیسا) که ئیوه به‌خودای ده‌زانن! به‌کورتی هه‌ر شتی‌ک ویست و
 ئیراده‌ی خودا په‌یوه‌ندی پتیوه بیه‌ستی به‌ده‌سه‌لات و توانای بی سنووری
 دیته‌دی، جا که بره شتی‌ک به‌سه‌ر سوورپه‌ینه‌ر دیته به‌رچا و نه‌وه هه‌ر به
 نیسبه‌ت ئاده‌میزاده‌وه‌یه نه‌ک به‌نیسبه‌ت خوداوه‌یه، هه‌موو کارێک بۆ خودا
 وه‌ککو یه‌ک وایه.

کۆمه‌لیک جووله‌که هاتنه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌که‌لیدا که‌وتنه گفتوگو،
 بانگی کردن بۆ به‌روا هینان وه‌ سزای خودا ترساندن، وتیان: ئه‌ی محمد!
 مه‌مان ترسینه ئیمه‌ کوپی خوداین و خۆشه‌ویستی خۆینی، ئیتیر په‌روه‌ردگار
 نه‌م نایه‌ته‌ی له‌م باره‌وه نارد خوارێ ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
 وَأَحِبَّاؤُهُ﴾ جووله‌که‌کان و مه‌سیحیه‌کان ده‌لێن: ئیمه‌ خۆشه‌ویستی خوداین
 سه‌ر به‌ پیغه‌مبه‌ره‌کانینی و ریزو قه‌درمان لای خودا هه‌یه، چاودیریمان ده‌کا،
 قسه‌مان لای خودا په‌سنده‌و شانس و به‌ختمان هه‌یه، که ده‌لێن: (نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ)
 مه‌به‌ستیان نه‌وه‌نیه که کوپی به‌راستی خوداین، به‌لکو مه‌به‌ستیان نه‌وه‌یه:
 که لای خودا خۆشه‌ویست و قسه‌ رویشتون!

ئیتیر خودا بیرو بۆچونه‌که‌ی ره‌ت کردنه‌وه‌ و فهرموی: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم
 بِذُنُوبِكُمْ﴾ ئه‌ی محمد! پێیان بلی: ده‌ی نه‌گه‌ر وایه بۆچی خودا له‌ دونه‌یا
 له‌سه‌ر تاوانه‌کنتان سزاتان ده‌دا، وه‌کو نه‌وه‌ بپه‌رسته‌کان مزگه‌وتی گه‌وره‌ی
 ئیوه‌یان روخاند، شاری پیروزی قودسیان وێران کردن، فهرمانپه‌رواییان لای
 ستاندنه‌وه‌ له‌ قیامه‌تیش دا ناگری دۆزه‌خی بۆ ناماده‌ کردوون له‌ تۆله‌ی
 کوفرو درۆ بووختان هه‌لبه‌ستنتان، خۆ و اباوه‌ باوک رۆله‌ی خۆی خۆش ده‌وی
 زه‌ره‌رو زیانی پێ ناگه‌یه‌نی! جا که ئیوه خودا سزاتان ده‌دا مانای وایه: ئیوه

خۆشه‌ویستی خودا نین و لای خودا ئه و ریزو قه‌دره‌تان نیه که بۆخۆتان ئیدیعیای ده‌که‌ن!!

﴿بل أنتم بشر من خلق﴾ به‌لکوو ئیوه ئاده‌میزادن وه‌کوو هه‌موو ئاده‌میزادیکی ترو به‌نده‌ی په‌روه‌ردگارن، خودا مه‌رایێ له‌به‌ر که‌س ناکاو منه‌تی له‌که‌س نیه ﴿یفقر لمن يشاء﴾ که‌سیک شیایوی لی خۆشبوون بی لی خۆش ده‌بی و کامه‌رانی دونیاو قیامه‌تی ده‌داتی، ﴿ويعذب من يشاء﴾ که‌سیک شیایوی سزادان بی سزای ده‌داو تۆله‌ی لی ده‌ستینی، خودا چس بوی و چۆنی بوی ئاوا نه‌نجامی ده‌داو که‌س ناتوانی به‌رگری بکا، که‌وابی له‌لووتبه‌ری خۆتان دابه‌زنو به‌خۆتان دا بچنه‌وه، ئه‌و بانگه‌شه‌و فپو فیشاله سوودتان پسی ناگه‌یه‌نی، نه‌وه‌ی که‌ سوود به‌خشه بۆتان بیرویاوه‌پی راسته‌ قینه‌و برپوه‌یتانه به‌ په‌یامی ئیسلامو کرینی کرده‌وه‌ی چاکه‌!

﴿والله ملك السماوات والأرض وما بينهما واليه المصير﴾ هه‌ر بۆ خودایه‌ خاوه‌نیه‌تی و ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وایی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی تییان دایه‌و له‌ناویان دایه‌، هه‌موو بوونه‌وهر دروست کراو به‌نده‌ی نه‌لقه‌ له‌ گوی خۆدان و له‌ژێر ده‌سه‌لات و فه‌رمانه‌وایی نه‌ودان، که‌پانه‌وه هه‌ر بۆلای خودایه‌، هه‌موو به‌نده‌کان زیندوو ده‌کړینه‌وه‌و ده‌چنه‌ به‌ر قاپی په‌زدان، به‌شیتوه‌یه‌کی دادپه‌روه‌رانه‌ دادگاهی هه‌موو ئاده‌میزادن ده‌کاو، هه‌ر که‌سه به‌پیتی کردارو گوفتاری پاداشت و سزای ده‌داته‌وه په‌روه‌ردگار بۆیه رسته‌ی (والله ملك السماوات والأرض* دووباره کرده‌وه بۆ ره‌تکردنه‌وه‌ی هه‌موو نه‌وه‌مه‌سیحییانه‌ی که‌ ئیدیعیای خودایه‌تی مه‌سیح ده‌که‌ن، بۆ دووباره‌کردنه‌وه‌و چه‌سپاندنی نه‌و په‌یامه‌یه‌: که‌ ده‌لی: خودا خاوه‌نی مه‌سیحه‌و ده‌توانی له‌ناوی به‌ری، هه‌روه‌ها بۆ ره‌تدانه‌وه‌و به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی هه‌موو جووله‌که‌و مه‌سیحیه‌کانه‌، بۆیان روون ده‌کاته‌وه که‌ خودا توانای لی خۆشبوون و سزادانی هه‌یه‌، هه‌رچی بوی ده‌یکا، هه‌روه‌ها ره‌تکردنه‌وه‌ی نه‌و ئیدعا کردنه‌یانه که‌ ده‌لێن: ئیمه له‌ خودا

نزیکی و شانس و به ختمان لای خودا هیه، بۆیان روون ده کاته وه که له خودا نزیکی نه وه نیه: که نه وان لای حالی بوون، به لککو ته رازوی نزیکی بوونه وه له خودا بپروای راست و کرداری چاکه، نه که ره گه زو چینه‌یه تی که وایی نه و ئیدی عایه یان درۆیه که ده لئین: جووله که گه لو هۆزی هه لێژێردراوی خودان و خوشه ویستی به زدانن!! به لککو لای خودا کێ زیاتر خودا په رست بی و بپروا دروست و قایم و پته و بی نه وه لای خودا ریزدار تره.

نه و جار خودا جارتیکی تر خیتاب ئاراسته تی نه هلی کیتاب ده کاو ده فه رموی ﴿يَا اهل الكتاب قد جاءكم رسولنا بين لكم على فرة من الرسل﴾ نه ی نه هلی کیتاب! باش بزانی نه و پیغه مبه‌ره ی که له سه‌ر زمانه پیغه مبه‌ره کانتاندا مزگینیتان پێ دراوه و له نامه ئاسمانیه کان دا باسی کراوه هاتوه بۆ ناوتان، نه ویش ره وانه کراوی خودای مه‌زن (محمد) ﷺ دوا پیغه مبه‌ره و هیچ پیغه مبه‌ره نایه‌ن له دوا ی نه و، به لککو نه و پشتگیری په یامی نه وان ده کاو بپروای به هه‌موویان هیه و هه‌موویان به حق ده زانی! (محمد) نه و پیغه مبه‌ره یه: که له نامه ئاسمانیه کانتاندا مزگینیتان ده‌ریاره ی دراوه تی، پیغه مبه‌ره کانتان نیشانه‌کانی نه‌ویان به ئیوه راگه‌یاندوه، نه و پیغه مبه‌ره پاش تێپه‌ریوونی ماوه یه‌کی زۆر به‌سه‌ر پچران و لێپرانی پیغه مبه‌ره‌ان دا نه و هاتۆته سه‌رتان، ماوه یه‌کی دوورو درێژ تێپه‌ریوه به‌سه‌ر له دنیا ده‌رچوونی عیسا دا نه‌جار نه‌م نێردراوه، بۆ نه‌وه ی پێویستیاتی ئاینیتان بۆ روون بکاته‌وه، نه‌حکامی دین و دنیا تان بۆ دیاری بکا، بیروباوه‌ره‌تان راست بکاته‌وه، ره‌وپه‌وه ی ژیا تان بۆ دیاری بکا، بیروباوه‌ره ی بته‌رستی و ماده په‌رستیتان لای دوور بکاته‌وه، خودا په‌رستی و ته‌قوا کاری راست و دروستتان فێر بکا، نه‌وه ی تێیدا که وتونه گومانه وه بۆتان راست بکاته‌وه!

وه‌کو ده‌لئین: نێوان ئاده‌م و نوح هه‌زار سال بووه، نێوان نوح و ئیبراهیم هه‌زار سال بووه، نێوان موسا و عیسا هه‌زار و سه‌د و نه‌هه‌ت سال بووه، له نێوان

له دایک بوونی مه سیح و له دایک بوونی پیغه مبهری ئیسلام پیئنج سه دوو شه صت و تو سال بووه .. به لئی په روه ردگار (محمد) ی ره وانه کرد بۆ سره ئیوه نه وه کو بلین: ئیمه ترسینه رمان نه هاتوته ناو، کهس نه بووه ناموزگاریمان بکاو مزگینى به هه شتمان بداتى و له ناگرى دۆزه خ بهمانترسینى! ئیتر په روه ردگار نه م عوزده یان بۆ ناهیلته وه و ده فهرموى ﴿أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ﴾ نه وه تا پیغه مبه رمان بۆ ناردن بۆ نه وه ی نه لئین هیچ مژده ده و ترسینه ریکمان نه هاتوته ناو بى ناگا بووین نه وه تا ئیستا ﴿فَقَدْ جَاءَكُمْ بِشِيرٍ وَنَذِيرٍ﴾ هاتوته ناوتان پیغه مبه ریک ناوی (محمد) وه و دوا پیغه مبه ره، مزگینى ده دا به وانه ی خودا په رستی ده کهن، به به هه شت و ره زامه ندی خودا به ته مایان ده کا سه ریچی که ران له دۆزه خ ده ترسینى و ریگای راست و دروست نیشان ئاده میزاد ده دا، ریگای سه رفرازی رزگاری هه تا هه تایى بۆ ئاده میزادان ده ست نیشان ده کا!

﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ په روه ردگار به سه ره موو شتیک دا به تواناو ده سه لات، هه ره که سیک یه کتا په رستی بکا، پاداشی ده داته وه، هه ره که سیک سه ریچی بکا سزای ده دا هه ندیکیش له و به لگانه ی ده سه لاتی خودا دیاری ده کهن یارمه تیدان و سه رخستنی پیغه مبه ره که یه تی که (محمد) ﷺ بلوو کردنه وه ی په یامه که یه تی له دونیادا پی به خشینی پایه ی بلنده له روژی قیامه ت دا!

داوا کردنی چه زمرتی موسا له نه ته و مکھی که نیعمه ته گانی خودا
له بیر نه که ن و بیچه ناو خاکی پیروز موه

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يَتَقَوَّمُ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَا
لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿٢٠﴾ يَتَقَوَّمُ أَذْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ
الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا
خَسِرِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَن
نَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ ﴿٢٢﴾
قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَذْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ
فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِذْكُم عَلَيْهِمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ
﴿٢٣﴾ قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِنَّا لَن نَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ
فَقَسِيلًا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي
فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ
أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٦﴾

نه مجار پاش نه وهی به لگه ی هیئایه وه له سه ره حق و راستی پیغه مبه رایه تی (محمد) وموناقه شه ی نه هلی کیتابی کردوو بیرو بۆچوونه کانیانی رته کرده وه! نه مجار دوو هه لویستی جووله که دیاری ده کا؛ که نیشانه ی سه ره ره قی و بی باوه پییانه .. یه که میان ئینکاری کردنی نیعمه ته زۆره کانی خودایه بۆیان. دووهمیان یاخی بوونیانه له فرمانی موسا، که فرمانی پی کردن بچنه خاکی فه له ستینه وه له گه ل عه مالیه وه که ته کا نندا بجه نگین به قسه یان نه کردوو فرمانه که یان رته کرده وه.

په ره ردگار که نه م هه لویسته ی جووله که کان دیاری ده کا، بۆ دلدانه وهی پیغه مبه ره پیناسه کردنیانه به وه که سه ره پیچی کردن له لای نه وان شتیکی سروشتیه و له گه ل خوینیان تیکه له، ده فه رموی: ﴿وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾ نه ی پیغه مبه ره! نه وه بۆ نه ته وهی ئیسرائیل و هه موو نه وانه ی که بانگه وازی تو یان ده گاتی بگپه وه که موسا به نه ته وه که ی خو ی گوت: نه ی خه لکینه! یادی نیعمه ته و به خششی خودا بکه نه وه به سه رتانه وه: که خیره خو شی دونیا و قیامه تی پی به خششون، له ده ست فیرعه ون رزگاری کردن و له ولاتی زولم و ستمکاری ره ی پی کردن، سه ره به سستی و ئازادی پی به خششون و له چه وسانه وه و کۆیله یی ده ریازی کردن! نه مجار موسا سی نیعمه تی هه ره گه وه بۆ که له که ی ده ست نیشان ده کا و ده فه رموی:

۱- یادی نیعمه تی خودا بکه نه وه به سه رتانه وه ﴿وَإِذْ جَعَلْنَا لَكَ نِعْمَةً﴾ که زنجیره ی پیغه مبه رانی یه که له دوا ی یه کی تیدا ره وانه کردوون، هه ره ئیبراهیمه وه زنجیره ی پیغه مبه ران له ناو نه واندانه پچراوه، وه کور موسا و هاروون و نه وانه ی له پیش نه وان و دوا نه وان هاتوون هه موو پیغه مبه ره کانی به نو ئیسرائیلی دوا ی موسا به گویره ی ته ورات ره فتریان کردوو و کتیبی ئاسمانی هه موانیان بووه!

﴿وَجَعَلَكُمْ مَلُوكًا﴾ له دواى کویله یه تی و ژیر ده سته یی کردوونی به خاوه نی خوتان، له به ندوو کۆتی چه وساندنه وه رزگاری کردوون، هه رک سه بۆ خۆی خاوه نی مولک و مال و خیزانی خۆیه تی..!

ئه بوو سه عیدی خودی فرموده یه کی (مرفوع) ده گیریته وه که ده فره موئ (کان بنو اسرائیل اذا کان لاحدهم خادم و دابة و امرأة کتب ملکا) ئه بوو داوود له زهیدی کوپی ئه سه له وه فره موده یه ک ده گیریته وه: که ده فره موئ (من کان له بیت و خادم فهو ملک)

ئا شکر اشه له ناو کۆمه لدا که سیڤ ئه و شتانه ی هه بی (سه ره سته و خاوه نیه تی مال و دارایی خۆی و ئازادی له هه ل سوپانی دا) به رواله ت پی ی ده گوئری: مه لیک = پاشا! ته نانه ت تا ئیستاش که سیڤ خزمه تکاری هه بی و مال و داراییه کی مام ناوه ندی هه بی و له گه ل هۆزو عه شیره تی خۆی دا به دلتیایی دانیشی، و له مال و حالی خۆی دا سه ره سته و ئازاد بی خه لکی پی ی ده لئین: ئه وه پادشایه مه لیکى مالی خۆیه تی! هه رچه نده له راستی دا پادشاش نه بی!

۲- ﴿وَأَنَّا كُنتُمْ لَمَّا يُوْت أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ﴾ نازو نیعمه تیکی وای پی به خشیون که نه یداره به که سی تر له و رۆژگاره دا، به تاییه تی ریزو نرخی پی داوون، ده ریای بۆ شه ق کردن و چه ند ریگایه کی بۆ تیدا کردنه وه پیدار ویشتن و له ده سته فیرعه ون رزگاریان بوو دووژمنی هه ره گه وره یان که فیرعه ون بوو، بۆی له ناو بردن.

۳- گه زۆو گوشتی په له وه ری شیلایه ی بۆ داباراندن هه وری له سه ره سه ر راگرتن؛ بۆ ئه وه ی سیبه ریان لی بکا، ئه مجار که حه زره تی موسا (سه لامی خودای لی بی) ئه و نازو نیعمه تانه ی خودای وه بیر هیتانه وه، فره مانى پی کردن که جیهاد بکه ن و دژی دوژمن به نه گیتن، به لئینی ئه وه شی پیدان که خودا یارمه تییان ده داو و پشتگیریان لی ده کاو پی ی گوتن:

﴿يا قوم ادخلوا الأرض المقدسة التي كتب الله لكم﴾ ئی نه ته وهی
ئیسرائیل ئی گه لو هۆزه که م خودا له کویلایه تی و ژیر ده سته یی رزگاری
کردن! سه ره به سته و ئازادیتان به ده ست هیناوه! پیویسته پاریزگاری نه و
ده سه که وته به نرخه ی خۆتان بکه ن! بچه ناو نه و خاکه پیروژه وه که له
بتپه رسته پاک کراوه ته وه و بووه ته زیدو مه له بنده ی پیغه مبه ران، خودا بق
ئیه وه داناه وه کردویه تی به خاکی نیشتمانی ئیه وه؛ که خاکی فه له ستین و
شامه، بچه ناوییه وه و دامو ده زگای خۆتانی تیدا دابه ززین و کافرو خودا
نه ناسانی لی وه ده رنیز و خۆتان تییدا نیشته جی بن!!

ئیبینو عه ساکیر له مه عازی کوپی جه به له وه ریوایه ت ده کاو ده لی: خاکی
پیروژ نێوان عه ریش و فوراته، بریکیش له: به شی شیمالی سوریای ئیستاو
فه له ستینه، سوریه و فه له ستین لیژه دا بریتین له خاکی پیروژ (الارض
المقدسة* که خاکی میعادیشی پی ده لێن: چونکه وه کوو ده لێن: په ره ردگار
به لێنی به ئیبراهیم دا: که نه و خاکه بکاته زیدی نه ته وه کانی.

دکتور بۆست له قاموسی (کتاب المقدس) دا ده لی: ناوی فه له ستین
له سه رتاوه تاییه ت بوو به خاکی فه له ستینییه کان، دوا یی کراوه به ناوی هه موو
خاکی ئیسرائیلییه کان که ده که ویته خۆرئاوای نه رده نه وه، له بنه ره ت دا
پێیان ده گوت: ولاتی که نعان فه له ستین: نه رزی موقه ده س و یان خاکی
ئیسرائیل، یان خاکی وا ده پیدراو، یان خاکی جووله که یان پی ده گوت،
نه مه ش نه و ولات و هه ریمه یه: که که وتۆته رۆژه لاتی ده ریای ناوه پاسته وه
نێوان زئی نیل و فورات و ده ریای ناو براوه وه که هه موو قاره ی ئاسیا و
نه فریقیا پێکه وه ده به سته ته وه.

مانای (کتب الله لكم) خودا کردویه تی به به شی ئیه وه؛ بق تیدا دانیشتن،
واته: مافی نه وه یان هه بی تییدا نیشته جی بین، نه ک به مولکایه تی بیی به
مولکی نه وان و وکسی تر له گه لیان تییدا دانه نیشتی، چونکه نه وه پێچه وانیه ی

واقیعه، په‌روه‌ردگار واده‌ی به‌ئبراهیم داوه: که مافی نه‌وه‌ی هه‌بی له‌و
ولاته‌دا نیشته‌جی بی، دیاره‌ی دوا‌ی خۆیشی بۆ نه‌وه‌کانی هه‌یه: که تئیدا
نیشته‌جی بن، نه‌ک مولکی تایه‌تی نه‌وان بی، که وایی بیرو بۆ چوونی
جووله‌که له‌و واده‌یه: که ده‌لێن: نه‌وه‌ی مولکی ئیمه‌یه راست ده‌رناچی، چونکه
نه‌وه‌تا: په‌روه‌ردگار دوا‌ی چهند نایه‌تیک لێره به‌ولاوه ده‌فه‌رموی: (فانها
محرمه‌ علیهم) ئیبنو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: ئه‌رنی فه‌له‌ستین به‌خشرابوو به
جووله‌که، به‌لام دوا‌یی لێیان قه‌ده‌غه‌کرا؛ چونکه له‌خودا یاخی بوون و
سه‌رپێچیان کرد. هه‌روه‌ها چونکه فه‌رموده‌ی خودا: که ده‌فه‌رموی: (کتب
الله لکم) په‌یوه‌سته به‌مه‌رجی خودا په‌رستییه‌وه، مه‌رج نه‌یه‌ته‌جی، مه‌رج
پێکراو نایه‌ته‌دی.

﴿ولا ترتدوا علی ادبارکم فتقلبوا خاسرین﴾ نه‌که‌ن هه‌لگه‌پێنه‌وه‌و واز
له‌یه‌کتا په‌رستی و دادپه‌روه‌ری و هیدایه‌ت و رێگای به‌خته‌وه‌ری به‌هێنن و
رویکه‌نه‌بته‌په‌رستی و گێره‌شیوێنی و سه‌تمکاری و ناشوب‌گێران، شوێن هه‌واو
هه‌وه‌س بکه‌ون، چونکه له‌م هه‌لگه‌پانه‌وه‌تان دا خه‌ساره‌ته‌ندی دونه‌یاو
قیامه‌تانی تێدایه، نه‌و نیعمه‌ت و به‌خششانه‌ی پێتان دراره‌ له‌کیستان ده‌چی
نه‌و خاکی په‌ڕۆزه‌ی پێتان دراره: که بیکه‌نه‌زێندو نیشتمانی خۆتان له‌پاساوی
شوگرو خودا په‌رستیان دا، لێتان ده‌سپێندریته‌وه له‌خێرو به‌ره‌که‌تی بی به‌ری
ده‌بن.

که‌چی نه‌وان به‌ئامۆزگاری یه‌کانی موسا په‌ند ئامێزنه‌بوون هه‌ی
ئاماده‌باشیان نیشان نه‌دا به‌لکو ﴿قالوا یا موسیٰ ان فیها قوما جبارین﴾
وتیان: نه‌ی موسا نه‌و ولات و هه‌ریمه‌ی که هه‌لمان ده‌نی بچینه‌ناوییه‌وه،
گه‌لو هۆزیکه‌ی جه‌ربه‌زه‌و که‌ته‌ی تێدان، ئاده‌میزه‌کانیان بالا به‌رزو به‌هێزو به
تواناو سامناکن، هه‌موو پالنه‌وان و گورز به‌ده‌سه‌ت به‌هه‌لمه‌ت و نه‌به‌ردن، ئیمه

دهره قه تیان نایه ین ﴿وإنا لن ندخلها حتی یخرجوا منها﴾ نه گه ره نه وان له و
شاره چوونه دهره وه نه و کاته ئیمه ده چینه ناوی !

به پوختی و به کوردی موسا که به خوی و گه له که ی له هه ریمی خاکی
پیروژ نزیك بوونه وه ولاتیکی ناوه دان و هه و سازگار بوو، فه رمانی به گه له که ی
کرد بچنه ناوی و داگیری بکه ن، نه گه ره دانیش توانی نه و شاره به رگریان کرد
شهریان له گه ل دا بکه ن، به لام جووله که کان سه رپیچییان کردوو عوزریان
هینایه وه و تیان: ئیمه زه بوون و بی دارو بارو لاوازین، نه وان زه به لاح و پر
چه ک و به هه لمه ت و شه پرکه رو که ته و پۆشناخ و خاوه ن ده ست و بازوو گورژ
وه شینن، هه تا نه وان له وی دابن، ئیمه ناچینه ناو نه و شاره وه، به هیچ
جوړیک خو مان له قهری نه وان ناده ین!

به راستی نه مه نه و په پی ترسنتوکی و بی باوه پی و هیچ و پووچی
ده گه یه نی! ده یانویست به بی ماندو بوون، به بی نه وه ی زیانیکیان پی بگا،
به بی نه وه ی هیزی عه قلی و جه سته یی به کاریینن، ده سته و تیان هه بی،
ناماده نه بوون بۆ دوورخستنه وه ی شه رو ناخوشتی له خو یان که مترین
فیداکاری بنوینن، ده یان ویست هه موو شتیکیان به موعجیزه و شیوه ی
ناناسایی و ناسروشتی ده ست بکه وی! دیاره گه ل و نه ته وه یه ک نه وه ره فتاری
بی، هه رگیز شیاوی نه وه نیه به سه ریه سستی و ئازادی بژی، شیاوی ژیا نی
پیاوانه و سه رفرازی نیه، مافی سه ریه خویی و فه رمانده یی و خود مورختاری
نیه !!!

﴿فان یخرجوا منها إنا داخلون﴾ نه گه ره نه وان لئی دهر بچن ئیمه ده چینه
ناوی. ﴿قال رجلان من الدین یخافون أنعم الله علیهما﴾ دوو پیاو له نه قیبه کان
که ترسی خودایان له دل دابوو، په روه ردگار نیعمه تی هیدا یه ت و نیما نی
ته وای پی به خشی بوون و ته و فیقی دابوو، بۆ رییازیک که لی رازی بوو،
بتمانه یان به یارمه تی خودا هه بوو، پشت نه ستور بوون به یارمه تیدانی خودا،

دوو پیاو بوون له پیاوه صالحه‌کانی گلی موسا که یوشوعی کوپی نوون و کالبی کوپی یوحه‌ننا بوون، نه‌م دوو پیاوه وتیان: ﴿ادخلوا علیهم الباب﴾ تا ده‌رگای شار لییان بچنه پیشه‌وه و ده‌ر بده‌نه خۆتان و هه‌لمه‌ت به‌رن ﴿فإذا دخلتموه فإنکم غالبون﴾ نه‌گه‌ر ئیوه تا ده‌رگای شار بۆیان چوون و خۆتان نیشان دان و ناماده‌بوون شهریان له‌گه‌ل دا بکه‌ن، نه‌وه خودا یارمه‌تیتان ده‌داو به‌سه‌ر دووژمه‌نه‌کانتان دا زالتان ده‌کا، نه‌گه‌ر توانای خۆتان به‌کاربیتنو فه‌رمانبه‌رداری خودا بنو بتمانه‌تان به‌ خۆتان بوو پشتیوانیتان به‌ خودا به‌هیز بووبوو، بپواتان وابوو: که واده‌ی خودا جیبه‌جی ده‌بی، خودا به‌ تواناو ده‌سه‌لاته‌ بۆ به‌دیپیتانی به‌لینه‌کانی، هه‌روه‌ها پیان وتن ئیوه له‌ زه‌لامی و زه‌به‌للاحی نه‌وان مه‌ترسین! دلّیان پپ بووه له‌ ترسو بییم له‌ ئیوه، هه‌ر چه‌نده‌ جه‌سته‌یان گه‌وره‌و زه‌به‌للاحه‌ دلّیان زه‌بوون و لاوازه!

که‌چی جووله‌که‌کان به‌مه‌ش په‌ندیان وه‌رنه‌گرت و هه‌ر له‌سه‌ر ترسنۆکی خۆیان به‌رده‌وام بوون و ﴿وعلى الله فتركوا ان کنتم مؤمنين﴾ ته‌وه‌کولتان هه‌ر به‌ خوا بئ و پشت به‌ نه‌و بیه‌ستن نه‌گه‌ر ئیچوه‌ بپواتان به‌ خودا هه‌یه‌ و موسولمانن! ﴿قالوا يا موسى انا لن ندخلها أبدا ما داموا فیها﴾ وتیان: نه‌ی موسا! ئیمه‌ هه‌رگیز نزیك نه‌و شاره‌ ناکه‌وینه‌وه، هه‌تا نه‌وانه‌ له‌وی دابن ئیمه‌ زات ناکه‌مین بچینه‌ ناوی ﴿فأذهب أنت وربك فقاتلا إنا ها هنا قاعدون﴾ نه‌ی موسا! نه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی خودا فه‌رمانی پئ کردووی که جیهادی بکه‌ی نه‌وه‌ تۆو خوداکه‌ت بچن بۆ شه‌پرکردن له‌گه‌ل نه‌و عیملاقانه‌دا، له‌گه‌ل نه‌و زه‌لام و زه‌به‌لاح و شانپان و که‌ته‌و پاله‌وانانه‌دا، ئیمه‌ لیتره‌ داده‌نیشین و چاوه‌پیی ناکامی شه‌په‌که‌ تانین! به‌راستی نه‌م هه‌لوێسته‌یان نه‌وپه‌پی بئ نه‌ده‌بی و بئ عه‌قلی و ترسنۆکی و بئ باوه‌پی تیدایه‌، به‌لام نه‌مه‌ له‌وان چاوه‌پوان کراوبوو، چونکه‌ گه‌لێک دواي خوداپه‌رستی ده‌ست بکه‌ن به‌ گوێره‌که‌ په‌رستن، نه‌و هه‌موو بوختان و پڕوپاگه‌ندانه‌ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کانیان

بکهن، نه زیه تیان بدهن راوه دوویان بنینن، بیانکونن، دل ره قو بی واده و به لئین بن، هه لیه ته نهو جوړه هه لویستانه شیان لی چاوه پوان کراوه. قورئانی پیرۆز زۆر به د ره وشتی و دل ره قی و په یمان شکینی جووله که کانی تومار کردووه و بۆ په ندو عیبره ت بۆمان ده گپړیته وه. هه زرده تی موسا زۆر به و هه لویسته یان نارحمت بوو، رقی لی هه لسان؛ خوی به شهرمه زاری قاپی په روهدگار زانی، روی کرده باره گای په زدان و عوزی هینایه وه و خه م و خه فه تی خوی ده رپری و ﴿قال رب إني لا أملك إلا نفسي وأخي﴾ و تی: په روهدگارم! من ته نها ده سه لاتی خۆم و براکه م هه یه، ناتوانم به زۆر جگه له خۆم و براکه م که سی تر هه لئیم بۆ فرمانبه رداریت له خۆشی و ناخۆشی دا.

نهم و ته یه یی هه زرده تی موسا، نه وه ده گه یه نی: که موسا له هه لویستی (یوشع و کالب) یش دلنیا نه بووه و پی ی وانه بووه که نه وانیش هاویه شی خوی و هاروونی برای بکهن، چونکه وی ده چی که سی که ناماده باشی تیدابی بۆ هه لمه ت بردن بۆ سه ر دوژمن له گه ل سوپایه کی زۆر دا به لام هه مان ناماده باشی تیدا نه بی که له گه ل ژماره یه کی که م بی.

جا که هه زرده تی موسا نهم هه لویسته ترسنوکانه یی له گه له که ی بی نی، ناوا بوو ده له و هیج له بارا نه بوو هاتنه پی شه وه، به هیج جوړیک فرمانبه ردار نه بوون، دهستی نزای به رزکردنه وه و داوی له باره گای په زدان کرد، و تی ﴿فافرق بینا وبين القوم الفاسقين﴾ خودایه: من و براکه م له م قومه فاسق و سه رپیچیکه ره جیا بکه ره وه، نه وانه به م سه رپیچیکردنانه یان بوون به دوژمنی نیمه، ده ی په روهدگار حوکم بکه له نیوانمان داو هه ر که سه شیایوی چیه له پاداش و سزا باوهری بگری!

یان مه بهستی نه وه یه بلای: خودایه! نه گه ر سزای نه مانه ت داو له سه ر نهم سه رپیچیکردنانه یان توالت لی ستاندن نیمه یان لی جیا بکه ره وه سزا که ت له نیمه به دوور بی! نیتر په روهدگار نیگای بۆ موسا نارد ﴿قال فإنها محرمة

عليهم أربعين سنة يتيهون في الأرض ﴿ فەرموی: بەهۆی ئەو
سەرپێچیکردنەوهیان، ئەو خاکە پێرۆزەیان لێ یاساغ و قەدەغەیه؛ بۆ ماوهی
چل سالی دەبێ لە بیابان و چۆلەوانی دا سەرگەردان و سەر لێ شێواو بن، نەزانن
لە کۆی وە هاتون و بۆکۆی دەچن.

﴿فلا تأس على القوم الفاسقين﴾ ئەو موسا! تۆ خەفەت بۆ گەل و
نەتەوهی سێهەمکارو سەرپێچیکەر مەخۆ، دل نارهەت مەبە بۆیان؛ ئیتر
ماوهی ئەو چل سالی ئەوانەو ئەم سەرپێچییەیان کرد، لە ماوهی ئەم چل
سالەدا، یان لە ژياندا نامێنن، یان پێرو کەنەفت دەبن بە کاری جیهاد نایەن.

لە ماوهی ئەو چل سالەدا کە بە سەرگەردانی و سەر لێ شێواوی بە خاکی
دەشتی سینادا دەسووپانەوه، سەروەری خۆیان دەرنەکرد قیمەت و نرخێکی
جیهانیان نەبوو، تۆلە و سزای پەرەردگار بوو بۆیان، کە ئەوەندە بێ عەقل و
نەقام بوون لە گەل ئەو هەموو موعجیزانەو پێشانیان درا، باوەریان بە پەيامی
خودا نەکرد، وێرایی ئەو هەموو ژمارە زۆرەیان هەر چەندە کردیان و کروانديان
لە خۆیان رانەدی بچن لە گەل ئەو دانیشتوانەو ناوشارە کە شەپ بکەن و لە
ولاتی خۆیان دەریان بکەن، بۆیە خودا توشی ئەو هەموو نەهامەتیەو کردن!
بێگومان لەم سزا خوداییەدا پەندو نامۆژگاری زۆر بۆ خاوەن عەقلان هەیه،
گەلانی ژێر دەستە و چەوساوه پێویستە سوودی لێ وەرێگرن، چونکە ئەو
گەل و مۆزانەو لە ژێر باری داگیر کەدا دەچەوسێندرێنەوه ئەخلاقیان
نامێنن، هێزو توانایان بە فێرۆ دەپوا، مۆرکی ژێر دەستیی و چەوسایییان
پێوه دەنرێ، لە گەل چلکاو خۆری و ژێر دەستیی دا رادێن، ئەگەر ماوهیەکی
دووێو درێژیان بەم شێوه بە سەردا تێپەڕی خەزمەتچیی و چلکاو خۆرییان لا
دەبێتە شتیکی ئاسایی و خۆی پێوه دەگرن، جا کە لەو حالە ژێر دەستیی و
چەوساندنەوه رزگاریان بوو، دلایان بۆی لێ دەداو ملیان بۆی دەخۆری و خەزی
لێ دەکەنەوه، چونکە تازە باریان پێوه گرتووه و پێوهی راهاتون عەرەب

گوته‌نی: (ترك العادة مرض) کوردیشی ده‌لین خویه‌ک گرتت به شیري
ته‌رکی ناکه‌ی به پیری!!

ده‌لین ژماره‌ی به‌نو ئیسرایلییه‌کان شه‌شصد هه‌زار که‌س بوون
حه‌زده‌تی هاروون له‌و بیابانه‌کاکی به‌کاکییه‌دا مردوو، دوا‌ی ئه‌و به‌سالی‌ک
حه‌زده‌تی موساش له‌دونیا ده‌رچو، موسا پارایه‌وه که‌له‌خاکی پی‌روژ نزی‌ک
بی‌یته‌وه ئه‌مجار بم‌ری، وپه‌روه‌ردگار نزی‌کی کرده‌وه تا به‌رد هاو‌یژیک له‌دوو‌ر
خاکی پی‌روژ گیانی ده‌رچو، ئه‌و کاته‌حه‌زده‌تی یوشع ته‌مه‌نی له‌چل‌سال
تی‌په‌پی بوو کرا به‌پی‌غه‌مبه‌ریان و فه‌رمانی پی‌کرا به‌شه‌پ کردن له‌گه‌ل
جه‌بابیره‌کان دا، ئه‌ویش ئه‌و جووله‌کانه‌ی که‌ما‌بوون کوی کرده‌وه و بردنی بو
شه‌پ کردن ئه‌و روژه‌ی ده‌ست کرا به‌شه‌پ روژی هه‌ینی بوو، روژ وه‌ستا،
رووناکی به‌رده‌وام بوو، تا یوشعو تاقمه‌که‌ی له‌شه‌په‌که‌بوونه‌وه.

نیمای ئه‌حمده‌له‌موسنه‌ده‌که‌ی‌دا (حه‌دیث) یکی ریوایه‌ت کرده‌وه،
ده‌فه‌رموی ((ان الشمس لم تحبس على بشر الا ليوشع، ليالي سار الى بيت
المقدس)) زومه‌خشه‌ری و هی تریش پرسیار‌تکیان هه‌لسانده‌وه ده‌لین: چۆن
مانای فه‌رموده‌ی خودا (فانها محرمه عليهم) له‌گه‌ل فه‌رموده‌ی خودا (التي
كتب الله لكم) ریک ده‌که‌ون؟؟ به‌دوو شتیه‌وه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌دراوه‌ته‌وه.

۱- مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه: چل‌سال ئه‌و خا‌که‌له‌ئیه‌و یاساغ، که‌چل‌
ساله‌که‌تی‌په‌پی ده‌بیته‌به‌خاکی خۆتان.

۲- ئه‌و خا‌که‌بو‌ئیه‌ نووسراوه‌و کراوه: به‌زیدی ئیه‌و، به‌مه‌رجی
جیهاد له‌گه‌ل دانیشته‌وه‌به‌للا‌حه‌کانی دا‌بکه‌ن، کا‌تی سه‌رپی‌چیان کرد
خودا ئه‌و خا‌که‌ی لی‌حه‌ارم کردن.

چیرۆکی قابیل و هابیل و یه کهم تاوانی کوشتنه :

♦ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنَيْ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٧﴾ لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدِيَ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنَّنِي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٨﴾ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ تَبْشُرَ بِإِثْمِي وَإِثْمُكَ فَتَكُونَ مِنَ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿٢٩﴾ فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٠﴾ فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُورِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُسَوِّدُ لَتَى أَخْبَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوْرِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ﴿٣١﴾ مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ ﴿٣٢﴾ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ

فَسَادًا أَنْ يَقْتُلُوا أَوْ يَصْلُبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِّنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٣٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٣﴾

نه مجار په روږدگار چیروکیکی سهرنج راکښمان بڼو ده گټړیته وه، بڼو نه وه ی کار دانه وه ی حه سوو دیمان بڼو دیاری بکا، بزاین حه سوو دی و خو یستی و حیق دو کینه چنه په تابه کی سامناک و کوشندنه بڼو لیک ه لوه شانی په یوه نډیبه کومه لایه تیه کان، چنه زیان به خشو زهره راوهرن، چنه زوو سهرده کیښی به خوین پشتنو ته فرو تونابوون!

نونه ی نه مه زږو زه به نډه، بڼو په پاش نه وه ی په روږدگار باسی حه سوو دی جووله که کانی کرد به رامبه پټغه مبه را تا گه یشته نه وه ی ویستیان تیروری بکن، چیروکی دو کوپه کانی باوه ناده ممان بڼو ده گټړیته وه، که برا حه سوو دی به برا بردووه، په یوه نډی نه م چیروکه ش به نایه ته کانی پیشووه وه نه وه یه، که سته مکاری جووله که کان و ه لوه شانډنه وه ی واده و به لټنیا ن ده شو به یته سته مکاری کوپي نادم له راکه ی دا، ده فرموی: ﴿وَاتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ﴾ زږبه ی زانایانی نیسلام ده لټن: نه م دوو کوپه کوپي نادم بوون، له پشتنی نه و په یدا بوون.. له سفری ته کویندا ده لی: نه و دووه په که م کوپي نادم بوون په کیان ناوی قاین یان قابین بووه.

به لام راهه که رانی قورثان و میژوو نووسه موسولمانه کان به قابیل و هابیل ناویان بردوون، قابیل بکوژو هابیل کوژاوه که بووه واته: نه ی محمد به سهر نه ملی کیتاب و هی که ش دا نه و ه واله گرنگه بخوینه وه، ه والی دوو

کوپره که ی ئاده م به شیوه یه کی راست و دروست بگپره وه و حه قیقه ت و راستی
 نه و روداو ه یان بۆشی بکه ره وه، بۆیان شی بکه ره وه که ئاده می زاد سروشستی
 ته بیعه تی چۆنه، چهنده به یه کتر حه سوودی ده به ن و به رژه وه ندی تایبه تی
 خۆیان ده په رستن!! چهنده ئاماده باشییان تئدایه بۆ ده ستریزیی کردنه سهر
 یه کترو یه کدی کوشتن بۆ ئه وه ی حیکمه تی شه ریعه ت و دانانی کوشتنه وه و
 داری حه دوو ده ست برین تییگهن، بۆ ئه وه ی بزانت: هه وڵدانی جووله که بۆ
 له ناو بردنی پیغه مبه رو موسو لمانان شتیکی ئاساییه، نمونه ی ئه م جووله کانه
 وه کوو دوو کوپره که ی ئاده م وایه: که کوپره خراپه که یان حه سوودی به
 باشه که یان بردوو ده ستریزیی کرده سهری و کوشتی؛ هۆی ئه م چیرۆکه ئه وه
 بووه له شه ریعه تی ئاده م دا ریگا هه بووه بۆ ئه وه برا خوشکی خۆی ماره
 بکا، به م جۆره کچی ئه م سکه بدری به کوپی ئه و سکه و به پیچه وانه شه وه
 خیزانی ئاده م به ههر سکتیک کورو کچیک ده بوون، وکچی ئه م سکه ده برا به
 کوپی سکه که ی تر... ئه و کچه ی له گه ل هابیل بوویوو ناشرین بوو ئه وه ی
 له گه ل قابیل له دایک بوویوو جوان بوو، قابیل رازی نه بوو هاوسکه که ی خۆی
 بدا به هابیل و هاوسکی هابیل له خۆی ماره بکا، ویستی بۆ خۆی هاوسکی
 خۆی که زۆر جوان بوو ماره بکا، له سهر ئه وه کیشه یان تیکه وت، حه زره تی
 ئاده م پئیانی فرموو: که کوشتیه ک سه ربهرن دای بنین قوریانی هه رکامیان
 له لایه ن یه زادن ه وه قبول کرا؛ ئه و کچه جوانه که ماره بکا، ئاگریک له
 ئاسمان ه وه هاتو قوریانیه که ی (هابیل) ی برد که نیشانه ی قبول بوون بوو،
 قوریانی قابیل له شوینی خۆی مایه وه، قبول نه کرا، ئیتر له سهر ئه وه ئه م
 روداو ه سامناکه که لیره به م لاره قورئان تۆماری کردوو روی دا وه کوو
 ده فهرموو: ﴿إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا﴾ که ههر یه که یان قوریانیه کیان ئاماده کرد، بۆ
 قبول بوون ﴿فَقَبِلَ مِنْ أَحَدِهِمَا﴾ قوریانی یه کیکیان که (هابیل) بوو وه رگیرا،
 به م جۆره ئاگریک له ئاسمان ه وه هات قوریانیه که ی هابیلی له گه ل خۆیدا برد

به ناسمانا که به رانیکی قهله و بوو، قبول کرا ﴿وَلَمْ يَقْبَلْ مِنَ الْآخِر﴾ له وی
 تریان که قابیل بوو وهرنه گیرا، که قوریانیه که ی بریتی بوو: له هه ندی گوله
 گهنم و پوش و په لاش. ئیبنو عه باس و ئیبنو عومه رو که سانی تریش ده لئین:
 یه کیان خاوه نی کشتو کال و دانه ویله بوو، به ناب دلی خراپترین جوړی
 دانه ویله ی هینا بوو بیکا به خیر، نه وی تریشیان خاوه نی مه پو مالات بوو
 باشتین نارته لی هینا بوو بۆ قوریانی.. ده لئین: نیشانه ی قوریانی قبول کراو
 نه وه بووه: که ناگریک له ناسمانه وه ده هات ده یخوارد، نه گهر نه یخواردایه
 نه وه به قبول کراو حلیب نه ده کرا.

جا که هر یه که یان قوریانی خوی ناماده کرد له گهل باوکیاندا چوونه
 سر کتویک دانیشستن و چاوه پوانی قبول بوونی قوریانیه که یان بوون،
 په روه ردگار ناگریکی نارد قوریانیه که ی (هابیل) ی لول داو بردی، قوریانی
 (قابیل) له شوینی خوی مایه وه نه مجار قابیل روی کرده هابیل وتی: قوریانی
 تو وهرگیراوی من رت کرایه وه ده بی بتکوژم نه هیلیم به مراد بگه ی، هابیل
 وتی: من له ناخی دلمه وه به و په پی پی خوشبوونه وه چاکترین و پاکترین مالی
 خوم هینا کردم قوریانی و خودا لی قبول کردم، تو خراپترین مالی خوت
 هینا بۆ قوریانی و خودا لی وهرنه گرتی، خودا بۆ خوی پاک و خاوینه، شتی
 خاوین نه بی وهری ناگری، قوریانی له خودا په رست و ته قواکار وهرده گری
 له وانه قوریانی وهرده گری که له سزای خودا بترسن، هاویه شتی بۆ قه رار
 نادهن، خو له تاوان و سر پیچیکردن ده پارین! وه کوو ده فهرموی:

﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ ال عمران، ۹۲

که هابیل نه م ناموژگارییانه ی به قابیل گوت: ﴿قَالَ لَا تَأْتِيكَ﴾ قابیل رقی
 مه لسا وتی، مارج بی ده تکوژم؛ ئیتر ناسنیکی به رزگروه وه و پی کی شواو
 کوشتی! جا که قابیل مه پشته ی له هابیل کرد، هابیل زور به هتواشی وتی
 ﴿قَالَ اِنَّمَا يَقْبَلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ په روه ردگار خیر و خیرات له ته قواکه ر

وهرده گری، له که سیک قوریانی قبول ده کا که خۆ له تاوان بپاریزی، واته:
 من تاوانیکم نه کردوه شیاوی نه وه بم بکوژی، نه گهر خودا قوریانیه که ی
 وهرنه گرتوی نه وه به خۆتدا بچۆره وه، بزانه هۆیه که ی چیه و خۆت باش بکه و
 واز له سه ریچی کردنی خودا بینه و هه ول بده ته قوای خودا بکه و
 فه رمانبه رداری فه رمان و جله و گیریه کانی به ﴿لئن بسطت إلی یدک لتقتلنی﴾
 خۆ نه گهر ده ستدیریژی بکه یه سه رم و به توی بکوژی ﴿ما أنا بباسط یدی إلیک
 لأقتلک﴾ من ده ستمت بۆ دیریژ ناکه م بۆ نه وه ی بکوژم! هه رگیز وه لایمی نه و
 کرده وه خراپه ت ناده مه وه، چونکه نه و کاره ناشرینه له گه ل ره وشتی من
 ناگونجی، رینکا به خۆم ناده م تاوانی ئاوا که وره م له ده ست بقه ومی، بۆیه
 هه رگیز من کاری ئاوا ناکه م چونکه ﴿إني أخاف الله رب العالمین﴾ من ده ترسم
 له خودای بوونه وه ر، نامه وی به خوینیریژو تاو نبار بم بینی! به لکوو
 خۆرا ده گهرم و پاداشی سه برو خۆرا گریه م له خودا داوا ده که م! چونکه
 ده ستدیریژی بۆ سه ر گیانی ئاده میزاد له تاوانه هه ره گه وره کانه و من خۆمی لی
 ده پاریزم!

ببگومان نه م وه لایمه ئامۆزگارییه کی زۆر به لیخو دلسۆزانه یه، هه ول دانه
 بۆ هێور کردنه وه ی برا که ی که سووره له سه ر نه نجامدانی تاوانی کوشتن،
 نه وه ش ناگه یه نی که من به رگری له خۆم ناکه م، به لایم نه وه ی تیدا یه: که من
 تاوانی کوشتن نه نجام ناده م. نه مجار هابیل به ده وام په ندو ئامۆزگاری خۆی
 ئاراسته ی برا که ی ده کاو له سزای دۆزه خ ده ی ترسینی، هه ولی نه وه ده دا له
 هه لویسته که ی ژێوانی بکاته وه و ده لی ﴿إني أريد أن تبوء بإثمي وإثمك﴾ من
 ده مه وی به م خۆپاریزییه م له ده ستدیریژی کردنه وه بۆ سه ره ت که تو نه گهر
 نه و تاوانه ت نه نجام دا - بگه پیتته وه به گونا می کوشتنی من گونا می تاییه تی
 خۆت، که قوریانی یه که ت لی وهرنه گیرا، نه و کاته، له ئاکامی نه و دوو
 تاوانانه دا ﴿فتكون من أصحاب النار وذلك جزاء الظالمین﴾ تو ده خرییه ناو

دۆزه‌خه‌وه، دۆزه‌خیش سزای هه‌موو سته‌مکاریکه، بپیکیش ده‌لێن: هه‌به‌ست
 نه‌وه‌یه: بکوژ رۆژی قیامت گوناھی گوژراوه‌که‌ی ده‌که‌وێته سهر‌شان،
 چونکه نه‌و تاوانانه‌ی که مافی ئاده‌میزادیاں تێدایه خودا لێیان خوش نابێ تا
 مافه‌که‌نه‌دریته‌وه به‌خاوه‌نه‌کانیاں، جا نه‌گه‌ سته‌مکار چاکه‌ی هه‌بوو نه‌وه
 لێ ده‌دری به‌ستم لێکراو، نه‌گه‌ر چاکه‌ی نه‌بوو تاوانی سستم لێکراو
 ده‌خریته سهر‌شانی سته‌مکار به‌ئنده‌زه‌ی خۆی، نه‌گه‌ر زیاده‌که‌میشی
 هه‌بوو به‌به‌شت و دۆزه‌خ پڕ ده‌کریته‌وه

هابیل به‌سی نامۆزگاری قابیلی ترساند

یه‌که‌م: ترسان له‌خودا، دووه‌م: و تاوان هه‌لگرتن سییه‌م: دوو گوناھی
 تاوانی کوشتن و تاوانی تاییه‌تی خۆی، خستنه‌ رێزو حیسابکردنی له‌ پێڕی
 دۆزه‌خیاں و سته‌مکاراندا! نه‌مجار په‌روه‌ردگار نه‌وه‌ روون ده‌کاته‌وه‌ که نه‌و
 هه‌موو نامۆزگاری و هه‌ول‌دانه‌ی هابیل تۆزقالتیک کاری له‌ قابیل نه‌کردو له
 هه‌لوێسته‌که‌ی ژێوان نه‌بووه‌وه.

﴿فطوعت له‌ نفسه قتل أخيه﴾ نینجا پاش نه‌وه‌موو په‌ندو
 نامۆزگارییه‌ی هابیل بۆ قابیلی برای و به‌هێوای نه‌وه‌ له‌ نه‌جامدانی نه‌و تاوانه
 پاشگه‌ز بێته‌وه، به‌لام نه‌فسی سه‌رکه‌شی قابیل رۆلی خۆی گێڕاو هانی دا بۆ
 کوشتنی براکه‌ی و نه‌جامدانی نه‌و تاوانه‌ سامناکه‌ی له‌ پێش چاو جوان و له
 دلی دا شیرین کرد، ده‌ستی تاوانی بۆ درێژ کردو هه‌لمه‌تی بێ وێژدانانه‌ی بۆ
 برد ﴿فقتله﴾ هابیلی کوشت و تاوانی سامناکی نه‌جام دا ﴿فأصبح من
 الخاسرين﴾ چووه‌ ریزی نه‌وانه‌ی خه‌ساره‌تمه‌ندی دویا و قیامت بوون! له
 دویادا به‌سه‌ر کۆنه‌کراوی و خه‌فه‌تباری و بێ هێوایی ژیا، له‌ قیامه‌تیشا له
 تۆله‌ی نه‌و تاوانه‌ گه‌وره‌دا ده‌خریته دۆزه‌خه‌وه‌ به‌ توندترین سزا تۆله‌ی لێ
 ده‌سه‌ندری، چونکه له‌گه‌ل هه‌موو بکوژیک دا هاوبه‌شه.

نیتر که نهَم کاره ساته ی له دهس قهوما، نهو دیمه نه سامناکه ی به چاوی
خوی بینی، به تاییه تی که دیمه نی ناده میزادی کوژداو زۆر قیز لی کراو
سامناکه - سه ری لی تیک چو، نه یزانی چی له جهسته ی برای کوژداوی بکاو
نهو دیمه نه له بهر چاوی خوی لابه ری!

﴿بِعَثَّ اللَّهُ غَرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ﴾ خدا قه له پره شه یه کی نارد، له پیش
چاوی قابیل دهستی کرد به هه لکه ندنی زهوی و چالیک ی هه لکولی، جا وه کوو
ده لئین: نهو قه له پره شه قه له پره شه یه کی تری کوشت و خستیه ناو چاله که وه،
یان لاشه ی قه له پره شه یه کی بی گیانی پی بوو، یان له وشوینه لاشه یه کی
بالنده ی بی گیانی بینی ختسیه ناو چاله که وه و خوله که ی به سه ردا کرد، تا به
ته وای زۆر خاکی کرد ﴿لیریه کیف یواری سواة اخیه﴾ بۆ نه وه پیشان
قابیلی بدا: که چۆن جهسته ی بی گیانی براکه ی بشیریتته وه، که نه مه ی بینی
هاواری کردو: ﴿قال یا وبلق﴾ وتی: ئای هاوار بۆ خۆم قور به سه ر خۆم!
داماوو هیچ نه دیوو لیتقه و ماو خۆم!!

﴿اعجزت أن أكون مثل هذا الغراب﴾؟؟ ئایا من نه متوانی وه کوو نهَم
قه له پره شه یه بکه م؟ زانست و هیژو توانای عه قلیم نه گه یشته ناستی عه قلو
هۆشی نهو قه له پره شه یه؟؟ هیئنده بی می شکم نه مزانی وه کوو نهو هه لسو
که وت بکه م؟؟ ﴿فاواری سواة اخی﴾ جهسته ی شیویندراو قیزه ونو سامناکی
برا که م داپۆشم؟ نیتر نه میش هات چالیک ی هه لکه ندو جهسته ی برا که ی تی
خست و گله که ی به سه ردا دایه وه و زۆر خاکی کردو ﴿فأصبح من النادمین﴾
نیتر به ته وای له کوشتنی برا که ی په شیمان بووه وه؛ به لام تازه چ سوود؟؟
نهَم په شیمان بوونه وه هه لو یستی هه موو تاوانباریکه: که تاوانیک نه نجام
ده داو پاشان په شیمان ده بیته وه! به لام دیاره توبه ی لی وه رنه گیراوه،
چونکه هه رچه نده له فهرموده ی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوو ده فهرمو ی ((الندم

التوبة^(۱) وهی نه‌م له تاوانه که په شیمان نه‌بۆته‌وه به‌لکوو په شیمان بوونه‌وه که ی له کوشتنی براکه‌ی بووه! چونکه هیچ سوودی له کوشتنه‌که‌ی نه‌و نه‌بینی و له‌لایه‌ن باوک و براکانیشیه‌وه سه‌رزه‌نشت کراو بی ریزو نرخ بوو. رینگای نه‌م تاوانه‌ی بۆ ئاده‌میزادانی تر کیشاو سه‌ره‌تای کوشتنی داهیناو بوو به پێشه‌نگی بکوژان، تا دنیا دونه‌یا به‌ه‌ر که‌سیک بکوژێ به‌شیک له تاوانی کوشتنه‌که له نه‌ستۆی قاییه‌!

بووخاری موسلیم له ئیینو مه‌سه‌ووده‌وه فه‌رموده‌یه‌کیان گێراوه‌ته‌وه: که ده‌فه‌رموێ: ((لا تقتل نفس ظلما الا كان على ابن ادم كفلا نصيب من دمها لانه اول من سن القتل)).

نه‌مجار په‌روه‌ردگار نه‌م کوشتن و تاوانه‌ سامناکه له‌سه‌ر ئاده‌میزاد به‌گشتی و له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل به‌تاییه‌تی دیاری ده‌کاو ده‌فه‌رموێ: ﴿من أجل ذلك﴾ به‌هۆی نه‌نجامدانی نه‌م تاوانه‌ سامناکه: که قاییل به‌رامبه‌ر برای خۆی کردی، به‌ناپه‌واو سه‌ته‌مکارانه‌ هابیلی برای کوشت ﴿كتبنا على بني إسرائيل ان انة من قتل نفسا بغير نفس او فساد في الأرض فكأنما قتل الناس جميعا﴾ یاسای تۆله‌ ساندنه‌وه‌ی کوشتنمان داناو، له‌سه‌ر نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل مان فه‌رز کرد، که ه‌ه‌ر که‌سی ئاده‌میزادیک به‌بی حه‌ق بکوژێ به‌بی نه‌وه‌ی تاوانیکێ کردبی که‌شیای کوشتن بی، به‌بی نه‌وه‌ی ئازاوه‌ و ناشوبی له‌سه‌ر زه‌وی به‌ریا کردبی بیکوژێ نه‌وه‌ تاوانیکێ زۆر که‌ورده‌یه، وه‌کوو نه‌وه‌ وایه: هه‌موو ئاده‌میزادانی سه‌ر زه‌وی کوشتن، چونکه‌ لای خودا جیاوازی نیه له‌نیوان نه‌م مرۆف تا نه‌و مرۆف، ده‌ست درێژی کردن بۆسه‌ر ئاده‌میزادیک ده‌ست درێژی کردنه‌ بۆسه‌ر هه‌موو کۆمه‌لگای ئاده‌میزاد، چونکه‌ که‌سیک پرکیشی نه‌وه‌ بکا ئاده‌میزادیک بکوژێ و به‌په‌وا‌ی بزانی، وه‌کوو نه‌وه‌ وایه: کوشتنی هه‌موو ئاده‌میزاد به‌په‌وا‌ی بزانی!

^(۱) رواه البخاری واحمد والحاكم والبيهقي.

واته: چۆن کوشتنی هه موو ئاده میزاد کاریکی دزیوو سامناک و روخینه رو به هیلاک به ره، کوشتنی به ک ئاده میزادیش، هه مان کاردانه وهی هه یه و قورسایی تاوانه که ی له و ناسته دایه، وه کوو له نایه تیکی تردا ده فه رموی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فُجْرًا هَـ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا، وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَاعِدَ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾ النساء، ۹۳ به پیچه وانه شه وه ﴿وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَانَ مِثْلًا أَحْيَا النَّاسِ جَمِيعًا﴾ واته: که سیک بییته هوی دهریاز بوونی گیانی ئاده میزادیک له مردن، وه کوو شه وایه: هه موو ئاده میزادی له مردن رزگار کردبی، چونکه شه و شتی پالی پیوه ناوه ئاده میزادیک له مردن رزگار بکا، دلسۆزی و ره حمو ریزگرتنی گیانی ئاده میزاده و پابه ند بوونه به فرمان و جلّه و گیریه کانی شریعت، شه مش به لگهی شه ویه: که نه گهر بتوانی هه موو ئاده میزاد ناوا رزگار ده کاو چی له توانادا بی بۆ شه و مه به سته به کاری دینی! نایه ته که ناماژ بۆ شه و ده کا: که ئاده میزاد هه موویان نه ندای به ک خیزانن و هه ریه که یان پیویسته پاریزگاری شه وی تریان بکاو زه ره و زیان له یه کتری دووربخه شه و، ریز شکاندنی مروفیک ریز شکاندنی هه موانه یارمه تی و به پیره وه چوونی لیقه و ماویک به پیره وه چوونی هه موانه، له ژور شوینی تردا قورئان ناماژ به بۆ یه کیه تی که لو گرنگی یه کگرتن ده کا، ته نانه ت کارو هه لو یستی رابوردوانی که لو نه شه وه وه پال داهاتوانی ده دا، ناماژ به بۆ شه و ده کا که ده ست دریز کردن بۆ سه ر ئاده میزادیک ده ست دریز کردنه بۆ سه ر هه موو ئاده میزاد له هه موو کات و شوینی کا.. شه مه به لگه یه له سه ر شه و که گیانی ئاده میزاد به ته نها ملک خوی نیه، به لکوو ملک ی شه و کۆمه له یه که تییایدا ده ژی، بۆیه نه گهر که سیک ده ست دریزی بکاته سه ر گیانی خوی، خوی بکوژی له رژی قیامه ت دا شیای سزای به ئیشه. شه مجار په ره ردگار لۆمه و سه رزه نشتییه کی توندی خوی ناراسته ی نه ته وه ی ئیسرائیل کرد، چونکه دوا ی پیزانین و تیگه یشتن تاوانیان نه نجام داوه، له کوشتن دا توند په وه بۆ

ویژدان بوون، پیغه مبه رانیان به مشار داهیناوه، له سهرده می رابردو
 سهرده می نیسلامیشدا کاری نا په سندیان نه نجام داوه، دلره قو بی
 ویژدان بیان کردووه، وه کو نه وه لویسته ی به نو قوره یظه و به نو نه ضیرو
 به نو قه ینوقاع که سی هۆزی جووله که بوون به رامبه ر پیغه مبه ر
 ښانواندیان. نه وانه له سهرده می نه زانیدا شان به شانی هۆزی نه وس و
 خه زده ج له شه په کانی پیش نیسلام دا هاویه شییان ده کرد، پاش هاتنی
 نیسلامیش شان به شانی موشریکه کان شه پیان دژی موسولمانه کان ده کرد،
 بویه سهرزه نشتیان ده کاو ده فهرموئ ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ لَّدُنْكُمْ﴾
 بیگومان پیغه مبه رانی نیمه به به لگی ئاشکراوه هاتونه ناویان و بانگه وازیان
 کردوون و ریگی راست و چه وتیان بۆ دیاری کردوون، ﴿ثُمَّ إِن كَثِيرًا مِّنْهُمْ بَعْدَ
 ذَٰلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ﴾ که چی زۆریه ی زۆریان و یرای نه وه موو
 بانگه وازی و پی راگه یاندنانه، پاش نه وه موو به لگه و نیشانانه، سهریاری نه وه
 موو په ندو نامۆزگاری کردنه، له باتی نه وه ی ره وشتیان به رز بی و دل
 نه رم و هیدی له سهرخو میانه په و بن، که چی پیاو کوژو توند ره ویشن له
 کوشتندا، سنوور شکینزو دلره قن، له نه نجامدانی تاواندا، ده ستردیژی که رو
 بی ویژدان له کردارو گوفتاردا! جا هر چه نده نم کردار نه ناپه سندنانه له سهر
 ده سستی رابوردوانیان رویان داوه، وه لی وه پال نه ته وه که هه موویان ده ستر
 چونکه نه مانیش به و کرده وانه رازین و ده ست خوشییان لی ده که ن، نه مه ش
 نیشانه ی به کیه تى گه لو نه ته وه یه.

له م چیرۆکه دا نه وه مان بۆ روون ده بیته وه که نه مه یه که م چیرۆکه پیمان
 راده گیه نى: که چه سوودی هۆی نه نجام دانى یه که م تاوانى ئاده میزاده
 له سهر زه وى، هه تا نیستاش هۆکار یکی سهره کییه بۆ لیک هه لوه شاندى
 په یوه ندی کومه لایه تى و خزمایه تى و هۆزایه تى و نیشتمانى، چه سوود به لایه وه
 گرانه بیینی که براکى خودا نازو نیعمه تیکی پی به خشپوه، ئاواته خوازه

ئەو نىعمەتە بدرى بە ئەو بۆ يەككى تر نەبى؛ ئىستا گە وەرە ترين لەمپەر
لە بەردەم پيشكە و تنى موسولماناندا بە خىلى و حەسوودىيە، ھەركە
ناشتىخوازو پيشكە و تنخوازو رابەرىك لە ناو كۆمەل دا پەيدا بوو، ويستى گە شە
بە ولات بىدا، سەرفرازى و نازادى و سەبەخۆيى بۆ گەل دەستە بەر بكا، دەيان
جلخوارو حەسوود بە خىلى لى راست دەبنە و دەبنە لەمپەر پورىگر لە بەردەم
پەيامەكەى دا!! ئەمە ديار دەيەكە لە ھەموو رۆژگار كىك دا دووبارە دەبىتتە وە!

لە دواى ئەو دى پەرەردگار خەتەر و زيانى تاوانى كوشتنى ناپەرە وای بۆ
ديارى كردىن، ئەو دى راگەيانە كە كوشتنى ئادەمیزادىك وەكوو كوشتنى
ھەموو ئادەمیزاد وایە، لە بەر ئەو ھەش ياساى تۆلە و قىصاصى داھىنا، ئىتر
گونجاو و مونا سىب دىتە پيش چا و كە سزای ئازا وە گىرو شە پخواران و ئەوانەى
فیتنە بەرپادەكەن، كە زۆر بەى كات تاوانەكانىيان سەردەكیشى بۆ كوشتنى
ناپەرە و، بۆيە دەفەرموى ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي
الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ دەريارەى ھاتنە خوارە وەى ئەم نايەتە ئىمامى موسلىم
بووخارى لە ئەنەسە و دەگىر نە وە دەلێن: چەند كە سىك لە خىلى عوكلو
عورپنە، ھاتنە خزمەت پىغەمبەر ﷺ دەريارەى ئىسلام قسە و ئاخاوتنىيان
ئەنجام داو ويستىيان فىرى تەعالىمى ئابىن بىن، بەلام پاش ماوەيك ئاوو
ھەوای مەدینەيان پى نەكەوت پىغەمبەر ﷺ برك و شتر و شوانىكى وەگەل
خستى و ناردنى بۆ دەشت بۆ ئەو دى لە وى شىرى و شترەكان بخۆنە وە
تەندروستىيان باش بىي! كە چوونە دەرى مەدینە و گەيشتنە ئەو خەرە
بەرداويىيەى كە پى دى دەگوترى: ئەلھەرە لە ئىسلام پەشيمان بوونە وە
شوانەكەيان كوشت و ھەتكيشيان كردو و شترەكانىشيان بردن، ئەم ھەوالە بە
پىغەمبەر ﷺ گەيشتە وە، مەفرەزەيەكى بۆ دەركردن و دەستگىر كران و
ھىناياننە وە خزمەت پىغەمبەر ﷺ فەرمانى دا چاويان ھەلگۆلێن، دەست و

قاجیان راست و چپ برین و فریایان دانه ناو خرپه بهرداوییه که وه له دهره وه ی شار که پی تی ده گوتری نه لخرپه نیتر نه م نایه ته هاته خوارئ.

بریکیش ده لئین: نه م نایه ته دهریاره ی که سو کاری هیلالی کوپی عووه یمیری نه لئه سه له می هاتوته خوارئ که له نیوان هیلال و پیغه مبهردا په یمان و به لئین هه بوو: که هر که سیك به هریمی نه وانداهات بۆ خزمهت پیغه مبه ریکه ی لی نه گرن، که چی رۆژیک گروھیک له هۆزی (که نانه) به مه بهستی موسولمان بوون ده هاتن بۆ خزمهت پیغه مبه رو به و ناوچه یه دا تیپه پده بوون و (هیلال) یش له مال نه بوو خزمه کانی هیلال ریکایان لی گرتن و کوشتیان و مال و سامانه که شیان بردن.

بریکیش ده لئین: نه م نایه ته دهریاره ی هۆزیکه ی نه هلی کیتاب هاتوته خوارئ که له نیوان نه وان پیغه مبهردا عه ه دو په یمان هه بوو، به لام نه و هۆزه نامه ریدیان کردو په یمانه که یان هه لوه شانده وه و ریکه یان له موسولمانان گرت به هر حال ده گونجی هۆکاری هاتنه خواره وه ی نایه ته که چه ند هۆکاریک بن، هر که سیك ره وشتی دژایه تی کردنی خوداو پیغه مبه ری تیدابی بیگریته وه جا نه و که سانه کافر بن یا موسولمان بن، نه گهر نایه ته که دهریاره ی کافره کان هاتبیته خوارئ نه وه عیبرهت به گفستی وشه که یه نه ک به تابیه تی هۆکاره که. نه م نایه ته نایه تی (المحاریه) ی پی ده لئین: واته: دژایه تی کردن و سه ریچیک کردن به جوړیک که تاوانی کوفر و ریکه گرتن و ریپوار ترساندن و نازاوه گپران و ناشوب به رپا کردن بگریته وه، چونکه نه م تاوانه (تاوانی دژایه تیکردنی خوداو پیغه مبه ر) تاوانیکه ناشتی کومه لگا ده شوینی و له رزه به پایه کانی کومه لگا ده خا و ترس و له رزو دله راوکی له ناو خه لکی دا بلاو ده کاته وه! بۆیه په روه ردگار سزای توندی بۆ نه بنجامه رانی داناوه، نه وه تا: سزای نه و دژه یاسایانه (المحاریین) ی به ته رتیب و ته وزیع داناوه و ده فره رموی ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾ واته: سزاو تۆله یی که به پی تی تاوانی

ئەو کەسانە بێ کە لە گەڵ خودادا شەڕ دەکەن و بە گۆ پێغەمبەری خودادا
 دەچن و شەڕی لە گەڵ دەکەن و هێزو تواناو بەرگریان لە خۆیان بۆ دەکری
 چەک و تەقەمەنی پێویستیان هەیە، رێگە لە رێبواران دەگرن، دەستدریزی
 دەکەنە سەر مال و گیانی موسولمانان ﴿وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ هەول
 دەدەن ناشوب و ئاژاوە بگێن، لەناو ولاتدا ناشوب و خراپە بەرپا دەکەن،
 لەسەر روی زەوی چەتەیی ئەنجام دەدەن، خەڵک دەکوژن، رێبواران روت
 دەکەنەو و ئەوانە سزاو تۆلەیان ئەوەیە: ﴿أَنْ يَقْتُلُوا﴾ واتە: سزایەکی وا کە
 شایستەیی ئەمانە بێ، ئەوەیە: کە بکوژێن. واتە: ئەگەر خەڵکیان کوشت
 دەکوژێنەو، تەنانت ئەگەر کەس و کاری کوژاوەکەش لێ خۆش بین یان
 بە خوین رازی بن هەردەبێ بکوژێنەو ﴿أَوْ يَصْلُوا﴾ ئەگەر وێرێ کوشتن
 سامانیان لە خەڵکی ستاندبوو، وێرێ کوشتنەو یان دەبێ بۆ عیبرەت بکۆن
 بە داراو هەل بواستێن ﴿أَوْ تَقَطَّعَ أَيْدِيَهُمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ﴾ ئەگەر هەر
 مال و سامانیان لە خەڵکی ساندبوو دەست و قاچیان راست و چەپ دەبڕێن
 ﴿أَوْ يَنْفُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾ ئەگەر هەر خەڵکیان ترساندبوو، هیچ کام لە تاوانی
 کوشتن و مال ستاندیان ئەنجام نەداوو، ئەو لەم شارەو بۆ ئەو شار
 دەبەدەر بکۆن.

بە هەر حال کتێبە شەرعییەکان لەم بارەو زۆر بە دووپوو درێژی راو
 بۆچوونی زانا ئایینیەکانی ئیسلامیان تۆمار کردووە، هەر یەکەیان لە ئایەتە کە
 حوکمیکی دەرھێناوە بە لگەی لەسەر هێناوەتەو، هەر کەسێک مەبەستییەتی
 با بگەرێتەو بۆ ئەو سەرچاوانە.

جا بۆ ئەوەی (محارب) رێگرو ئاژاوەچی ئەو حوکمانەیان بەسەردا بدرێ
 دەبێ سێ مەرجییان تێدا کۆبیتهو:

۱- دەبێ هێزو توانایان هەبێ بتوانن بەرگری لەخۆیان بکەن، چونکی
 ئەگەر نەتوانن بەرگری لەخۆیان بکەن حوکمی دزیان بەسەردا دەدرێ، دەبێ

ده‌ستدریژی بکهنه سهر ریئواران به چک یان به کوته‌کو عه‌صاو خه‌نجر، جا کومه‌لو گرو بن، یان تاکه که‌س بی، موسولمانان روت بکهنه‌وه، یان زیمی و په‌نادراوان روت بکهنه‌وه:

۲- ده‌بی له دهشت و ده‌ری ولاتی نیسلام دا ریگه به خه‌ک بگرن نه‌ک له‌ناو ئاوه‌دانیدا، چونکه له ئاوه‌دانی دا کابرای ریگه پی گیراو ده‌توانی هانا بق دانیش‌توان به‌ری‌وئه‌وانیش به هانایه‌وه بین؛ به‌لام جه‌ماوه‌ری زانایان جیاوازی له‌نیوان ئاواده‌نی و که‌ژو کیو ناکه‌ن، چونکه ری ده‌که‌وی له ئاوه‌دانیش دا ئه‌م جوړه تاوانانه ئه‌نجام ده‌درین، واقعی حالیش ده‌ری خست که ئه‌م رایه راسته، چونکه ئه‌وه‌تا له‌سهرده‌می ئیمه‌دا، بووه به دیارده‌یه‌کی دزیوی هاوچه‌رخ: که کومه‌لی مافیاو تاوانباران به‌شه‌وو ته‌نانه‌ت به‌روژیش جاری واهیه له‌سهر جاده‌ی گشتی و کوچه‌و گه‌په‌که‌کانی شاردا هه‌لده‌کوته سهر خه‌لکی و روتیان ده‌که‌نه‌وه.

۳- ده‌بی ئه‌و مالو سامانانه‌ی له هاوالاتیانی ده‌ستین به ئاشکرا بیستین، چونکه ئه‌گه‌ر به‌نه‌ینی بیستین ئه‌وه ده‌بیته دزی و حوکی دزیان به‌سهردا ده‌ری.

سزای جه‌رده‌و پیاو کوژان (محاریب) سزای دونیایی و سزای قیامه‌تی هه‌یه، سزای دونیا چوار جوړه.

کوشتن به‌بی هه‌لواسین، ئه‌گه‌ر ته‌نھا تاوازی کوشتنیان ئه‌نجام دابی. نایه‌ته‌که به وشه‌ی (تقتیل) که زنده موباله‌غی تیدایه حوکه‌که‌ی هیئاوه، تا ئامازه بی بق ئه‌وه که کوشتنه‌وه‌که خه‌تیمییه و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک عه‌فو ناکری، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر که‌سو کاری کوژاو له بکوژ خوش ببن لیخوش‌بوونه‌که‌یان هیچ ده‌ریکی نابی، به‌لکو پتویسته له‌سهر دادوه‌ری موسولمانان تۆله‌ی کوشتنه‌وه‌ی به‌سهردا بداو پتویسته کومه‌لی

موسولمانانیش هاریکاری حاکم بکن بۆ جیبه جی کردنی نه و حوکمه شه رعیه.

ب- کوشتنه وه وه لواسین نه گهر و پرای تاوانی کوشتن مال و سامانیشیان ستاندبو.

ج- نه گهر هر خه لکیان روت کردبو وه نه وه ده ست و قاجیان راست و چه پ ده برپری.

د- نه گهر هر ترس و خوفیان خستبو وه سهر ریگا ته نها له ولات ده ده کرین و به س.

هه لواسین، به لای حه نه فییه کان و رای په سند لای مالیکیه کان له پیش دا ده بی، ده لئین چونکه هه لواسین سزاو تۆله ستاندنه سزاش به زیندوویی نه بی نابی، به لای شافیعییه کان و حه نه لییه کانه وه هه لواسین دوی کوشتنه که ده بی، چونکه په روه ردگار له نایه ته که دا کوشتنی پیش هه لواسینه که خستوو، هه روه ها هه لواسینی به زیندوویی جۆره سزایه که جله وگیری لی کراره. مه به ستیش له هه لواسین ترساندن و ته میی کردنی که سانی تره، بۆ نه وه ی که سی تر زات نه کا نه و جۆره تاوانانه نه نجام بدا.

﴿ذلك لهم خزي في الدنيا﴾ نه و سزاو تۆله وه هه لواسین و ده رکردنه ریسواکردن و تۆله و سزادانیانه له دونیادا بۆ نه وه ی که سی تر بیر له و جۆره تاوانه نه کاته وه و بترسین و زه نده قیان بچی، و پرای نه و سزا توندو سامناکه ی دونیا ﴿ولهم في الآخرة عذاب عظیم﴾ له قیامه تیشدا سزای به نیش و ترسناکی دۆزه خیان بۆ ناماده کراره له تۆله ی نه و تاوانه خه ترناکه ی نه نجامیان داوه و بناخه ی کۆمه لیان پی وه له رزه خستوو و نه من و ناسایشی هاوولتانیان شله قاندوو کارو کاسپیان له خه لکی تیک داوه و بازرگاننیشان راگرتوه.

نه مجار په روه ردگار چهند كه سيك و هلا ده نئ و له م حوكمه ده ريان ده هاوئ و چهرتيان ده كاو ده فهرموئ: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدُرُوا عَلَيْهِمْ﴾ مه گره نه وانه نه بئ كه له پيش نه و هدا ده سستگير بكرين توبه ده كه ن و له كاره كه يان په شيمان ده بنه وه و ازدينئ؛ نه وانه توله ستاندينان له سهر لا ده چئ، به مهرجئ توبه كرده كه يان به راست بئ و فرت و فيلي تيدا نه بئ و بؤ خؤ ده بازز كردن نه بئ، چونكه مه به ست له توله ستاندينه كه به رپابووني نه من و ناسايشه دهئ نه وه به توبه كردن و په شيمان بوونه وه و از هيتانديان ده سته بهر ده بئ! ﴿فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ باش بزانن كه خودا ليخوشبووه، نه گره توبه بكن خودا لييان خوش ده بئ و تاوانه كانيان ده سرپته وه، خودا بهرهمو ميره بانه.

توبه ته نها (حق الله) لا دهب، نه گهر مافي ناده ميزاداني له سر بې دهبې
 قهره بويان بکا ته وه، که سو کاری کوژاو خاوه ن مالی ره فیندراوو زهوت
 کراو بویان هه یه: داوای مافي خویان بکن، ته نانه توبه که یان به راست
 حلیب ناکړی هه تا نه و مالی لایانه نه یگپړنه وه بق خاوه نه که ی! نه گهر
 (حاکم) پش له مال که عه فویان بکا دهبې له که نجینه ی ده ولت بیبژیږی!

له خودا ترسان و تیکوشان له پیناو نایین دا هوئی رزگار بوونی
قیامته، ههروهه دونه به که لکی فیدییه کافر نایه

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي
سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٢٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَا ثَقِيلَ مِنْهُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٦﴾ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوكَ مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ
بِخَارِجِينَ مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ﴿٢٧﴾ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٨﴾

پاش نهوهی په روهردگار هه سوودی و دل پیسی جووله که کانی روون
کرده وه، فرتو فیل و هه ولدانیان بو تیرورکردنی پیغه مبه ر ﷺ و کوشتنی
پیغه مبه رانی خوځیان به ناږه و له سهری تومار کردن، فرمانی به موسولمانان
کرد به ته قوا کردن و خوځپاراستن له سزاو غه زه بی، هه لیمان بو خو نزیك
کرده وه له خوا، له ریگه ی کرداری چاک و فرمانبەرداری بو په روهردگار،
جله وگیری لی کردن که پشت به بیروپای جووله که و مه سیحی نه به ستنو
فرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ﴾ نهی نه و که سانه ی بپرواتان هیتاوه به
خودایه تی خوداو پیغه مبه رایه تی (محمد) خوتان بپاریزن له سزای خودا،
شتیک مه که ن خودا له خوتان پره نجینن، پابه ندی فرمان و جلە گیری که کانی بن
﴿وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ﴾ هه ول بدهن له یه زدان نزیك ببه نه وه به تاعه ت و خودا

په‌رستی، شتیك بکه‌ن جیگای ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار بی‌و به مرادتان بگه‌یه‌نی‌و به به‌ه‌شت شادمانتان بکا!.

(وسيله) پله‌و پایه‌یه‌کی به‌ه‌شته، نیمامی نه‌حمه‌دو مسليم له عه‌بدوللای کورپی عومه‌ره‌وه فه‌رموده‌یه‌ک ده‌گێڤنه‌وه ده‌لی: من له پیغه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رمو ((اذا سمعتم المؤذن فقولوا مثل ما يقول، ثم صلوا علی، فان من صلی علی صلاة صلی الله علیه عسرا، ثم سلو لی الوسيلة، فانها منزلة فی الجنة لا تنبغی الا لعبد من عباد الله، وارجو ان اکون هو، فمن سأل لی الوسيلة، حلت له الشفاعة)) که‌وابوو: وه‌سیله به‌رزترین و خوشتین شوین و پله‌و پایه‌و مه‌قامه‌ له به‌ه‌شت دا نه‌ویش پله‌و پایه‌ی پیغه‌مبه‌رو شوین و جیگایه‌تی له به‌ه‌شت داو نزیک ترین شوینه له عه‌رشی کردگار! هه‌رکه‌سیک له خودا بپارێته‌وه که نه‌و شوینه بدری به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ شه‌فاعه‌تی بۆ ده‌کا.

نیمامی نه‌حمه‌دو بوخاری و خاوه‌نی سونه‌نه‌کان له جابیره‌وه ده‌گێڤنه‌وه ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی ((من قال حين يسمع النداء اي الاذان اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة، ات محمدا الوسيلة والفضيلة، وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته، حلت له شفاعتي يوم القيامة)).

شایانی باسه‌ که له هه‌وه‌لانی پیغه‌مبه‌ره‌وه نه‌بیستراوه هه‌روه‌ما له چینی دوا نه‌وانیش نه‌بیستراوه: که وه‌سیله بۆ لای خودا به‌شتیک بی‌که‌ یه‌زدان بۆ ئاده‌میزادانی به‌روا دانه‌نایی، هه‌روه‌کوو چۆن له زانا‌یانی سه‌له‌فیش نه‌م راو بۆچوونه نه‌بیستراوه.

به‌لام به‌داخه‌وه له سه‌ده‌کانی ناوه‌راستو به‌م لاوه دیاره‌یه‌ک په‌یدا‌بوو نه‌ویش واسیته‌ کردن بۆ لای خودایه‌، ده‌ست‌نیشان کردنی پیغه‌مبه‌ران و پیاوچا‌کان بۆ واسیته‌ پێ کردن لای خودا سویند خواردن پێیان، داوای جێبه‌جێ کردنی مراد و نیش و کار نه‌نجامدان لێیان، داوای هێنانی خێرو

به ره که ت لیتیان، لایردنی به لاو به رگری کردن له زهره رو زیان، پاپانه وه
 نوزانه وه له گۆره کانیان و سوورپانه وه به ده وریباند، هاوار کردن لیتیان نه م
 دیاردانه وا بلاو بوونه وه به جوړیک که هاوار ده که نه گۆره کانیان و داوی
 جیبه جی کردنی ئیش و کاریان لی ده که ن جاری واهیه له تکه خودا هاواریان
 ده که نی و جاری واش هیه هاواره که هر ناراسته ی نه وان ده که ن و به س!
 هاوار لی کردن و پاپانه وه جوړیک له عیباده ت قورئانیش ده فرموی ﴿فلا
 تدع مع الله الها اخر﴾ الشعراء، ۲۱۳ یان ده فرموی ﴿وان المساجد لله فلا
 تدعوا مع الله احدا﴾ الجن، ۱۸ ته وه سولو واسیته کردن به پیغه مبه ر ﴿﴾
 ده توانین دوو مانا، دوو مه به ستی لی ده ریپتین، هه ردوکیان لای زانایانی
 ئیسلام په سندن، مه به ستیکی تریشی لی ده ردینری به لام سوننه تی پیغه مبه ر
 ﴿﴾ پشتگیری ناکا.

یه کیک له دوومانایه نه وه یه: که مه به ست به وه سیله بناغه ی ئیمان و
 ئیسلام بی! واته: ته وه سول به پیغه مبه ر بریتی بی له خوژیک کردنه وه له
 خودا به هوی بپوا به پیغه مبه رو پابه ند بوون به فرمانه کانی.

مانه ی دووهم: نه وه یه وه سیله بریتی بی له نزاو پاپانه وه ی پیغه مبه رو
 شه فاعه تکردنی بۆ ئۆمه تی: نه م دوومانایه هه ردوکیان دروستن و زانایانی
 ئیسلام په سندیان ده که ن، هه ر له م روه روه ئیمامی عومه ر ﴿﴾ له سالتیکی بی
 بارانی دا وتی: (اللهم انا کنا اذا جدبنا توسلنا الیک بنبینا فسقینا وانا نتوسل
 الیک بعم نبینا فاسقنا!) واته: خودایه! ئیمه له وه پیش که پیوستیمان به
 باران ده بوو به پاپانه وه دووعاو نزای پیغه مبه ر په نامان بۆ ده هیئای و
 نه تویش بارانت بۆ ده باراندین! ئیستا که پیغه مبه ر ﴿﴾ له زیان دا نه ماوه
 هانات بۆ دینین به پاپانه وه دووعاو نزای عه بیاس: که مامی پیغه مبه ره ﴿﴾
 بارانمان بۆ بیارینه!! ده ی نه گه ر ته وه سول به خودی پیغه مبه ر بکرایه،
 ده بوایه دوا ی له دونیا ده رچوونیشی هه ر ته وه سولیان به نه و بکردایه!

له‌مه‌وه ئه‌وه‌مان بۆ روون ده‌بیته‌وه که ئه‌و شته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ژيان دا پێی کراوه‌ دوا‌ی له‌ دنیا ده‌رچوونی بۆی ده‌سته‌به‌ر نابێ! که‌وابوو: وشه‌ی ته‌وه‌سول سێ مانای هه‌یه‌!

ا- ته‌وه‌سول به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌وه‌ به‌روای پێی بکه‌ی، به‌ پێغه‌مبه‌ری بزانی، ئه‌مه‌ پێویسته‌وبه‌بێ ئه‌م جۆره‌ باوه‌په‌ ئیمان ته‌واو نابێ.

ب- ته‌وه‌سول به‌ دووعاو پارانه‌وه‌و شه‌فاعه‌تکردنی بۆ ئوممه‌تی، ئه‌مه‌شيان کاتێ ده‌سته‌به‌ر ده‌بێ که‌ ته‌شریفی له‌ ژيان دابی جا چ له‌ ژيانێ دنیا، یان له‌ کاتێ شه‌فاعه‌تکردنی رۆژی قیامه‌ت دا

ج- ته‌وه‌سول به‌و مانایه‌ سویندی پێی بخورێ، واته‌: بگوترێ خودایه‌! بۆ خاتری پێغه‌مبه‌ر ئه‌وه‌م بۆ بکه‌: ئه‌م جۆره‌ ته‌وه‌سوله‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر نه‌یان کردووه‌و به‌ لایانه‌وه‌ په‌سند نه‌بووه‌، نه‌ له‌سه‌رده‌می ژيانێ پێغه‌مبه‌ردا، نه‌ له‌ئا له‌ دنیا ده‌رچوونی، هه‌رگیز له‌ هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نزایه‌ک به‌م مانایه‌ نه‌بیستراوه‌، که‌وابوو: به‌ هه‌چ جۆرێک نابێ بگوترێ: خودایه‌ بۆ خاتری گه‌یلانی یان مه‌ولانا خالیدی نه‌قه‌شه‌بندی یان کاک ئه‌حمه‌دی شیخ ئه‌و کاره‌م بۆ جێبه‌جێ بکه‌! ئه‌م جۆره‌ پارانه‌وه‌ شه‌رعی نیه‌و ئیسلام په‌سندی ناکا هه‌روه‌کوو چۆن سویند خواردن به‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ یان به‌ گۆڕو ئارامگای، یان گۆڕو ئارامگای پێغه‌مبه‌رانی ترو پیاوچاکان، له‌ ئیسلامدا نیه‌و هه‌رامه‌، ئه‌م جۆره‌ ته‌وه‌سوله‌ش هه‌رامه‌!

سویند خواردن ته‌نیا به‌زات و صیفاتێ خودا ده‌خورێ، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمویه‌تی: ((من حلف بغير الله فقد اشرك)) ترمیذی و هه‌ی تریش ئه‌م فهرموده‌یان به‌ په‌سند داناوه‌! له‌ ریه‌یه‌تیکی تردا هاتووه‌ (فقد كفر) له‌ سه‌حیحه‌ین دا هاتووه‌ ده‌فهرموی: ((من كان حالفا فليحلف بالله)) هه‌روه‌ها ده‌فهرموی: ((لا تحلفوا بآبائكم فان الله ينهاكم ان تحلفوا بآبائكم)).

زانایانی نیسلام هه موویان کۆکن له سه ر ئه وه که سێک سویند بخوا به دروستکراویکی ریزدار، یان به شتیکی که پی ئی وایه: ریزداره وه کوو عه رش و کورسی و قله م و که عبه و مه سجیدو له رام و مه سجیدو لئه قصاو مزگه وتی مه دینه و فریشته و پیاوچاک شمشیری موجهیدان و خوینی شه هیدان، گۆپی پیاوچاکان ئارامگای پیغه مبه ران.. هتد سوینده که ی دانابه سترئ و که فاره تی له سه ر نیه، سویند خواردن به مه خلوقات به لای جه ماوه ری زانایانه وه حه رامه، له مه زه بی حه نه فی و له رایه کی شافعیشو ئه حمه دیشدا هه رویه، کۆرای (اجماع) ی هاوه لانی و پیغه مبه ریش له سه ر ئه وه باس کراوه! ته نانه ت عه بدوللای کوپی و مه سعود ﷺ فه رمویه تی: ئه گه ر به درۆ سویند به خودا بخۆم به لامه وه باشتره له وه که به راستی سویند به جگه له خودا بخۆم! چونکه سویند خواردن به غهیری خودا شیرکه، ئاشکراشه شه ریک دانان بۆ خودا تاوانی گه وره تره له درۆ!!

حه دیشی کابرای کویره که پیغه مبه ر ﷺ فیزی کرد، بلی: ((اسالك واتوجه اليك بنبيك محمد، نبي الرحمة، يا رسول الله اني توجهت بك الى ربي في حاجتي هذه لتقضي لي، اللهم فشفعه في)) که هه ندئ له زانایان ده یکنه به لگه له سه ر ئه وه ی که دروسته بگوترئ: خودایه! بۆ خاتری پیغه مبه ر ﷺ فلان کارم بۆ جیبه جئ بکه - نابیته به لگه بۆیان، به لکوو ئاشکرایه له وه دا که (ته وه سل) به پیغه مبه ر ﷺ ته وه سول کردنه به نزاو پارانه وه ی!

واته: داوای له پیغه مبه ر کرد نزا که ی بۆ بکا، ته نانه ت پیغه مبه ر ﷺ فه رمانی پی کرد که بلی (اللهم شفعه في) هه ر له به ر ئه وه ش که پیغه مبه ر ﷺ بۆ پارایه وه خودا چاره کانی پی به خشییه وه، واته: ئه وه وه کوو موعجیزه ک وابوو بۆ پیغه مبه ر ﷺ ئه گه ر کویری تر پاش له دنیا ده رچوونی ته وه سول

به پیغه مبه ر بکن، نه وانه ی که پیغه مبه ر ﷺ پی ی نه گوتوون بمکه نه تکاکار،
نه وه تکاکه یان هیچی لی شین نابی!!

﴿وجاهدوا فی سبیلہ﴾ له ریگای خودادا جیهاد بکن، تییکۆشن به رگری
له ئایین بکن، خه لک هه ل بنین بۆ خودا په رستی، جیهاد له گه ل نه نفسی
خۆتان دا بکن، مه هیلن سه رکه شانه په ل بهاوی، رای بیئن له سه ر ویزدان و
دادپه روه ری و له هه موو شوین و کاتیک دا چاودیژی بکن، جیهاد بکن له گه ل
دووژمنی من و خۆتان دا، خۆتان ماندوو بکن له جهنگان له گه لیان داو مه هیلن
بینه کۆسپ له به رده م بانگه وازی ئیسلامی دا ﴿لعلکم تفلحون﴾ به لکوو
رزگارتان بی و به مراد بگن، کامه رانی دونیاو قیامه ت به ده ست بیئن، له
دونیا دا ژیا نی به خته ورپی به سه ر به رن، له قیامه تیشا به به هه شتی به رین شاد
بین!

موسولمان هه میشه پتویسته له جیهاد و کۆشش دابی، به هه موو جۆریک
هه ول بدا کرداری چاک بکا و واز له خرابه کاری بیئی، نه مه ش خۆی له خۆی دا
جیهاد کردنه له گه ل نه فس.

نه مجار په روه رنکار جهختی له سه ر مانای پتیشوو کرده وه و نه وه ی
دوو پات کرده وه؛ به مراد گه یشتن و سه رفرازی و سه رکه و تن به هۆی ته قوای
خودا وه ده بی و نه رموی: ﴿إِنَّ الدِّينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ
مَعَهُ لَيَفْتَلُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ بیگومان
نه وانه ی ئینکاری خودایه تی خودا ده کهن، جگه له خودا شتی تر ده په رستن؛
وه کوو گوێره که و بت و له سه ر نه و حاله ته گومراییه ده مرن نه گه ره رچی
له سه ر زه وی هه یه ملکی نه وان بی و نه وه نده ی تریشی له گه ل دا بی و بیانه وی
بیکن به سوپه رو خۆیا نی پی له سزای رۆژی قیامه ت رزگار بکن و خۆیا نی
پی بکپنه وه، نه وه لییان وه رنا گیرئ و لییان قبول ناکرئ، به لکوو خودا سزای
به ئیشیان ده داو تۆله ی دادپه روه رانه یان لی ده ستی نی، چونکه سوننه تی

خودا واره‌ها بووه: که هۆکاری رزگاری و سەرفرازی و بە‌مراد گە‌یشتن لە
خودی ئادە‌میزادە‌کە خۆیە‌وه سە‌رچاوە دە‌گری، وە‌کو و دە‌لێن: (کە‌س بە
مە‌لە‌ی باوکی ناپە‌ی‌تتە‌وه!) سە‌رفرازی و خۆشە‌ختی بە‌هۆی فەرمانبە‌رداری و
گێ‌پایلی فەرمانە‌کانی خوداو دە‌ستە‌بەر دە‌بن، دە‌بێ‌ خودی ئادە‌میزادە‌کە بۆ
خۆی باش بێ‌ و لە‌ ناخە‌وه خودا پە‌رست بێ‌، وە‌کو و دە‌فە‌رموی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ
زَكَاها، وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّها﴾ الشمس، ۹-۱۰ ئە‌مە سە‌ننوری نێ‌وان ئی‌سلام
نایینە‌کانی ترە، مە‌سیحی پێ‌یان وایە رزگاری و سە‌رفرازی و خۆشە‌ختیان
بە‌هۆی قوریانی بوونی حە‌زە‌تی عیساو دە‌بێ‌، پێ‌یان وایە: چی بکە‌ن، عیسا
خۆیان بۆ دە‌کا بە‌ قوریانی رزگاریان دە‌کا، جوولە‌کە پێ‌یان وایە: ئە‌وان
خۆشە‌ویستی خودان و مندالی خودان، دە‌لێن: ئێ‌مە گە‌ل و نە‌تە‌وه‌ی
مە‌لبێ‌اردە‌ی خوداین! چی بکە‌ین خودا سزایمان نادا، ئە‌گەر سزاشمان بدا
چە‌ند رۆژێ‌ک دە‌بێ‌ و بە‌س!

بە‌لام موسولمانان بپوایان وایە: کە سە‌رچاوە‌ی رزگار بوونیان بە‌هۆی پاک
کردنە‌وه‌ی نە‌فس دە‌بێ‌، مە‌مو و کە‌س بە‌گوێ‌رە‌ی کردە‌وه‌ی خۆی پاداش و سزا
وە‌ردە‌گری‌تە‌وه‌ و کە‌س کۆ‌لی کە‌س مە‌لناگری ﴿ولا تزر وازرة‌ وزر اخرى﴾
﴿وان ليس للانسان الا ما سعی﴾.

ئە‌مجار باسی ئە‌و سزاو ناخۆشییانە دە‌کا: کە لە رۆژی قیامە‌تا توشی
کافەرە‌کان دە‌بێ‌ دە‌فە‌رموی: ﴿يُرِيدُونَ أَن يُخْرَجُوا مِنَ النَّارِ﴾ ئاواتە‌خوازی
ئە‌وه‌ن لە دۆ‌زە‌خ دە‌ربچن و رزگاریان بێ‌ بە‌لام ﴿وما هم بخارجين منها﴾ ئە‌وان
دە‌رنە‌چن، بۆ‌یان ناکرێ‌ لە‌ناو دۆ‌زە‌خ دە‌ربچن، ئاواتە‌خوازی و هاوارو
مە‌ولدا‌نیان بۆ دە‌رچوون لە‌ناو ئاگری سوودە‌ و مە‌ر تێ‌یدا دە‌مێ‌ننە‌وه ﴿ولهم
عذاب مقيم﴾ ئە‌وان لە‌وه‌ی دا سزای بە‌ردە‌وام و نە‌پراوێ‌ان هە‌یه، نە‌ لە‌ سە‌ریان
لا دە‌چێ‌ نە‌ ئە‌وانیش لێ‌ دە‌ردە‌چن، بۆ‌ هە‌تا هە‌تایە دۆ‌زە‌خ مال و شوێ‌نی
حە‌وانە‌وه‌ی ئە‌وانە.

بووخاری و موسلیم ونه سائی له نه نه سی کوپی مالیکه وه فه رموده یه ک ده گپنه وه ده لی: پیغمبر ﷺ فه رموی: ((یؤتی بالرجل من اهل النار فیقال له: یا ابن ادم! کیف وجدت مضجعک؟ فیقول شر مضجع فیقال: هل تفتدی بقراب الأرض ذهباً؟ قال: فیقول: نعم یا رب، فیقول الله تعالی: کذبت قد سألتک اهل من ذلك فلم تفعل فیؤمر به الی النار)).

سزای زیگرانی

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
فَمَن تَابَ مِن بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ﴿٣٩﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ مَن
يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٠﴾

نه مجار دوا به دواى به بیان کردنی حوکمی نازاوه گپیو پیار کوژو ریگرانی
جهرده، دیتنه سهر به یانکردنی حوکمی دز.. مونا سه به و گونجاوی باسی دزی
به با سه که ی پی شه وه نه وه یه: (محاریبه) چه ته یی و ریگرانی و ناشوب گپی-
وه کوو چه نه فیه کان ده لئین: دزی کردنی گه وه (السرقه الکبری) یه، دزی
رواله تیش دزی کردنی بچوکه، جا که حوکمی (محاریبین) نازاوه گپیو چه ته و
ریگرانی به بیان کردوو فه رمانی به ناده میزادان کرد: که ته قوای خودا بکن، له
تاوان کردن و حرام خوری دووره په ریژ بن: نه مجار دیتنه سهر باسی سزای
(بن) نه وانه ی به نه ینی مال ده دزن! ناشکرا شه به شیک له سزای (محاریبین)
برینی ده ست و قاچه به راست و چه پ، جا وه کوو له
رافه کردنی نایه ته کانی (۱۰۵-۱۰۶-۱۰۷) ی سوره‌تی (النساء) دا باسمان کرد،
طوعمه ی کوپی ثوبه بیریق ززی قه تاده ی جیرانی دزی بوو، بردبووی له مالی

زهیدی کوپی سه مینی جووله که حه شاری دابوو دوابی پیی زاندرا، پیغه مبه ر ۰ ویستی بهرگری له طوعمه بکا، چونکه زریکه له مالی زهیددا دوزرابووه وه؛ نیترا نایه تی ﴿ولا تعادل عن الذین یختانون انفسهم﴾ النساء، ۱۰۷ هاته خواره وه، بۆ دیاری کردنی حوکمی دزیش ئه م نایه ته هاته خواری که ده فهرموی: ﴿والسارق والسارقة﴾ پیای دزو ئافره تی دز حوکمه که یان ئه وه یه که بۆتان ده خویندریته وه، سزای تاوانه کانیانتان بۆ دیاری ده که یان، وه کوو چۆن له وه پیش حوکمی ئاژاوه گپو جهرده و ریگرمان به یان کرد. ئه مه ش حوکمه که یانه، پیاوو ئافره ت ئه گه ر دزیان کردو دزییه که یان له سه ر چه سبا ﴿فاقطعوا ایدیهما﴾ ده ستیان بپن، وه کوو چۆن دهستی ئاژاوه گپو چه ته و ریگر ده بپن! به پیی حوکمی ئه م نایه ته هر که سی پیاو بی یان ئافره ت- دزی بکاو له سه ری بچه سپی مه رچی دزیه تی تیدا بیته جی، دهستی راستی له جموزگه وه ده بپردی، ئه گه ر دزییه که ی دووباره کرده وه قاچی چه پی ده بپردی، له قاپه په قه یه وه! ئه مجار دهستی چه پی، ئه مجار قاچی راستی، ئه گه ر هر وازی له دزی نه هیتاوتهمی نه بوو به ند ده کری! داره قوطنی فهرموده یه کی گپراوه ته وه ده لی پیغه مبه ر ۰ فهرمویه تی: ((اذا سرق السارق فاقطعوا یدیه، ثم اذا عاد فاقطعوا رجله الیسری)) بۆ بپینی دهستی دز چند مه رجیک هیه ده بی بیته جی، ئه مجار حوکمه که جیبه جی ده کری:

۱- ده بی دزه که بالغو مؤشمنه بی.

۲- نابی دزییه که شکو شوبه ی تیدا بی، وه کوو ئه وه مال له که سیئک بدزی گومانی لی بکری که به شی پیوه یه، وه کوو دزی کردن له باوک و دایکو برا هتد

۳- ده بی مال دزاروه که بگاته حه ددی نه وه ی پیی بگوتری: مالو نیصابی شهرعی بی.

زانایانی شهر سئ رایان هه‌یه ده‌یاره‌ی نیصابی مالی دزواو: حه‌سه‌نی به‌صری و داوودی ظاهری ده‌لئین: ماله‌که که م بئ یان زور بئ ده‌ستی ده‌بردئ له‌به‌ر ظاهری نایه‌ته‌که و نه و حه‌دیشه‌ی که موسلیم و بووخاری له نه‌بوو هوره‌یره‌وه گئراویانه‌ته‌وه؛ که ده‌فه‌رموئ ((لعن السارق یسرق البیضة فتقطع یده، ویسرق الجمل فتقطع یده)).

جه‌ماوه‌ری زانایانی شهر ده‌فه‌رمون: ده‌بئ ماله دزواوه‌که نرخ‌ی بگاته چاره‌که دیناری زیر- چاره‌کی دیناری ئالتوون، یان سئ دیره‌می زیو زیاتر چونکه فه‌رموده‌یه‌که هه‌یه: نه‌حه‌مدو موسلیم و بووخاری و خاوه‌نی سونه‌نه‌کان (اصحاب السنن) له خاتو عائیشه‌وه گئراویانه‌ته‌وه، ده‌لئ: ((کان رسول الله یقطع ید السارق فی ربع دینار فصاعدا)) هه‌روه‌ما چونکه له سه‌حیه‌ین دا فه‌رموده‌یه‌که له ئیبنو عومه‌ره‌وه ده‌گئرنه‌وه، ده‌لئ: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی کابرایه‌کی بپری چونکه مه‌تالئیکی دزی بوو نرخه‌که‌ی سئ دیره‌می زیو بوو. نه‌بوو حه‌نیفه ده‌لئ نه‌ندازه‌ی مالی دزواو دیناریکی زیر یان (ده) دیره‌می زیوه، له‌وه که‌متر ده‌ستی تیدا نابپردئ، نه‌مه‌یش به‌پئ‌ی فه‌رموده‌یه‌که که ئیمامی نه‌حه‌مد له ئیبنو عومه‌ره‌وه گئراویه‌تی‌وه: که پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمویه‌تی ((لاقطع فیما دوون عشرة دراهم)) به‌لام پسپۆران و زانایانی فه‌رموده ده‌لئین: نه‌م حه‌دیشه لاوازه. نازینن نه‌بوو حه‌نیفه چۆن لای چه‌سپاوه؟؟

دزی به‌دان پیاوان ده‌چه‌سپئ، یان به‌دوو شایه‌د، تۆله‌ی ده‌س بپین به‌یه‌کی له‌مانه له‌کۆل ده‌که‌وئ: به‌لیخۆشبوون، یان تۆبه‌کردن و به‌شیمانبوونه‌وه پیش نه‌وه‌ی کاره‌که‌ی بگاته لای فه‌رمانپه‌وا نه‌که‌ر ماله دزواوه‌که کرا به‌مالی کابرای دزی به‌خشی، یان به‌هۆی تر بوو به‌مالی، به‌لای نه‌بوو حه‌نیفه و موحه‌مه‌دی کوپی حه‌سه‌نی شه‌بیانی‌وه کاره‌که‌ی به‌رزیش کرابیتته‌وه بۆ لای حاکم، هه‌ر حه‌ددی تۆله‌ی له‌سه‌ر لا ده‌چی، به‌لای

جه ماوه ری شهر زانیشه وه نه گهر پیش بهرز کردنه وهی کاره که ی بۆ لای حاکم، دزراوه که بوو به مالی، نه وه تۆله که ی له سهر لا ده چی نه گینا، نا.. نه مجار په روه ردگار پاساوی حوکی تۆله ی دز ده داته وه و بایبسی بۆ دینیتته وه و ده فهرموی: ﴿جزاء بما کسبا﴾ برینی دهستی پیاوو ئافره تی دز، تۆله و سزای کرده وه که یانه، چونکه دهست درئییان کردۆته سهر مالی خه لک، ﴿نکالا من الله﴾ ریسوا کردن و په ند پی دان و ته مبی کردنه له خوداوه بۆ یان، بۆ نه وه به جاریکی تره ول نه دن نه و تاوانه دووباره بکه نه وه؛ هه روه ها په ندو ئامۆزگارییه بۆ خه لکی تریش که خۆ له و تاوانه بپاریزن، تۆله ی ده ستبرین هه ر چه نده دیارده یه کی سامناکه و بیزاروه به لام له راستی دا تۆله یه کی گونجاوی بن برکه ره، هه ر نه و تۆله یه به ده توانی دیارده ی دزی قه لا چۆ بکا، هه ر نه و تۆله یه به ئارامی ده خاته دلی دانیشتوانه وه، دلنیا یان ده کا: له مال و سامانیان، که سیش نیه ته واو هه ست به خه ته رو کاریگه ری دزی بکا، مه گه ر که سیك دز چوبیتته سه ری و توشی نه و ده ست درئیی کردنه بووی، که سیك کاره ساتی دزی لی کردنی توش هاتی جگه له وه ی زه ره ره مندو مال تالان کراو بووه، توشی نه خووشی ده روونی و نا ئومیدی و دوورمنا یه تی و دله راوکی ده بی، ئاواته خوازه دزه که بدۆزیتته وه و په لاماری بداو، تۆله ی لی بکاته وه، نه و گه په که ی دزی تیدا رو ده دا دانیشتوانی توشی ترس و بیم و دله راوکی و خه و لی زیان ده بن، زه لامیکی تیدا نامینی شه وانه تیڕ بخه و، که دز هه لده کوتیتته سهر مالیك به شه و بی یان به روژی دانیشتوان ده خاته ترس و له رزه وه، جاری و ده بی توشی ته قه و په لاماردان و بریندار بوون و گوشتار ده بن، نه وه ش نه و په پی زیان و زه ره ری تیدا به بۆ کۆمه لگا و ئاکامه که ی خه ته رناکه چه ند جار و ری که وتوه ئافره ت و مندا ل له کاتی دز چوونه سه ردا شیت و هاریبون نه عه صابیان تیک چووه، ته نانه ت هه ندی که س پییان وایه: که گوشتن به نه ندازه ی دیار ده ی دزی سامناک نیه، چونکه

روداوی کوشتن گهرچی روداویکی تاکه که سییه به لام گاردانه وهی به زۆری له
بنه ماله ی بکوژو کوژاودا هر ده مینی، به لام دیارده ی دزی کاریگهری له سهر
کۆمه ل هه یه، هر که سیک شتیك له مال و دوکانی خۆی شك به ری ترسی دز
ده یگریته وهو تینی سوتمانی نه و نه خۆشییه کۆمه لایه تییه ی پی ده گا !!

ئه مجار یه زدان جهخت له سهر جیبه جی کردنی حوكمی دز ده كاو
ده فهرموی: ﴿والله عزیز حکیم﴾ په روه ردگار به تواناو بالا دهسته بۆ
جیبه جی کردنی فهرمانه کانی، چۆنی بوئ ئاوا یاسا ده رده كا، به هیزو توانایه
بۆ تۆله سه ندنه وه له واته ی تاوانی دزی نه نجام ده دهن، دانایه له یاسا داناندا،
شهرعو یاسایه ك دانانی که به رژه وهندی گهل وولاتی تیدا نه بی، تۆله و سزاوا
دا ده نی که گونجاوو بنپه که ری بۆ تاوان، ره گوریشی تاونکاران له بیخ
ده ریینی و له تاوان کردن بیان گپریته وه، واته: به م جهخت کردنه نه وه به
موسولمانان ده فهرموی: که به رامبه ر دز نه رمو نیانی نه نویزن، سوور بن
له سهر جیبه جی کردنی هه ددی شهرعی به سه ریان داو هیج به زه بیان پییان
دانایه ته وه، خپرو به رژه وهندی کۆمه لگای ئاده میزاد له وه دایه، جا دل ره شو
کورت بینو خوانه ناسان ره خنه ی خۆیان بگرن ئیوه گوئ به فیتنه ی نه وان
مه دهن، !

ئه مجار حوكمی نه وانه دیاری ده كا: که له تاوانه که یان تۆبه ده که نه و
په شیمان ده بنه وه ره وشتو حالی خۆیان باش ده که نه وه لویستیان
ده گۆپن، ده فهرموی: ﴿لمن تاب من بعد ظلمه وأصلح﴾ جا که سیک دوا ی
نه نجام دانی تاوانی دزی په شیمان بووه وهو تۆبه ی کردو ماله دزراوه که، یان
نرخه که ی گپرایه وه بۆ خاوه نه که ی، هه لویستی خۆی گۆپی و ره وشتی خۆی
پاک کرده وهو به خۆی داچوه وه، برپاری دا جاریکی تر نه گه ریته و بۆ سه ر نه و
تاوانه، نه وه ﴿ان الله یعوب علیه ان الله غفور رحیم﴾ بی گومان خودا

تۆبه کە ی لّی وەر دەر گری و لّی خۆش دە بێ، چونکە پەر وەر دگار لّی خۆش بوونی نۆر و بەرەحم و بەزەبیبە

ئەمجار ئەو روون دەکات وە کە هە دوو تۆلە ی دزی پراو پەر حیکمەت و داد پەر وەری و رحمت و دەر موی: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ بۆ تۆ نازنی ئە ی پتەمبەر؟ یان ئە ی ئەو کە سە ی بانگە وازی نیسلام بڵاو دەکە ی تەو! بۆ تۆ نازانی: کە خودا خاوەنی هەر چی لە ئاسمان زەوی دایە؟ هەموو ملکێ ئەو بە ویست و حیکمەتی خۆی هە لیان دە سوپێنی، بەو پەری عەدالەتکاری و رحم و بەزەبی کاروباریان تیدا ئە نجام دەدا، کەس نیه بتوانی رەخنە ی لّی بگری و ببیتە لە مەر لە بەر دەم ویست و ئیرادە ی دا، شتێک ناکا حیکمەت و عەدالەتی تیدا نە بێ، پەر وەر دگار ئەم یاساو شەریعەتی داناو بۆ ئەو ی ئەمن و ئاسایش بۆ تاک و کۆمەڵ دەستە بەر بێ، دلتیا بن لە گیان و مال و سامانیان، رۆژانە رو بکەنە شوینی کار و بازرگانییان، دلتیا بن لە مال و مندال و کەرەستە و سەر مایە یان!

ئەمە حیکمەت و دانایی خودایە کە تۆلە ی داناو: بۆ (محاریبن) نازاوە گێڕو چە تە و رێگرو دزو جەر دە، ئەوانە ی بەر ژە وەندی هاو لاتییان دە خەن خە تەر وە، سەرفرازی و سەربەستی ئادە میزاد پیتشیل دە کەن، هەر بە پێ ی ئەو حیکمەت و دانایییە لّی بووردنی خۆی تەرخان کردووە بۆ ئەوانە ی تۆبە دە کەن و پەشیمان دە بنە وە دەست لە تاوانەکانیان هەل دە گرن و هەلوێستی خۆیان دە گۆڕن، چونکە مەبەست لە هەددی شەری خودی سزادانە کە نیه؛ بە لک و مەبەست دەستە بەر کردنی ئەمن و ئاسایش و بڵاو کردنە وە ی ئارامییە! هەموو کاروباریک، هەموو دەسەلات و هیژو توانایە ک بە دەست خودایە ﴿يُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ﴾ هەر کە سێک شیایوی سزا بێ ئە کە ویستی سزای دە داو کەس نیه بلی نابێ سزای بدە ی، ئارەزووشی لّی بێ خۆش دە بێ، کەس نیه بتوانی بلی نابێ لّی خۆش نە بێ!!

نه وهی بزانی خودا به ئاده میزاد له خویان بۆخویان به به زهیی تره
 ره حمی بۆیان له ره حمی دایک بۆ بیچوه کهی زیاتره، تۆله و سزای بۆ
 به رزه وهندی کۆمه له، ناپه سنده که سیک هه بی به رگری له و ده ست ره شه
 تاوانبارانه بکا، چونکه نه وانه نه ندای فاسیدی کۆمه لن، نازاوه گپیرو وێران
 کهرن، پێویسته ههچ بار سووکیان له گه ل دا نه کری ﴿والله علی کل شیء
 قدیر﴾ په ره وردگار به سه ره موو شتی که دا به تواناو خاوهن ده سه لات،
 ده توانی سزای تاوانباران بدا ده توانی لییان خوش بی.

**په له وه له په کردنی دوو بوو جووله که کان بۆ کوهر وه لویستی
 جووله که دهر بارهی حووکمی تهورات**

♦ يَتَأَيَّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنُكَ الَّذِينَ يُسْرِغُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا
 آمَنَّا بِأَقْوَامِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ
 سَمَّعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ
 يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ
 فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ
 قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٤١﴾
 سَمَّعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْبَلُونَ لِلسُّخْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ
 عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَاحْكُم

بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَيْفَ يُحَكِّمُونَكَ
وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمُ اللَّهِ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ

وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾

له وه و پیش په روه ردگار بری حوكم و نه رکی شرعی شیکردنه وه،
پیغه مبه ر ۴۲ به ریک و پیکی نه و حوكم و یاسایانه ی گه یاندن، بری کس له
دوو پوه کان و جووله که کان پشتیان لی هل کردن و به و یاسایانه رازی نه بوون،
یاسای کوفر نامیزیان به لاه په سند بوو ئیتر خودای مه زن دلنه وایی پیغه مبه ر
ده کا و هلی ده نی: که خوراگری و به رده و ام بی له سر بانگه وازی کردنه که ی،
به پړو پاگنده ی جووله که و دوو پوه کان دلگیرنه بی، نایه تی ﴿یا ایها الرسول
لا یحزک الذین﴾ بق ناردنه خورای، ده ریاره ی مؤی هاتنه خواره وه ی ثم
نایه ته زور ریوایه ت ه ن: قورطوبی ده لی: راسترین ریوایه ت نه وه یه: که
ده ریاره ی ره جمی زیناکه ری جووله که هاتبیته خورای.. نیمامی مالیکو
نه حمده و بووخاری و موسلیم و تیر میزی و نه بوو داوود له به پرای کوی
عازیه وه ده گپړنه وه: ده لی: پیغه مبه ر ۴۳ به لای کابرایه کی جووله که دا
تیپه رپوو که له سر زیناکردن جه لده یان لی دابوو، به خه لووز رویان ره ش
کردبو! پیغه مبه ر ۴۴ بانگی کردن و پی ی فهرمون: ﴿بوچی ئیوه ناوا له
ته ورات دا حده دی زیناکه ر ده بینن و واده زانن حوكمی زیناکه ر وایه ؟؟ و تیان:
به لی: نه مجار بانگی به کی له مالمه کانیا نی کردو و پی ی فهرمو: به و خودایه ت
سویند ده دهم که ته وارتی بق موسا ناردووه، نایا حده دوو سزای زیناکه ر له
کتیبی ئیوه دا که ته وراته به و شیوه یه ؟؟ مالمه که وتی: خودایه ! تق ناگاداری
وانیه ! نه ی (محمد) توش نه گهر ناوا سویندت نه دامایه پیتم نه ده کوتی:

ئەمجار وتی: ھەددی زیناکەر لە کتیبی ئیمەدا رەجم کردنە، بەلام چونکە دیاردەئێ زینا کردن لەناو بنەمالە و پیاو ماقولە کائانان دا بلأویوئەو، ئەگەر ریزداریکمان ئەو کارەئێ بکردایە وازمان لی دەھێنا، ئەگەر ناکەس بە چەپەک بیکردایە رەجممان دەکرد، دواپی وتمان: وەرن با لەسەر یاسایەک پێک بیین بەبێ جیاوازی بەسەر ھەموو کەسدا بیسەپێنین، ئیتەر ھاتین جەلە لێدان و روو رەش کردنمان لە باتی رەجم پەسند کرد، پیغەمبەر ﷺ فەرموی: خودایە! ئەو من یەکەم کەسم کە فەرمانی تۆ لەم بارەئێو زیندوو دەکەمەو، کە ئەمانە مراندبوویان! ئیتەر فەرمانی داو کابرایان رەجم کردوو ئەم نایەتە ھاتە خواری کە راستەوخۆ خیتاب لەگەڵ پیغەمبەردایە و بە (رسول - رەوانە کراو) ناوی دەبا بۆ ریز لێنان لە پیغەمبەر و فێرکردنی موسولمانان کە بەو ناوە بانگی بکەن و دەفەرموی (یا ایھا الرسول) ئەئێ رەوانە کراو بۆ سەر گشت ئادەمیزاد! ﴿لَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يَسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ تۆ خەفەتبار ناکا، واتە: خەم مەخۆو گوی مەدە بە ئەوانەئێ کە بێ پروان، بۆ کوفر شانیان دەخوریو ئەلقە لە گوی کوفرن و ئامادەن ھەنگاو بە ھەنگاو پەپەرھێ بەرنامەکەئێ بکەن، بە دلخۆشییەو بە پیر بانگەوازییە کە یەو دەچن، ھەر ھەلیان بۆ ھەلبکەوئێ کوفری خۆیان دەر دەخەن و پال دەدەن بە دووژمنانی ئیسلامەو، تۆ خودات لە پشتمو لە شەپو نیازی خراپی ئەوان دەتپاریزیو زالت دەکا بەسەر ئەوان و یارمەتیدرانیان دا، ئەو ناپاکانە ﴿مَنْ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَهِمْ﴾ لەوانەن کە دووپوون، بە دەم دەلێن: ئیمە پروامان بە پەيامی ئیسلام ھەبە، بەلام ﴿وَلَمْ تَوْن قُلُوبُهُمْ﴾ دلێان پروای نەکردوو؛ ئەو ئیمانەئێ بەزویان ئیددیعی دەکەن لە دلێان دانێ، ھەر ھەما ﴿وَمَنْ الَّذِينَ هَادُوا﴾ ئەوانەش کە جوولەکەن، ھەردوو تاقمە کە دووژمنی راستەقینەئێ ئیسلام و موسولمانان ئەوانە ﴿سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ زۆر گوی گرن بۆ درۆو دەلەسەو بپوایان بەو درۆیانە ھەبە: کە مالمو سەرۆکە کانیان ھەلیان دەبەستن

دەربارە ی پێغەمبەر و لەبارە ی ئە حکامی ئایینی خۆیانە وە، کە بە ئارەزوی خۆیان گۆرانکاری یان تێدا دەکەن.

رافە کە راتان دەلێن (لام) ی (للكذب) (لام) ی تەقویە یە واتە: زۆر بیسەر ن بۆ درۆو پێی بپوا دەکەن، مەبەست بە درۆکە درۆی سەرۆک و مالمە کانیانە: کە دەربارە ی ئایینە کە یان و دەربارە ی پێغەمبەر بە ئارەزوی خۆیان درۆ هەلە دەبەستن.

یان (لام) ی (تعلیل) بایستە واتە: زۆر گۆی دەگرن بۆ قسە ی پێغەمبەر ﷺ بۆ ئەو ی درۆی بە دەمە وە هەلبەستن و گۆرانکاری لە قسە کانیاندا بکەن، ئەوانە سیخوڕ و جاسوسی هەوال گرن لە ناو موسولمانان داو بۆ ئەو ی سات بە سات قسە کان بگە یە نە وە بە مالم و سەرۆکە کانیان و دووژمنانی ئیسلام لە هەست و نەستی موسولمانان ئاگادارین! بۆ یە گۆی بۆ قسە کانی پێغەمبەر ﷺ دەگرن بۆ ئەو ی بتوانن درۆ بە دەم پێغەمبەر وە هەلبەستن و لێشیان وەر بگێرێ، چونکە کە سێک هیچ لە حال و وە زعی یە کێکی تر نە زانی ئە گەر درۆی بە دەمە وە هەلبەستی، بۆی سەر ناچی و ناتوانی درۆکە و ئاراستە بکا ئی وەر بگێرێ، بە لک و وەر لە گەل دەمی کردە وە یە کسەر پێی دە زاندری! بۆ یە ئیستاش ئە و رۆژ هە لاتناسانە و دووژمنانی ئایینی ئیسلام کە دە یانە وێ دژی ئیسلام بدوین، درۆ بووختانیان بە دەمە وە هەلبەستن، جاری لە پێش دا کتیب و نامیلکە ی ئیسلامی دە خویننە وە، بۆ ئەو ی درۆ کانیان لە سەر هەندێ بناغە هەلبەستن و ئە مجار بە ئارەزوی خۆیان گۆرانکاری تێدا بکەن و زیانو کە م لە باسە کە دا ئە نجام بدەن چونکە ئە گەر شارە زاییبە کیان لە باسە کە دا نە بی، ناتوانن تیری ژە هراوی خۆیان ئاراستە بکەن ﴿سماعون لقوم آخرین لم یأتوک﴾ قسە زۆر دە بیسن لە تۆ ئە ی پێغەمبەر! لە بەر خاتری کۆمە لیکێ ترو بۆ ئەو ی قسە کانت بۆ ئە وان بگێر نە وە: کە بە فرت و قیل بە پیلانن، بۆ خۆیان واتە: ئە و سەرۆک و پیلانگێر نە نایە نە کۆڕ و مە جلیسی تۆ وە جا یان ناوێرن یان

بیزیان نایه، به لام هه والگرو جاسوس له خه لکی تر ده نئین، که ﴿يَحْرَفُونَ
الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مُوَاضِعِهِ﴾ گۆپانکاری له وشه ورسته کانی ته ورات دا ده که ن،
دوای نه وه ی په روه ردگار هه موو نه وشه ورستانه ی له شوینی خۆی داناوه و
حه رامی به حه رام ده ست نیشان کردوه و حه لالی لی به حه لال داناوه، که چی
ئه وان به نه نفه ست ده سکارییان کردوه و گۆپانکاری تیدا ده که ن، جا
گۆپانکاری به که یان؛ یان گۆپینی وشه کانه به م جۆره وشه یه که له شوینی
وشه یه کی تر دابنئین، یان زیادوو که می تیدا بکه ن، یان وشه که بۆ مانایه که
مه به ست نیه دابنئین، مانایه که بۆ ده قه که دابنئین: که نایگری ته وه، ئه و
فیلبارانه ﴿يَقُولُونَ﴾ ده لئین: به وانه ی که ده یان نئین بۆ لای پیغه مبه ر ﷺ که
پرسیاری حوکی زیناکه ری مو حه صه نی لی بکه ن، پئیان ده لئین: ﴿إِنْ أُرِيتُمْ
هَذَا﴾ نه گه ره له لایه ن (محمد) وه فتواتان پی درا به جه لده لیدان و روه ره ش
کردن له باتی ره جم، نه وه ﴿فَخَذَوْهُ﴾ نه وه وه ری بگرن و پی ری رازی بن،
﴿وَإِنْ لَمْ تَوْتَوْهُ فَاحْذَرُوا﴾ نه گه ره نه و فتوایه ی بۆ نه دان و ره جم کردنی بۆ
بریاردان، نه وه بترسن له قبول کردنی و پی ری رازی مه بن و ره تی بکه نه وه!

﴿وَمَنْ يَرِدِ اللَّهَ فَتَنَةً﴾ که سیک ویستی خودا وابوو: که تاقی بکاته وه؛
تاقی کردنه وه که ش کوفرو گومپایی به که ی ده رخست، وه کوو چۆن ناگرو بۆ ته
غه لو غه شی ئالتون دیاری ده که ن، ئه ویش ئاوا کوفرو گومپایی به که ی
ده رکه وت ﴿فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ نه تو ئه ی پیغه مبه ر! هیچ
ده سه لاتیکت نیه بتوانی نه و حاله ی بگۆپی له گومپایی به وه بیخه نه سه ر حاله
هیدایه ت، وه کوو چۆن ناتوانی مس بگۆپی به ئالتون، چونکه سوننه تی خودا
ده رباره ی کونه ی ئیفسانه که نه گۆپه، وه کوو چۆن ده رباره ی کانه کانی زه ویی
نه گۆپه.

ئه و دوو پوو جووله کانه تاقی کردنه وه کانیا ن نه ندازه ی کوفرو گومپاییانی
ده رخست، چونکه نه وانه درۆو ده له سه وه رده گرن و زوو پی ری بپوا ده که ن،

نه حکامی نایینی خویان به گویره ی ویست و ناره زوی خویان تاوو توو ده کهن، که وایی نه ی پیغه مبه ر ﷺ تو خه فت له ئیمان نه هیتانی نه وان مه خق، له ئیسته ش به و لاوه هومیدی نه ورت نه بی نه وان موسولمان بن، تو به س راگه یاندن و بانگه وازی کردنت له سهره، هیدایه ت و خستنه سهر ریگای راستیان به دهستی خودایه ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يَرِدِ اللَّهُ أَنْ يَطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ﴾ بیگومان نه وانه نه و که سانه ن که فیتنه یی و نازاوه گپریان گه یشتوته نه ندازه یه ک گومرایی بووه ته سروشت و تیکلاوی خوین و گوشتیان بووه، به جوریک که ئیراده ی خودا په یوه ندی به ووه نه به ستووه که پاکیان بکاته ووه بیانخاته سهر ریگای هیدایه ت، چونکه که سیک له سهر به تال په روه رده بوو، نه وهنده روچو له گومرایی دا، نومیدی چاکه ی لی ناکرئ، ریگای نه وه ی نامینئ که نووری ئیمان بجیته دلیه ووه نه سیحه ت و ناموزگاری کاری لی بکا، ده ی لیان بگه پئ با ناکامی چاره ره شی خویان بنوشن، نه وانه ﴿لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ﴾ له دونیادا به شیان ریسواییه، به ووه که نامه ردی و دروزنییان دهرده که وئ، هه میشه سهر شۆپو چاو به ره و ژیرن، ریسوایی دووپووه کان له م روه ووه که دروزنیه که یان لای پیغه مبه ر ﷺ ناشکرا بووه و ترسی کوشتنو توله لی سه ندنه ویه یان هه یه، ریسوایی جووله کانیش له ووه دایه: که شارینه ووه ی ده قه که ی ته وراتیان لی ناشکرا بووه دهریاره ی هه ددی زینا که ری موحصه ن که له ویدا ره جم کردنه به لام نه وان کردبوویانه جه لده و روپه ش کردن ﴿وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ له قیامه تیشا سزای گه ورده ترسناک و به ئیشیان هه یه، که ناگری دۆزه خه و سوته مه نیه که ی ئاده میزادو به رده، ﴿سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَالُونَ لِلْسَحْتِ﴾ ده لئین: نه م نایه ته ش هه ر دهریاره ی جووله که کان هاتوته خوارئ، جا یان بۆ چه سپاندن و دوو باره بوونه ووه ی مانای نایه تی پیشووه، یان وه کوو: ده گپرنه ووه ده لئین: مالم و دادوهره کانیان که یه کیک بهاتایه لایان و داوایه کی بی بناغه ی بی به رتیل بیرۆیه ندایه داواکه ی ده بیسراو

هیچ گوی یان له سکالای کابرای داوا له سهر تۆمار کراو نه ده گرت، هه ژاره کانیشیان پاره یان له دهوله مهنده کانیان وهرده گرت: بۆ ئه وهی له سهر بیرو باوه پی جووله که یی بمیننه وه له دهوله مهنده کان درۆو ده له سه ببیسن و پپو پاگهنده بۆ جووله کایه تی بکن، ئیتر هه ژاره کان نه و پاره چلکا و خۆرییان له دهوله مهنده کان وهرده گرت و گوییان بۆ درۆو ده له سه ی دهوله مهنده کان راده گرت و بلایان ده کرده وه به ههر حال نایه ته که نه وه جهخت ده کاته وه که ﴿سَمَاعُونَ لِلْكَذِبِ﴾ زۆر گوی یان بۆ درۆو راده گرت و بپوایان پی ده کردو بلایان ده کرده وه ﴿اَكَا لُونَ لِلْسَحْتِ﴾ زۆریان مالی حهرام ده خوارد کویان له خواردنی هیچ حهرامیک نه ده کرده وه، به رتیلیان وهرده گرت، پاره ی گه وادی و ناموس فروشییان وهرده گرت، حهقی ئه سپ په پیتی و جوانه گا په پیتی و تیری په پیتی وهرده گرت، به های عهره ق و گوشتی مرداره وه بوویان ده خوارد له هیچ کاریکی حهرام سلایان نه ده کرده وه!

ئه مجار په روهردگار پێغه مبهری خۆی سهر پشک ده کا له وه دا که حوکم و بریار بۆ جووله که کان ده ریکا، یان رویان لی وهرگی پپو و ده فهرموی: ﴿فَبَانْ جَاءُوكَ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ اَوْ اَعْرَضْ عَنْهُمْ﴾ ئه گهر جووله که کان هاتنه لات بۆ حوکم کردن له ناویاندا، تۆ بۆخۆت سهر پشک به بریاریان بۆ بده و حوکمیان بۆ ده رکه، یان پشتیان لی هه ل بکه و وه لامیان مه ده ره وه، با بچن لای مالمو سه رۆکه کانی خۆیان حوکم وهریگرن، شایانی باسه، که ئه م سه رپشکییه یۆ نه وانه یه: که ئه هلی ذیمه نین، ئه هلی ذیمه نه گهر حوکمیان هیئا بۆ لای موسولمانان پپو یسته بریاری شه رعییان بۆ بدری، چونکه له گه ل عه قدی ذیمه که یان له گه ل دا ده به ستری مه رچی عه قده که نه وه یه: ده بی له تاوان و سه ودا و مامه له دا پابه ندی حوکمی ئیسلامی بن، جگه له فروشتنی عهره ق و به راز نه وه یان لی مه نه ناکری، هه رچهنده له ئیسلام دا مامه له یان یاساغه، هه روه ها زیناکه ری مو حصه ن ره جم ناکری، به لای نه بوو حه نیفه و مالیکه وه،

چونگی نه و که سهی حوکی ره جمی به سهردا ده دری ده بی سنی مهرجی
تیدا بن موسولمان بی، شافعی و نه حمدا ده لئین: ره جم ده کرین: به لگه یان
فرمان کردنی پیغه مبر ﷺ به ره جم کردنی دوو جووله که زیناکه ره که به
وه کوو له مه و پیش باس کرا.

لیزه دا پرسیاریک دیته پیشه وه پرسیاره که ش نه وه به: له م نایه ته دا
په روه ردگار پیغه مبری سهر پشک کرد له وه دا حوکم و بریاره یان بۆ ده ریکا
یان نه یکا! که چی له نایه تی (۴۹) ی نه م سوره ته دا که له وه دووا دی،
ده فهرموئ: ﴿وان احکم بینهم بما انزل الله﴾ نه وه تا: له سهر پیغه مبری
پیویست کردوه که حوکم و بریاران بۆ بدا به گویره ی قورئان؟!

له وه لامدا دا ده لئین: نه م نایه تی ئیره که پیغه مبر ﷺ تیدا سهر
پشکه، تاییه ته به نه وانه که عه قدو په یمانی ذیمه یان له گه ل به سترابی.

نۆریه ی زۆری زانایانی موسولمان ده لئین: نه م نایه تی ئیره به نایه تی
داهاتو سپرداوه ته وه، حوکه که ی لبراوه، ئیبنو عه بیاس وحه سنی به صری
موجاهیدو عه کره ش هه روایان فهرموه!

هه ندیکی تر ده لئین: حوکی نه م نایه ته گشتیه و هی نایه تی داهاتو
تاییه ته به نه وانه که سهرانه یان لی ده سیندری!

به هه ر حال نایه تی له نیوان نه م نایه تی ئیره و نایه تی (۴۹) دانیه له
هه موو کاتیکیشدا که حوکی ئیسلامییان به سهردا بدری بۆ شتیکه که
حوکم و بریاره که له شه ریه تی خویان دا هه بی وه کوو تۆله و حه ددی زیناکه رو
تۆله ی دزی، هه روه ها بۆ شتیکی که په یوه ندی به یاسای گشتیه وه هه بی
وه کوو سزای نازاوه گیرو ناشوب گێر له ولاتداو نه و جوړه شتانه، نه ک بۆ
شتیکه که تاییه ته به خویانه وه له ناو خویان دا به کاری دینن! خواردنی
گوشتی به راز و عهره ق خواردنه وه، بۆ نه م شتانه ریگه یان پی ده دری ﴿ان
تعرض عنهم فلن يضروك شيئا﴾ نه ی پیغه مبر! نه گه ر نه و لایه نت هه لبرارد

که حوکمیان بۆ نه دهی و بریاریان بۆ ده رنه کە، ئەو دلتیابه که ناتوانن هیچ زیانیتکت پی بگه یه نن و خودا له پیلان و ده ست دریزی ئەوان ده تپاریزی!

﴿وإن حکمت فاحکم بینهم بالقسط﴾ نه گه ر نه وەت هه لبارد که حوکمو بریاریان بۆ ده رکە ی بریاری عادلانه یان بۆ ده ره که، به پی قورئان حوکمیان بکه ﴿إن الله يحب المقسطين﴾ بئگومان خودا دادپه روه رو رپه وانی شه ریه تی ئیسلامی خوش ده وین ﴿وکیف یحکمونک﴾ ئەو چۆنه تۆ ده که ن به دادپه روه رو بریار به ده ست له روداوێک دا وه کووری داوی دوو زیناکه ره جووله که که ﴿وعندهم التوراة فیها حکم الله﴾ خو لای خو یان ته وراتیان له به ر ده ست دایه و شه ریه ت و حوکمی خودا ده رباره ی ئەو روداو ه ناشکراو نمایانه، ﴿ثم یتولون من بعد ذلك﴾ پاشان پشت هه ل ده که ن و رو له حوکمی تۆ وه رده گێن، له گه ل نه وه ش دا که ده زانن حوکمه که ی تۆش وه کوو بریاره که ی ته ورات وایه، ﴿وما أولئک بالمؤمنین﴾ نه وانه هه رگیز موسولمان نابن، یان نه وانه به وایان به ته ورات نیه، که کتیبی خو یانه و لاف ی ئەو له ده ده ن که گوايه پابه ندینی.

نایه ته که شیواز (ئسلوب)ی ته عجویی تیدایه، له وه دا: که تۆ ده که ن به دادپه روه رو داوات لی ده که ن: حوکمیان بکه ی، وازیان له حوکمی کتیبی خو یان هیناوه هاتونه لای تۆ که به وایان پیت نیه و نایینه که ت به به تال ده زانن، که چی پاش بریار ده رکردنه که ت ئەمجار لیت پاشگه ز ده بنه وه چونکه حوکمه که ت به گوێره ی هه واو ئاره زوی ئەوان نیه !!

تہورات نامہ ہی ہدایہ ت و نوورہ، یاسای تۆلہو سزای تیلدایہ،
پیویست بوو مہ سیحیہ کانیش پابہ ندی بن

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا
لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُخْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ
وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءً فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَآخِشُوا وَلَا تَشْتَرُوا بِغَايَتِي
ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
﴿٤٤﴾ وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسُ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنُ بِالْعَيْنِ
وَالْأَنْفُ بِالْأَنْفِ وَالْأَذُنُ بِالْأَذُنِ وَالسِّنُّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحُ قِصَاصٌ
فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾ وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ عَاشِرِهِم
بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ
الْإِنْجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلِيَحْكُمَ أَهْلُ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ
اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾

نبيامي موسليم له به پراي كورې غازيې وه ده گيرپيټه وه كه پيغه مېر ﷺ پياوښكي جووله كه و ژنيكي جووله كه ي له سر زينا كړدن ره جم كړدن، نه مجار
 ده رموي: ﴿وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ
 اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ جا
 ده ده رموي: نه م نايه تانه هه موويان ده رباري كافر ده كان هاتونه خوري!
 په يوه ندي نه م نايه تانه له گه ل نايه ته كا ني پيشوودا نه وه يه: په روه ردگار
 هه په شهي له و جووله كانه كرد كه رويان له حوكمي ته ورات: كه ره جم كړدني
 مو حصنه وه ده رگيرپاوه و داويان له پيغه مېر ﷺ كړد كه حوكمي سووك
 تريان بؤ ديارى بكا، باسي رينمويه كاني ته ورات ده كا بؤ به نوئيسرائيل كه
 چؤن نه حكامي ناييني بؤ روون كړدونه وه، له م نايه ته شريدا نه و جووله كانه
 هوشيار ده كاته وه: كه ئينكارييان ده كړدو ده يان گوت: حوكمي ره جم
 كړدني زينا كه رو توله سنده نه وه له بكوژ له ته ورات دانيه، سه رزنشتيان ده كا
 له وه دا كه ته وراتيان گورپوه و سه رپيچي فرماني زانا نايينيه كاني پيشوويان و
 پيغه مېراني خويان كړدوه و ده ده رموي: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ﴾
 ئيمه ته وراتمان نارده خوري بؤ سه رموسا رينمويي و شاره زايي كړدني تيډا
 بوو بؤ نه ته وه ي ئيسرائيل، هه موو حوكم و نه رك و پتويستيه كاني سه ر
 شانيان تيډا روون كړاوه ته وه به كته په رستي و نه ركي پيغه مېر ايه تي و
 چؤن يه تي روژي قيامه تي تيډا شي كړاوه ته وه، ته وراتمان بؤ نارده خوري بؤ
 نه وه ي وه كوو شريعت و قانون ﴿يَحْكُمُ بِمَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ اسْلَمُوا﴾ بؤ نه وه ي
 نه و پيغه مېرانه ي كه گه ردن كه چي فرماني خودان و موسولمانن حوكمي پي
 بكن، نه و پيغه مېرانه ي كه به پاك و خاوييني ناييني خودايان به گه له كانيان
 گهياند، به دلسوزي و ليږانه وه تيگوشان، راستالانه خودا په رستيان كړدوه،
 مه به ست نه و پيغه مېرانه يه: كه له روژگاري هه زده تي موساو دوا نه و تا

حہ رزہ تی عیسا رہ وانه کراون! سہ لامی خودا له پیٹھ مبهری خومان و له وانیش بی.

ئیبنو لئه نباری ده لئی: رسته ی (الذین اسلموا) سیفه تی کاشیفه، بۆ به یانی حاله، واته: به سروشت هه موو پیٹھ مبهری! موسولمانه، نه ک صیفه تی ئاسایی، که بۆ جیا کردنه وه ی که سیکه له که سیکی تر، که له م شوینه دا مه فهومه موخالیفه که ی ئاوا ی لی دی که هه ندی پیٹھ مبهر موسولمان نین، چونکه ناگونجی پیٹھ مبهر هه بن موسولمان نه بن.

ئه مه ره تدانه وه ی جووله که و مه سیحیه کانه و چه سپاندنی ئه وه یه: که پیٹھ مبهران سیفه ت دارنه کراون به جووله که یی و نه صرانیه ت به لکوو سیفه تی موسولمانیان پیوه لکیندراوه.

که و ابو: ئه وه ئاماژه یه بۆ ئه وه که سیفه تی موسولمانیه تی ئه وه ند ه گه وده و به پیزه، کراوه به سیفه تی تاییه تی پیٹھ مبهران که ریزدارترین دروستکراوی په ره ردگارن، هه ره کوو چۆن له سورہ تی (غافر) دا که باسی هه لگرانی عه رش ده کا سیفه تی بپوا به خودایان پال ده دا بۆ ئه وه ی ده ری بخا که سیفه تی بپوا به خوا ئه وه ند ه به رزو گه وریه وه سفو سه نای ئه و فریشاتانه شی پی کراوه که هه لگری عه رشی کردگارن!

﴿لَّذِینْ هَادُوا﴾ پیٹھ مبهران حوکم به ته وارت بکه ن بۆ به رزه وه ندی جووله که کان، ته ورات یاساو شه ریه تیکی تاییه ته به نه ته وه ی ئیسرائیل و گشتی نیه بۆ هه موو که سو گشت کات وشوینیک، داوود و سوله یمان و عیسا حوکمیان به ته ورات کردوه، (والریانیون والاحباب) هه ره ها بۆ ئه وی ره بن و پیاو چاکه کانیان که نه وه ی هاروون حوکمی پی بکه ن.. مه به ست به (الریانیون) زاناو دانا کانیانن که زیره ک و لیژانن له سیاست به ریوه بردنی کاروباری خه لکی و پاراستنی به رزه وه ندیه کانیاندا!

مه به ستیش به (الأخبار) زاناو خوا به رست و راستاله کانیا ن! ئەوانه ی
 حوکمیان به تەورات کردووه و به رێک و پێکی په پیره و بیان کردووه، له و کاتانه ی
 پێغه مبه ریان نه بووه بۆ خۆیان حوکمیان به تەورات کردووه، ئەگەر
 پێغه مبه ریشیان له ناودا بووبی به ئێین و ره زای ئەو حوکمیان به تەورات
 کردووه، (بما) (استلحفظوا من کتاب الله) حوکمیان به تەورات کردووه به هۆی
 ئەوه وه: که زانیاری تەوراتیان پی سپێردراوه و به ئەمین دانراون له سه ری و
 داوایان لی کراوه: پارێزگاری بکه ن.. په ره وردگار له سه ر زمانی موسا په یعانی
 له زانا کانیا ن وه رگرت که پارێزگاری کتێبه که ی که تەوراته بکه ن به دو
 شیوه: له سینگی خۆیان دا هەلی بگرن و به زویان توێژینه وه ی تیدا بکه ن،
 حوکمه کانی په نا نه دن و نه یانفه وتیئن، که مه تر خه می له شه ر یعه ته کانیدا
 نه که ن! (وکانوا علیه شهداء) پێشیننه صالحه کانیا ن پارێزگاری تەوراتیان
 ده کردو و چاودێری ئەوانه بوون که ده ستکاری تەوراتیان ده کردو ره خه نیا ن لی
 ده گرتن شایه تیا ن ده دا که حوکمه کانی حه ق و راستن، وه کوو ئەوه ی
 عه بدوللای کوپی سلام که شایه دی دا: که حوکمی ره جم له تەوارت دا حه ق و
 راسته یان شایه دییا ن ده دا که ئەوه شه ر یعه تی په ره وردگار، نه ک وه کوو
 ئەوه ی نه وه کانیا ن ده یکه ن که بپی له حوکمه کانی ده شیژنه وه بۆ مه به سستی
 هه واو ئاره زوی خۆیا ن، یا ن له ترسی پیاو ماقول و ریزداره کانیا ن بۆ ئەوه ی
 حه ددی ره جمیا ن به سه ردا نه دن! له وه ش تاوانتر شاردنه وه ی باسو
 نیشانه ی پێغه مبه ره له گه له که یا ن.

ئەجار دوا ئەوه ی: که باسی هه لسو که وتی زانا پێشیننه راستاله کانیا نی
 کردو و ئافه رینی لی کردن، هه ره ها هه لویستی نامه ردانه ی زانا دوا یینه کانیا نی
 ناشکرا کرد، روی خیتاب ده کاته سه رانی جووله که و ماله کانیا ن: ئەوانه ی
 هاوچه رخی هاتنه خواره وه ی قورئان بوون و کۆیا ن له شاردنه وه و گوپی نی
 ئەحکامی تەورات نه ده کرد، دفه رموی: ﴿ولا تخشوا الناس واخشون﴾ واته: که

حال و روداو نه وه بی که باس کراو ئیوه ش ددانی پێدا ده نین و نینکاری ناکه، دهی له گزوی جووله که کان مه ترسین، له بهر خاتری بنه ماله و پیاو ماقوله کانیاں حوکمی ته ورات مه شیرنه وه، بۆ مه بهستی تایبه تی خۆتان و ده سته که وتی مادی له وه خه لکه، گۆرانکاری له ده کهانی دا مه کهن؛ ته نیا له من بترسین: که په ره و ردگارو به دیه نه رتانم، وه فا به عه ه دو به لینی خۆتان بکه ن که به منتان داوه، شوین هه لس و که وتی زانا پشینه کانتان بکه ون پارێزگاری ته ورات بکه ن و پا به ندی فه رمان و جله و گیریه کانی بن؛ که پیتان ده لێ: شوین پیغه مبه ری ئیسلام بکه ون و ئیمانی پی بینن باش بزانن هه موو سوو دو زیانی که به ده ست منه، جله وی هه موو ئیشیک به ده سته قودره تی منه ﴿ولا تشتروا بآياتي ثمنا قليلا﴾ واز له شیکردنه وه و که یاندن و کاری پیکردنی ته ورات مه هینن، حوکمه کانی مه شیرنه وه و گۆرانکاری تیدا مه کهن، بۆ به ده س هینانی ده سکه و تیکی دنیایی بی بایه خ وه کوو به رتیل و پله و پایه و ئافه رین کردن لیتان، له پاساوی گۆرین و ژیر لیتو خستنی حوکمه کانی ته ورات دا! ﴿ومن لم يحکم بما انزل الله فاولئك هم الکافرون﴾ هه ر که سیک حوکم و بریار له شه ریه تی خودا وه رنه گری و به پی کتیبی نێردراو له خودا وه بۆ سه ر پیغه مبه ر کار نه کا؛ وه کوو نه وه ی جووله که کان ده یان کرد له جیاتی ره جم جه لده و رووه ش کردنیاں دا نا بوو، نیشانه و ره و شتی پیغه مبه ر، که له ته ورات دیاری کرابوون، ده یان شار ده وه، له به ی کۆژاودا نیوه خۆینیاں وه رده گرتو له بریکیشیاں دا خۆینی ته واو، بۆ هه ندیکیش هه ر تۆله یان نه ده ستاند، نه وانه هه موویان کافرن، حه ق و راستی ده شیرنه وه، سته مکارو مل هوپن له سنووری خودا ده رچوون، سووکایه تی به کتیبی خودا ده کهن.

نیه نوعه بیاس ﴿ده لێ مه به ست به (الکافرون، الظالمون، الفاسقون) خاوه ن نامه کانی، نه مه هه ره شه یه کی توندوو تیژه بۆ نه و جووله کانه ی گۆرانکارییاں له ته ورات دا کردووه ده رباره ی زیناکه ری مو حه سه و

تۆله ستاندن له بکوژی به نه نقهست... نه وانه کافرن نه برهویان به موسا
ههیه و نه به (محمد) و قورئان !!

ئیبینو جهیری طه بهری له نه بوو صالحه وه ریوایهت دهکا دهلی: نه و سئ
نایه تی که له سوره تی مانیده دان به ﴿ومن لم يحکم بما انزل الله...﴾
دهست پی دهکن ده ریاره ی موسولمانان نین، تاییه تین به کافره کانه وه^(۱)
ئیمام فه خری رازی قسه که ی رت دهاته وه ده فرموی: ئه م قسه یه لاوازه
چونکه (ئیعتیبار به گشتیه تی وشه که یه نه که به تاییه تمه ندی هوی نازل
بوونه که).

ئه مجار رازی له عه کره مه وه رایه ک دینئ دهلی: نایه تی ﴿ومن لم يحکم بما
انزل الله...﴾ که سیک ده گریته وه به دل ئینکاری حوکمی خودا بکا، به
زوبانیش ده ری بپئی، به لام که سیک به دل پئی وابی که نه وه حوکمی
خودایه و شه ریعه تی ئاسمانیه به زوبانیش دانی پیابنی وه لی به کرده وه شتیك
بکا دژی نه و برهویه ی بی نه وه ناچیته چوار چیه ی مانای ئه م نایه ته ئه مجار
رازی دهلی ئه مه وه لامیک ی په سنده.^(۱)

به کورتی که سیک بهر حوکمی ئه م نایه ته ده که وی و به کافر حسیب
ده کری: که به لایه وه ره وای بی حوکم به غیری شه ریعه تی خودا بکری، به دل
ئینکاری حوکمی خودا بکا، به زوبانیش دژی بدوی! به لام که سیک بیروبا وه پی
وا نه بی وه لی حوکمیش به شه ریعه تی خودا نه کا، نه وه به هه له کارو تاوانبلر
حسیب ده کری، سزا ده درئ له سه ر نه وه ی که حوکمی به شه ریعه تی خودا
نه کردوه ..

ئیمامی نه حمه دو نه بو داوود له ئیبینو عه بیاسه وه ده گێر نه وه که دوو
هۆزی جووله که (به نو نه ضیرو به نو قوریظه) له پیش هاتنی ئیسلام داشه پریان

^(۱) تفسیر الطبری ۶، ۱۶۲^(۲) تفسیر الرازی ج ۱۲، ۶.

بوو بوو، به نونه ضیر زال بوو بوون و به نو قوره یظه یان شکاند بوو، دواپی ریځ که تون که خوینی کوژراوانی به نونه ضیر دوو چندانه ی خوینی به نو قور یظه بی، کوشتنه وه ی بکوژیان لابر دوو حوکی ته وارت: که کوشتنه وه ی بکوژ بوو له غویان کردبوه وه، به م شیوه یه هم ریځه وتن نامه یان په پړه و کرد تا پیغه مبر ﷺ کوچی کرد بو مه دینه، پاش ماوه یه ک به نو قوره یضه پیاوړکیان له به نو نه ظیر کوشتنه، نه وانیش داوای خوینی دوو چندانه یان کرد، به نو قوره یظه نه چوونه ژیری، دواپی ریځ که وتن که بچنه لای پیغه مبر ﷺ نه و حوکیان بو بدا، چنه که سیکی دوو پوویان نارد له لای پیغه مبر ﷺ بو نه وه ی بزانه چوون حوکم ددها، ئیر هم نایه ته هاته خوارئ: بوو روون کردنه وه ی یاسای توله ی بکوژ ده فهرموئ: ﴿وکتبا علیهم فیها﴾ ئیمه به پیو یستمان داناو له سر جووله که کانمان چه سپاند له ته وراتدا: که توله یه کسانییو له توله دا کهس له کهس زیاترنیه ﴿ان النفس بالنفس﴾ ناده میزادی بکوژ له توله ی کوژراودا ده کوژریته وه ﴿والعین بالین﴾ که سیځ چاوی که سیځ کویر بکا چاوی کویر ده کریته وه ﴿والأنف بالأنف﴾ که سیځ لووتی که سیځ بیری لووتی ده بریدریته وه، ﴿والأذن بالأذن﴾ ﴿والسن بالسن﴾ ددان له جیاتی ددان دهرده هیندری ﴿والجروح قصاص﴾ له برینیشدا توله ده ستیندری، هه ول دهری به نه ندازه ی نه و بریندار بکریته وه !! نایه ته که به روونی نه وه ده گه یه نی که توله ده ستیندریته وه له و شتانه ی باسی کردن.

﴿فمن تصدق به فهو كفارة له﴾ ﴿ومن لم یحکم بما أنزل الله فأولئك هم الظالمون﴾

نیمامی نه بوجه نیغه له م نایه ته نه وه ی وه رگرتووه: که له جیاتی ذیممی موسولمان ده کوژریته وه، وه لی جه ماوه ری زانایان ده لئین: ناکوژریته وه، چونکه نایه ته که شهریمه تی ئومه ته کانی پیشووه، به لای شافیعیشه وه

شهریعتی پیغه مبه رانی پیشوو نابیته شهریعت بۆ ئیمه، ههروه ها چونکه نهحمه دو تیرمیذی و ئیبنوماجه له عه بدوللای کوپی عمر فهرموده یه کیان ریوایه ت کردوو که پیغه مبه ر فهرمویه تی ((لایقتل مسلم بکافر)).

مه به ست له رسته ی (والعین بالعین) وه رگرتنه وه ی حه ق به نه ندازه ی کرده وه ی ده سه تدریژیکه ر به بی زیادو که م، چاوی راست له جیاتی چاوی راست کوپړ ده کری: نه گه ر هه بوو به لام نه گه ر نه بوو چاوی چه پ له جیاتی هی راست کوپړ ناکریته وه هه روا به پیچه وانه یشه وه .. ئه م تۆله ساندنه وه له کاتیکدا وایه تاوانه که به نه نقه ست بی، نه گه ر به هه له بوو ده بی خوین بدری له جیاتی چاویک نیوه خوین هیه، له جیاتی دوو چاوی خوینی ته واو وه رده گیری.

نه گه ر کابرایه کی کوپړ چاویکی ساغی دهره ئینا به لای نه بوو هه نیفه و شافیعییه وه تۆله ی لی ده ستیندری: ئاماژه به ده قی قورئان که ده فهرموی (والعین بالعین) ئیبنول عه ره بی ده لی: کارکردن به عومومی قورئان باشتره! ئیمامی مالیک ده فهرموی کابرا سه ر پشک، ئاره زوی لی بوو تۆله (قیصاص) ی لی ده ستینتی، ئاره زوی لی بوو خوینی لی وه رده گیری.

ئیمامی نهحمه ده لی: قیصاصی لی ناستیندری، به لکو خوینی ته واوی لی وه رده گیری، چونکه یه کسانى نیه له نیتوان چاوی ده ستدریژیکه ر و ده ست بۆ سه ر دریژکراودا، ههروه ها تۆله ی لووت و گوپچه و ددان ده ستیندری، نه گه ر به نه نقه ست بی، وه کو تۆله ی باقی نه ندانه کانی تر، به لام هی زویان زۆریه ی زانایان ده لئین: خوین ده ستیندری به گویره ی نه و زیانه ی پیی که یشتوو، خوینه که دابه ش ده کری به سه ر نه و پیتانه ی به زمان ده گوترین، چه ند پیتی بۆ نه گوتران خوینه که یان ده ستیندری، نه گه ر به ته واوی له قسه که وت خوینی ته واو وه رده گیری. وه لی برینی تر چه ندیک بکری به نه ندازه ی برینه که بستینیته وه په پره و ده کری، نه گه ر نه توانرا وه کو کوتران و پوانی

گړشت و شکنی نیسقانی سینګ، نه و نه دنازه یه ک پاره داده نری دادوه له ریګای لیژنه یه کی پسروره وه پاره که مه زنده دهکا.

مه مو نه شتانه له کاتیګدا ده بی: که به نه نقه ست بی، وه لی نه گه ر به مه له بی خوینی ودرده گیرئ، جا یان خوینی ته وایان خوینی نه دنامیک ودرده گیرئ.

نه مجار په روه ردگار ئاماژه بولایه نی مرقایه تی دهکات: که نه ویش لیخو شبوون ولیدور دنه له تاوانکار وده فهرموی: ﴿فمن تصدق به فهو كفارة له﴾ که سیک خوش بی له و مافه ی بوی ده چه سپی له تاوانکار، نه وه نه و لیخو شبوونه ده بیته که فاره تی تاوانه کانی و گونا هه کانی پی ده سرپریت وه، طه به رانی له عوباده ی کوپی صامیت وه ده گیریت وه: ده لی پیغه مبر ﷺ ده فهرموی: ((من تصدق بشئ من جسده اعطى بقدر ما تصدق)) نه م حه دیته هر له عوباده وه به له فظی تریش ریوایت کراوه، نه وه ی گوترا: حوکمی په روه ردگار، شه ریعه تی یه زدانه، ((ومن لم يحکم بما انزل الله فاولئك هم الظالمون)) هر که سیک پشت هه لکا له شه ریعه تی خودا دهریاره ی توله و خوین وهرگرتن و لیخو شبوون یاسای خودا په پره ونه کا، نه وه سته مکارو مل هوپو بی ویزدانن سته م له خویات غه یری خویان ده کن، ده ست دریزی ده که نه سهر سنووری خوداو هیچ شتیک له شوینی خوی دا ناهیلنه وه.

نه مجار په روه ردگار نه وروون ده کاته وه: که ته ورات شه ریعت و یاسای مه مو پیغه مبرانی نه ته وه ی ئیسرائیل بووه و ده فهرموی: ﴿وقفینا علی اثارهم بعیسی بن مریم مصداقا لما بین یدیہ من التوراة﴾ له دوی نه و پیغه مبرانه ی نه ته وه ی ئیسرائیل، عیسای کوپی (مهریم) مان نارد، نه و پیغه مبرانه ی نه ته وه ی ئیسرائیل هه موویان به پی ی ته ورات کاریان کردوه، عیسا ش له سهر ریازی بووه که وایی شه ریعتی عیسا بریتی بووه له ته ورات، ته نانه ت له ئینجیله کانیان دا هاتوه که عیسا وتویه تی: بویه نه هاتووم

شہریعتی تہورات بکوژینمہوہ، بہ لکو بۆیہ ہاتووم تہواوی بکہم ئہوہی خودا ریگام بداو بۆم بنیریٰ لہ حوکم و نامۆژگاری لی زیاد بکہم، بہ لام لہ دوایی دا نہ صرائیہ کان وازیان لہ کارکردن بہ تہورات ہتتاو شوین رایہ بکہی (پۆلس) کہ وتن.

﴿واتیناہ الانجیل فیہ ہدی﴾ بہ خشیمان بہ عیسا ئینجیل: کہ ہدایہ ت و شارہ زایی کردنی ئادہ میزادانی تیدایہ، لہ گومرایی و بیرو باوہ پی پپو پوچ و رزگاریان دہکا، فیتری بہ کتابہ رستی و راستالیتان دہکا (ونور) رووناکییہ بۆ ریرہوانی خواو پەرستی و ریگای گہ یہ نھریان بۆ حق نیشان دہدا ﴿ومصدقہ لما بین یدیہ من التوراة﴾ تہ صدیق کہ رو پشت گیری کارہ بۆ ئہ و نامہ ئاسمانیہی کہ لہ پیش دا ہاتووہ کہ تہوراتہ،

تییینی ئہوہ دہ کری: کہ دووبارہ کردنہوہی رستی ﴿مصدقہ لما بین یدیہ﴾ بۆ گہ یاندنی دوو مانای لیک جیاوازہ، واتہ، مہسیح تہ صدیقی تہورات دہکا و ئینجیلیش تہ صدیقی تہورات دہکا، (ہدی) دووبارہ کردنہوہی وشہی (ہدی) ئہوہ دہگہ یہ ئی کہ مہ بہ ست بہ (ہدی) لہ یہ کہ مجاردا روون کردنہوہی ئہ حکام وشہریعت و ئہرکی سہر شانی ئادہ میزادانہ مہ بہ ست بہ (نور) پش روون کردنہوہی یہ کتابہ رستی و چۆنیہ تی پیغہ مہ رایہ تی و زیندوویوونہوہیہ، مہ بہ ست بہ (ہدی) لہ جاری دووہمدا ئہوہیہ: کہ ئینجیل شارہ زایی کہ رو رھنوماپییہ کی ئاشکرایہ بۆ ناساندنی پیغہ مہ رایہ تی (محمد) ﷺ و مۆکاریکی سہرہ کییہ بۆ شارہ زایی کردنی خەلک، بۆ تیگہ یشتن و پی ناساندنی پەيامی ئیسلام، چونکہ مژدہی ہاتنی پیغہ مہری ئیسلامی تیدایہ. ﴿وموعظة للمتقين﴾ پەند و نامۆژگاریی تیدایہ بۆ خو پاریزان و لہ خوا ترسان، چونکہ مہر ئہوان سوودی لی دہ بینن، کہ سیک خۆ پاریز و لہ خوا ترس نہ بین سوود لہ نیگای ئاسمانی نابینن.

﴿وَلِيَحْكَمْ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ﴾ گوتمان با نهوانه ی گرومی
 ئینجیلن و خویان به په پره و کارانی ئینجیل ده زانن با حوکم به و یاسایانه
 بکن که خودا له ئینجیلدا ناردونیه خوارئ! مه به ست به حوکم کردن به
 ناوه پوکی ئینجل دواي هاتنه خواره وهی قورئان نه وه یه: جله گیریان لی ده کا:
 که گورپانکاری له ئینجیلدا نه کن، وه کو جووله که له ته وراتدا کردیان! ﴿وَمَنْ
 لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ که سیک حوکم به و شه ریعته نه کا
 که خودا ناردویه بو سهر پیغه مبه ر ﷺ نهوانه فاسقن و له ری لاده رن، له
 چوار چپوهی نیسلام ده چنه ده ری پی شیلی نه حکامه کانی ده کن.

**دواي باسکردنی ته ورات که بو موسا نیردراوه باسکردنی ئینجیل
 که بو عیسا رهوانه گراوه.**

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا
 عَلَيْهِ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ
 مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ
 أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لَيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَأَتَدْنَكُمْ فَاَسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ
 إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٤٨﴾
 وَأَنْ أَحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَأَخْذَرَهُمْ أَنْ
 يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ

يُصِيبُهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٨﴾ أَفَحُكْمَ
الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٤٩﴾

↑ دوای
او هسف کردنیان به‌وه که په‌ندوب ناموژگاری و ره‌هنومایی کردنیان
تیدابووه، یاساو ش‌ریعتی په‌سند کراوی خودا بوون بق‌ئاده‌میزادو فه‌رمانی
به‌نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل کرد که پابه‌ندی فه‌رمان و جل‌و گیریه‌کانیان بن،
ئه‌مجار دیته‌سه‌ر باسی قورئانی پیروز که به‌نیگا ناردوویه‌تی بو‌سه‌ر
پیغه‌مبه‌ری ئیسلام و پله‌و پای‌ی له‌به‌رامبه‌ر نامه‌ئاسمانیه‌کانی پیش‌وو دیاری
کردووه، نه‌وه‌ش روون ده‌کاته‌وه: که حیکمه‌تی یه‌زدان و ابووه که ش‌ریعت و
یاسای ژیان به‌گویره‌ی روژگار بنیره‌ی، له‌گل‌بارو زروفی خه‌لکه‌که‌دا
گونجاوی، ده‌فه‌رموی: ﴿وانزلنا الیک﴾ ناردوومانه‌ته‌خواری بق‌تو‌ئی
پیغه‌مبه‌ر! ﴿الکتاب﴾ قورئانی پیروز: که ته‌واو که‌ری ه‌موو کتیب‌ه
ئاسمانیه‌کانه ﴿بالحق﴾ بی‌به‌حق و راستی، ه‌رچی تیدایه‌ه‌ق و راسته‌و شک و
گومان‌ی تیدا‌نیه‌که‌له‌خوداوه‌بو‌ت نیردراوه ﴿ومصدقنا لما بین یدیه‌من
الکتاب﴾ ته‌صدیق و پشت‌گیری کتیب‌ه‌ئاسمانیه‌کانی پیش‌وو ده‌کا، وه‌کوو
ته‌ورات و ئینجیل که باسی وه‌سفی قورئانیان له‌خو‌گرتوه، مرده‌ی هاتنی
پیغه‌مبه‌ری ناخر‌زمان و ناو‌نیشانی تیاندان روون کراوه‌ته‌وه، نه‌و کتیب‌انه‌ش
له‌خوداوه‌نیردراون!! موساو عیساش دوو پیغه‌مبه‌ری خودا بوون بق‌سه‌ر
که‌له‌کانیان و چبیان گوتوه‌حق و راسته‌و نه‌وان به‌ده‌م خوداوه‌درویان ه‌ل
نه‌به‌ستوه‌به‌لام‌دوای نه‌وان ئیوه‌باوک باپیرانتان گور‌انکاریتان تیدا‌کردوون
نه‌حکامه‌کانتان تیک‌داوه! ﴿ومهمنا علیه﴾ چاو‌دیرو شایه‌ته‌به‌سه‌ر باقی
کتیب‌ه‌کانی تردا، شایه‌تی راستی و چه‌سپاوی بناغه‌که‌یانه، روون که‌ره‌وه‌ی

حه حقیقه تو ناوه پۆکیانه، شایه دی نه وه یه چه ند گۆرانکاری و که م و زیادییان به سه ردا هاتوووه.

ئیبینوعه یاس ده فهرموی: (مهیمنا علیه) واته: نه میندارو رازگری کتیبه ناسمانیه کانی پیشوووه، واته: نه گهر نه هلی کیتاب له کتیبه کانی خویانه وه هه والکییان پی دابن، سه یر بکه ن نه گهر له قورئان دا هه بوو بهوا پی بکه ن نه گینا به درۆی بزائن. جا نه گهر نه مه پله و پایه ی قورئان بی! که واته ﴿فاحکم بینهم بما انزل الله﴾ نه ی ﴿محصله﴾ حوکم بکه ن نه تقو غه یری تۆش، له نیتوان نه هلی کیتاب و هه موو خه لکی تریشدا به و حوکم و یاساو شه ریعه ته ی بۆت ره وان ه کراوه، نه ک به و یاساو شه ریعه ته ی بۆ نه وان نیژدراوه چونکه شه ریعه ته ی تقو شه ریعه ته ی نه وانی سپیوه ته وه، حوکم بکه به و شه ریعه ته ی له م قورئانه پیروژه دا هه یه هه روه ها به و شه ریعه ته ی یاسای پیغه مبه رانه ی پیشوو: که هه لئه وه شینراونه ته وه، به لام ﴿ولا تتبع اهواءهم عما جاءك من الحق﴾ شوین بیرو رای ده ست کردی نه هلی کیتاب مه که وه، که وازیان له به رپاره ناسمانیه که هیتاوه، به ئاره زوی خویان شه ریعه ته ی تریان هه لبه ستوه، لا مه ده له و شه ریعه ته حه قه ی خودا بۆی ناریدوی، فهرمانی پی کردوی که پابه ندی بی، لا مه ده بۆ هه واو هه وه سی نه و سه رسه ری بازانه ی له نه زانی دا گو مپابوون، حوکمی ره جم و تۆله ستاند نه وه ی بکوژیان له ته ورات دا کوپیوه، موژده ی هاتنی پیغه مبه ری ئاخو زه مان و ناو نیشانه کانیا ن شاریدۆته وه!

نه مجار په روه ردگار ئاخاوتنیکی تر داده مه زینتی و ده فهرموی: ﴿لکل جعلنا منکم شرعة و منها جا﴾ بۆ هه موو که لو نه ته وه یه که له نیتوه یاساو شه ریعه تی که مان بۆ داناوه، له سه رمان پیویست کردوون په یه وه ی بکه ن، حوکمه کانی جیبه جی بکه ن، بۆ هه ر که لو نه ته وه یه که پرۆگرام و به رنامه یه که مان بۆ دیاری کردوون، فهرضمان کردووه له سه ربیان که پابه ندی بنو لی لانه دن، نه و شه ریعه ته یاسایانه ش که بۆیان داناوه به گویره ی

رۆژگارو سروشتی کۆمه لگای ئاده میزادی ئه و سه رده مانه بووه، له گه ل
کۆمه لگا کاندایه شریعه ته کانیشیان بۆ گۆر دراوه، هه ر چه نده ئه و شریعه تانه
هه موویان له بنه مای نایین دا: که یه کتاپه رستی و خوداپه رستییه هه موویان
یه کن و یه که مه به ستن هه روه ها له بنه مای ئه خلاق و ره وشتیش دا یه که
سه رچاوه ن، که وابی جیاوازی شریعه ته کان له (فروع) لق و پۆپ دابوو ه نه که
له بنه ماو (اصول) دا.

به کورتی بۆ هه موو که لو نه ته وه یه که هی رابردوو د ه ی داها تو په یه ره وو
په رۆگرامی خۆی بۆ نێردراوه، رێگه نه دراوه ه یچ نه ته وه یه که له شریعه تی
په سندرکرای خۆی لایدا، ئه و که لو نه ته وانه ی له سه رده می چه زرده تی موساوه
به م لاوه تا رۆژگاری چه زرده تی عیسا سه لامی خودایان لی بی، شریعه ته که یان
ئوه بووه: که له ته ورات دا بۆیان نێردراوه، له رۆژگاری چه زرده تی عیساوه
به م لاوه تا ها تنی پێغه مبه ری ئیسلام شریعه ته که یان ئوه بوو: که له
ئینجیلدا بۆیان روون کراوه ته وه، له نارینی پێغه مبه ری ئیسلام به م لاوه
هه تا رۆژی قیامت تا که شریعه تی په سه ندو حق و راست ئه وه یه: که له
قورئان دایه و به س! پێویسته هه موو ئاده میزاد به وایان پی بی وکاری پی
بکن! چونکه (محمد) ﷺ دوا پێغه مبه رو فروستاده ی خودایه بۆ سه ر هه موو
ئاده میزاد، پێغه مبه ری ئاده می جندۆ که یه، شریعه ته که ی ته ووترین
شریعه ت و یاسایه، قورئانی به خه لات بۆ ها تو ی تا که کتیب و په راوه، که
به بی ده ست لێدان و گۆرپانکاری تێیدا ماوه ته وه و به ئیمه که یشتوه، ده قه کانی
هه موویان جێگای متمانه و به وایان، ه یچ شک و گومان له یه فظ و مه عنای دا نیه.

شریعه ت: بریتییه له و حوکمه عه مه لییانه ی که به گوێره ی گۆرانی
پێغه مبه ران ئه وانی ش ده گۆرپن، شریعه تی تاز ه شریعه تی رابردو
ده سپێته وه، به لام نایین بریتییه له و بنه ما سه ره کی و چه سپا وانه ی: که له

هه‌موو شوین و زه‌مانیک دا یه‌ک بابه‌ته .. گۆپانی به‌سەردانیه له‌ ئایینی هه‌موو پیغه‌مبه‌ره‌کاندا چوون یه‌ک و یه‌ک ته‌رزن.

ئه‌مجار په‌روه‌ردگار خیتاب ئاراسته‌ی هه‌موو گه‌لو نه‌ته‌وه‌کان ده‌کاو ده‌فه‌رموی: ﴿ولو شاء الله لجعلکم امة واحدة﴾ نه‌گه‌ر خودا بیویستایه هه‌موو ئاده‌میزادی ده‌خسته‌ سه‌ریه‌ک بیرو باوه‌پو له‌ ژێر خیمه‌ی یه‌ک ئایین دا کۆی ده‌کردنه‌وه‌و یه‌ک شه‌ریعه‌تیان په‌په‌وه‌ ده‌کردو نه‌و شه‌ریعه‌ته‌ به‌رده‌وام ده‌بوو، قه‌مچی لی‌ نه‌ده‌ سه‌رایه‌وه‌و گۆپانی به‌سەردا نه‌ده‌هینا

﴿ولکن لیلوکم فیما اتاکم﴾ به‌لام بۆیه‌ ئاوا شه‌ریعه‌تی جیاوازی بۆ پیغه‌مبه‌ران داناوه‌و هه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی ره‌وانه‌ کردبێ به‌ گوێه‌ری رۆژگار شه‌ریعه‌تیکی تایبه‌تی بۆ ناردووه‌، چونکه‌ هه‌میشه‌ کۆمه‌لگای ئاده‌میزد له‌ گۆپان دایه‌، شه‌ریعه‌ت و یاسای ئه‌م سه‌رده‌م بۆ سه‌رده‌میکی تر نه‌گونجاوه‌، ئاده‌میزاد هه‌میشه‌ له‌ پێشکه‌وتن وگه‌شه‌ کردنی عه‌قل و هۆشی دایه‌، رۆژ به‌ رۆژ ئاسۆی بیروبوو چوونی فراوان تر ده‌بێ، بۆیه‌ که‌ ئاده‌میزاد به‌ گشتی لێک نزیک بووه‌وه‌، کاتی ئه‌وه‌ هات شه‌ریعه‌تیکی سه‌رتاسه‌ری و هه‌تا هه‌تایان بی، په‌روه‌ردگار شه‌ریعه‌تی ئیسلامی بۆ ناردن: که‌ بۆ هه‌موو گه‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک و هه‌موو کات و شوینیک گونجاو و له‌ باره‌.

مه‌به‌ست له‌ ناردنی ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ جیا جیا نه‌ تاقیکردنه‌وه‌ی ئاده‌میزاده‌، له‌ هه‌موو سه‌رده‌میکیدا جۆره‌ شه‌ریعه‌تیکی بۆ ناردووه‌، له‌ سه‌رده‌می ساواپی دا شه‌ریعه‌تیکی بۆ ناردن که‌ لایه‌نی ماددی تیدا بالا ده‌ست بوو، له‌ سه‌رده‌می پێگه‌یشتن و تێگه‌یشتن دا شه‌ریعه‌تیکی بۆ ناردوون که‌ لایه‌نی گیانی تیدا بالا ده‌ست بوو، که‌ به‌ته‌واوی ئاده‌میزاد گه‌یشته‌ سه‌رده‌می کامل بوون و خۆناسین و ئاستی عه‌قل و هۆشی به‌رز بووه‌وه‌، به‌م جۆره‌ له‌ بیرێ گه‌لو نه‌ته‌وه‌ دا به‌ ته‌واوی ئه‌م پێگه‌یشتن و خۆناسینه‌ به‌ ته‌واوی به‌ دیار که‌وت، له‌ هه‌ندی گه‌لو نه‌ته‌وه‌ شدا لی‌ چاوه‌پوان ده‌کرا پی‌ بگا، شه‌ریعه‌تی ئیسلامی

بۆ ناردن: که هەردوو لایەنی ماددی و گیانی کۆکردنەوێ بئانگەکانی لەسەر تێفکری و ورد بوونەوێ و لیکۆلینەوێ دامەزراوێ، کاروباری دادوەری و رامیاری و کۆمەلایەتی و سەربازی لە روانگەیی مەشۆرەت و راویژەوێ چارەسەر دەکا، سەربەستی و ئازادی داوێ بە ئادەمیزاد، فەرمانی کردوێ جگە لە خودا گەردنکەچی کەسی تر نەبن، لایەنی ماددی و لایەنی گیانی لە ژبانی مەزۆف دا وێکرا بە خێو بکەن، جوولەکایەتی شەریعەتەکان لەسەر توندووی تیزی بنیات نراوێ، چونکە ئەو شەریعەتە بۆ نەتەوێک هاتوێ: کە کۆیلەو چەوساوێ بوون، سەربەستی و ئازادییان لە دەست داوێ، کەس مافی لیکۆلینەوێ و رادەربڕینی نەبوو، شەریعەتێکی ماددی و تەن پەرەری بوو! ئەو کەسێ پەپەرەیی بکردایە وەکوو بەخێو کەری مندالێکی چلێس و سەرکەش بوو.

شەریعەتی مەسیحیش لەلایە کەوێ جوولەکانە بوو، لە لایەکی ترەوێ زۆر گرنگی بە لایەنی گیانی دەدا، فەرمانی دەکرد بە پەپەرەوانی کە کاروباری جەستەیی و کۆمەلایەتییان بەکار بەدەستانی زāl بوو بەسەریاندا بسپێرن، فەرمانیان پێ دەکا کە گەردنکەچی فەرمانپەرەوایان بن، تەنانەت ئەگەر ئەو پەپەرە ستمکاری و ملهوپیشیان لەگەڵ دا بەکار بێتن، هەر رازی بن و سەپێچی نەکەن و لە رویان هەڵنەگەڕێنەوێ، هەر خەریکی پەرەردە کردنی گیان بن، عاطیفە و سۆزی خۆیان بەخێو بکەن، کە شەپا زللەیان لە رومەشی راستی دا لە جیاتی تۆلە ساندنەوێ لای چەپی بۆ ئامادە بکا!!

بەلام شەریعەتی ئیسلام لەسەر بئانگەیی عەقل و لیکۆلینەوێ و تێفکری و توێژینەوێ دامەزراوێ، بەرژەوێندی جەستە و گیانی بە یەکەوێ رەچاو کردوێ، شەریعەتێکی میانەپەرەو گونجاوێ بۆ هەموو کات و شوێنێک، ئاوێنەییکی بالا نومایە بۆ ئەو فەرمودەیی قورئان کە دەفەرموێ:

﴿وَكذلك جعلناكم امة وسطا لتكونوا شهداء على الناس﴾ البقرة ١٤٣،
 شریعتی نیسلام دانراوه له سەر بنه‌مای سه‌به‌خۆیییه‌کی وا که شیایوی
 ئاده‌میزادی ژێرو تیگه‌یشتو بێ! هه‌ر بۆیه‌شه‌ نه‌ حکامی دونیایی له‌ قوران دا
 زۆر که‌من به‌لام له‌ هه‌مان کاتدا، بۆ به‌رێوه‌بردنی کاروباری دنیایی، داوای له‌
 ئاده‌میزاد کردووه‌ له‌ سه‌ری پێویستی کردووه‌: که‌ توێژینه‌وه‌ و تیفکرین و
 ئیجتیهاد بکا، یاسای ژیاانیان له‌ ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌تی پێغه‌مبه‌ر
 ده‌رێژێن، له‌ ژۆر روشنایی بناغه‌ سه‌ره‌کییه‌کانی شریعتدا یاسای ژیان
 دابڕێژن ﴿فاستبقوا الخیرات﴾ که‌ وایی نه‌ی گرووی موسولمانان! هه‌مووتان
 پێشبرکێ و ده‌ست پێش خه‌ری بکه‌ن، بۆ خودابه‌رستی و پابه‌ندبوون به‌
 فه‌رمانه‌کانی، بۆ شوێنکه‌وتنی نه‌و شریعتی که‌ هه‌موو شریعتی که‌کانی
 پێش خۆی سه‌پوه‌ته‌وه‌، شریعتی که‌ به‌رده‌وام و دامه‌زراو ته‌واو، گونجاو
 شیاو بۆ هه‌موو کات و شوێنیک! به‌روای ته‌واوو پته‌و به‌ کتێبه‌که‌ی که‌
 قورئانی پیرۆزه‌ بکه‌ن و بیکه‌نه‌ چرای ژیاانتان، بۆ نه‌وه‌ی چی خێرو بیری دنیاو
 قیامه‌ت هه‌یه‌ ده‌ستتان بکه‌وێ، به‌خشش و ره‌زانه‌ندی خوا به‌ ده‌س بێنن
 ﴿الی الله مرجعکم جمیعاً﴾ سه‌ره‌نجام که‌ پانه‌وه‌تان بۆ لای خودایه‌، هه‌مووتان
 روژی قیامه‌ت له‌ به‌ر قاپی دیوانی نه‌ودا کۆ ده‌بنه‌وه‌: ﴿فهبئکم بما کنت فیه
 تَخلفون﴾ هه‌والتان ده‌داتێ به‌و شته‌ هه‌قانه‌ی که‌ تێیدا که‌تونه‌ کێشه‌وه‌،
 پێتان ده‌فه‌رموێ: کێ راستی کردووه‌ و کێ خوار رویشته‌وه‌، هه‌ر که‌ سه‌ به‌
 گوێزه‌ی کردارو گوفتاری خۆی پاداش و سزای ده‌درێته‌وه‌؛ راستگۆیان پاداشی
 راست گۆییان و ده‌ره‌گره‌وه‌، درۆزن و سه‌رپێچیکاران و لا ده‌ران له‌ رێگای
 هه‌ق و راستی، سزا ده‌داو تو له‌یان لی ده‌ستێنێ!

به‌روه‌ردگار جه‌خت له‌ سه‌ر فه‌رمانی پێشوو ده‌کاته‌وه‌ و ده‌فه‌رموێ:
 ﴿وان احکم بینهم بما انزل الله﴾ له‌ سه‌ر تۆمان به‌ پێویست داناهه‌: که‌ حوکم
 به‌و قورئانه‌ بکه‌ی که‌ بۆت نێردراوه‌، پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌ و گیریه‌کانی به‌

﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ﴾ شوین بیرویاوه‌پی ئاره‌زو بازیی ئەو جووله‌كانه مه‌كه‌وه،
 ﴿وَأَحْلِلْهُمْ﴾ له فرتو فیلیان بترسی و ئاگات له خۆت بێ ﴿إِنْ يَفْتَسُوكَ﴾
 نه‌بادا توشی فیتنه‌ت بکه‌ن، له ریگای حق لات بده‌ن ﴿عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾
 إِلَيْكَ ﴿لَهُوَ حُكْمَانَهُی﴾ خودا بۆی نازل کردووی، هه‌ندی که‌س ده‌لێن (بعض)
 به‌ مانا (کل) له زمانی عه‌ره‌بی‌دا، جاری واهیه: (بعض) به‌و مانایه‌ دی
 واته: له هه‌موو ئەو حوکمانه‌ی که‌ خودا بۆی ناردووی!! هه‌ندی‌کیش، ده‌لێن:
 وشه‌ی (بعض) له‌سه‌ر مانای خۆیه‌تی! مه‌به‌ست شارده‌وه‌ی حوکمی
 زیناکه‌ری موخسه‌نه‌ که‌ جووله‌که‌کان ده‌یانویست له‌ جیاتی ره‌جم پیغه‌مبه‌ر
 برپاری جه‌لده‌و رو‌ره‌ش کردنیان بۆ بدا! جا ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ ئە‌گه‌ر پشتیان
 هه‌لکرد له‌و قورئانه‌ی تۆ حوکمی پی‌ده‌که‌ی له‌ ناویان دا به‌راست و دروستی و
 سه‌رپیچی شه‌ریعه‌تی خودایان کرد، ئە‌وه له‌سه‌ر شانت گران نه‌بی و گوێ
 مه‌ده‌ری و ﴿فَاعْلَمْ أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنِ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ﴾ بزانه‌ که‌ ئە‌وه له‌
 ده‌سه‌لاتی ر‌خودا دایه‌و حیکمه‌تی وایه: که‌ له‌ریگای هیدایه‌ت لایان بدا،
 به‌هۆی ئە‌و هه‌موو تاوانانه‌یان که‌ له‌وه‌ پیش نه‌جامیان داوه، به‌راده‌یه‌ک که‌
 شیاری ئە‌وه بوون؛ خودا ریگیان لی‌گوم بکاو توشی ده‌ردی سه‌ری و سزاو
 تۆله‌ بین، په‌روه‌ردگار ده‌یه‌وی که‌ له‌ دونه‌یدا پیش قیامه‌ت سزایان بدا به‌هۆی
 برێ تاوانیانه‌وه‌ که‌ پشت هه‌لکردن و روی وه‌رگێرانیانه‌ له‌ حوکم و شه‌ریعه‌تی
 خوداو له‌و کتێبه‌ی تۆ حوکمی پی‌ده‌که‌ی، ئە‌مه‌ش هاته‌دی و ئە‌و سزایه‌یان
 چه‌شت، ئە‌وه بوو: له‌ ئاکامی غه‌درو پیلانی جووله‌که‌کان، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌نو
 نه‌ضیری له‌ مه‌دینه‌ وه‌ردنان و به‌نو قوریه‌ظه‌شی قه‌لا چۆ کردن و ئاسه‌واری
 برینه‌وه! له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ له‌سه‌ر ئە‌و حه‌مکه‌ تاوانه‌ زۆرو زه‌به‌ندانه‌ ئە‌وه
 له‌رۆی قیامه‌تدا سزای به‌ نیشی بۆ داناون و به‌ ئاگری دۆزه‌خ ده‌یانسووتینی!
 ﴿وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ﴾ بی‌گومان زۆریه‌ی ئاده‌میزادان لاده‌رو
 یاخی بوون، سه‌رپیچی حق و راستی ده‌که‌ن، له‌ریگای راست لایان داوه، له‌

سنووری شه‌رعو ئایینو عه‌قل ده‌رچوون! نه‌مه‌ش دل‌دانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره بۆ
نه‌وه‌ی خه‌فه‌تبار نه‌بی به‌وه‌ی که نه‌و جووله‌که‌و کافرا نه‌ بپه‌وای پی ناکه‌ن و به
درۆی ده‌خه‌نه‌وه!

نه‌مجار په‌روه‌ردگار مه‌په‌شه له‌و جووله‌کانه ده‌کا که ده‌یانه‌وئ جیاوازیی
بخه‌نه نئوان کوژدای ئه‌م هۆزو نه‌و هۆزه‌وه‌و ده‌یانه‌وئ به‌ گوێره‌ی یاساو
په‌یمانی سه‌رده‌می پیش ئیسلام خوینی کوژدو وه‌ریگن، وێپرای نه‌وه‌ی که
خۆیان نه‌هلی کیتابن که چی ده‌یانه‌وئ حوکمی جاهیلی په‌په‌وه‌ بکه‌ن، بۆیه
په‌روه‌ردگار به‌م شیوه‌ پرسیاره‌ی ئاره‌زایییه رو ده‌کاته نه‌هلی کیتابو
ئه‌وانه‌ی وه‌کوو ئه‌وانن ده‌فه‌رموئ: ﴿افحکم الجاهلیه یغون﴾ ئایا ئه‌وانه (نه‌ی
موحه‌مه‌د)! پشت له‌ حوکمی تو هه‌له‌ده‌که‌ن که حوکمی قورئانه، حه‌ق و
راست و دروسته، حوکم و بریاری سه‌رده‌می نه‌زانیاان ده‌وئ که له‌سه‌ر بناغه‌ی
نه‌زانی و سته‌م و ئاره‌زۆیازی دامه‌زراوه، نه‌مه‌سه‌رزه‌نشست و سه‌ر سوپمانه له
حال و بۆچوون و هه‌لوێستیان و ئاره‌زایی ده‌رپینه له‌ هه‌لوێستی هه‌ر که سێک
له‌ حوکمی خودا ده‌ربچئ، واز له‌ حوکمی قورئان بێنئ و په‌نا بباته به‌ر حوکم و
بۆچوون و بیروپا هه‌وه‌سیازان، وه‌کوو چۆن کومه‌لگای سه‌رده‌می نه‌زانی
حوکمیان به‌و جۆره‌ بپاره‌ گومپاییانه ده‌کرد: که بۆ خۆیان به‌و نه‌زانی و بی
عه‌قلیه‌ دایان نابوون! ﴿ومن احسن من الله حکما لقوم یوقنون﴾ کئ حوکمی
له‌ حوکمی خودا چاکتر و باشته‌؟؟ واته: که س حوکمی له‌ حوکمی خودا
جوانتر نه‌ بۆ که سانیک هۆشه‌ندو خاوه‌ن بپواین، که‌ردنکه‌چی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی
بن، چونکه‌ حوکمی خودا کامه‌رانی دنیا و قیامه‌تی له‌ خۆ گرتوه، نه‌وپه‌ری
داده‌وه‌ری و پابه‌ند بوون به‌ حه‌ق و راستی تێدا به‌دی ده‌گرئ! له‌ حوکم و
بریاری خودادا ده‌بی حاکم حه‌ق بێژو راستی خوازیی، ده‌بی حوکم به‌سه‌ردا
دراو رازی و که‌ردنکه‌چی حوکمه‌ که بی، بپێک ده‌لێن (لام) له‌ (لقوم) دا به‌مانا
(عند) هیه یان (لام) ی به‌یان و روونکردنه‌وه‌یه، نه‌و کاته مانای نایه‌ته‌که‌ به‌م

جۆرہ یه: حوکمی په روه ردگار جوانترین حوکم و باشتترین برپاره له لای نه وانه ی بیرو باوه پریان به نایینی خودا هه یه.

پوخته ی مانای نایه ته که نه ویه: ده فهرموی: نه ویه ی جیگای سه ر سوپمان و پرسیاره، نه ویه: که نه و به دمه زه بو خوا نه ناسانه حه زیان له حوکم و برپاری سه رده می نه زانی و سته مکارییه، به سه ر حوکمی خودادا هه لی ده بژین که داد په روه ری و حه ق خوازییه، ئاشکراشه حوکمی خودا باشتترین حوکمه بۆ که سانیك خاوه ن باوه پو موسو لمان بن، چونکه حوکمی خودا بریتییه له داد په روه ری که کاروباری خه لک به داد په روه رییه وه راده وه سستی، حوکمی سه رده می نه زانی و هه لقولاو له بیرو بپروای هه وه سبازان بریتییه، له پاساو دانی به هیز به سه ر بی هیزدا، که یارمه تی سته مکاران ده دا بۆ چه وساندنه وه و ریشه کیش کردنی هه ژارو لاوازو زه بوونه کان، نه م جۆره حوکمه که ش خراپترین حوکم و برپاره روخینه ری ئاوه دانی و زیاری گه لو چه واشه کردنی یاساو نیزامه.

جووله که و نه سارا مه که ن به ریش سپی و گهری خوتان

♦ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ
 أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
 الظَّالِمِينَ ﴿٥٦﴾ فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ
 نَخْشَىٰ أَنْ تُصِيبَنَا دَآئِرَةٌ فَعَسَىٰ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ
 فَيُضْبِحُوا عَلَىٰ مَا أَسْرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٧﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ
 ءَامَنُوا أَهْتَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٥٨﴾

نینجا وه کوو له زیان نامه ی پیغه مبه دا نووسراوه و له کتیبه ته فسیرو
 میژووه کان دا باس کراوه، کاتی پیغه مبه ر ﷺ ته شریفی چوو مه دینه بی
 بپواکان سی جور بوون، جوریکیان په یماننامه یان له گه لدا مژکود که نه شه
 له گه ل پیغه مبه ر بکه ن نه یارمه تی که سیک بدن که شه پی له گه ل ده کا، له
 به رامبه ر نه وه شدا نه وانه له سر بی بپوایی خو یان بمیننه وه له گیان و مالی
 خو یان دلنیا بن !!

به شیکي تریان بی لایه ن مانه وه نه په یمانی ناشتیان له گه ل دا به ستو
 نه شه پیشیان له گه ل دا کرد به لکوو چاوه پوان بوون ناکامی مل ملانی و شه پو
 جه نکه کانی پیغه مبه ر له گه ل کافره کان به چی ده کا، له واقع و له دلشدا
 دووژمن و نری پیغه مبه ر بوون و به خوینی سهری تینو بوون، نه مانه دوو پوو

(منافق) ده‌کان بوون. کومه‌لی سینه‌میان به ناشکرا دژی وه‌ستان و شه‌ریان له‌گه‌ل دا کرد.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل مه‌رسی تا‌مه‌که‌دا به‌گویره‌ی فه‌رمانی خودا له‌گه‌لیان دا جولایه‌وه، نامه‌ی ناشتی له‌گه‌ل جووله‌که‌کانی مه‌دینه‌دا مؤر کردو ناشتینه‌میان له‌گه‌ل یه‌کتری گوپییه‌وه، جووله‌که‌کان سی مؤز بوون، له‌ده‌ورو به‌ری شاری مه‌دینه‌ نیشته‌جی بوون، (به‌نو قینوقاع، به‌نو نه‌ضیر، به‌نو قوریظه) له‌دوای جه‌نگی به‌در به‌نو قه‌ینوقاع شه‌ریان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر کرد، به‌نونه‌ضیریش شه‌ش مانگ دوای نه‌وه‌ په‌یمانی خویان هه‌لوه‌شاندوه‌وه، کاتیکیش پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رچو بۆ غه‌زای خه‌نده‌ق به‌نو قوریظه ناشتی نامه‌ی خویان هه‌لوه‌شاندوه‌وه، نه‌م مؤزه له‌دوژمه‌نه‌هه‌ره‌سه‌ر سه‌خته‌کانی پیغه‌مبه‌ر بوون، نه‌م سی مؤزه جووله‌کانه‌هه‌ریه‌که له‌لای خویه‌وه شه‌ریان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر هه‌لوه‌لانی دا‌کردو په‌روه‌ردگار پیغه‌مبه‌ری زال کرد به‌سه‌ریان دا، عه‌ره‌به‌گاوه‌کان و رۆمه‌کانیش وه‌کوو جووله‌که شه‌ریان دژی پیغه‌مبه‌ر به‌ریا کرد.

نه‌مانه به‌تیکرا هۆی گشتی و سه‌ره‌کی نه‌وه بوون: که په‌روه‌ردگار جله‌و گیری له‌موسولمانان بکا که دۆستایه‌تی نه‌هلی کیتاب نه‌که‌ن و نه‌یان که‌نه‌گه‌وره‌و کار به‌ده‌ستی خویان و جله‌وی کاروباری خویان نه‌ده‌نه‌ده‌ست نه‌وان و رازو نه‌ینی خویان لا نه‌درکێتن و فه‌رمووی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْلُوا بِالْجَاهِلِ وَالنَّاصِرِ الْأَوَّلِ﴾ نه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی به‌رواتان به‌نایینی ئیسلام کردوه جووله‌که و مه‌سیحی مه‌که‌ن به‌هاوپه‌یمان و دۆست و پشت پی به‌ستی خوتان، مه‌یان که‌ن به‌یارمه‌تده‌رو سویند خۆری خوتان به‌سه‌ر موسولمانان، نه‌ینی خوتانیان لا مه‌درکێتن له‌دۆستایه‌تی و خوشه‌ویستیان د‌لنیا مه‌بن! چونکه نه‌وانه‌ی د‌لسۆزی ئیوه‌نین، نه‌چن ده‌ستیان له‌گه‌ل تیکه‌لاو بکه‌ن که له‌کومه‌کیان له‌گه‌ل بکه‌ن دژی کومه‌لی موسولمانان، نه‌وانه‌ دووژمنی

ئێوهن ﴿بعضهم اولياء بعض﴾ جووله که کان هه ندیکیان یارمه تده رو پشتو په نای یه کترن، مه سیحیه کانیش بریکیان پشتو په نای یه کترن، هیچیان بۆ موسولمانان نابنه یارمه تده رو پشتو په نای راسته قینه، ئه وه بوو: جووله که کان به بی ئه وه ی پیغه مبه ر ﷺ شه پران له گه ل بکا په یمانه که ی خۆیان هه لوه شانده وه هه موویان دژی پیغه مبه رو هاوه لانی یه کیان گرتوه بوونه دووژمنی بابه کوشته یان.

ئه مجار هه په شه ی توند ئاراسته ی ئه وان هه کا: که دۆستایه تی و هاریکاری ئه و کافرو یاخی بووانه ده که ن و ده فه رموی: ﴿ومن يتوله منكم فانه منهم﴾ که سیک یارمه تی یان بداو هاریکاری یان بکا، یان داوای یارمه تی یان بکا، ئه وه له راستی دا له وان هه له کۆمه لی ئه وان حسیب ده کری ئه وه کوو ئه وان وایه وه له تاقمی موسولمانان نیه ئه مه ده پرپینی نا په زامه ندیه له په ره ردگاره وه دژی دوو په وه کان ده ری ده بری، ئه و دوو په وان هه ی که دۆستایه تی جووله که و مه سیحیه کان ده که ن دژی موسولمانان. چونکه دۆستایه تی و هاو په یمانی کردنیان ئه وه ده گه ینی که به ئایینه که یان رازین! ئه مه ش ئه و ده گه یه نی که دۆستایه تی و هاو په یمانی له نیوان موسولمانان و تاقم و گروی ناموسولمانان بۆ به رژه وه ندی کاروباری دوونیایی له ئایه ته که دا جله و گیری لی نا کری! هۆی ئه م هه په شه یه ئه وه: که سیک دۆستایه تی ئه وان هه بکا له سه ر حیسابی ئایینه که ی و یارمه تی بدا، یان داوای یارمه تی یان بکا، ئه وه سه مکاره سه می له خۆی کردوه، چونکه دۆستایه تی له گه ل که سیک به سه توه که ناشی دۆستایه تی له گه ل دا بکری ﴿ان الله لا يهدي القوم الظالمين﴾ بی گومان خودا هیدایه تی قه ومی سه مکار نادا بۆ ریگه ی خیر و حق و راستی ئه وه تا ﴿فتری الذین فی قلوبهم مرض یسارعون فیهم﴾ واقعی حال و روداو ئه وه یه: که دبینی ئه وان هه ی له دلایندا شک و گومان هه یه دوو په و و مونا فیقن وه کو عه بدوللای کوپی ئوبه ی په یوه ندی به جووله که کان هه

دەگەن، پەلەپەلىيە بۇ دۆستايەتى لەگەل بەستىن و پەيۋەندى پېۋە كىردىن ان بە ئاشكرا و بەنەيتى، ھەر ھەلەكەت بۇ ھەلەكەت دەى قۇزىنە وە بۇ پتە و كىردى خۇشە وىستى و پەيۋەندى نىۋانىيەن و چەسپاندى دۆستايەتى بەردە واميان دىنى موسولمانان.

ھۇى دۆستايەتى ئە و دوپووانە بۇ دووژمنانى ئىسلام ئەۋەپە: كە بەزىيانى خۇيان دەلەن ﴿غشى ان تصينا دائرة﴾ دەترسىن: كە موشرىكە كان يان جوولەكە كان، لە ئاكام دا سەركە و توبىن بەسەر موسولمانە كاندا، ئە و كاتە گورزىكىش لە ئىمە بدەن و سىزما ن بدەن، دەترسىن كە بەلەكە كى رۇزگار توشمان بىي و پېۋىستىمان بە يارمەتى جوولەكە و مەسىحىيە كان بىي. بۇيە دەمانە وى دەستىكەن ھەبى لايان، لە كاتى فەرەحى دا دۆستايەت يان بەكىن بۇ ئەۋەى لە كاتى تەنگەنە دا فرىمان بەكون؟!

ئەمە ديار دەپەكى ھەمىشەيە ئەۋەتا: ھەموو كاتىك و لە ھەموو سەردەم و رۇزگار كى دا دوپو و بى و دە و لاواز و زەبوون، دۆستايەتى لەگەل سەرانى كوفرو ئىلھادا دەگىن بۇ ئەۋەى لە كاتى تەنگەنە دا فرىمان بەكون، ھەر لەم روانگەۋەپە: كە تابوورى پېنچ لەنا و لات دا دوست دەبى، تەنەت وا دەبى كابرە كارىيە دەستىكى خاۋەن پلە و پاىيە لە دەۋلەت كە دا، كەچى لە ئىرەۋە پەيۋەندى نامە شىروە لەگەل دووژمناندا دەبەستى بۇ ئەۋەى كە لى قەوما پەنايان بۇ بەرى.

ئەمجار رەدى مونا فىقە كان دەداتەۋە و كلكى تەماع و چاۋچىنۇكىيان دەقەرتىنى و مژدە دەدا بە موسولمانان و دەفەرمۇى: ﴿فەسى الله ان يأتى بالفتح﴾ ئومىد واپە خۇدا سەركە و تىن و زال بوون بىنى بۇ پەپە و كارانى ئايىنەكەى، كىشەى نىۋان موسولمانان و كافران يەك لا بكاتەۋە، وەكوو ئەۋەى لە رزگار كىردى مەككە و شۇيە كانى تىدا روى دا، ﴿او امر من عتد﴾ يان كارىك بسازىنى لەلەن خۇيەۋە دەريارەى كافىرە كان، دەستى

ئادەمیزادانی تیدا نەبی: وەکوو ئەوەی ترسی خستە دلی جوولەکەکانی بەنو نەخیرەو، یان ئەو ھۆکارانەی کە سازاندانی بۆ سەرکەوتنی موسولمانان بەسەر کافرەکاندا، ﴿فَيَصْبَحُوا عَلَىٰ مَا اسْرَوْا فِي أَنفُسِهِمْ نَادِمِينَ﴾ ئەو دوو پووانەی کە دۆستایەتی جوولەکەو گاوردەکانیان کردووە بەشیمان ببینەو، بۆیان دەریکەوئ: کە دۆستایەتی و فسکەفسکیان لەگەڵ جوولەکەو مەسیحییەکان بێ سوودە، بەلکوو زیانی پێ گەیاندن و پەردەئ سەر پۆشیان لەسەر لادا، کلکایەتی و خیانتیان بۆ موسولمانان دەرکەوت: کە لەو پێش پەردە پۆش کرابوون و لەریزی خودا پەرستان حسێب دەرکران!

رافەکرانی قورئان دەفەرمون وشەئ (عسی) لەسەر مانای خۆی نە کە واتای بەتەماو ئومێد بوون، بەلکوو بۆ وجوب و خەتمییە، چونکە خودا کە ئومێدی شتیکی خستە دلانەو دەیکا، کەواتە وەکوو وادەپێدان وایە.

بۆیە ئەوەمان بۆ دەرەدەکەوئ کە مەبەست بە فەتح رزگارکردنی مەککەو شوینەکانی ترە کە: موسولمانان رزگاریان کردن، مەرەها دەرکردنی جوولەکە یە لە ولاتی حجازو خەییەرو شوینەکانی تر.

ئیتەر ئاکامی فرت و قیل و چاوپراوی دوو پووەکان دەرەدەکەوئ، خیانت و درۆکانیان ئاشکرا دەبن ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ بڕی لەموسولمانان بە بڕیکی تریان یان بە جوولەکەکان: لە شتوانی سەرسویمان و گالتە پێ کردن و پێخۆش بوون پێیان - دەلێن: ﴿أَهَؤْلَاءَ الَّذِينَ اقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَمَعَكُمْ﴾ ئا ئەم خوێری و هیچو پووچانە بوون، کە سویندیان بۆ دەخواردن و جەختیان لەسەر سویندەکانیان دەرکەووە دەیان گوت: ئێمە لەگەڵتان داین و یارمەتیتان دەدەین و بۆ زالبوون بەسەر جوولەکەکان دا ھاوکاریتان دەکەین، بەلام دوازی حەقیقەت و ناوەرێکیان دەرکەوات، دژایەتیان بۆ موسولمانان ئاشکرا بوو: وەکوو لە نایەتیکی تردا دەفەرموئ: ﴿وَيَهْلِكُونَ بِاللَّهِ: أَنَّهُمْ لَمَعَكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ، وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ﴾ التوبة/ ۵۶. ئەواتە

کۆمه‌لیکی ترسنۆکن به‌ رواله‌ت موسولمانن و له‌ دالدا کافرن، بۆ خۆ پارێزنی و سیاسه‌ت لافی موسولمانیه‌تی لی ده‌ده‌ن، نه‌گینا له‌ راستی دا کافرو بۆی بپه‌وان ﴿حَبَطَ اَعْمَالُهُمْ فَاصْبَحُوا خَاسِرِينَ﴾ نه‌و دووپه‌وانه‌ مایه‌ پووچن، نه‌و کرده‌وانه‌ی کردوویان و هه‌کوو نوێژو رۆژو هه‌ج و جیهاد- که‌ به‌ مونا‌فیکی کردوویانن لیان و هه‌رناگیرێ زه‌ره‌رمه‌ندی دونه‌یاو قیامه‌ت بوون.

رافه‌که‌رانی قورئان ده‌ریاره‌ی هۆی هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ چه‌ند رایه‌کیان هه‌یه‌! ئیمامی سووددی ده‌فه‌رمووی: ئه‌م ئایه‌ته‌ ده‌ریاره‌ی دوو پیاو هاتۆته‌ خوارێ: که‌ له‌ دوا‌ی جه‌نگی ئوحوود یه‌کیان به‌ نه‌وی تریانی گوت: ئه‌من ده‌چم بۆ لای فلان جووله‌که‌ و خۆ ده‌خه‌مه‌ په‌نایه‌وه‌و ده‌بمه‌ جووله‌که‌ بۆ نه‌وه‌ی نه‌گه‌ر بارو دۆخ سوپا به‌ لکوو فریام بکه‌وی! نه‌وی تریشیان وتی: منیش ده‌چم بۆ لای فلانه‌ که‌سی گا‌ورو په‌نای بۆ ده‌بمه‌و ده‌بمه‌ نه‌صرانی! ئیتر ئه‌م ئایه‌ته‌ هاته‌ خوارێ که‌ ده‌فه‌رمووی:

عیکریمه‌ ده‌فه‌رمووی: ئه‌و ئایه‌ته‌ ده‌ریاره‌ی نه‌بوولوبابه‌ی کوپی عه‌بدوول موندیر هاتۆته‌ خوارێ: نه‌وه‌ بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناردی بۆلای به‌نو قوریطه‌ که‌چوو بۆ لایان لیان پرسی: پیغه‌مبه‌ر چیمان له‌ گه‌ل ده‌کا؟ ئه‌ویش ده‌ستی بۆ قورئومه‌ی خۆی برد واته‌: وتی سه‌رتان ده‌به‌ی.

بریکیش ده‌لێن: ده‌ریاره‌ی عه‌بدو‌للا‌ی کوپی ئوبه‌ی، ناودار به‌ ئیبنو ئه‌بی سه‌لول، هاتۆته‌ خوارێ!

باسی هه لکه پاره و پاشکه ز بهو و مکان و دوورژ منایه تیان بۆ موسولمانان

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ، فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ
يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ
يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٤﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٥﴾ وَمَنْ
يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٦﴾

دواى ئەوەى پەرەردگار جلە و گیری له موسولمانان کرد: که دۆستایه تی
کافره کان بکن و پێی راگه یاندن که ئەوەى پەنايان بۆ بیاو دۆستایه تیان
بکا هه لکه پاره و به ئایین و به کافر حسیب ده کری! ئەوەشی راگه یاند که
پەرەردگار بێ ناتاجه له هه لکه پاره و کان و نه وانه ی خوش ده وێن: که ئیمانیا
ساغ و پته وه و خوشه و یستی خودا به سه ره موو شتی کدا هه لده بژێرن و حه ق و
عه داله تکاری به ریوه ده بن، چیی خودا پێی خوش بێ خوشیا ن ده وێ و
به لایانه وه په سنده... حه قیقه تیکی راگه یاندو هه وایکی نه یینی پشتگیری لی
ده کا: که رۆژگاری داهاتو ده ری ده خا: حه قیقه ته که ش ئەوه یه که ئایینی
خودا به موسولمانانی راستال و خۆبه ختکه ره ده که وێ و نه وانه ی خودایان
خوش ده وێ هه ر شتی که خوا په سند بێ، نه وان خوشیا ن ده وێ ئەوه تا به م
خیتابه ده ست پێ ده کاو ده فهرموی

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ ئەم ئایەتە و دوو ئایەتە کانى
 دوايى دەربارەى پەشیمان بوونە وەى ھۆزە عەرەبە کان لە ئیسلام
 لەسەردەمى پێغەمبەردا ھاتوونە خواری؟
 ئەو ھۆزانەى لەسەردەمى پێغەمبەردا لە ئیسلام ھەلگە پانە وە سى
 ھۆزن:

أ- بەنو مودلەج کە سەرۆکە کە یان ئەسوەدى عەنەسى بوو، کاهین بوو لە
 ولاتی یەمەن، پێغەمبەرایەتى خۆى راگە یاندو کارمەندانى پێغەمبەرى لى
 وەردەنان، دوايى بەدەستى فەيرونى دەیلەمى کوژرا.
 ب- بەنو حەنیفە: ھۆزى موسەیلەمەى درۆزن کە لە ولاتی یەمامەدا
 پێغەمبەرایەتى خۆى راگە یاندو نامەى بۆ پێغەمبەر ﷺ نارد، لە نامە کەدا
 ئەوەى نووسیوو: کە ھاویەشى پێغەمبەر و شەریکیەتى! نووسیویو زەوى
 دوو بەشە، بەشێكى ھى پێغەمبەر و بەشەکەى تری ھى موسەیلەمەى،
 پێغەمبەر ﷺ ئەم نامەى بۆ نووسى ((من محمد رسول الله الى مسيعة
 الكذاب والسلام على من اتبع الهدى اما بعد فان الارض يورثها من يشاء من
 عباده والعاقبة للمتقين)

لە دواى لە دنیا دەرجوونى پێغەمبەر ﷺ حەزەرەتى ئەبوو بەکر لەشکرى
 ناردە سەرى وەحشى - کە کاتى خۆى ئیمامى حەمزەى شەھید کردبوو،
 دوايى موسولمان بوو بوو- لەو شەپەدا موسەیلەمەى کوشت، دوايى وەحشى
 لەناو خەلکدا دەیگوت: لەسەردەمى ئەزانى و کافریم دا باشترین کەسم کوشت،
 لەسەردەمى موسولمانیشم دا خراپترین کەسم کوشت.

ج- بەنو ئەسەد بە سەرکردایەتى طولەیحەى کوپى خوەیلید: کە
 لەسەردەمى پێغەمبەردا ھەلگە پایە وە دوايى ئەبوو بەکر لەسەردەمى
 فەرمانپەرەى خۆى دا شەپى لەگەل دا کردو ھەلات بۆ ولاتی شام و موسولمان
 بوو وەو تۆبەیکى راستلانەى کرد...

- له سهرده می نه بوو به کردا حوت هۆز له نیسلام هه لگه پانه وه
- ۱- هۆزی غه ته فان به سه روکایه تی قوپره ی کوپی سه له مه ی قوشه ییری.
- ۲- هۆزی فه زاره که سو کاری عویه ی نه ی کوپی حیصن.
- ۳- هۆزی به نو سه لیم که سو کاری فوجانه ی کوپی عه بدیالیل.
- ۴- هۆزی به نو یه ربووع، که سو و کاری مالیکی کوپی نویره.
- ۵- بێک له هۆزی ته میم به سه روکایه تی سه جاعی کچی مونذیر که ژنی موسه یله مه ی درۆزن بوو (کوله وه نانی ده کرد).
- ۶- هۆزی کینه ده که سو کاری نه شه سی کوپی قه یس.
- ۷- هۆزی به نو به کری کوپی وائیل (نه لحوطه م) ی کوپی قه یس.
- له سهرده می عومه ری کوپی خه تاب دا خێلی غه سان که سو کاری جبیله ی کوپی نه لئه یه م له نیسلام هه لگه پانه وه بوو به مه سیحی، چونکه له کاتیک دا که طه وافی که عبه ی ده کرد کابرایه کی فه زاره یی پی ی له لکه ئیزاره که ی نا، جبیله ش مسته کۆله یه کی له ده می دا، لووتی شکاند کابرای فه زاره یی لای ئیمامی عومه ر شکاتی لی کرد، حه زره تی عومه ر فه رموی: یا ده بی کابرای فه زاره یی عه فوت بکا، یان ده بی تۆله ت لی بکریته وه، جیبیلکه به م حوکمه فسقه ل بوو، وتی: چۆن تۆله له من ده ستینی من پاشایه کم نه و کابرایه کی بازارپییه؟ ئیمامی عومه ر فه رموی: نیسلام یه کسانی خسته توه نتوانتانه وه دوا یی داوای مۆله تی کرد تا رۆژی دوا یی و ئیتر هه لات بۆ شام! سه رجه می نه وان ی له ئایین هه لگه پانه وه، یازده خیل بوون نه مجار په روه ردگار ناکام و چاره نووسی هه ردوو به ره؛ به ره ی هه لگه پاوان و به ره ی خودا په رستان دیاری ده کاو ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نه ی نه و که سانه ی بپرواتان هیناوه وه خودا په رستن! ﴿مَنْ يَرْتَدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ﴾ هه ر که سی له ئیوه له ئایینی خۆی په شیمان ببیته وه له ئایینی هه ق و راست هه لگه پیته وه بۆ ئایینی به تال و بی بناغه، نه وه باش بزائن خودا زیانی پی

ناگا و ده ستلوه ژنق دا نانیشی ﴿فسوف يأتي الله بقوم﴾ په روه ردگار کومه لیک
دینیتته شوینیان و جیگیریان دهکا: که نه م ره وشته نایان تیدا به دی ده کریڼ
﴿يحبهم ويحبونه اذلة على المؤمنين اعزة على الكافرين﴾

۱- خدا خوشی دهوین، پاداشی باشیان دهداتی مه دح و نه نایان دهکا،
لینان رازیه.

۲- نه وانیش خودایان خوش دهوئ، پابه ندی فرمان و جله گیرییه کانو
طاعه تی دهکن هول ددهن ره زامه ندی نه و به ده ست بینن، له هر شتیک
خودا پی کنا خوش بی دووره په ریږ ده وه ستن.

۳- سوزو ره حمیان بو موسولمانان هیه، یارمه تیان ددهن به
هانایانه وه دین.

۴- توندو تیږو به ته وژمن به رامبه ر کافره کان، له ناستیاندا، خو سهر
به رزو بالا ده ست ده زانن، وه کوو له شوینیکي تردا ده فهرموئ ﴿اشداء على
الكفار رحماء بينهم﴾ الفتح/۲۹.

۵- ره وشتی پیڼجه میان ﴿يجاهدون في سبيل الله﴾ له ریگی خوادا
جیهاد دهکن وتی ده کوشن له پیڼاو به رزکردنه وهی وشه ی (لا اله الا الله)
هول و ته قلا ددهن! هول ددهن حق و عدالت به رقرار بی،
یه کتاپه رستی بچه سپی، خودا له خوین رازی دهکن به رگری له گه لو
نیشتمان و خوین ناموس دهکن!

۶- ره وشتی شه شه میان ﴿ولا يخافون لومة لائم﴾ له پیڼاوی ره زای
خوادا له سهر زه نشت و لومه ی که س ناترسنن، چونکه دل قایم و ده به رزو
چاونه ترسو خاوه نی بیرو باوه پی پولا یین، هه میشه هولی چه سپاندنی حق و
هه لکه ندنی به تالن به پیچه وانه ی دوو پوه کان: که له سهر زه نشتی جووله که
هاوسوینخوره کانیان ده ترسن ﴿ذلك فضل الله يؤتيه من يشاء﴾ نه و ره وشته
به رزو نایابانه ی باس کران: به خشش و فاضلی خودایه ده ییه خشی به و

که سانه ی بیه وی ئو به هره و ریزو فه ضله یانر بداتی ﴿و الله واسع علیم﴾ خدا
 خیرو به ره که تی زقرو فراوانه، ده زانی کئی شیایوی ئو ریز به هره مه ندییبه یه.
 نه مجار دوا ی نه وه ی په روه ردگار جله وگیری کرد له دوستایه تی و پشت
 به ستن به کافره کان، فره مانی پی کردن به دوستایه تی و پشت به ستن به
 خوداو فره موی: ﴿انما ولیکم الله ورسوله والذین آمنوا﴾ جو له که و گاورد
 دوستی نیوه نین، به لکوو دوستی راسته قینه ی ئیوه ته نیا خوداو پیغه مبه رو
 نه و گرومانه ن که به راستی برپایان هیناوه به ئایینی ئیسلام ﴿الذین یقیمون
 الصلاة﴾ نه وانه ی نویژه کانیا ن به باشی به جی دینن ﴿ویؤتون الزکاة﴾
 زه کاتی مال و سامانی خو یان به ته وای و ریک و پیکی دهرده که ن، به دلکی
 فراوان و روخوشییه وه دیده ن به وانه ی که شیایوی زه کات پیدانن.

﴿وهم را کعون﴾ هه موو کاتی گهرده نکه چی فره مانی خودان و ئاماده ی
 جیبه جی کردنی هه موو ته کلیفیکی شهرعین.

ناشکرا شه ﴿ومن یتول الله ورسوله والذین آمنوا﴾ که سیک خوداو
 پیغه مبه ر بکا به دوست و په نای خوی و پشتیان پی بیه ستن و یارمه تی ئایینی
 خودا بداو موسولمانان بکا به دوست و ناشنای خوی، نه وه سه رکه وتوو به
 مراز گیشته وه، چونکه نه و کاته ده بیته حزبی خودا دلنیاش بن: که ﴿فان
 حزب الله هم الغالبون﴾ به راستی هه ر لایه نگرو گروی پابه ند به ئایینی خودا
 سه رکه وتوو رزگار بوو بالا ده ستن.

دوستایه تی کافر مکان مه که ن (باسی جله و گیری کردن له دوستایه تی کاران

يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ هُزُؤًا وَلَعِبًا
مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ وَالْكَفَّارَ أَوْلِيَاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ
إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٧﴾ وَإِذَا نَادَيْتُم إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هُزُؤًا وَلَعِبًا
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٨﴾ قُلْ يَتَاهُلَ الْكِتَابِ هَلْ تَنْقِمُونَ مِنِّي
إِلَّا أَن ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلُ وَأَنَّ
أَكْثَرَكُمْ فَسِقُونَ ﴿٥٩﴾ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرٍّ مِّنْ ذَلِكَ مَثُوبَةً عِنْدَ اللَّهِ
مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرَدَةَ وَالْخَنَازِيرَ وَعَبَدَ
الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضَلُّ عَن سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦٠﴾
وَإِذَا جَاءَوكُمْ قَالُوا ءَامَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ
وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ﴿٦١﴾ وَتَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ
فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْلِهِمُ السُّخْتِ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٢﴾
لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبُّنِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ عَن قَوْلِهِمُ الْإِثْمَ وَأَكْلِهِمُ السُّخْتِ
لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿٦٣﴾

له نایه ته کانی پيشوودا په روه ردگار نه می کرد له وهی: که موسولمانان جووله که و مه سیحیه کان بکن به پشت و په نا بق خویان چونکه نه وان مه ندیکان پشت و په نای به کترن و مه موویان تیگرا دئی موسولمانان.. لیره شدا نه هییه که جاریکی تر دوویاره ده کاته وه و جله وگیری له وه ده کا: که نابی به هیچ شیوه به بی برویان بکن به دوست و په ناگای خویان؛ چونکه بی برویان به گشتی نه زیه تی موسولمانان ده دن و به رنگاری نایینه که یان ده کن و ده فهرموی: ﴿يا ايها الذين آمنوا لا تتخذوا الذين اتخذوا دينكم هزوا ولعبا من الذين اوتوا الكتاب من قبلکم والکفار اولیاء﴾ نه ی گرومی خواناسان! نه چن خوا نه ناسان له جووله که و مه سیحی و هاو به ش په یدا که ران و دوووه کان بکن به دوستی خوتان! هانا مه به نه بهر نه وانه ی گالته و قه شمیری به نایینه که تان ده کن و شریعت و یاسای نایینه که تان یان پی گالته و گه مه یه، به هیچ جوریک نه وانه مه که نه سویند خوار و یارمه تدهری خوتان! چونکه که سیک گالته و گه مه به شتیک بکا دیاره دزیه تی و بهوای پی نیه و دووژمنی په پیره و کارانیه تی، ته نانه ت نه گهر به روالت خۆشه ویستیشیان نیشاندا نیوه پییان باوه پ مه که ن و مه یانکه ن به دوست و سویند خوار ی خوتان!

بی گومان نیسلام له گهل نه هلی کیتابدا شیوه مه لس و که و تیکی به کاره یناوه جیاوازه له مه لس و که و ت کردنی له گهل کافره کانی عه ره بدا، نه و ه تا: خواردنی خوراکی نه هلی کیتابی به حه لال داناه بق موسولمانان و ماره کردنی نافرمتیانی بق حه لال کردوون و ناوی نه هلی کیتابی لی ناون، عه ره به بی بهواکان به (کوفاران) یان به (موشریک) ناوده با، چونکه نه مان له بهر بت په رستیان له شیرک و کوفردا رۆچوون و کافریه تی تیپاندا ره گی دا کوتاوه، به لام نه هلی کیتاب کافریه ته که یان نه صل نیه و به سهریان دا هاتووه!

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُتُمَ مُؤْمِنِينَ﴾ نئی کۆمه لی موسولمانان! خۆتان
 بپاریزن له سزای خودا، دۆستایه تی ئه وانه مه کهن که بیروباوه پتانیاں به لاه
 کالته و گه مه یه، مه یانکه ن به په ناگا و پشتیوانی خۆتان، ئه گه ر ئیوه به راستی
 بیروباوه پ دامه زراو و ریزی بپیاره کانی ئیسلام ده گرن و پابه ندی سنووره کانی
 یه زدانن و ئیمانان پته وه به و نایینه ی که ئه وان کالته ی پی ده که ن! پشت
 به و کۆمه له له خۆدا یاخی بووه مه به ستن!!

مه روها ﴿وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوهَا هُزُوا وَلَعَابًا﴾ مه رکاتی بانگیژ
 بانگی موسولمانانی کرد بۆ نوێژ ئه و که سانه ی دۆستایه تیتانیاں لی قه ده غه
 کراوه که ئه هلی کیتاب و کافره کانی عه ره بن کالته به بانگده ره که و
 بانکه که ده که ن ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ ئه و کالته کردنه یان به ئایین و
 بانگه وازی بۆ کردنی به هۆی ئه وه وه یه: که مانای ئایین و خودا په رستی
 نازانن، بی عه قل و هۆشن، له شه ریه ت و یاسای خودا تی ناگه ن، ئه مه
 ره وشت و پیشه ی شوێنکه توانی شه یتانه، که گوئیان له بانگ ده بی رو
 وهرده گیتن مه تا گوئیان لی نه بی!

ئه مجاره نئی (محمد!) بکه وه گفت و گۆو مونا قه شه یان له گه ل دا بکه
 ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقْمُونَ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِاللَّهِ﴾ به ئه وانه ی کالته به
 نایینه که تان ده که ن بلی: ئایا ئیوه ئه وه له ئیمه ده که ن به عیب و له که؟ که
 به وای راست و پته ومان به خودا هیناوه؟! ره خنه ی ئه وه مان لی ده گرن که
 به ومان به خودا و پتغه مبه رانی مه یه؟! ﴿وَمَا أَنزَلَ إِلَيْنَا﴾ مه روها ئه وه مان
 لی ده که ن به له که که ئیمانمان به و قورئانه مه یه، که نێردراوه بۆ سه رمان
 ﴿وَمَا أَنزَلَ مِن قَبْلُ﴾ مه روها ئه و نامه ئاسمانییانه ش که له وه پیش نێرداون
 بۆ سه ر گه له کانی تر، ده ی ئه م بیروباوه پره مان نایته عیبه و شایانی ره خنه
 کرتن نیه ﴿وَأَنْ أَكْثَرُكُمْ لَاسِقُونَ﴾ واته: ره خنه گرتنتان لیمان له بهر به روا
 استی ئیمه و ئیمان هینانمانه و له بهر ئه وه شه که ئیوه زۆربه تان له ئایین

دوورن و حقیقه تی نایین ناگادار نین، نه و نایینه ی هه شتانه بریتیه له روالته کاری و ده مارگیری و دابو نه ریتی بۆش و بی بایه خ!! نه مجار په روه ردگار وه لای کالته پی کردنه که یانی دایه وه و فهرموی: ﴿قُلْ هَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْنُ ذَلِكَ﴾ پتیا ن بلئ: نایا پتیا ن بلیم: نه ی کالته که ران و فیتنه جویان: که دلین: پیمان و انیه نایین له نایینی ئیوه خراپتر هه بی! پتیا ن بلیم چ کاریک له وه خراپتره؟ هه والتان بده می کئ خراپتره له خاوه نی نه و نایینه ی که ئیوه رقتان لئی و کالته ی پی ده که ن؟ ﴿مَثُوبَةٌ عِنْدَ اللَّهِ﴾ له باره ی تۆله و سزای خراپه وه لای خودا ﴿مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ﴾ نه وه خراپه ی نه و که سه یه که خودا نه فرینی لی کردوه و له ره حمه تی خوی دووری خستبوونه وه و رقو خه شمی لئیانه، ﴿وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْقِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ﴾ گئرای له و نامه ردانه چه ند مه یمون و به رازیک چه ندیکانی لی کۆپین، له روخساری ئاده میزادییه وه کردنی به مه یمون و به راز ﴿وَعِبَدَ الطَّاغُوتَ﴾ هه ندیکانی لی کردن به گویره که په رست و شه ی تان په رست و بته په رست و مله و په رست هتد ﴿أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ﴾ نه وانه ی که نه و ره وشته ناشرینانه یان هه یه و نه وه هه لویتست و بیرو باوه ریانه، نه وانه جیکایان خراپه و نا کامیان شه په و ریگیان لی کوم بووه و گومرا و سه رگه ردانن^(١).

نه مجار په روه ردگار حال و چۆنیه تی دوو په ووه کان دیاری ده کاو ده فهرموی: ﴿وَإِذَا جَاءَ وَكُمُ الْقَالُوا آمَنَّا﴾ نه و دوو په ووه جووله کانه که دین بۆ لای ئیوه به روالته و بۆ سیاست ده لئین: بروامان به پیغه مبه رو به و قورثانه ش هه یه که بۆی نیژدراوه پابه ندی فهرمان و جله و گیریه کانی نه و شه ریعه ته یین! له کاتیکا نه وان ﴿وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ﴾ به

^(١) شایانی باسه و شه ی (شر، اضل) که مانا که یان زنده و پاسا و دانی تئدایه لئیره دا، له سه رمانای خویان که بابی (افعل التفخیل) ه نه ماتون بلکه و ده کو ده لئین: بۆ موشاکه له و موقجارات له به وای نه وان دا به شه یوه ی (افعل التفخیل)

میتندراون و ده کو له شه ی تئیکێ تردا ده فهرموی ﴿أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا﴾ الفرقان/٢٤.

کافری هاتون بۆ لای ئیوه و هه ر به بیرو باوه پی کافریه تییه وه چوونه ده ره وه، نه صیحه ت و ئامۆزگاری ئیوه بۆیان تیفکرین و سه یر کردنیان له هه لسه و که وتی ئیوه هیچ کاری تی نه کردوون، بیرو باوه پی کوفرو خیانه تیان نه گه رپاوه، وا ئاویتته ی کوفرو گومپایی بوون نه و کاته ی هاتوونه لای تۆو نه و کاته ی چوونه ده ره وه بیرو باوه پریان تۆز قالیك نه گه رپاوه، له کوفرو گومپایی خۆیان نه هاتوونه خواری، نه مه ره وشتیکی سه ره کی دووپوه کانه: به رواله ت خۆ به موسولمان و خواناس ده خه نه پێش چاوی موسولمانان و دلشیمان به کوفر داپۆشراوه، پێشه یان فرت و فیل و ته له که بازییه، وه کوو له ئایه تیکی تر دا ده فره موی: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا: آمَنَّا، وَإِذَا خَلَا بِبَعْضِهِمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا، اتَّعَذَّبْنَاهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ البقرة / ۷۶ نه وانه سه ره سه ری نه به له و نه زان و که و ده نن، چونکه ناتوانن نه یته ی دلیان له خودا بشارنه وه ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْتُمُونَ﴾ خودا له خۆیان زاناته به نه یته ی ناو دلیان، زاناو خه به رداره به وه ی له دلیان دا هه شاریان داوه، جا با نه وان به رواله ت به پێچه وانه ی راستیی وه خۆ ده رخه ن و چاوبه ست له خه لك بکه ن، دلنیا بن خودا زانایه به هه موو نه یته ی كه و (ناکای له مارو میرو هه یه) له خۆیان باشتر ئاده میزاده کان ده ناسی، له سه ر کرده وه کانیا ن به ته وای پاداش و سزایان ده داته ره و.

نه مجار باسی نیشی خراپترین ده کاو ده فره موی ﴿وَلَرَىٰ كَثِيرًا مِنْهُمْ﴾ نه تق ده بیینی نه ی (محمد!) یان نه ی بیسه ر! تۆریه ی تۆری نه و جووله که و دووپوه وانه ی: که گالته به ئایینه که ی تۆ ده که ن و قه شمه ری یان به بانگو بانگه وازی نیسلام دی ﴿يَسَارِعُونَ فِي الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ﴾ په له ده که ن له نه نجامدانی نه و تاوانه ی که تییاندا نوغۆ بوون، هه میشه به کرده وه به گوته خه ریکی نه نجامدانی سته م کردن و سنوور به زاندانن و زیانگه یاندن به مه ردووم وریبازی نیسلامن، ده ست درێژی ده که ن بۆ سه ر خه لك، ئازاری هه ژاران

ده دهن، دژی نایینی خوداو په پیره و کارانی ده دویڼ ﴿وَأَكْلَهُمُ السَّحْتُ﴾
 هه روه رها په له ده که ن بۆ خواردنی شتی هه رام و نامه ردانه، کۆ له هیچ
 شتیکی هه رام - کرده وه بی یان گوته - ناکه نه وه، هه شتیکی زیانی دینو
 دونیای تیدا بی نه وان نه نجامی ده دهن، تا بینه قاقایان له تاوان دا
 نوعرؤبوون، هه کاریکی هه رامیان بۆ هه ل بکه وی خیرا ده یقؤز نه وه و به بست
 به سه ریه وه ناچن و به قوتاری ناده ن ﴿لَبْسُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ به راستی
 خراب کرده وه په که، نه و نیشه ی: که نه وان ده یکه ن! هه شتیکی ره وشت تیک
 بداو ژیان تال بکاو کومه لگا بشیوینن نه وان تیدا ده ست و کار به ده سته، به دبه خت نه و
 کومه لگایه که نمونه ی نه وانه ی تیدا بالا ده ست و کار به ده سته، به دبه خت نه و
 گه لو نه ته وه یه: که نه و جوړه که سانه ی تیدا هه ن و که س نیه به رگریان بکاو
 جله و گریان لی بکا، نامؤژگاریان بکا، بۆچی زاناو رؤشنبریو پیاو ماقول و
 مه لاکانیان لیتان ناکه ونه خو و به ر په رچیان ناده نه وه؟ بۆچی فه رمان به
 چاکه و جله و گیری له خرابه وه کوو پتویست نه نجام ناده ن؟؟ بۆ نه وه ی
 گرووتا قمی شه پخوازو روختنه ری ناوا په یدا نه بن ﴿لَوْلَا يَنْهَاهُمُ الرَّبَّانِيُّونَ
 وَالْأَجْلُو﴾ بۆچی ره به ن و پیاو چاک و مه لاکانیان نه هیان لی ناکه ن و نه و
 خرابه کارییه یان لی قبول و دل ده که ن؟ بۆچی زاناو رؤشنبریو کانیان جله و گیری
 یان لی ناکه ن ﴿عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِثْمُ﴾ له وتی درؤ بوختان و کالته کړدن به نایینی
 نیسلام ناوا جله وی خرابه کاریان بۆ شل ده که ن؟ ﴿وَأَكْلَهُمُ السَّحْتُ﴾ بۆ
 ریگه یان ده دهن ناوا هه رام خوړی و به رتیل کاری له ناویان دا بلاو بیته وه؟
 بۆچی نا په زایی خو یان به رام به ر نه و کرده وه ناشرینه انیان ده رنا بن؟ بۆچی
 فه رمان به چاکه و جله و گیری له خرابه یان پاشگوئی خستوه؟ ﴿لَبْسُ مَا كَانُوا
 يَصْنَعُونَ﴾ به راستی کاریکی خرابه نه وه ی که نه و به ناو زاناو پیاو چاک و
 رؤشنبریو نه یان ده یکه ن! مه لو یستیکی نا مه ستولانه یان هه یه که نه وه نده به
 کارامه یی و لیژانی و ساخته چییه تی خو یان له کاری پیروزی فه رمان به چاکه و

نه‌هی له خراپی دزیوه‌ته‌وه! ئیبنو عه‌بیاس ده‌فه‌رموی: له قورئان دا له‌م نایه‌ته‌ی هه‌په‌ش ئامیز تر تیدا نیه، که ئاوا سه‌رزه‌نشتی زانایان بکا؛ ئه‌مه لۆمه‌یه‌کی توندوو تیزه بۆ عوله‌ماو ئامۆژگاری که‌ران کاتی‌ک که‌مترخه‌می بکه‌ن له بانگه‌وازی و ئامۆژگاری کردنه‌که‌یان دا، واز له جله‌وگیری کردن بینن له‌و خراپه‌و خراپه‌ کاریبانه‌ی که‌ کۆمه‌لکا ده‌شیوینن، تاکو کۆمه‌ل تیک ده‌ده‌ن!! ئه‌رکی سه‌ر شانی زاناو رۆشن‌بیران و کار به‌ده‌سمت و لیپرسراوانه که له‌م سه‌ر کۆنه‌ کردنه‌که‌ی: که‌ ئاراسته‌ی زاناو مال‌مه‌کانی جووله‌که‌ کراوه که‌ک و ه‌ریگرن و بزائن: ئه‌مه ئامۆژگاری و هه‌په‌شه‌شه بۆ هه‌موان، نه‌ک هه‌ر به‌ته‌نیا بۆ نه‌وا نو به‌س.

ناشرین‌ترین قسه‌و بووختانی جووله‌که‌و، دووژمنایه‌تی ناوخویان، پاداشی لیمان و باومریان

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ طُغْيَيْنًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ عَمَتُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآذْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿١٥﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِّن رَّبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِن فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ

مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

پاش نه وهی به زدان بږی هه لویست و کرداری جووله که کانی باس کرد، وه کوو په له کردن له نه نجامدانی کاری خراپ و خواردنی مالی حرام، نه مجار باسی ناشرین ترین ره وشت وه لویستیان ده که نه ویش نه وه به که جورته ده که ن سیفه تی به خیلی وه پال خودا بدن! که هیچ هوشمه ندیک قسه ی وا نه به جا نا کاو زاتی ناهینن بووختانی ناوا بکا.

طه به رانی و ئینو ئیسحاق له ئینو عه بیاسوه ده گڼپنه وه ده فهرموی: پیاوړیک له جووله که ناوی نه بیاشی کوړی قه یس بوو وتی خودا به خپله و به خشنده نیه^(١)! ئیتر په روه ردگار هم نایه تی نارد خورای: که ده فهرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ﴾ جووله که کان ده لئن: خودا دهستی وا له کړت که له پچه دایه، به هوی نه وه توشی ده ست قوچاوی و چروکی بووه! کاتیک به هوی بږوا نه کردنیان به په یامی پیغه مبر ﷺ توشی ده ست کوړتی و کښه ی سامانی بوون هه ندیکیان (هم شه کره یان شکاند) نه که هه موویان به لام وته که وه پال هه موو که له که دراوه، چونکه نه ته وه هاریکاری وته کافولی ئیجتیماعی هیه له ناویان داو هم جوړه قسانه سه رچاوه له بیروباوه پی گشتی ناویان هه ل ده گری، بویه نه که ریبه کښکیان کرده وه به کی کرد پال هه موو نه ته وه که ده دری! ﴿غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعْنُوا بِمَا قَالُوا﴾ دهستی خوین که له پچه کری و خیر له دهستیان نه بیته وه، خوین رښو چروکن به هوی نه و قسه نابه جیبیه یان: میژووش ده ری خست که تا ئیستا هیچ نه ته وه به که نه بووه به نه ندازه ی جووله که به خپلو چروک بن. یان ده گونجی وشه ی (غل) له سه رمانای خوی بی، مانا که ی نه وه بی که دوو عایان لی بکا بلی: هه میسه

^(١) نه بو شمیخ ئینو حه ییان له ریگه به کی تره وه له ئینو عه بیاسوه ده گڼپنه وه ده فهرموی: هم نایه ته ده رباره ی (فه نحص) ی سه ره که خپلی به نو قه ینوقاح هاتوته خورای عه کره مهش هه روا ده لی:

دهست به کۆت و زنجیر بن، له دنیا دا ژێر دهسته و نیل و چهوساوه بن، له قیامه تیشا له دۆزه خ دا کۆت و زنجیری ئاگرو ئاسنیان له دهست بکری.

ئه مجار پهروه ردگار بیرو بۆ چوونه که یان رەت ده کاته وه و ده فەرموی: ﴿بل یداه مبسوطان﴾ به لکوو په زدان دهستی به خششی هه میسه کراوه و په خشاینده یه، ده رگای خه زینه ی ره حمه تی فراوان و کراوه یه ﴿ینفق کیف یشاء﴾ ده به خششی چۆنی بوی، که نجینه ی هه موو شتیکی لای خۆیه تی، هه موو نیعمه تیک دروستکراوی ئه وه و له ئه وه وه یه و به س، تاک و ته نیا و بی هاوتایه، رزق و رۆزی گیانه به ران هه مووی به دهست ئه وه، وه ککو له شوینتیکی تر دا ده فەرموی: ﴿واتاکم من کل ماسألتموه وان تعدوا نعمة الله لا تحصوها ان الانسان لظلوم کفار﴾ ابراهیم / ۳۴.

ئه مجار کاریگه ری قورئان له سه ریان دیاری ده کاو ده فەرموی: ﴿ولیزیدن كثيرا منهم ما أنزل إلیک من ربک طغیانا و کفرا﴾ دلتیابه و بزانه: ئه و قورئانه ی بۆ تو نێردراوه، ئه و نیعمه ت و فەضله ی به تو به خشراره، گوهرایی و کوفر بۆ ئه وان زیاد ده کا: له کاتیکی دا موسو لمانان به وایان پیی پته و ده بی و کرداری باشی پیی زیاد ده که ن، زانستی به سوودی لی وه رده گرن، کافرو جووله که کان هه سوودانی خۆت و که له که ت، گوهرایی و کوفر پیی زیاد ده که ن و پتر سه ر لیتشیواو یاخی ده بن، وه ککو له ئایه تیکی تر دا ده فەرموی: ﴿قل هو للذین آمنوا هدی وشفاء والذین لا یؤمنون فی اذانهم وقر وهو علیهم عمی، اولئک ینادون من مکان بعید﴾ فصلت / ۴۴، یان ده فەرموی: ﴿وننزل من القرآن ما هو شفاء ورحمة للمؤمنین، ولا یزید الظالمین الا خسارا﴾ الاسراء / ۸۲ له کاتیکی قورئان ره حمه ت و شیفای دئی موسو لمانانه ده بیته مایه ی گوهرایی و نه گبه تی بۆ کافره کان.. سزاو تۆله ی خودا له پاساوی ئه و هه موو تاوان و قسه ناشیرینه یاندا رۆرو هه مه جۆرن به گوێره ی کرده وه کانیان سزایان ده داو تۆله یان لی ده ستینی له دنیا و قیامه ت دا ﴿والقینا بینهم

العداوة والبغضاء إلى يوم القيامة ﴿ خستوومانه ته نیتوان کۆمه لانی جووله که و
گاورانه وه دووژمنایه تی و دژایه تی کردنی به کتری، هر کۆمه لیکیان دژی
کۆمه له که ی تریانه، هرگیز دانویان پیکه وه ناکۆلی و په یوه ندی دۆستایه تی
یان له نیتوان دانیه، وه کوو ده فرموی: ﴿ تعسبهم جميعا وقلوبهم شتى ﴾
الحشر/۱۴.

میژووی کۆن و نویش ئه و راستییی چه سپاندوه و گه ل به لگه و رودای
شه ره چینایه تی و شه ره ئایینی و شه ره داگیرکه ره کانیا نی له دوو تووی
خۆی گرتوه و گه واهی ناکۆکی و پچرپچری ناو کۆمه لانی مه سیحی و جووله که
ده دهن، به وهش هه لمه خه له تی: که ئیستا له سه ر داگیر کردنی خاکی
فه له ستین په کیان گرتوه، ئه وه شتیکی کاتییه و به ره رار نابی! ﴿ کلما
أوقدوا نارا للحرب أطفأها الله ﴾ هر کاتی بیانه وی فرت و فیل له پیغه مبه رو
موسولمانان بکه ن، قیتنه به رپا بکه ن و شه ره ه لگیرسیتن، دووژمنایه تی بخه نه
نیتوان گه لو نه ته وه کانی تره وه، ئاگری شه ره خۆش بکه ن، له دهره وه و ناوه وه
خودا ریسوایان ده کاو فرت فیله کانیا نی بۆ خۆیان ده گه ریتیتته وه، جا یان
هه ولۆ ته قه لاکانیا نی بی سوود ده بن، یاخود موسولمانانیا نی به سه ردا زال
ده کا! له په راوه کانی میژووی ئیسلام له کتیه بکهانی سیره دا زۆر له و باسانه
هه په که جووله که کان موشریکه کانیا نی هه ل ده نان بۆ ئه وه ی هیرش بکه نه
سه ر پیغه مبه رو هاوه لانی: هه یان بوو رۆمه کانی هه ل ده نان بۆ ئه وه ی
په لاماری موسولمانه کان بده ن، هه یان بوو په نای ده دا به دووژمنانی
موسولمانه کان و دیحه واندنه وه و یارمه تی ده دان وه کوو که عبی کوپی
نه شره ف!! هۆی سه ره کی ئه م دژایه تییه چه سوودی و ده مارگیری بوو
هه روه ها زاناو ره به نه کانیا نی ترسی ئه وه یان هه بوو: که به هۆی بلایبوونه وه و
سه قام گیر بوونی ئایینی ئیسلام و سه رکه وتنی: ئه و ئیمتیازاته ئایینی و
عیلمیانه ی پتوه ی ناسرابوون له ولاتی حجازدا له کیسیان بجی! که وابوو:

دووژمنایه تی یان بۆ موسولمانان دووژمنایه تی به کی سیاسی و ره گه زیاه تی بوو،
 دژایه تی به کی هه لقولاو له نایینه وه نه بوو، بۆیه له دوایی دا له ولاتی شام و
 نه ده لوسدا جووله که کان په یوه ندیه کی باشیان له گه ل موسولمانه کاندایه پیدایه
 کرد، دواى نه وه ی که دادپه روه رییان لی بینین و نه و ستم و نازاره ی له
 رۆمه کانه وه پتیان ده گه یی موسولما نه کان لایان بریدوو مرقانه له گه لیاندا
 جوولانه وه: هه روه ها دووژمنایه تی نه صرائیه کان بۆ موسولمانه کان له
 چه رخی به که می ئیسلامی دا رامیاری بوو نه ک نایینی، نه م دژایه تی به له نیوان
 موسولمانان و رۆمه داگیرکه ره کانی ولاتی شام و میصر دا توندتر بوو،
 مه سیحیه دانیشته وه کانی نه م ناوچانه مه یلیان زیاتر به لای موسولمانه کانه وه
 هه بوو، به تاییه تی که زۆر زه بره زه نگیان له رۆمه کانه وه پی گه ییشته بوو،
 گه لیک ستمیان لی کردبوون و بتمان هشیان به دادپه روه ری موسولمانه کان په پیدایه
 کردبوو، نه مه ش دیارده یه کی روونی ناو ئاده میزاده، هه میشه وچاویان له
 به رزه وه ندی خۆیان وه له روانگه ی نه و به رزه وه ندیانه وه په یوه ندیه کانیان
 جۆش ده ده ن! که وایی پتویسته نه و دژایه تی به نه که یین به صیفه تیکی زاتی بۆ
 خۆیان، یان بۆ نایینه که یان، با خۆینه رچاوه پوانی بکا که پاش چه ند
 نایه تیکی تر په روه ردگار بۆخۆی شایه دی نه وه ده دا که مه سیحیه کان
 تریکترین گه لو نه ته وه ن له باره ی خۆشه ویستی و دۆستایه تی کردنی
 موسولمانانه وه، نه مه ش نه وه ده چه سپینی که دژایه تی به کی دژایه تی به کی
 رامیاری و سیاسیه وه هه لقولاوی نایین نیه.

﴿وَيَسْهَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ واته: نه و جووله کانه که دژایه تی
 پیغه مبه رو هاوه لانی ده که ن، ناگری شه رو فیتنه یی هه ل ده گیرستین، وه نه بی
 مه بستیان راست کردنه وه ی نه خلاق و ره وشت بی، یان بۆ به رزه وه ندی ولات و
 ناوه دان کردنه وه بی، به لگوو مه به بستیان دژایه تی کردن بلاوکردنه وه ی فه سادو
 به دره وشتیه، ده یانه وی موسولمانان به ک نه گرن و له نه زانیه وه نه گوینزه وه

بۆ ژیر پۆشنایی عیلم و زانست له بت په‌رستییه وه نه‌بنه یه‌کتا په‌رست هه‌ول
 ده‌ده‌ن فی‌ل و ته‌له‌که له موسولمانان بکه‌ن، گومان بخه‌نه بیرو باوه‌رپانه‌وه،
 هه‌سوودییان پێ ده‌بردن، هه‌زیان لی بوو ئیمتیازات و به‌رژوه‌ندییه‌کانیان
 به‌رده‌وام بێ ﴿والله لا یحب المفسدین﴾ په‌روه‌دگار هه‌رگیز هه‌سادکارانی خۆش
 ناوێن، کرده‌وه‌کانیان باش ناکاو هه‌ول و کۆششه‌کانیان سه‌رکه‌وتو ناکا،
 چونکه نه‌وان دزاییه‌تی حیکمه‌تی خودا ده‌که‌ن که ده‌یه‌وی ئاده‌میزادان رێک و
 پێک بن، ولات ئاوه‌دان بکه‌نه‌وه، بۆیه په‌روه‌دگار هه‌موو پیلان و فرت و
 فی‌لیکی ئه‌و ناحه‌ز به‌ ئیسلامانه‌ی پوچ کرده‌وه، موسولمانه‌کان که یه‌کیان
 گرت و به‌هۆی ئیسلامه‌وه‌ حالیان باش بوو، حالی کهسانی دیکه‌شیان باش
 کرد، له هه‌ر ولات و هه‌ریمێک که نه‌وان تێیدا بالا ده‌ست بوون، زه‌وییا ئاوه‌دان
 کرده‌وه، به‌لام هه‌رمانه‌وه‌ واکانی که‌لانی تر وێرانکه‌روسته‌مکار بوون؛ به‌لی
 ئیسلام هه‌رمان به‌ په‌یره‌وه‌کارانی ده‌کا راستال و رێکخه‌ر بن به‌ باشترین
 شیوه، ئه‌مه‌ش ره‌ه‌شتیکه‌ خودا خۆشی ده‌وی جا که موسولمانان به‌م ئه‌رکه
 پێرژه‌یان هه‌ستان و په‌یره‌وی نایینی ئیسلامیان کرد، خوداش یارمه‌تی‌دان و
 به‌سه‌ر هه‌موو دوورمانانیاندا سه‌ری خستن!

هه‌روه‌ها ته‌ورات و ئیجیلیش بۆ هیدایه‌تدانی ئاده‌میزاد هاتون، بۆ
 راستال کردن و رێکخستنی ئاده‌میزاد نیردراون، په‌یره‌وه‌کارانیان بۆیه له‌و
 رۆژگاراندا بوون به‌ موفسید، چونکه وازیان له‌ شوێنکه‌وتنیان هێنا، وه‌کوو
 چۆن له‌م رۆژگاراندا موسولمانان وازیان له‌ شوێن که‌وتنی قورئان هێناوه‌و
 رویان وه‌رگێرا له‌و ئامۆژگارییه‌ی ئاراسته‌ی ئاده‌میزادانی ده‌کا، ئیتر ته‌ختی
 به‌ختیان وه‌رگه‌راو دوورمن به‌سه‌ریاندا زال بوو، بوونه ژیر ده‌سته‌ی بێگانه‌و
 ولاتیان داگیر کرا! به‌لام وێرای ئه‌و خراپه‌کارییه‌یان په‌روه‌دگار ده‌رگای
 تۆبه‌و گه‌پانه‌وه‌ی لی دانه‌خستبوون، به‌لکوو به‌خۆیان دا بچنه‌وه، واز له‌
 تاوانکارییه‌ی به‌یئن، وه‌کوو ده‌فه‌رموی: ﴿ولو أن أهل الكتاب آمنوا واتقوا﴾

نه‌گەر نه‌هلی کیتاب بره‌وی ریڤو پیکیان به‌خوداو به‌پیغه‌مبه‌ر بکردایه‌و
 پابه‌ندی فرمان و جله‌و گیرییه‌کانی قورئان بوونایه، خویان بپارستایه‌له‌و
 تاوانانه‌ی که‌ تاویته‌ی بوو بوون وازیان لی به‌یتانایه ﴿لکفرنا عنهم سیئاتهم﴾
 تاوانه‌کانیانمان ره‌ش ده‌رکرده‌وه‌له‌ توله‌ی نه‌و گونا‌هانه‌ی نه‌جامیان داوون
 خوش ده‌بووین ﴿ولادخلناهم جنات النعیم﴾ ده‌مانخستنه‌ ناو به‌ه‌شتی
 رازاوه‌و خوشه‌وه‌! بۆ خویان تییدا خوشییان بچیشتایه‌! ناخوشیمان له‌سه‌ر
 لا ده‌بردن و خوشی و کامه‌رانیان ده‌دانی! حق ﴿ولو أنهم أقاموا التوراة
 والإنجیل﴾ نه‌گەر نه‌هلی کیتاب گۆرانکاریان له‌تورات و ئینجیل دانه‌کردایه‌و
 چۆن له‌خوداوه‌ بۆیان هاتون ئاوا بیان پاراستنایه‌و کاریان پی‌بکردنایه‌و
 پابه‌ندی فرمان و جله‌و گیری یه‌کانیان بوونایه که‌ هندی‌له‌ ده‌قه‌کانیان
 جه‌خت کردنه‌له‌سه‌ر یه‌کتا په‌رستی و موژه‌ دانه‌ به‌هاتنی پیغه‌مبه‌ری ئاخر
 زه‌مان ﴿وما أنزل إليهم من رهم﴾ هه‌روه‌ها بره‌ویان به‌قورئان بیتنایه‌و کاریان
 پی‌بکردبایه‌و شوین ریبازی پیغه‌مبه‌ر بکه‌وتنایه ﴿لاکلوا من فوقهم ومن تحت
 أرجلهم﴾ په‌روه‌ردگار رزق و رۆزی بۆ گوشاد ده‌کردن و له‌ئاسمانه‌وه‌ باران و
 به‌ره‌که‌تی بۆ ده‌باراندن و زه‌ویش خیر و خیراتی بۆ فه‌راهم ده‌هێنان، به‌تیرو
 ته‌سه‌لی له‌به‌رو بوومی جۆراو جۆره‌یان ده‌خوارد، له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ رزق و
 رۆژییان به‌سه‌ردا ده‌باری! وه‌کو له‌شوئینیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿ولوان
 اهل القرى امنوا واتقوا لفتحنا عليهم بركات من السماء والارض﴾
 الاعراف/۹۶ ئیبنو عه‌باس ده‌فه‌رموی: ﴿لاکلوا من فوقهم﴾ یانی ئاسمان
 بارانی ته‌واو له‌کاتی خۆی دا بۆ ده‌باراندن ﴿ومن تحت أرجلهم﴾ یانی زه‌وی
 به‌ره‌که‌تی خۆی بۆ ده‌رده‌خستن.

جا وه‌نه‌بی نه‌هلی کیتاب هه‌موویان یه‌که‌هه‌لوئیت و یه‌که‌بیروباوه‌ریان
 هه‌بی، به‌لکو له‌کرده‌و باوه‌ردا جیاوازییان له‌نیوان دا هه‌یه، ﴿منهم أمة
 مقتصدة﴾ تاقمیکیان هه‌یه‌میانه‌ ره‌و راستال و خودا په‌رستن، وه‌کوو

عه‌بدوللای کورپی سه‌لام و هاوه‌لانی له جووله‌که، یان وه‌کسو نه‌ججاشی وهاوه‌لانی له مه‌سیحیه‌کان ﴿و کثیر منهم فاسقون﴾ زۆریه‌ی زۆریشان له سنووری نایین ده‌رچوون و هه‌لویتو کردوه و گوشتاریان نامه‌ردانه و فیتنه نامیزو گومراییه.

زۆر نایه‌تی تر هه‌ن نه‌وه ده‌چه‌سپینن که بری له نه‌هلی کیتاب میانه ره و راستالن و وه‌کسو ده‌فه‌رموی: ﴿ومن قوم موسى امة يهدون بالحق وبه يعدلون﴾ الاعراف ۱۵۹ یان ده‌رباره‌ی شوینکه‌توانی عیسا ده‌فه‌رموی: ﴿هاتینا الذین امنوا منهم اجرهم وکثیر منهم فاسقون﴾ الحديد ۲۷.

به‌راستی نه‌و جووله‌کانه که لیککی سه‌یرو سه‌مه‌ره بوون، کرده‌وه‌ی خراب نیه نه‌یانکردبی، زیانیان به‌هه‌موو که‌س که یاندوه به‌لکوو پیغه‌مبه‌رانیش له ده‌ستیان رزگاریان نه‌بووه، چه‌ند پیغه‌مبه‌ریان به‌شیوه‌ی درنده‌یی شه‌ید کردوه، ته‌نانه‌ت له‌خوداش رازی نه‌بوون! چه‌ند صیفه‌تی ناشرینو نه‌گونجاو یان وه‌پال داوه!

**فه‌رمانی په‌روم‌نگار به‌پیغه‌مبه‌ر به‌که‌یانندی په‌یامه‌که‌ی و
بانگه‌وازی کردن خامن نامه‌کان بو‌ئیمان هینان به‌پیغه‌مبه‌ر**

﴿يَتَأْتِيهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ

رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٦٧﴾

قُلْ يَتَأَهَّلَ الْكِتَابَ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا

أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ

طُفَيْنَا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئُونَ وَالنَّصَارَىٰ مَنْ آمَنَ
بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

۶۷

له نایه ته کانی پیشوودا نه وهی روون کرده وه: که زوری بهی زوری نه و
خه لکه فاسق و گومراو یاخین و که میکیان خودا په رست و راستان، له م
نایه تانه ی دواپی دا فرمان ده کا به پیغه مبه ر که گوی به زوری گومراو له
خودا یاخی بووه کان نه دا، له فرت و فیل و پیلانه کانیا ن نه ترسی، بانگه وازی
خوی رابگه ی نه و نه پنی و کاره ناشرینه کانی نه هلی کیتاب و کافران بخاته
رو، چونکو خودا ده پیاریزی له فرت و فیله کانیا ن و ناتوان زیانی پی
بگه ی نه.

نه بوو شایخ "نه بوو حبیان" له حه سنی به صریبه وه ده گپړته وه
ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فهرموی: په روه ر دگار منی به په یامیکه وه ناریدو
نه رکیکی خسته سهر شانم که به ته وای تینم بۆ هات و ترسام و زانیم که خه لک
به دروم ده خه نه وه، نیت خودای مه زن نه وه ی پی راگه یادم که په یامه که م
ده گه ی نه به ته وای یان سزام ده دا، نیت نه م نایه ته هاته خواری که
ده فهرموی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ نه ی پیغه مبه ری
ره وانه کراو! نه و په یامه ی بۆت نیردراوه به ته وای و ده ست به جی بیگه ی نه
به و خه لکه و دوا ی مه خه: له که سیش مه ترسی، هیچ که س ناتوانی زیانت پی
بگه ی نه! پیغه مبه ر ﷺ نه رکی سهر شانی خوی به نه و په پی لی بووردووییه وه
ره دام هیتا، به باشرین شیوه په یامی خوی راگه یاند... نیمامی بووخاری له
کاتی ته فسر کردنی نه م نایه ته دا له عانیسه وه ده گپړته وه، ده لی: عانیسه
فهرمویه تی: هر که سیک بووی گیرایه وه که پیغه مبه ر شتیکی له په یامه که ی

شاردۆته وه نه یگه یاندوو ده کا! ئیمامی موسلیمو تیرمذی و نه سائیش
هه مان ریوایه تیان کردوه!

له سه حیه یین دا دووباره له عایشه وه گێڤداروه ته وه ده لی: نه گهر
پێغه مبه ر ﷺ بیویستایه برێك له په یامه که ی بشاریته وه نایه تی ﴿وَتَغْشَىٰ فِي
نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ، وَتَغْشَىٰ النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَغْشَاهُ﴾ الاحزاب/۳۷، ی
ده شارده وه که ده رباره ی ماره کردنی زهینه ب هاتۆته خوارئ

ئیبنو نه بی خاتم له موجهیده وه نه قل ده کا ده لی: کاتیک نایه تی
﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ هاته خوارئ پێغه مبه ر ﷺ روی
کرده باره گای به زادن و فه رموی خودایه! من چی بکه م ئه من به تاقه
که سی و نه وان زۆر، گه له کۆمه کێم لی ده که ن! ئیتر نه مه هاته خوارئ: که
ده فه رموی: ﴿وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ نه گهر ده ست به جئ ئه و
قورئانه ی بۆت نێردراوه به بی ترس به خه لکی نه گه یه نی، ئه و ئه رکه ی
خراوه ته سه ر شانت به رێک و پێکی نه جامی نه ده ی، به م جۆره شتیکی لی
بشاریته وه با بۆ ماوه یه کیش بێت- ئه وه ئه رکی پێغه مبه رایه تی خۆت
نه نجام نه داوه و په یامی خۆت نه گه یاندوو!!

حیکمه ت له فه رمان کردن به پێغه مبه ر که په یامه که ی بگه یه نی و جه خت
کردنه وه له سه ر فه رمانه که که ده فه رموی: نه گهر هه ندیک لی بشاریته وه
وه کوو ئه وه وایه: هه مووی شار دبیته وه و ئه رکی سه ر شانی خۆی نه نجام
نه دای، له کاتیکدا پێغه مبه ران دوورن له تاوان و سه رپێچیکردنی فه رمانی
خودا، پارێزراون له وه ی به شیک له په یامی بۆ لا نێردراویان پاشگوئ بغه ن،
مه به سه ته که ئه وه یه: که له پێغه مبه ر بگه یه نی که راگه یاندنی په یامی خودا
ئه رکیک ی پێویست و جه خت له سه ر کراوه، به هیه شێوه یه ک ناگونجئ
پێغه مبه ر به ئیجتیهادی خۆی هه ندیک لی دوابخات بۆ ماوه یه ک، به لکوو
پێویسته ده ست به جئ و بی سی و دوو په یامه که بگه یه نی! پێویسته

موسولمانانیش ئەم حەقیقەتە بزانن و تییاندا ئەکە ونە را جیاییە وە جا بۆیە
پێغەمبەر ﷺ ھەر نیگایەکی بۆ بەاتایە دەست بە جی راي دەگە یاندو بۆ
خەلکە کە ی شى دە کردە وە .

بووخاری دە فەرموی ئیمامی زوھری فەرمویە تی: (پە یام لە خودا وە یە ،
لە سەر پێغەمبەر گە یاندنە ، لە سەر ئیتمە پابەند بوونە پێوہی) نە تە وە ی
موسولمان تیکرا شایە دی نە وە دە دەن: کە پێغەمبەر ﷺ پە یامی پێ
سپێر براوی بە ئە و پە پری لیھاتویبە وە گە یاندو وە ، ئە رکى سەر شانی خۆی
ئە نجام دا وە ، لە گە و دە ترین کۆبوونە وە یدا لە گە ل موسولمانان لە حە جی
مالئاوایی دا کە نزیکە ی چل ھە زار لە ھا وە لانی ئامادە بوون ، لە وتارە
گرنگە کە یدا ، ئە و راستییە ی دووپات کردە وە و فەرموی: (ایھا الناس انکم
مسؤلون عني، فما انتم قائلون) وتیان شایە تی دە دەین: کە تۆ پە یامی خۆت
گە یاندو وە و ئە رکى سەر شانی خۆت ئە نجام دا وە و ئامۆژگاری ئیتمە ت
کردو وە ، ئیتەر پێغەمبەر ﷺ پە نجە ی موبارە کی بە رز دە کردە وە بۆ ئاسمان و بۆ
لای ئە وانی را دە داشتە وە دە یفەرمو: (اللهم هل بلغت).

ئیمامی ئە حمە د لە ئیبنو عە بباسە وە دە لی: پێغەمبەر لە حە جی
مالئاوایی دا فەرموی: (یا ایھا الناس، أي یوم هذا؟) وتیان رۆژێکی پێرۆند
ناشتیخوانو شە پ تێیدا یاساغ کرلە وە ، ئە مجار فەرموی: (أي بلد هذا) وتیان:
شاری حە رامە ، واتە: شە پری تێدا یاساغە .. فەرموی: (فای شهر هذا) وتیان:
مانگی حە رامە .. شە پری تێدا قە دە غە یە . ئە مجار پێغەمبەر ﷺ فەرموی: ((فان
اموالکم ودماءکم واعراضکم علیکم حرام کحرمة یومکم هذا فی بلدکم هذا
فی شهرکم هذا)) چە ند جارێک ئە م رستانە ی دووبارە کردنە وە ئە مجار پە نجە ی
قە لە پری بۆ لای ئاسمان و فەرموی: (اللهم هل بلغت) چە ند جارێک ئە مە ی
وتە وە ئە مجار فەرموی: (الا فلیبلغ الشاهد الغائب، لا ترجعوا بعدي كفارا
یضرب بعضکم رقاب بعض).

نه مجار په روه ردگار پشتگیری و که قاله ت و زامنې خوی بۆ پیغه مبه راده که یه نئ و ده فره موی: ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ خودا له پیلان و مه ولدانی نه و خه لکه خوانه سانه ده تپاریزی و ناهیلی و دووژمنان لیت به مه رام بگه ن و زه فرت لی ببینن، بیگومان موشریکه کان چهند جارێک مه ولی تیرۆر کردنیان داوه له (دار الندوة) دا به تاییه تی پاش مردنی نه بوو طالیب، به لام خودا پارێزگاری کردو پیغه مبه ر ښکړی کوچی کرد بۆ مه دینه و له ده سستیان رزگاری بوو، مه وره ها جووله که کان چهند جارێک پاش کوچ کردنی بۆ مه دینه مه ولی تیرۆر کردنیان داوه به لام مه وله کانیان بئ سوود بووه و پیلانه کانیان پووچال بوونه وه.

مه به ست به پاراستنه که ی پاراستن له تیرۆکردنه، که وایی ره خنه ناگیرئ به وه ی که پیغه مبه ر له کافره کانی مه ککه وه توشی جوړه ها نازارو نه شکه نجه بووه له مه ککه، له طائف، پاش کوچ کردنیشی بۆ مه دینه له جهنگی نو خودا دانی شکاو روخساری بریندار بوو!!

تیرمزی و نه بوو شه یخ ئیبنو حه بیان و حاکیم و نه بوو نه عیم به یه قی له کومه لیک له هاوه لانه وه ده گێر نه وه: ده لئین: پێش هاتنه خواره وه ی نه م نایه ته پیغه مبه ر له مه ککه پاسه وانی مه بوون، عه بیاسی مامی یه کیک بووه له وانه ی که پارێزگاری لی ده کرد، که نه م نایه ته هاته خوارئ، ئیتر پاسه وانه کانی جواب کردن، ده گێر نه وه ده لئین: نه بوو طالیب عاده تی وایوو: پیغه مبه ر ښکړی بۆ هر شوینیک بجوبایه پاسه وانی له که لدا ده ناردن، که نه م نایه ته هاته خوارئ فره موی: مامه خودا پارێزگاریم ده کا، ئیتر پتو یستیم به پاسه وان نیه.

نه نه س ښکړی ده لی: سه عو حوزیفه تا هاتنه خواره وه ی نه م نایه ته پاسه وانی پیغه مبه ر یان ښکړی ده کرد که نه م نایه ته هاته خوارئ پیغه مبه ر ښکړی سه ری موباره کی له په نجه ره که وه ده ره ینا و فره موی: نه ی خه لکینه! ئیوه برۆنه وه، پتو یستیم به پاسه وان نیه، خودا خوی ده مپاریزی، مه ندیک ده لئین:

ئەم نایەتە دووجار ماتقوتە خواری؛ جارێک لە مەککە و جارێکیش لە مەدینە هەندیکیش دەلێن: نایەتەکە مەککییە و یەک جار نازل بوو، بەلام لە سییاقی تەبلیغ کردنی ئەهلی کیتابدا هیندراوە کە پێی راگەیانندی ئەهلی کیتاب لە مەدینە بوو، تا ئەو بگەیەنێ کە پێغەمبەر ﷺ هەر وەکوو توشی ئەزەت و ئازاری کافرەکانی مەککە بوو، توشی ئەزەت و ئازاری ئەهلی کیتابییش بوو، پەرەدگار لە هەردوو تاقم و گروکان پاراستی و لە مامووەی (۲۳) سالدانەیان توانی فرسەتی لی بینن.

دیاره نایەتەکە کە مانایەکی گشتی تری هەیە؛ ئەویش ئەو یە کە دەفەرموی: ئەی فرۆستادە و ره‌وانە کراو! ئەتۆ پەيامی خۆت بگەیەنە، تۆ هەر راگەیانندن لەسەرە، هیدایەت و گەیانندن بە مەبەستی بە دەست خودایە، وەکوو لە نایەتیکی تردا دەفەرموی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ البقرة / ۲۷۲، یان دەفەرموی: ﴿فَأَنصُرْكَ بِبِلَاقِ اللَّهِ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ﴾ الرعد / ۴۰، ئەمجار پەرەدگار مۆکاری پاراستنە کە دیاری دەکا و دەفەرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾ بێگومان خودا هیدایەتی گروێ کافر و بێ دین نادا، پشتگیری ئەوانە ناکا کە هەولی تیرۆر کردنی تۆ دەدەن...

ئەمجار خودای گەرە راستییەکی تر بۆ ئادەمیزادان روون دەکاتەو، راستییەکی گرنگ بە ئەهلی کیتاب و موسوڵمانان را دەگەیەنێ و دەفەرموی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ﴾ ئەی محمد! بە ئەهلی کیتاب جوولەکە و مەسیحی - بلی: ئێوە لەسەر ئایینێک نین کە پەسندبێ هەتا پابەندی فرمان و جلە و گیرییه‌کانی تەواریت نەبن و بە کردەوێ جێبەجێیان نەکەن کە بریتییە لە یەکتاپەرستی و کردەوێ چاک: کە پێک لە فرمانەکانیان بپروا کردنە بە پەيامی ئیسلام و شوێنکەوتنی شەریعەتی (محمد) و بپروا هێنان بە پێغەمبەراییەکیی، ﴿وَمَا أَنزَلْ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ﴾ هەروەها پەپرەوی ئەو قورئانە بکەن: کە لەخوداوە نێردراوە بۆ

ئێوه و هه موو ئاده میزاد به گشتی و تا کۆتایی دونیا، ئه و قورئانه ی که به رنامه و پرۆگرامی خودایه بۆ ئاده میزاد، پالفتی هه موو کتێبه ئاسمانیه کانی پیشووه، ته واکهری ئایینه و نێردراوه بۆ پیغه مبه ری ئیسلام ﷺ که ناوی (محمد) ه دوا پیغه مبه ره و په یامی پیغه مبه رایه تی به و ته واکراوه.

ئه مجار مانای نایه تی پیشوو ژماره (۶۴) ی جاریکی تر دووباره کرده وه و فهرموی: ﴿ولیزیدن كثيرا منهم ما أنزل إليك من ربك طغيانا وكفرا﴾ په روه رداگر سویند ده خوا و جهخت له سه ر نه وه ده کاته وه: که ئه م قورئانه بۆ زۆریه ی زۆری ئه هلی کیتاب ده بیته هۆی گومرا بوونی زیاتر و سه رلێشێوانی پتر ئه م قورئانه ی که له خوا وه وه بۆ تو نێردراوه زۆریه ی زۆری ئه هلی کیتاب پی ی شیت گیرتر ده بن و زیاتر په یامه که ت رت ده که نه وه و کوفر و گومرا بییان زیاتر پی ی پته و ده بی! چونکه ره ق و کینه ی ئه وان به رامبه ر حق و راستی به میرات بۆیان ما وه ته وه و له گه ل خوین و ئیسقانیان ئاوێته بووه، هه رگیز به چاویکی ورد بینیه وه و به عه قلیکی کراوه وه به ر ناکه نه وه و وێژدان به کار ناهێنن، ئه وانه کوفر تا بینه قاقایانی داگیر کردووه و نایه نه سه ر رێگای راست، که وابی ﴿فلا تأس على القوم الكافرين﴾ ئه ی پیغه مبه ر! خه م و خه فته مه خۆ له سه ر زنده گومرا پی بوون و پته و بوونی بیرویا وه پی کوفر ئامێزیان، چونکه زیانی ئه وه بۆ خویان ده گه رێته وه و تو زه ره ر ناکه ی، موسولمانانیش پیو یستیان به وان نیه! ئه و که مینه شیان که به وایان به یه که تا یی خودا هه یه و ئیمانیا ن به نامه ئاسمانیه کان و به پیغه مبه ران هه یه، قورئانی پیروژ بیرو باوه ریا ن پته و تر ده کا و چا وکرا وه و شاره زایی تریان ده کا و کامه رانی و خوشبه ختی دونیای قیامه تیان بۆ ده سته به ر ده کا.

دوای روون کردنه وه ی ئه م راستیه گرنگه قورئانی پیروژ قانون و یاسایه کی گشتی دیاری ده کا بۆ هه موو ئاده میزادان و ده فهرموی: ﴿إن الدين

آمنوا ﴿ نه و ئاده میزادانه ی بپروایان به نایینی نیسلام کردووه و شوین په یمامی پیغه مبه ری ئاخر زه مان که تون ﴿والذین هادوا﴾ نه وانه ی جووله که بوون و پابه ندی فەرمان و جلّه و گیریه کانی ته ورات بوون، شوین په یمامی موسا که وتن ﴿والصابئون﴾ نه وانه ی صابینه و هیچ نایین و شهریه تیکیان نیه یان نه وانه ی فریشته ده په رستن و له نویژدا روونا که نه قیبله ﴿والنصارى﴾ نه وانه ی مه سیحین و شوین په یمامی عیسا که وتن و بپروایان به ئینجیل هیئاوه ﴿من آمن بالله واليوم الآخر﴾ هه ر که سی له و گروها نه ئیمانی راست و دروستی به خوداو پیغه مبه رانی خوداو روژی دواپی هه بی، وپرای هه بوونی نه و ئیمانه ﴿وعمل صالحا﴾ کردار و گوفتاری راستالانه ی کردبی، هه موو کاریکی بقو ره زامه ندی خودا بی و له چوارچیوه ی شهریه تی خودا هه لس و که وت بکا، نه وه ﴿فلا خوف علیهم﴾ ترسی توله و سزای روژی قیامه تیان نیه دلتیان له ناکامی تیکوشان و هه ول و ته قه لای دونیایان ﴿ولا هم یحزنون﴾ خه فته بقو ژبان دونیاشیان ناخون تامه زرویی له زهت و خوشیه کانی به جیماو له دونیایان دانین چونکه نه وه ی پییان دراوه و پیی گه یشتون زور له هی دونیایان خوش تره !

نایه ته که ئاماژه ی نه وه ی تیدا په که نه هلی کیتاب نایینی خودایان جیبه جی نه کردووه، نه هوکاریان به کار هیئاوه و نه گه یشتونه مه به ست، نه پاریزکاری ده قه کانی ته وارت و ئینجیلیان کردووه، به م رهنگه نه هیلن گورانکاریان تیدا بکری، نه هیشتویانه ده قه کانیاں له سه ر شیوه ی نیردراوی خوین بمینه وه، نه بپروایان به خوداو روژی دواپی کردووه، وه کوو نه و شیوه یی که پیشینانی خوین له سه ری روشتون نه وه کوو پیشینانی صالح و خودا په رستیان، هه لس و که وتیان کردووه ! جگه له که میکیان: که خودا په رست و راستال بوون و پابه ندی فەرمانی خودا بوون و که نایینی نیسلامیش

هات شوین پیغه مبهری نیسلام که وتزو پابه ندی فه رمان و جلّه و گریبه کانی
قورئان بوون و له ژیر ئالای نیسلام دا، خه بات و تیکر شانیان نه نجامدا.

به دروخستنه وهو شهید کردنی پیغه مبه ران له لایهن جهوله که کانه وه

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا
كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا
وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٧٠﴾ وَحَسِبُوا أَنَّ تَكُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَصَمُوا
ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَثِيرٌ مِنْهُمْ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿٧١﴾

له وه پیش په ره وه ردگار نه وهی راگه یاند: که واده و به ئینی له نه ته وهی
نیسرائیل وه رگرتوه که پابه ندی فه رمانه کانی خودا بن، بهوا به پیغه مبه رانی
بکه ن، به لام نه وان پابه ندی واده و په یمانه کانی خو یان نه بوون،
عه هدویه ئینه کانی خو یانیا ن مه لوه شان دۆته وه، لیږده دا هه مان راگه یاندن
دووباره ده کاته وه و ده فه رموی: ﴿لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رَسُولًا﴾ بیگومان واده و به ئینمان له نه ته وهی نیسرائیل وه رگرت: که
گه ردنکه چو پابه ندی فه رمانی خودا و پیغه مبه ری خودا بن، پیغه مبه رانا نمان بۆ
لا ره وانه کردن، بانگه وازی یان کردن بۆ خودا په رستی و نامۆزگارییان کردن،
به لام نه وان به پیر بانگه وازییه کانه وه نه ده هاتن، سه ره پیچیان ده کرد ﴿كُلَّمَا

جاءهم رسول بما لا قوى أنفسهم ﴿ هه کاتى پیغه مبه ریک بهاتایه بو ناویان،
 نایین و شهریه تیکی بهیتایه که به هه وه سی نه وان نه بوايه، به رژه وه ندى
 ته سکی تایه تی نه وانى تیدا نه بوايه، واده و به لینى خوین هه لده وه شانده وه و
 له خودا یاخی ده بوون وه لسه و که وتیان له که ل پیغه مبه ره کان به یه کی که له م
 شیوانه ده بوو ﴿فریقا کذبوا﴾ کومه لیکیان به درو ده خسته وه و پشتیان لی
 هه لده کردن، ﴿و فریقا یقتلون﴾ یان کومه لیکیان لی تیروور ده کردن و به
 درنده ترین شیوه شه هیدیان ده کردن.

به کورتی به نو ئیسرائیل له خراپه کاری و شوینکه وتنى هه واو هه وه س دا
 که یشتبوونه نه وپه پی گومرایی و سه ر لی شیواوی، ته نانت ناموزگاری
 پیغه مبه ره کانیشیان کاریگه رنه بوو له دلیان داو له خراپه کاری نه یان
 گپرانده وه، ﴿لنکو به پیچه وانه وه شاره زایی کردن و بانگه وازی کردنی نه و
 پیغه مبه رانه یی بوین زیاتر گومرایی کردن و پتر سوور بوون له سه ر به درو
 خسته وه یی پیغه مبه ره کانیان و بگره کوشتن و له ناو بردنیاں !! نه و نده ش له
 تاوانکاری و خراپه کاری دا نوقوم بوو بوون ﴿وحسبوا ألا تكون فتنة﴾ پییان
 و ابو: که له سه ر نه و کرده وه خراپه نه یان هیچ فیتنه یی و ناشوبیک هه لئاستی!
 به لایانه وه کاریکی ناسایی بوو پییان و ابو، توله یان لی ناسیندری، چونکه
 نه وان خوین به خوشه وویستی خوداو کوپی خودا حسیب ده کردو بپوایان
 و ابو: پیغه مبه رایه تی پیشینانیاں و پیاو چاکی باوک و باپیرانیاں له توله و
 سزای نه و کوشتن و به درو خسته وه یه ده یانپاریزی، به لام ناکامی نه م
 خراپه کاری به یان نه گبه تی بوو بوین ﴿فعموا﴾ له ناستی حه ق کویر بوون و
 حه ق و راستیاں نه بیینی ﴿وصموا﴾ گوچکه ی خوین له ناست حه ق و
 بیستنی نایاتی خوا دا ناخن بوون و حه ق و راستیاں نه ده بیست و په ندو
 ناموزگاری پیغه مبه ره کانیاں به گوئی دانه چو ترساندن و هه په شه کردن
 پیغه مبه ره کانیاں کاری تی نه ده کردن، به لکو زیاتر سوور بوون له سه ر

سه ریچی کردن و واده و به لئینی خویان مه لوه شانده وه له ری ئایین
 ده رچوون و سته میان له خودی خویان کردو شوین هه واو هه وه س که وتن،
 نوگرۆی گومپایی بوون، نه مجار خودای بالا ده ست، زه والی خویانی بۆ ناردن و
 بابلیه کانی به سهردا زال کردن، به قوردا بردنیه خوارو کوشتن و برین و
 چه و ساندنه وه یان تیدا به رپا کرن، ولات و هه ریمیان و یران کردن، مزگه وتی
 قودسیان سوتاندن، مال و سامانیان تالان کردن، ژن و مندالیان لی داگیر
 کردن و کردنیان به کۆله و تهخت و بهختیان ژیر و زه به رکردن و ده سه لات و
 فرمانه واییان لی زه وت کردن، ﴿ثُمَّ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ نه مجار خودا به زه یی
 پیدا هاتنه وه و تۆبه و په شیما بوونه وه لی قبول کردن، کاتیک وازیان له
 فساد هینا و به خویان داچوونه وه، سه لته نه تی له سه رده ستی پاشایه کی
 فارس زویان، پیدانه وه، نه م پاشایه هات به یتول مه قدیسی بۆ ئاوه دان
 کردنه وه، نه و جووله کانه ی به دیلی لای بهختو نه سه ر مابوونه وه به ره لای
 کردن و گیرانیه وه بۆ خاک و نیشتمانی خویان و ناهیکیان به به ردا هاته وه و
 ژماره یان زۆریو وه وه، وه زعی مادی و ته ندروستی کومه لایه تییان له پیشوو
 چاکتر بۆ سازایه وه، به لام دوویاره سه ر له نوی ده ستیان کرده وه به سه ریچی
 کردن ﴿ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا کَثِيرَ مِنْهُمْ﴾ پاشان زۆریه ی زۆریان له ناستی حق دا
 کویر بوون و راستی حه قیقه تیان نه بینی، گوچکه ی خویان له ناست په ندو
 نامۆزگاری پیغه مبه رانیان ناخنی و جاریکی تر ده ستیان کرده وه به سه ریچی
 کردن و نه زه یه تدانی پیغه مبه رانیان و پتر پییان لی هه لپی و زیاتر زیده ره ویان
 کرد، ته نانه ت به ناره واو بی هۆ چه ند پیغه مبه ریان تیرۆر کردن؛ وه کوو
 زه که ریا، نیشعییا، هه روه ها ویستیان عیسا شه هید بکه ن و بۆیان نه کرا،
 دوویاره په روه ردگار زه والیککی دیکه ی بۆ ناردن، فارسه کانی به سهردا زال
 کردن، نه مجار رۆمه کانی به سهردا بالا ده ست کردن، سه ر له نوی بهخت و
 سه لته نه تیان لی سه ندرايه وه و بوونه وه به ژیر ده ست و چه و ساوه . که

ده‌فه‌رموی: ﴿کثیر منهم﴾ ناماژه‌یه: بۆ شه‌وه که زۆریه‌ی زۆریان له‌خودا یاخی و سه‌رپیچی که ریبوون و که میکیان موسولمان و راستال بوون، که پی و کویریان له ناستی حه‌ق و راستی دا هه‌موویانی نه‌گرتبوه و هه‌ندیکیان له‌سه‌ر خودا په‌رستی و حه‌ق شوناسی به‌رده‌وام بوون؛ به‌لام عاده‌تی خودا وایه: که لو نه‌ته‌وه تیگرا سزا دده‌ا، نه‌گه‌ر خراپه‌کاری زۆر تیدا بوو، چونکه عیبه‌ت به‌ زۆریه‌ی زۆره، نه‌ک به‌ که‌مینیه‌ک که نه‌توانی به‌رگری له خراپه‌کارییه که بکا، بۆیه هه‌ر کا تی له‌ناو که‌لو نه‌ته‌وه‌یه‌ک داو خراپه‌کاری زۆر بوو، په‌روه‌ردگار چاک و خراپ، ته‌پو ووشک له‌دنیا دا پیکه‌وه ده‌سوتینی! وه‌کو له نایه‌تیکی تردا ده‌فه‌رموی: ﴿واتقوا فتنة لا تصيبن الذين ظلموا منكم خاصة﴾ به‌لام به‌ پی‌ی فه‌رمووده‌ی ساخ له قیامه‌تدا هه‌ر که‌سه له‌سه‌ر نیازی خۆی زیندوو ده‌کریته‌وه و شک به‌ تاوانی ته‌پ ناسوتینری ﴿وان ليس للانسان الا ما سعى﴾ نه‌مه قانون و یاسایه‌کی خوداییه پیویسته موسولمانان زۆر وریاو ئاگادار بن، هه‌میشه له تیگوشان هه‌ول و ته‌قه‌للا دابن و نه‌هیلن خراپه و خراپه‌کاران سه‌ره‌لده‌ن.

﴿والله بصير بما يعملون﴾ خودا بینایه به‌و هه‌موو پیلان و فرت و فیلانیه که نه‌خامیان ده‌ده‌ن دژی پیغه‌مبه‌ری ئاخ‌زه‌مان، ئاگای له‌وه هه‌یه: که هه‌میشه هه‌ول ده‌ده‌ن هۆزه عه‌ره‌به‌کان دژی راست بکه‌نه‌وه و له هه‌موو لایه‌که‌وه فشار بخه‌ننه سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هاوه‌لانی نه‌هیلن په‌یامی پیرۆزی ئیسلام به‌ ئاکام بگا، نه‌مه‌ش به‌هۆی شه‌وه‌یه: که شه‌و جووله‌کانه له ناست حه‌ق و راستی دا کویر و که‌پن، نوورو هیدایه‌تی ئیسلام نابینن، نایاتی قورئان نابینن و په‌ندی لی وه‌رناگرن؛ بیگومان خودا له پاشان تۆله‌یان لی ده‌ستینن و به‌کوشنده‌ترین شیوه سزایان دده‌ا.

مه سیحیه کان عیسا به خودا دمرانن هه رچه نده به ندهیه کی هروستادهیه

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ
يَدْبِتُنِي إِسْرَئِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ
حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٧٢﴾ لَقَدْ
كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِن
لَّمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
﴿٧٣﴾ أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٧٤﴾
مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ انظُرْ كَيْفَ تُبَيِّنُ
لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ انظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٧٥﴾

پاش نه وهی په روه دگار پله به پله ناخاوتنی له باره ی جووله که کانه وه
نه نجام داو به لکه کانیانی پووجه لکردن هوموه و خراپه کارییه کانی له باره ی
مه سیحیه کان وچه واشه کاری بیرو باوه پی پووجه لی نه وانیشی خسته روو
ده فهرموی: ﴿لقد کفر الذین قالوا ان الله هو المسيح ابن مريم﴾ په روه دگار له
روانگه ی به کافر حسیت کردنی هه موو گرۆ هه مه سیحیه کان مه لکیه -
به عقوبیه نه سطوریه پیشینه کان کاتولیک، نه رتو دکس، پروتستانت

ی ئیستا که ئەم گرومانە هەتا ئیستا باوەریان بەو هەیه: که خوا سێ توخمی هەیه، دەقەرموی، سویند بە یەزدان کافرو گومران هەموو ئەوانە ی که دەلێن و بپوایان وایە: که خودا عیسا ی کۆپی مەریەمە، بە راستی ئەوانە گومرا بوون و رینگایان لی تێک چوو: که پێیان وایە خودا لە سێ ئوقنوم پێک هاتوو، واتە: لە سێ ئەصل باوک، کۆپ، روحول قودس دەلێن: (الله) باوک و (مەسیح) کۆپەکیە ئەللا لە مەسیح دا تیاوەتەو بوون بە یەک و (روحول قودس) یان پێک هێناوە، هەر یەکیەک لە خودا و مەسیح بریتییه لە تریان، پوختە ی قسەیان ئەوەیە: که دەلێن: خودا مەسیح و مەسیح خودا واتە: دوو ناوون بۆ یەک شت !! ئەمە لە کاتیەک دا حەزەتی مەسیح بە منداڵی یەکەم وشە یەک: که لە دەمی هاتە دەر ئەو بوو، من (بەندە ی خودام) ئەمجار بانگەوازی خەلکەکی کرد بۆ شوینکەوتنی پەیا مەکی ﴿وقال المسيح يا بني إسرائيل اعبدوا الله ربي وربکم﴾ مەسیح بانگی گەلەکی کردو گوتی: ئە ی نەتەو ی ئیسرائیل! خودا بپەرستن، بە تاک و تەنیا ی بناسن، بۆ تاعە تکردن روو بکە نە ئەو، هەر ئەو بە خودا بزائن، ئەو خودای من و خودای ئێو شە، ئەم قسە ی عیسا بە لگە یەکی حاشا هەلنەگرە لە سەر پووچەلی بیروباوەری نەصرانیەکان و بێ بناغە یی بۆ چوونەکانیان! چونکە عیسا هێچ جودا وازییەکی لە نێوان خوی خەلکانی دیکە دا دانەنا، ئەمجار بە شوین بانگەوازیەکی دا هەپەشە یەکی توندی ئاراستە ی هاوێشە پێدا کە ران کردو و فەرسووی: ﴿انه من يشرك بالله﴾ هەر کە سێک هاوێش بۆ خودا دابنێ، جا ئەو هاوێشە فریشتە، یان ئادەمی، یان ئەستێرە یان بت و مەنەم بێ یان هەر شتیکی تری، ئەو ﴿فقد حرم الله عليه الجنة﴾ بێگومان خودا بە هەشتی لی حەرام کردو و بۆنی بە هەشت ناکا، پەرەردگار ئەم بپارە ی لە زانستی خوی دا لە ئەزەدا چەسپاندوو و لە شەریعە تی پێغەمبەرەکانی دا تۆماری کردوو، ئەوانیش بە ئادەمیزادانیان راگەیانوو، ﴿وماواه النار﴾ دوا خانوو مەزلگای قیامەتی

ناگری دۆزه خه که پراو پر سزای خراپه کاری و بیروباوه پی چه واشه و بی
 بناغه یانه، ﴿وما للظالمین من أنصار﴾ بۆ ئه و سته مکارانه ی که سته میان له
 خویان کردوه، شه ریکیان بۆ خودا قه رار داوه، یارمه تیده رمو په نایه و
 که س به هانا یانه وه نایی و که س ناتوانی له سزای خودا رزگاریان بکا هه ورده ها
 ﴿لقد کفر الذین قالوا ان الله ثالث ثلاثة﴾ بیگومان کافر بوون و نه فرین لی
 کراون نه وانه ی پییان وایه، که به دیهینه ری ئاسمان و زهوی و هه موو بوونه وهر
 سییه می سی خودایه کانه، که نه مه ش قسه ی مه سیحیه کانه و ده لئین: مه سیح
 کوپی خودایه، یان ده لئین، خودا پیک هاتوه له سی ئوقونوم؛ باوک که
 خودایه، کوپ که عیسیایه، دایک که مه ریه مه، واته هه موو تاقم و گرۆ هه کانی
 مه سیحی کافرن: چ نه وانه ی ده لئین: مه سیح یه کیکه له سی خواکان، یان
 نه وانه ی که ده لئین: مه سیح کوپی خودایه، یان نه وانه ی که ده لئین: خودا
 بریتیه له مه سیحی کوپی مه ریه مه، نه هه رانه تازه کان به وایان به سی خودایی
 هه یه، ده لئین: (الله، عیسا، مه ریه مه) هه رسیکیان خودان، له لایه کی تره وه
 پییان وایه: که هه ر یه کئ له م سییانه عه ینی یه کترن، واته: هه رسیکیان یه ک
 خودان!! په روه ردگار بۆچوونه که یانی ره تکرده وه و فه رموی: ﴿وما من إله إلا
 إله واحد﴾ هه یج خودایه ک نیه له بوونه وهردا شیای خودایه تی و په رستن بیت
 بیجگه له (الله) که خودایه کی تاک و ته نیاو بی شه ریک و بی هاوه له، خودای
 که ون و کائیناته، به دیهینه ری بوونه وهره، خودایه که سیفه تی تاک و ته نهایی
 تاییه تی خۆیه تی و هه یج ره وشتیکی ئاده میزادی تیدا نیه، زاتی په رۆزی
 پیکهاته ی به ش و که رت نیه، نه زات و نه سیفاتی موره که ب نیه! زاتیک نیه
 پیکهاتیی له نه عیان و نه جزاء و نه نواع! له هه یج شتیک ناکا و هه یج شتیک له و
 ناکا، وه کو ده فه رموی: ﴿لیس کمثله شیء وهو السميع البصیر﴾ الشوری/۱۱،
 نه مجار په روه ردگار مه ربه شه له مه سیحیه کان ده کا و ده فه رموی: ﴿وان لم
 ینتھوا عما یقولون﴾ نه که ر واز له و هه لویست و باوه پریان نه هیتن، له به روا به

سىٰ خودايى دهست هه لئه گرن و بپوا به يه كتايى و بىٰ شهريكى خوودانه كه ن ﴿لِيَمْسَنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابَ الْإِلَهِ﴾ وه لّاهى سزايه كى توندو به ئيش له قيامهت دا تووشى كافره كانى ئه وه نه ته وهى نه صرانييانه ده بىٰ، خه ساره تمه ندى دونيا و قيامهت ده بن و ده كه ونه بهر نه فرين و غه زيبى خواد! نايه ته كه ئاماژه بۆ ئه وه ده كا كه سزاكه ته نها تووشى ئه وان هيان ده بىٰ كه كافرن و شهريك بۆ خدا به پره وا ده زانن! نه كه ئه وان هيان كه تۆ به ده كه ن و بۆ لاي خدا ده كه پڙينه وه و واز له بيرو باوره پى فره خودايى ده هينن و تاوانى تر نه نجام نادهن!! ئه مجار به سهر سووپمانه وه باسى سوور بوونى نه صرانييه كان له سهر بيرويا وه پى سىٰ خودايى ده كا، به لايه وه جيگاي سهر سووپمانه كه پاش و ده كه وتنى ئه وه موو به لگه به هينن و پووجه لگه ره وانه له سهر ناراستى بيرويا وه پره كيان، و پڙاي ئه وه موو هه پره شه و ترساندنه يان به سزاي سه خت كه چى ئه وان هه ر سوورن له سهر بيرويا وه پى سىٰ خوداييان و واز له بپواى چه وتيان ناهينن، فره موى: ﴿أَفَلَا يَعْلَمُونَ إِلَى اللَّهِ يُسْتَغْفَرُونَ؟﴾ ئه رى ئه وان ه بۆ له بپواى نابه جيئشيان په شيمان نابنه وه و تۆ به ناكه ن و بۆ لاي خدا ناكه پڙينه وه و داواى لىٰ خوئش بوونى لىٰ ناكه ن؟ سه يره ئه وان ه ئه وه موو په ندو ئامۆزگار ييانه ده بيسن، ئه وه موو به لگه به هينن و پى راگه ياندران له سهر پووجه و بىٰ بناغهي بيرو باوه پى هه له يان، ئه وه موو هه پره شه يان ناراسته كران، كه چى مليان نه داو روويان نه كرده خوداو تۆ به يان نه كرن و نه بوونه خودا په رستى يه كتاي په رست و نه هاتن داواى لىٰ بوورن له خدا بكه ن، كه له تاوانى رابردوويان خوئش بىي!! له كاتىكا ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ په روه ردگاريان ره حمهت و به زه يى فراوانه و ليخوئشبوونى زځو زه به نده يه، تۆ به له به نده كانى قبول ده كا، له تاوانى رابردوويان خوئش ده بىٰ، نه گه ر نيمان بينن و بيرو باوه پى خوئيان وا لىٰ بكه ن جيگاي ره زامه ندى خودا بىٰ و

خویان له و شتانه بیاریزن که ده بنه هژی سزای خوداو کرده وهی چاکیش
نه نجام بدهن!

نه مجار په روه ردگار نه وه روون ده کاته وه که عیسا پیغه مبه ریکه وه کوو
هه موو نه و پیغه مبه رانه ی: که له لایه ن خوداو نه نیردراون بو هیدایه تدانی
ئاده میزانو ده فهرموئ: ﴿ما المسيح ابن مريم إلا رسول قد خلت من قبله
الرسل﴾ عیسای کوپی مهربم پیغه مبه ریکه له و پیغه مبه رانه ی که خودا
ناردوونی بو شاره زایی کردنی ئاده میزاد، بو خوشی ئاده مییه که و به نده ی
خودایه، نه که بو خوی خودا بی، یه کیکه وه کوو نه و پیغه مبه رانه ی که خودا
پله و پایه ی پیغه مبه رایه تی پی به خشیوون و به نیشانه و به لگه و موعجیزه ی
جوړاو جوړ پشتگیری کردوون ﴿وأمه صدیقه﴾ دایکیشی که مهربمه
نافره تیکی خودا په رستی راستگوو راستال بوو، پله و پایه ی له خوار پله و
پایه ی پیغه مبه رانه وه یه، نه پیغه مبه ره و نه پله و پایه ی خودایه تی هیه؛
وه کوو له نایه تیکی ترده ده فهرموئ: ﴿وصدقت بکلمات ربها وکانت من
القانتین﴾ التحريم/۱۲.

﴿کانا یا کلان الطعام﴾ هه ریه که یان له مه سیحو له دایکی له ره گه زی
ئاده میزاد بوون و خوړاکیان ده خوارد بو نه وه ی دريژه به ژيانیان بدهن،
وه کوو ئاده میزادی تری ئاسایی پیسایی یان ده کرد، پټویستیان به
نیستراحت و خو هه بوو، که سیک نه مه حالی بی پټویستی به خو و خواردن و
رینه وه هه بی، جه سته ی مووره ککه ب بی، ناگونجی خودا بی، نابیی هیج
ره وشتیکی خودایه تی تیدا بی، نه و په پی بی هوشی و گه رجیشه ئاده میزاد
نه وه نده خوی سووک بکاو نه وه نده له پله و پایه ی خوی دابه زینتی یه کیکی
وه که خوی که له ره گه زو چونیته تی دا وه که یه ک وان، به رزی بکاته وه و بیکاته
خوداو خوی بکاته به نده ی نه و!!

﴿انظر كيف نبين لهم الآيات ثم انظر أن يؤفكون﴾ به راستی جیگای سەر سوورپمانه ئەی بیسه‌ر! سەیر بکه به بیرى وردو فکری تیزه‌وه به‌وانه، ئیمه چون به‌لگەى به‌هێزو حاشا هه‌لنه‌گر بۆ ئه‌و گرۆهانه‌ى خۆیان به‌نه‌صرانى ناوزه‌د کردووه ده‌هینینه‌وه به‌لگەى روون و ناشکرا له‌سەر به‌تالی و پووچی ئیدیعی ئه‌و گرۆهانه و بیرو بۆچوونیان ده‌رباره‌ى حقیقه‌تى عیساو دایکی ده‌خه‌ینه‌ روو، که‌چی ئه‌وان پشت هه‌لده‌که‌ن و یاخی ده‌بن، هیچ تێ ناکه‌رن و ورد نابنه‌وه ئه‌م هه‌موو به‌لگه‌و ده‌لیلانه‌کاریان تێ ناکه‌ن!

ئیه‌وه بۆ کوی ده‌چن و به‌ته‌مای چین و به‌چ به‌لگه‌یه‌ک پشت نه‌ستوون؟ به‌راستی ئه‌وانه ده‌لێی عه‌قلیان له‌ ده‌ست داوه‌ و بێ هۆش و گوشتن، نه‌گینا ئه‌وه‌نده که‌وده‌ن و کورت بین و نه‌زان نه‌ده‌بوون!!

تۆزێک بیریان ده‌کرده‌وه‌و به‌خۆیان دا ده‌چونه‌وه به‌لام ﴿ومن یضل الله فما له من هاد﴾ * که‌سێک خودا گومپای بکا که‌س نیه‌ شاره‌زای بکا

* جارێ ئه‌سفوفی به‌ ئیمامی سیوطی ده‌لی: ئیه‌وه خه‌زانی پێغه‌مبه‌ره‌که‌تان خه‌انه‌تى زموچى کردووه، که‌چی ئیه‌وه بۆ پینه‌و په‌رۆ ده‌که‌ن و ده‌ستانى گوممبو‌نى گه‌ردانه‌یه‌که‌تان له‌م باره‌یه‌وه دروست کردووه!

ئیمامی سیوطی ده‌فه‌رموی (ئیه‌وه‌ى که‌ ئیه‌وه قبوولی دکه‌ن بۆ ره‌ده‌ی بوختانی که‌ بۆ دایکی خواکه‌تان کره‌وه، ئیمه‌ش قه‌بوولی ده‌که‌ن بۆ ره‌ده‌ی ئه‌و بوختانه‌ى که‌ بۆ هاوسه‌رى پێغه‌مبه‌ره‌که‌مان کره‌وه، له‌گه‌ڵ ئه‌م هه‌ریقه‌دا: دایکه‌ خواکه‌ى ئیه‌وه بێ مێرد منالی میناوه، هاوسه‌رى پێغه‌مبه‌رى ئیمه‌ مێردی‌شى بووه منالی نه‌بووه، ده‌ی کامیان پتر جیگه‌ی گومانه‌.

رمتدانه وی مسیحیه کان دهر بارمی به خودا زانی نی عیسا، داوا
کردن له خاومن نامه کان که له نایین دا زینده ره وی نه که ن

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٧٦﴾ قُلْ يَتَاهُلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ

وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ
سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ

دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَبِئْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ

سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا أَهْزَلَهُ إِلَيْهِ مَا أَتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ

فَنَاسِقُونَ ﴿٨١﴾

نه مجار پاش نه وهی که په روه دگار بیروپا پووجه له کانی جووله که ی روت
کرده وه، پاشان بیروباوه پی گنده ل و بی بناغی مه سیحیه کانیشی پووجه ل
کرده وه، به لگی به هیزو بۆرده ری هینانه وه له سه ر پووجه لی و گه نده لی نه و
بیروباوه پانه ی که جووله که و مه سیحیه کان په یرده وی ده که ن... نه مجار
ناره زامه ندیی خوی دهر ده به پی له هه ر به نده یه ک که جگه له خودا شتی تر

بپه رستی، شریک و هاوډل بڼو خودا دابنې، نه وه ش روون ده کاته وه: که جگه له خودا هیچ شتیک شایانی خودایه تی نیه، نه مجار خیتاب ناراسته ی جووله که و مه سیحیه کان ده کا که له نایینه که یان دا زیده ره وی نه که ن میانه پوهین، ده فهرموئ: ﴿قُل﴾ نه ی محمد! به و جووله که و گاوردانه بلئ! ﴿اتعبدون من دون الله ما لا یملک لکم ضرا ولا نفعا﴾ نایا نئوه جگه له خودا که سیک ده په رستن که نه ده توانئ زیانتان لئ دوور بخاته وه و له زیان بتانپاریزئ نه ده توانئ سوودتان و ده ست بخا؟؟ ﴿والله هو السميع العليم﴾ په روه ردگار قسه و گهت و گوی به نده کانی ده بیسی و زاناو ناگاداره به هه موو شتیک هه موو شتیک به ده ست نه وه توانای به سر هه موو شتیکدا هه یه، ده ی نیر بڼی رو له په رستن و به ندایه تی کردن بڼو نه و زاته وهرده گپن؟ که هر نه و قازانچ به ده ستی حقیقیه روو ده که نه په رستنی به نده یه ک یان نه ستیره و به رڼو دار: که بڼی گیان و بڼی هه ستن، نابینن، نابیسن؛ هیچ نازانن، په رستراوه کانتان چ ناده می چ شته کانی دی ده سه لاتی هیچ قازانچ و زیاننیکیان نه بڼو خویان نه بڼو نئوه نیه. نه وه تا: نه و جووله کانه ی که دوژمنی عیسا بوون، ویستیان بیکوژن، نه یانتوانی زیانی پڼی بگه ی نن، به لکوو هه ولیان دا بیگرن و بیکوژن و هه لیواسن، نه و بڼو خوی نه ییتوانی به رگری له خوی بکا، هه روه ها نه ییتوانی قازانچ بڼو شوینکه و توانی ده سه به ر بکا، نه وه بوو: تووشی نه و هه موو کوشتن و برین و ده رکردن و راوه دوونانه بوون؛ ده ی که سیک نه وه تواناو ده سه لاتی بڼی، چن به کاری خودایی دی؟ که ی شیاوی نه وه یه به خودای بزائن؟ نه مجار په روه ردگار فرمان به پیغه مبه ره که ی ده کا، که به نه هلی کیتاب رابگه ی نه ی و ناموزگار ییان بکا له سنووری نایین دهرنه چن ﴿قُل یا اهل الکتاب لا تغلوا فی دینکم غیر الحق﴾ نه ی موحه ممه د! به نه هلی کیتاب بلئ: له شوینکه و تنی نایین دا سنوور به زیننی مه که ن، زیده پره وی له به گه وره زانینی عوزه یردا مه که ن، هه وره ها له به گه وره زانینی عیسا ش دا زیده ره وی

مه‌که‌ن، به‌ جۆرێک که‌ زیاد له‌ پله‌و پایه‌ی خۆیان بده‌نی! به‌م جۆره‌ عیسا له‌ پله‌و پایه‌ی پیغه‌مه‌برایه‌تی ده‌ریگه‌ن به‌رزنی بکه‌نه‌وه‌ بۆ پله‌و پایه‌ی خودایه‌تی! ئێوه‌ش ئه‌ی جووله‌که‌! زێده‌ ره‌وی مه‌که‌ن له‌ سووکایه‌تی کردن به‌ عیساو دایکی، واز بێنن له‌وه‌ی که‌ تۆمه‌تی داوێن پیسی ده‌خه‌نه‌ پال مه‌ریه‌م.

﴿ولا تتبعوا أهواء قوم قد ضلوا من قبل﴾ شوێن هه‌واو ئاره‌زوو بازی که‌سانێک مه‌که‌ون که‌ بیرو بۆچوونه‌که‌یان هه‌لقولای هه‌واو هه‌وه‌سه‌، نه‌وانه‌ پیری کۆنه‌ سالۆ گومراو سه‌ر لی شیوان! له‌ میژده‌ نوغزۆی گومرای بوون.

﴿وأضلوا كثيرا وضلوا عن سواء السبيل﴾ نه‌وانه‌ زۆر تاقم و گزۆی ئاده‌میزادیان گومرا کردوه‌ بۆ خۆشیان له‌ رێگه‌ی راست و دروست لایان داوه‌و چوونه‌ سه‌ر رێگای گومرای و سه‌ر لی شیوان!

﴿لعن الذين كفروا من بني إسرائيل على لسان داود وعيسى ابن مريم﴾ له‌ کۆنه‌وه‌ په‌روه‌ردگار له‌ سه‌ر زویانی داوود له‌ زه‌بوور داو عیسا له‌ ئینجیلدا نه‌فرینی کردوه‌ له‌وانه‌ی کافرو گومرا بوون له‌ نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل به‌هۆی سه‌رپیچی کردن و لادانیان له‌ رێگه‌ی خودا و سنوور به‌زێنیان، به‌هۆی ده‌ست درێژی کردنیان بۆ سه‌ر خه‌لک، داوود نه‌فرینی کرد له‌وانه‌ی که‌ له‌ رۆژی شه‌مه‌دا سنووریان به‌زاندوو به‌فیل راوه‌ ماسییان ئه‌نجام دا، هه‌روه‌ها نه‌فرینی له‌وانه‌ کرد: که‌ له‌ خودا یاخی بوون و پابه‌ندی فه‌رمان و جله‌و گیریه‌کانی نه‌بوون، هه‌زهره‌تی عیساخ نه‌فرینی له‌ جووله‌که‌ یاخی بووه‌کان کرد به‌هۆی سه‌رپیچی کردن و پشت هه‌ل کردنیان له‌ فه‌رمانه‌کانی یه‌زدان.

ئێبنو عه‌بباس ده‌فه‌رموی: نه‌ته‌وه‌ی ئیسرائیل له‌ ته‌ورات و ئینجیل دا نه‌فرینیان لی کراوه‌، هه‌روه‌ها له‌ زه‌بوورو له‌ قورئان دا نه‌فرینیان لی کراوه‌ ﴿ذلك بما عصوا وكانوا يعتدون﴾ هۆی ئه‌م نه‌فرین لی کردنه‌یان به‌ به‌رده‌وامی و بی پسانه‌وه‌ درێژه‌ پێدانیان بوو به‌ سه‌رپیچی کردن و یاخی

بوونیان له خودا، به بی پسانه وه، وه کوو ده فهرموی: ﴿وكانوا يعتدون﴾ که رهسته که خوی مانای به رده وامی و دریژی پیدان ده گه یه نی!

نه مجار په روه ردگار هۆکاری نه م به رده وامیه یان له سه ریخی بوون و سه ریچی کردن و سنوور به زینیه یان دیاری ده کاو ده فهرموی: ﴿كانوا لا يتناهون عن منكر فعلوه﴾ دابو نه ریتیان وابوو: که س جلّه وگیری له که س نه ده کرد، له و خراپه کاریانه ی که نه نجامیان ده دا، چه ندیک نه و خراپه کاریانه یان گه وره و سامناک و زیان نامیز بوونایه که س نه بوو جلّه و گیری لی بکا، ناشکراشه پاریزگاری نایین پاراستنی سنووره کانی به نه هی له خراپه و فرمان به چاکه ده بی، جا نه گه ر سه رسه ری و شه قاوه کان یاخی بوو سه ریچی کاران جورته تی نه وه یان کرد تاوا به ناشکرا تاوان نه نجام بده و خه لکی تریش له جیاتی نه وه ی به رگری یان بکه ن، شوینیان بکه ون، ئیتر به ته وای پی ی لی مه لده به ن و پتوه ی رادین و لییان ده بیتته شتیکی ناسایی و ده سه لات و پیروزی نایین له دلیان دا نامیتنی و حوکه کانی نایین پاش گوئی ده خرین.

﴿لبس ما كانوا يفعلون﴾ خراپ کرده وه یه که نه و کرداره ی نه وان ده یان کرد، هه لویتستیکی ناشرین بوو: که هه ندیکیان تاوانیان نه نجام ده داو به رده وام ده بوون له سه ر نه نجامدانی نه وانی تریش پی ی رازی بوون و لییان بی ده نگ بوون!! نایه ته که نامازه ی نه وه ی تیدایه: که پیویسته موسولمانان په ند وه ربگرن و وه کوو به نو ئیسرائیلی نه که ن، نه وه کوو وه کوو نه وان خودا لییان نارازی بی! نه وه ی تووشی نه وان بوو تووشی نه مانیش بی، فرمان به چاکه و نه هی کردن له خراپه کومه لگا له ره وشت نرمی ده پاریزی، تاکه کانی کومه ل راستال و ریک و پیک ده کا، ره وشتی جوان و فه ضیله له ناو کومه لدا بلاو ده کاته وه و به ره و خپرو چاکه یان ده باو خو شبه ختیان بوو ده سه به ر ده کا. نه بوو داوود تیرمیزی و ئیبنو ماجه له ئیبنو مه سه ووده وه ده گپرنه وه

ده لئ: پیتفه مبه ر ﷺ فه رمووی: ((ان اول ما دخل النقص على بني اسرائيل: انه كان الرجل يلقي الرجل، فيقول: يا هذه اتق الله ودع ما تصنع، فانه لا يحل لك، ثم يلقاه من الغد وهو على حاله، فلا يمنعه ذلك ان يكون اكيله وشريبه وقعيده، فلما فعلوا ذلك ضرب الله بعضهم ببعض، ثم قال: ((لعن الذين كفروا)) تا ووشه ی ﴿فاسقون﴾ نه مجار فه رمووی: (كلا والله لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر، ثم لتأخذن على يد الظالم ولتأطرنه على الحق اطرا، ولتقصرنه على الحق قصرا، او ليضرين الله قلوب بعضكم ببعض ثم ليلعنكم كما لعنهم) ^(۱) رواه ابو داود والترمذی وقال حديث حسن.

ئیینو موسعود ده لئ: پیتفه مبه ر ﷺ فه رمووی: بیگومان له سه ره تاوه به م شیوه یه که م کوپی له ناو به نو ئیسرائیلیه کاند ا رووی دا. کاتی پیاویکی زانایان ده گه یشت به پیاویکی نه زانیان: که خه ریکی کاریکی خراپ بوو، پی ی ده گوت: کابرا! شهرم له خودا بکه و له خودا بترسه و واز له م کاره بیتنه که ده یکه ی! که چی بۆ رۆژی دواپی له سه ر نه م حاله ته ده ییبینی وه هیج جله و گیری لی نه ده کرد! به لکوو خوشی له گه لیدا ده یخواردو ده یخوارد وه ده بووه هاو نشینی! جا که حالیان به م حاله گه یشت خودا سه ری لی تیگدان ده ستیان کرد به فیتنه پی کردن و ناشوویگتران به رامبه ر یه کتری، نه مجار پیتفه مبه ر ﷺ نه م چه ند نایه ته ی خویندنه وه ﴿لعن الذين كفروا﴾ تا ده گاته ﴿فاسقون﴾ نه مجار فه رمووی: نه خیر سویند به خودا یان ده بی فه رمان به چاکه و جله و گیری له خراپه بکه ن، به باشی به ری هیزی زۆری زۆردار ده گرن و ده یانگپنه وه بۆ سه ر ریگای حه ق و راست وناهیان به بست لی لایبده ن، به خودا ئیوه یا نه مه ده که ن یان ئیوه ش وه که نه وان خودا بۆ یه کتری ده تا

^(۱) بۆ دلتیایی له راستی حه دیکه که سهیری (ریاض الصالحین) ل ۹۶ زنجیره ۱۹۶/ لیکولینه وه وتوینینه وه ی عبدالعزیز

ریاح و احمد یوسف الدقاق و پینداچونه وه ی شیخ شعیب ارناؤوط بکه.

نکا به فیتنه گئپو ناشوویی یه کتری دلتان تیگه ل و پیگه ل ده کاو سه رباری
 نه وهیش وه كه نه فرینی له به نو ئیسرائیلی کردوه له ئتوه شی ده کا!
 (نه وه بوو داوودو تیرمیذی گئراویانه ته وه) تیرمیذی ده لی: (حه دیث) یکی
 حه سه نه.

تیرمیذی له حوزه یفه یه مانیه وه ده لی: پیغه مبه ر ﷺ فه رموی:
 ((والذي نفسي بيده لتأمرن بالمعروف ولتنهون عن المنكر، او ليوشكن الله ان
 يبعث عليكم عذابا منه ثم تدعونه فلا يستجيب لكم)).

سویند به وه كه سه ی گیانی منی به ده سه ته ده بی فه رمان به چا كه ونه هی
 له خراپه بکه ن، یان نزیکه په روه ردگار سزاتان پئو بۆنپئیری پاشان هاوار
 ده كه نه خوداو وه لامتان ناداته وه.

پاش نه وه ی په روه ردگار چۆنیه تی وه ه لئس و كه وتی رابردوانی نه ته وه
 ئیسرائیلی بۆ پیغه مبه ر ﷺ شیکرده وه نه مجار حال و چۆنیه تی نه وه به نو
 ئیسرائیلی نه شی ده کا تو كه هاوچه رخی هاتنه خواره وه ی قورئان بوون
 ده فه رموی: ﴿تري كثيرا منهم يتولون الذين كفروا﴾ نه ی پیغه مبه ری
 خۆشه وسته! نه تو ده بیینی زۆر له وانه ی نه هلی کیتابن، دۆستایه تی
 موشریکه کانی مه که که ده که ن و هاوچه یما نییان له گه ل دا ده به ستن و ده به نه
 سویند خۆرو پشتگیریکه ری یه کتری له دژی تۆو هاوه لانت، دژی په یامی
 پیروژت، بۆ له ناو بردنت، کافره کان ه لده نین بۆ نه وه ی شه پتان له گه ل دا
 بکه ن و له شکرکێشی بکه نه سه رتان! نه تو به روائ پته وت به خودا هیه، پیت
 وایه نه وه په یامانه ی له پیش تۆ نیردراون بۆ پیغه مبه ران راستن، شایه دی
 به راستی پیغه مبه رایه تی پیغه مبه رانی پیش خۆت ده ده ی، به لام نه وه
 موشریکانه ی که نه هلی کیتاب پشتیان پئو ده به ستن، به روائان به هیچ په یامیک
 نیه، هیچ پیغه مبه ریک به راست نازانن، خودا په رستی ناکه ن، به روائان به تاكو
 ته نیایی خودا نیه، نه که رگومرای کردنی شه یتان نه بی ه لئه له تاندن و له

خشته بردنی شهیتان نه بویه نه وه یان نه ده کرد، گومرایییان به سره هیدایهت
 دا هه ل نه ده بژاپ، نه وانه به دهستی خویان ریگیان له خویان تیک داوه و خودا
 گومرای کردون، وه کوو له شویتنیکی ترده ده فرموی: ﴿وَمَنْ يَضِللِ اللَّهُ فَمَا لَهُ
 مِنْ هَادٍ﴾ ریوایهت کراوه: که که عبی کوپی نه شره فو هاوه لانی چوون بو
 مه که و په یوه ندییان به کافره کانی قورپشه وه کرد: که له شکرکیشی بکه ن
 بۆسه ر پیغه مبهرو موسولمانان له مه دینه، به لام بۆیان سر نه چوو، کافره کان
 ترسان و به پیر بانگه وازییه کانه وه نه هاتن ﴿لَبِئْسَ مَا قَدَمْتُ لَهُمْ أَنْ
 سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ﴾ به راستی خراپ هه لویتست و
 کرده وه یه که: که نه وانه بو روژی قیامه تیان په زمه نده کردوه؛ نه و
 کرده وانه یان که بۆته هوئی ناره زامه ندی خودا لییان، نه وانه به خراپترین
 شیوه توله یان لی ده سندریته وه و روژی قیامت له هه موو لایه که وه عه زابی
 خودا ده وریان ده داو رزگار بوونیان نیه و هه تا هه تایه له دۆزه خ دا ده میننه وه،
 رزگار بوونیان له و ناگره سامناکه ته نها به ده ست خودا خویه تی، نه و انیش
 کاریکیان نه کردوه که جیکای به زه می خودا بن ﴿وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
 وَالنَّبِيِّ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ﴾ نه گه نه و جووله کانه ی دوستایه تی
 کافره کان ده که ن و ده بنه سویند خوړو هاو رکیفیان و دژی موسولمانان
 په یمان ده به ستن! نه گه نه و نه به راستی و به ته واوی بپوایان به موسا
 هه بویه و پابه ندی نه و په یام و نیگایه بوونایه: که بوی نیردراوه که ته وراته؛
 هه رگیز نه و عه ره به کافره بته رستانه یان نه ده کردنه وه هاو په یمان و دوست و
 لایه نگرو پشت و په نای خویان! چونکه بیروباوه پی نایینی یان جله و گیریان
 لی ده کا. دژی نه و خیانه تکارییه یان و په سەندی ناکا! به کورتی نه م
 دوستایه تی نه نیوان جووله که و موشریکه کان هیچ هوکاریکی نیه جگه له ریک
 که وتنی هه ردو لا له سره بپروا نه کردن به خودا و به پیغه مبهرو هاریکاری
 کردنی یه کتری له سره جهنگان له دژی نایینی نیسلام و هه ولدان بو

پووجه لکردنه وهی بانگه وازی به که یو نه زیه تدانی نه وانه ی برهویان پی کردوهو
موسولمان بوون ؟

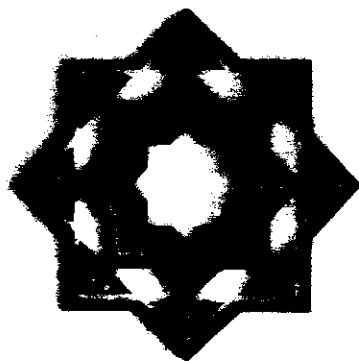
موجاهید دهلی: مه به ست به ﴿الذین کفرو﴾ لیژده دا دوو پوه کانه، واته:
نه و دوو پوهانه کافرو بی برهوان، چونکه نه گه برهویان به خوداو به پیغه مبه
مه بووایه و قورئانیان به نامه ی خودا بزانیایه، جووله که کانیا ن نه ده کردن
به هاوپه یمان و دوستی خویمان دوستایه تی کردنیان له گه ل جووله که
دژی موسولمانه کان گه وره ترین به لگه یه له سه ر نه وه که له دل دا کافرو بی
برهوان به درۆ بوچاو به سته کی خویمان به موسولمان دهرده خه ن.

نه مجاریه زدان هۆکاری نه م هاوپه یمانی و دوستایه تییه ی نیتوان جووله که و
مونافیه کان یان نیتوان جووله که و کافره کانی مه که دیاری ده کاو ده فه رموی:
﴿ولکن کثیرا منهم فاسقون﴾ به لام زۆریه ی زۆریان له دوو پوهیی و نیفاق دا
نوغرۆ بوون، له چوار چیوه ی ئایین دهرچوون، هه ره لپه ی پله و پایه ی
دونیا یی و ناوو شوۆره تیانه، به هه موو شیۆه یه ک خه ریکی دونیا خۆرین و
دیانه وی پله و پایه ی بی بایه خی دونیا ی بی به قا ده سته به ر بکه ن!

پیرستی سدرباسه کانی جزمی شه شه

لا پهره	بابیت
۲۵۴	باس کرنی خهک به خراپه، مه گهر ستمی لی کرایه
۲۵۷	کوفه نیمان و سزای پاداشتیان
۲۶۰	مه لوپستو به ره فتاری جوله ککان
۲۷۲	سهره دجامی ستمکاری جوله ککان و سوو خوارینیان و پاداشتی خوداپه رستیان
۲۷۸	نیگا بۆ پیغه مبهزان هه موو له یهک سهرچاوه وهیه
۲۸۶	کومرایی کافره ککان و سزادانیان، بانگ کرنی ئاده میزادان بۆ بپروا کردن به پیغه مبهزان
۲۸۹	هه زره تی عیسا له روانگی قورنانه وه
۲۹۵	بانگ وازی کرنی خهک بۆ نیمان هینان به قورنات
۲۹۸	میرانگرتنی که لاله، یان میرات گرتنی بپروا خوشکی باوکی یان دایکی
۳۰۱	ده ریاره ی میرانگرتنی که لاله چوار خالی تیبینی ده کرنی
۳۰۳	سهره تی الخافه
۳۰۷	وه فا به وادهو به لاین: هاریکاری له سهو خیزو چاک
۳۰۸	وشه ی (عقود) شه شی جزو ده گرتنه وه
۳۱۲	خوارده مهنی هه رام، ته واکرینی نایین، هه رام خوارین له کانی پیویست
۳۲۳	خوارده مهنی هه لال ماره کرنی ئافره تی به هودی و مه سیحی
۳۲۹	حوکمی ده ستوتویژو غوسلو ته یه موم، یان کردنی خودا
۳۳۶	شاپه دی دلی به هه دالت، حوکمی دایه و دانه و موزده بۆ موسلمانان
۳۴۱	په یمان شکیانی جوله ککی نه صاری
۳۵۰	مه به ستم کانی قورناتی پیروز
۳۵۱	قورناتی پیروز دور و ده ووشتی پیغه مبهری دیاری کردوه
۳۵۴	رهت گرتنه وه ی بیرو ماره پی جوله ککی مه سیحیه کان
۳۶۱	دلاوکرینی هه زره تی موسا له نه ته وه ککی که نیمه ته کانی خودا له بیرونه کان
۳۷۱	چیرۆکی کابیل و هابیل و یه کم تاوانی گورن
۳۷۶	هابیل به سهو ناموزگاری قابیلی ترسانه
۳۸۷	له خودا ترسان تیگزیشان له پیتاوی ناییندا
۳۹۴	سزای دنی گورن
۴۰۰	په له وه له گه کرنی نوو و و جوله ککان بۆ کوفرو مه لوپستی جوله که له ککی ته ورت
۴۰۹	ته ورت نامهی هه دله ته و نووره، یاسای قولو سزای تیدایه، پیویست بوو مه سیحیه کان پابه ندی بن

لا پەرہ	بابەت
٤١٩	لواى باس كړدى تهورات كه بى موسى نيزدراوه، باس كړدى نينجیل كه بى عيسا نيزدراوه
٤٢٩	جوله كهو نه سارا مه كنه به ريش سپړو گه وړدى خوتان
٤٣٣	باسى مه لكه پلوه پاشگه زيووه كانو دوزمنايه تيان بى موسلمانان
٤٤٠	دوستايه تى كافركان مه كنه
٥٤٣	فرمانى پروه رېگار به پيغه مېر به گه ياندى په يامه كى
٤٦١	به درى خستنه وه شهيد كړدى پيغه مېران له لايه ن جوله كه كانه وه
٤٦٥	مسيحيه كان عيسا به خودا دوزانن هه رچنده بنده يه كى فروستاده يه
٤٧١	ره تدانه وهى مسيحيه كان ده رياره ي به خودا زانينى عيسا

تییینی:

مامۆستای پایەبەرزو ئەدیپ و زاناو خواناس: مامۆستا مەلا شیخ (عبدالرزوفا) بیژوویی بەرگی یەكەم و دووەمی (تەفسیری رهوان)ی خوێندۆتەوهو بەم چامە شیعرە کلاسیکییە هەستی خۆی بەرامبەر تەفسیری ناویراو دەریزێوه، گەلیکی بەشان و بالێ بەندەدا هەلداوه، دڵنیام هوسنی ظە نەستی هەیمو خوا پاداشی بداتەوه؛ نەگینا من خۆم بەشیاری ئەو پەسنیە نازانم و کە دەیخوینمەوه تکت تکت ئارەقی شەرم دەریژم!

بەو پەری شانازیو فەخریشەوه لەسەر فەرمانی مامۆستا خۆی، چامە شیعرە کە لێرەدا بەلاو دەکەمەوه. هیوادارم لەناستی هوسنی ظە نەستی ئەودا بێ و نژای نفوسی پاکی کاریگەر بێو لای خودا قبول بێ.

مەلا محمود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

برای بەیژو نازیزم کاکە مەلا مەحمود گیان پیش کێشە

سەلاوێکە دیاری مە دیارە لەدارو بەزدی ئەو دارو دیارە

دیاری پیروزی تەفسیر رهوانم پێگەیی: دلم پێگەش بوو و چاوم پێی روون و رهوانم پێی شاد و کەیف خوش بوو: خوای گەورە بت پاریزێو پشتیوانت بێ
لەدرێژە دان بەم خزمەتە پیروژه جاویستم لەپەرەوێزی تەفسیرمەکا ئەم
مەلەبەستەیه بنووسم کەوا بۆ ناگاداری ناردەمەوه خزمەتت.

تەفسیری رهوان قوتی رهوانیە	وەک ئاوی حەیات روون و رهوانیە ^(١)
مزینێو ئێبێ گەلو هۆزی کورد!	تەفسیر، رهوان بو لە کوردستانە
رهوانە دەرسم بە ئەم تەفسیرە	کە شی کردنەوهی کوردی زوانە
دەرسی برایهتیو خەباتو شۆرش	جانیی فیڕ ئەبێن بە پێی تەوانا
رهوان بیژێ کرد لە گەل گیان برێژی	تا دابینی کرد ئەم شانە جوانە
ئەو شانە کەوا شان بە شان ئەکا	بە (روح المعانی)، (روح البیان) •

(١) وشە (رهوان) کەوا ئەبێن تاویلێ ئەیتەوه بەفەنی جناس هەریەکە لەجێی خۆی دا مانای تاییبەتیان هەیه.

هه لائمی هینا کاکای گه لائی
 لهگشت مه تبه لائی راهی کۆزو نوێ
 ههز په پهمیه کی پهره له دهنگوین
 شانازی نه کهم کاکای گه لائی
 سه ره شقه له بۆ چینی داها تو
 هه ره کهس پینوو سی بینیه کایه
 شهر کا شهر و تهفسیر و ده دیث
 مالت ناوایی برای عه زیزم!
 ههروا ناوایی بۆ خزمه تکاری
 کهس مۆتکری تهفسیری تۆبی
 زۆر له کۆنه وه مه شهو رو باوه
 پیم گهیی تهفسیر و هه عه ترو عه بێر
 هه مومان گوتمان ئافه رین (محمود)
 قو لای په نهجه و ده ستو قه نه م تین
 دیاره دیاری و دیاری دیاره

له راز و قاز و نام و مه ولانا
 کهوا کراون له سه ره قورقانا
 به لām هه نگوینی بی که ره شانه
 گه لائیه کهو نو سه خه نیمانه
 تا و مۆت کهو ن له م گۆزه پانه
 ده رکا هونه ری له روی زه مانه
 هه م شیعرو نه ده ب عیلم و عه رفانه
 به لām نه ک ئاوا له ناسمانا
 شیرینه تهفسیر له پیاوی زانا^(۲)
 نه وه مصداقی (کلا بیل ران)^(۳)
 که شافه (محمود) له روی قورقانا^(۴)
 بۆنی خسته ناو خاوو خیزانا
 حه مدت نه که هین به بی وه ستانا
 دیاری پیرو زت له سه ره چاوانه
 بۆ کوردی ئیراق تۆرکو ئیرانا^(۵)

(۲) فهنتی (جناس و یهکنجوسی) به کار براره. (ئاوا) له لمتی شیعی نمووه لدا به مانا مه عمور (موخه فقه فی)
 ناوه دان- و ده رگیا و ده دروس کراوه له- تاو= ماء= دانه= حه= له لمتی دوهم دا به مانا- آفول و غیروب. له لمتی
 نمووه لتی شیعی دوا یی دا کورت کراوه سوکه کراوه- محفف و مختصری- ناوه ها بی واته هه ره له سه ره شو
 شیوه یی.

(۳) سورهی مطففین/ ۱۴.

(۴) هیما نه کا بۆ عه للامی نمووه ل (محمودی زمخشری) «المحمود المحمود بلولا له لال القران بکرا- او کها
 قال الشاعر فی حقه:

اذا عد فی أسد الشری ذمخ الشری

حوی بان تذهو زخمشر بـــــامریء

وفی حق تقصیره.

ان التفسیر فی الدنیا بلا عدد
 فیها و لیس لعمری مثل کشاف
 ان کنت بی الهدی فالزم قوائمه
 فالجهل کالداء و الکشاف کالعلاج

(۵) لهوشی- دیار- دا جناس هاتوته کایه وه نمووه ل واته دیاره نا سه کرایه- دیاری- واته هه دیمو توحفه-
 دیاری دیاره- واته هه دیمه بۆ چمده و لاته= جمع داره.

ھەر بھو زوانە ھەر بھو زوانە
 خوايە بە خاتری سی جزمی قورئان
 تەمەنی درێژ لەگەڵ تەمەنی زۆر
 بێدە بە (محمود) مەلای مەلھوان
 رمزای مەلھوان: لەبیرۆ تەفسیر
 بکە بەباعث سەرفرازی ئەو
 بیکە بەچرای ئەو لەبەرەخا
 بکە بەخەلات لەبۆ مزو ئەو
 خەلاتی قەبرن لیباسی تەقوا
 نامت وەک نامی بیتە نیو نیوان
 روناکە دتەم بەنوری فەارس
 موثق بکە کاکە (محمود) یش
 زیندوو مگەیین بە یاسای زەمان
 رێگەو رێبازی یوسفی (نەھەم)
 خاوەن تەفسیرن بە لوغە عەرەب
 بەلام ئەزۆکە ھەر گەس خەریکە
 بنی لەسەر خوان بێ نیتە دوکان
 خوايە بەحەقی ذات و صفات
 نەقشە لەدگی نەقش بەنەسلی

چاون لەرێوی سی جزمەکانە^(٦)
 بەحەقی سورێ (ئال عمران)
 لەگەڵ مێحەتو خوشی لەزگیا
 لەگۆمی زگیا ئەمە لەوانا
 لەخزمەت بەگەڵ بەنیشتمان^(٧)
 ھۆی رضوانی تۆو چوێ رضوانا^(٨)
 ئیقلی حەنات لەتای میزان
 خەباتی خاویێ لەرێ مەردان
 زگیا نەبێ بەمایە زانا^(٩)
 وەک نوری فەارس یاوێ (سلمان)
 خوايە بێوێکی لەدوو جیھان
 بۆ درێژە پێدان بەم خزمەتانە
 شاکاری رەسەن، کوردی ئاسانە
 ئەو شێخە مینە خەتکی ئالانە
 باویو ئەو زۆرە لوغە یێگانە
 بە پێزو بەھیز بەکوردی خوانا
 زمانی زگماکی بیتە مەیدان^(١٠)
 کوردیش بەشی خۆی بگرتی لەزگیا
 دوایێ دۆستان بەدڵو بەگیا

عبدالرؤوف

- (٦) دوبارە جناس ھاتۆتە کایە-واتە ھەر بەپەلە بەم زوانو بەم نزیکانئو ھەر بەم زاواو جوانی زمانی کوردی-
 چاوەدێرو چاوەلەرتی پاشماوەی جلدەکانی ترین-
 (٧) ووشە-مەلھوان- لەلەتشی شیعری ئەموەلدا بەمانا-غراس-شەنادەرە- لەلەتشی دوھەمدا ووشەکی عەرەبیە
 تەئەبیە وەک-ملوین- بەمانا شەموو زۆرە- لەلەتشی شیعری دواییدا ووشەکی (مەركب) لەوشە-مەواتە:
 ئێکە-لھوان- لەمەلا محمود. جمع لەبەر ئیحترامە (وشە-رەزا-ئەبیتە مەفعول بۆ وشە-بکە- ئەمر
 لەشیعری دواییدا-
 (٨) رضوان ئەموەل بەمانا خوشنودو قایل بوو-رضوان دوایی واتە باغی بەھشت.
 (٩) خەلاتی ئەموەل بەمانا عەتاو بەخشش-خەلاتی دوایی- واتە کفن پۆشاکی قەبر.
 (١٠) خوان-لەکۆتایی شیعری پێشودا بەمانا روزو رەوشەن واتە بەجوانیو بەناسانی بخوێندرتەموە لەلەتشی
 شیعری دواییدا بەمانا سفرو قۆناغە.

شماره	دیر	همله	راست
۳	۳	دهسته تیان	دهستیان
۱۴	۳	روون کاتهوه	روون دمکاتهوه
۱۸	۱۲	دهسی	دهس
۲۲	۷	نه هیان	نه هیتان
۲۷	۲۴	فه چل	فهضل
۲۸	۱۷	ته قهلا	ته قهلا
۲۹	۱۲	په یوه دنی	په یوه مندی
۳۰	۱۰	کوچ کردن	کوچکردنی
۳۰	۱۴	گرتفن	گرتن
۳۳	۱۶	موسلیم نه سائی	موسلیم نه سائی
۳۷	۵	نوه	نوه
۴۰	۲۰	ئی یلاح	ئی یصلاح
۴۱	۱	نهدبه	نهدبه
۴۱	۱۲	ئی یلاح	ئی یصلاح
۴۳	۱۶	تله ژ	ته لاق
۴۳	۱۰	بوندا یه تی	به ندا یه تی
۴۳	۱۱	نیشان بده	نیشان بدین
۴۳	۱۶	مه کن	نه کمین
۴۶	۴	نمو	نموه
۴۸	۲۲	مشین	مشین
۴۹	۱۴	نوه انیه	نوه انی
۵۱	۲۰	نایه تی	نایه تهی
۵۲	۱۹	وهوو	وهوو
۵۷	۱۱	فاجتنبیوا	فاجتنبیوه

شماره	دیر	همله	راست
۶۱	۲	ریفاعه ب	ریفاعه ی
۶۲	۲۱	بهوشمو	بهوشمو
۶۲	۲۳	ناقولمو	ناقولاو
۶۳	۲۱	لنبوونیا نه	لنبوونیان
۶۴	۱۰	گالیه کردن	گالته کردن
۶۷	۴	همواله نهی	همواله نهی
۷۲	۱۷	بچکوله نهی	بچکوله نهی
۷۳	۱۳	ئیه	ئیمه
۷۳	۱۵	باوک	باوک و
۷۶	۹	تو یکی	تو یکلای
۸۲	۱۳	گفتگو	گفت وگو
۸۵	۱۳	سامانکترین	سامانکترین
۸۶	۴	شتیکیان	شتیکتان
۸۶	۲۴	قورناتیان	قورناتان
۹۷	۲	لاوزله	لاوزله
۹۹	۹	شادمان دهبا	شادمان دهبی
۹۹	۱۱	بهه شتیا	بهه شتیبان
۱۱۲	۲	رؤزه	رؤزی
۱۱۶	۱۵	حه قیقته	حه قیقته دا
۱۱۷	۱۲	زوه ملیت	زوره ملیت
۱۳۸	۱۱	پیه ماندار	پیه ماندار
۱۴۸	۱۱	سه گوزشته	سرگوزشته
۱۵۸	۶	هالو	هالوو
۱۶۰	۹	په لارو	په لارو

۶۶۶	دیر	هله	راست
۱۹۰	۱۳	هوبهش	هوبهش
۲۲۷	۶	اعمتمکم	اعمالکم
۲۷۲	۶	ناکههان	ناکههانی
۲۷۰	۳	مالی	مالی خهله
۲۸۲	۱	ئهو حهده	ئهو حهدهیه:ی
۲۸۲	۳	رهواه	رهواههکراوی
۲۹۰	۱۸	رینخوشکرو	رینخوشکرو
۳۱۳	۱۱	به پیویمست و	به پیویمست و
۳۴۶	۲۳	نایینه کهش	نایینه کهش
۳۴۷	۱۴	لینان	لینان
۳۷۴	۲۳	هه رهشی	هه رهشی
۳۷۶	۷	به ههشت	به ههشت
۳۸۲	۳۰	ده شوینی	ده شوینی
۴۱۰	۱۰	نایه ته شدا	نایه ته شدا
۴۱۴	۵	دهسه ت	دهسه ت
۴۱۵	۱۵	.....	گونچه له جیاتی گونچه ده برتهوه
۴۱۶	۱۴	سهریشکی	سهریشکه
۴۱۹	۴	جله گیریان	جله گیریان
۴۲۱	۷	محد	موحه مهه
۴۲۵	۷	دهرین	دهرین
۴۳۶	۴	پینقه مبراندا	پینقه مبردا
۴۳۸	۱	دهستوه نهژنو	دهستوه نهژنو
۴۳۸	۸	پی	پی
۴۴۶	۶	دهسه ت	دهسه ت

برې له و سهرچاوانه دى له كاتى پيوستدا بو نه م ته فسیره سه یريان كراوم
كه لکيان لى وهرگير اوه :

- ۱- ته فسیرى قورطوبى ج ۱-۲۰
- ۲- ته فسیرى مونیر ج ۱-۳۲ له (۱۶) جلددا، دانراوى د. وهبة الزحيلي
- ۳- ته فسیرى مهراغى ج ۱-۱۰ دانراوى شيخ احمد مصطفى المراغى
- ۴- فى ظلال القرآن ج ۱-۸ دانراوى ماموستا سهيد قوطب
- ۵- ته فسیرى ثيبنو كشير ج ۱-۴
- ۶- ته فسیرى نامى ج ۱-۷ دانراوى ماموستا ملا عبدالکريم
- ۷- ته فسیرى قورئانى پيروز ج ۱-۱۵ دانراوى ماموستا مهلا عوسمان
- ۸- ته فسیرى كهير ج ۱-۳۲ دانراوى: فخرالدين الرازى
- ۹- صفوه التفاسير ج ۱-۳ دانراوى شيخ محمد على الصابونى
- ۱۰- ته فسیرى فتح القدير ج ۱-۵ دانراوى محمد على الشوكانى
- ۱۱- الاساس فى التفسير ج ۱-۱۱ دانراوى سعيد حوى
- ۱۲- تفسير المقتطف دانراوى د. مصطفى خرم دل
- ۱۳- صفوه البيان لمعانى القرآن: دانراوى شيخ حسين محمد مخلوف
- ۱۴- پوخته ي ثابنى نيسلام ج ۱-۳
- ۱۵- المفصل فى تاريخ العرب قبل الاسلام ج ۱-۱۰ دانراوى د. جواد على
- ۱۶- ژياني پيغه مبهري مهزن دانراوى ماموستا شيخ عبدالعزيز پارمزانى